

Vlaams
Parlement

ingediend op **372** (2014-2015) – Nr. 1
20 mei 2015 (2014-2015)

Voorstel van decreet

van Tinne Rombouts, Wilfried Vandaele, Lydia Peeters,
Bart Dochy, Jelle Engelbosch en Bart Nevens

tot wijziging van
het decreet van 22 december 2006
houdende de bescherming van water
tegen de verontreiniging door nitraten
uit agrarische bronnen

TOELICHTING

A. Algemene toelichting

In uitvoering van de Europese Nitraatrichtlijn moet elke lidstaat of regio een actieprogramma opmaken en dit om de vier jaar herzien. Met het derde actieprogramma (hierna MAP 3), dat betrekking had op de jaren 2007 tot en met 2010, is Vlaanderen volledig afgebakend als kwetsbaar gebied, wat het gebruik van dierlijke mest op landbouwgronden limiteerde tot 170 kg stikstof per hectare. Dit derde actieprogramma voegde ook nieuwe mestuitscheidings- en emissiecijfers in, voerde een systeem van nutriëntenemissierechten in (ter vervanging van de vroegere nutriëntenhaltes) en versterkte de rol van de mestverwerking.

Het vierde actieprogramma (hierna MAP 4), dat ingegaan is in 2011 en gelopen heeft tot en met 2014, bouwde verder op de maatregelen van MAP 3 maar had daarnaast ook aandacht voor een verdere verduurzaming van de bemesting op land- en tuinbouwbedrijven onder meer door een grondige herziening van de stikstof- en fosfaatbemestingsnormen, door de verdere implementatie van het nitraat-residu als begeleidend instrument en door de invoering van het systeem van werkzame stikstof.

Met voorliggend voorstel van decreet wordt het ontwerp van mestactieprogramma voor de periode 2015-2018, dat dus het vijfde actieprogramma is (hierna MAP 5), op decretaal niveau verankerd.

Waar dit aangewezen is, bouwt MAP 5 verder op de krijtlijnen die in MAP 3 en MAP 4 uitgetekend zijn en stuurt deze bij waar nodig. Het uitgangspunt van MAP 5 is het behalen van de vooropgestelde waterkwaliteitsdoelstellingen voor oppervlakte- en grondwater. Om dit te realiseren zal een doorgedreven gebiedsgerichte en bedrijfsmatige aanpak gevolgd worden.

Oordeelkundig bemesten met zowel stikstof als fosfor blijft de basis van het mestbeleid. Om de stikstofbemestingsnormen in Vlaanderen tot een niveau van evenwichtsbemesting te brengen (i.e. een niveau waarbij de aanvoer van meststoffen gelijk is aan de afvoer door het gewas. Op dit niveau gaan minimale milieukundige verliezen hand in hand met een optimale, landbouwkundige opbrengst.) werden de stikstofbemestingsnormen in MAP 4 aan een grondige herziening onderworpen. Tijdens het vierde actieprogramma, zijn de bemestingsnormen voor de vijf belangrijkste akker- en voedergewassen (gemaaid grasland, maïs, bieten, wintertarwe gevolgd door een vanggewas en aardappelen) verder onderbouwd door middel van een wetenschappelijke publicatie. Uit deze publicatie blijkt dat er geen verdere bijsturing van de maximale normen voor stikstofbemesting moet gebeuren. Voor tuinbouwgewassen is, door een gebrek aan gegevens, een dergelijke onderbouwing van de stikstofbemestingsnormen nog niet mogelijk. In de loop van het vijfde actieprogramma zal echter het nodige wetenschappelijk onderzoek gebeuren zodat bij de besprekingen van het volgende actieprogramma (dat betrekking zal hebben op de periode 2019-2022) deze onderbouwing wel voorgelegd zal kunnen worden aan de Europese Commissie.

Ook op vlak van fosfaatbemestingsnormen is in het vierde actieprogramma een grondige bijsturing gebeurd, gericht op het uitmijnen van de fosfor aanwezig in de landbouwbodems. Echter wordt bij een dergelijke generieke aanpak te weinig rekening gehouden met de toestand van de bodem, hetgeen één van de principes is bij oordeelkundige bemesting. Daarom wordt in MAP 5 voorgesteld om de maximale fosfaatbemestingsnormen af te stemmen op de hoeveelheid plantbeschikbare fosfaat in de bodem.

Ondanks dat de bemestingsnormen voor stikstof en fosfaat evenwichtig zijn (en voor fosfaat zelfs gericht op uitmijning), zijn er in Vlaanderen regionale problemen met de waterkwaliteit. Enerzijds kan dit deels verklaard worden door een inefficiënt gebruik van meststoffen. Om de efficiëntie van het meststoffengebruik in Vlaanderen te verhogen dient niet enkel rekening gehouden te worden met de (maximale) wettelijke bemestingsnormen, maar ook met onder meer het tijdstip van toedienen, de bemestingstechniek, de voorraad in de bodem en de gewasbehoefte.

Anderzijds werkt de opvolging van de bemesting op perceelsniveau, zoals tot nu toe het geval was in Vlaanderen, in veel gevallen een inefficiënte bemesting in de hand. In MAP 5 wordt dan ook werk gemaakt van een transitie van een perceelsgerichte opvolging van de bemesting naar een bedrijfsmatige aanpak en evaluatie.

Een beoordeling van de bemesting op bedrijfsniveau vertrekt van het landbouwbedrijf als eenheid waarbinnen de landbouwer de bemesting op zijn percelen uitvoert, rekening houdend met de gewassen die hij plant te telen en met de eigenschappen van de betrokken percelen, en zonder de beschikbare bemestingsruimte op bedrijfsniveau te overschrijden. In een dergelijk kader is het belangrijk dat alle ingaande (dierlijke productie, gebruik van kunstmest, aanvoer van meststoffen enzovoort) en uitgaande nutriëntenstromen (afvoer van meststoffen) in kaart gebracht worden.

Immers, enkel wanneer de inputs en de outputs van nutriënten op het bedrijf in evenwicht zijn en de op het bedrijf beschikbare nutriënten passen binnen de gebruiksruimte, is het mogelijk om oordeelkundig te bemesten. De verdeling van de nutriënten over de verschillende teelten, rekening houdend met de gewasbehoefte en specifieke perceelskenmerken, is de verantwoordelijkheid van de landbouwer. Via het nitraatresidu wordt getoetst of de landbouwer de beschikbare meststoffen op zijn bedrijf op een oordeelkundige manier inzet, zonder stikstofverliezen naar het grond- en oppervlaktewater te veroorzaken.

Naast de transitie van een perceelsbenadering naar een bedrijfsbenadering voor de opvolging van het meststoffengebruik, zal MAP 5 de efficiëntie van de bemesting verhogen door het gebruik van het systeem van werkzame stikstof te verplichten. In MAP 4 bleven de bemestingsnormen uitgedrukt in totale stikstof nog van kracht om de landbouwers de tijd te geven om vertrouwd te raken met het nieuwe systeem van bemestingsnormen op basis van werkzame stikstof. Omdat bemestingsnormen op basis van werkzame stikstof het meest efficiënt zijn om bij te dragen tot oordeelkundige bemesting, wordt dit systeem verplicht vanaf 2016.

In de afgelopen 25 jaar hebben het mestbeleid en de opeenvolgende mestactieprogramma's een positieve impact gehad op de diffuse verontreiniging van grond- en oppervlaktewater door stikstof van agrarische oorsprong. Ondanks de onmiskenbare vooruitgang worden regionale verschillen vastgesteld wat betreft de stikstofconcentraties en wat betreft het aantal overschrijdingen van de norm van 50 mg nitraat/l. In acht van de elf Vlaamse rivierbekkens worden de doelstellingen van het vierde actieprogramma gehaald of bijna gehaald. Echter in drie bekkens, namelijk het IJzer-, het Leie- en het Maasbekken, blijft het aantal overschrijdingen van de normwaarde boven de doelstelling van MAP 4. Naast verschillen tussen de bekkens worden ook op een lager schaalniveau, zijnde de VHA-zones (VHA: Vlaamse Hydrografische Atlas) en sub-VHA-zones, verschillen vastgesteld.

Vertrekkend van deze vaststellingen, zal MAP 5 inzetten op een gebiedsgerichte en bedrijfsmatige aanscherping van de maatregelen om de waterkwaliteitsdoelstellingen te realiseren.

Een gebiedsgerichte aanpak wordt gerealiseerd door het verder werken met zogenaamde focusgebieden. Dit zijn gebieden waar de waterkwaliteit onvoldoende verbetert. Bedrijven die met 50% van hun areaal gelegen zijn binnen focusgebied, kunnen een belangrijke impact hebben op de waterkwaliteit in het focusgebied en worden daarom afgebakend als focusbedrijf. Op deze focusbedrijven worden een aantal bijkomende maatregelen genomen, zoals onder meer:

- 1° de verplichting om te voldoen aan lagere nitraatresidurempelwaarden;
- 2° een verplichting tot het inzaaien van vanggewassen waar mogelijk of (voor zogenaamde focusbedrijven met maatregelen van categorie 3, zie artikel 9 dat artikel 14 van het Mestdecreet vervangt) op een bepaald percentage van het areaal;
- 3° een aangepaste uitrijregeling voor meststoffen.

Er kan echter niet alleen tussen de gebieden een onderscheid gemaakt worden, op basis van het verschil in waterkwaliteit. Ook tussen bedrijven onderling kunnen er verschillen verwacht en vastgesteld worden. Om deze reden is dan ook voorzien dat bedrijven, die gelegen zijn in een focusgebied en daardoor focusbedrijf zijn, door middel van een evaluatie van het nitraatresidu op het bedrijf kunnen aantonen dat ze geen negatieve impact hebben op de waterkwaliteit. Als een bedrijf dit doet, verkrijgt het een zogenaamde 'vrijstelling'. Hierdoor wordt het bedrijf niet langer als focusbedrijf beschouwd en wordt het vrijgesteld van de bijkomende maatregelen voor focusbedrijven.

Omgekeerd kunnen ook bedrijven, gelegen buiten focusgebied, waar naar aanleiding van een controle van het nitraatresidu wordt vastgesteld dat het bedrijf in kwestie nutriëntenverliezen veroorzaakt, worden afgebakend als focusbedrijf. Op deze bedrijven zullen dan ook de bijkomende maatregelen zoals voorzien voor alle focusbedrijven moeten toegepast worden.

Het nitraatresidu blijft ook in MAP 5 een belangrijk instrument in de evaluatie van het bemestingsmanagement van de landbouwbedrijven en dit instrument zal nog in belang toenemen. Hierbij is het dan ook essentieel dat het nitraatresidu robuuster gemaakt wordt, zodat er nog meer rekening gehouden wordt met de variabiliteit op de staalnames. Dit gebeurt via een aantal verschillende pistes:

- 1° via onderzoek naar een verminderde variabiliteit bij het uitvoeren van staalnames voor nitraatresidubepalingen;
- 2° door te werken met twee nitraatresidurempelwaarden en hierdoor rekening te houden met de veldvariabiliteit in de beoordeling van de gemeten waarde;
- 3° door het nitraatresidu niet langer te beoordelen aan de hand van het resultaat van één of twee percelen, maar in plaats daarvan voornamelijk te werken met een beoordeling op bedrijfsniveau, waarbij het nitraatresidu op verschillende, tot het bedrijf behorende percelen, bepaald wordt.

Ondanks dat een bedrijfsbeoordeling van het nitraatresidu zal leiden tot een betere betrouwbaarheid van het nitraatresidu als instrument voor de evaluatie van het bemestingsgedrag van een landbouwer, zal bij een initiële controle van het nitraatresidu, dit gebeuren op één perceel van de betrokken landbouwer. Op deze manier kan een voldoende grote controlecapaciteit generereerd worden.

Een resultaat van één perceel is echter geen goede indicator voor de evaluatie van het bemestingsgedrag van de landbouwer. Op basis van dit resultaat zullen dus geen verdere sancties opgelegd worden. Wel zal een landbouwer in het jaar volgend op deze initiële nitraatresidubepaling, afhankelijk van het resultaat en de status van het bedrijf (focus- of niet-focusbedrijf) een autocontrole van het nitraatresidu moeten uitvoeren op hetzij één perceel, hetzij op een aantal percelen in het kader van een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau.

Het uitvoeren van een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau is ook noodzakelijk voor het bekomen van de vrijstelling van de bijkomende maatregelen op focus-bedrijven.

Bij een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau wordt het nitraatresidu bepaald op verschillende percelen van een bedrijf. Bij het bepalen van het aantal te bemonsteren percelen wordt rekening gehouden met de verschillende teeltgroepen op het bedrijf, de aanwezige bodemsoorten en de totale bedrijfsoppervlakte. De resultaten van de individuele nitraatresidubepalingen worden samen beoordeeld, waardoor een evaluatie van het nitraatresidu op bedrijfsniveau gebeurt. Het resultaat van een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau bepaalt of een bedrijf al of niet focusbedrijf wordt en welke bijkomende maatregelen het in zijn hoedanigheid van focusbedrijf zal moeten naleven.

Naast het nemen van nieuwe maatregelen gericht op het verhogen van de efficiëntie in de bemesting, is het voor het realiseren van de waterkwaliteitsdoelstellingen ook cruciaal dat alle maatregelen, zowel de nieuwe als de bestaande maatregelen, ook daadwerkelijk nageleefd worden. Het verbeteren van de naleving van de mestregelgeving wordt gerealiseerd door enerzijds de begeleiding van land- en tuinbouwers en anderzijds door meer gerichte controles.

Professionele begeleiding van land- en tuinbouwers in de verschillende aspecten van de mestwetgeving en meer bepaald de oordeelkundige bemesting zal ook in MAP 5 worden verdergezet. Zowel de Vlaamse Landmaatschappij, met onder meer de dienst bedrijfsadvies, als het CVBB (zijnde het Coördinatiecentrum voorlichting en begeleiding duurzame bemesting) bieden complementaire begeleiding aan land- en tuinbouwers aan. Ook de begeleiding van waterkwaliteitsgroepen, opgestart in 2012 als een van de kerntaken van het CVBB, zal verdergezet worden in MAP 5.

Binnen MAP 5 zal de controle van het nutriëntenmanagement door land- en tuinbouwers verder evolueren van administratieve controles naar meer terreingerichte controles. De mestbalans zal in MAP 5 niet langer gebruikt worden als eindpunt van de administratieve controle van mestproductie, -gebruik en -transport maar zal het startpunt zijn van een gedegen risicoanalyse die het mogelijk maakt om die bedrijven te controleren waar het risico op nutriëntenverliezen het grootst is.

Om een kwalitatieve risicoanalyse die een gerichte controle van landbouwbedrijven mogelijk maakt, te kunnen uitvoeren, moet men drie grote groepen van risico's op nutriëntenverliezen kunnen inschatten, met name:

- 1° risico's op nutriëntenverliezen door niet-aangegeven productie of niet-aangegeven mestgebruik;
- 2° risico's op nutriëntenverliezen door het gebruik van niet-representatieve mest-samenstellingen;
- 3° risico's op nutriëntenverliezen door overbemesting.

Om deze risico's goed te kunnen inschatten heeft de Vlaamse overheid nood aan een digitale uitwisseling van gegevens met derden. De aldus bekomen gegevens kunnen gebruikt worden als kruiscontrole voor de gegevens die aangegeven worden door de landbouwers. Deze gegevens zijn onder andere dieraantallen (varkens), veevoedergegevens, kunstmestgebruik, mestsamenstelling, import en export van meststoffen enzovoort.

Op de landbouwbedrijven die geselecteerd worden op basis van een risicoanalyse, wordt een bedrijfsdoorlichting uitgevoerd. Het doel hiervan is om vast te stellen of het bedrijf in kwestie wel degelijk nutriëntenverliezen naar het grond- en oppervlaktewater heeft veroorzaakt en of het nutriëntenmanagement op het bedrijf binnen de marges ligt van wat milieukundig aanvaardbaar is.

In het geval van reële nutriëntenverliezen naar het grond- en oppervlaktewater worden de gecontroleerde bedrijven ook proportioneel gesanctioneerd in functie van de inbreuk. Naast een boete die berekend wordt op basis van het economische voordeel dat een landbouwer heeft gegenereerd door de wettelijke verplichtingen niet na te leven, kunnen additionele maatregelen opgelegd worden in functie van de aard en de ernst van de overtreding. Deze maatregelen zijn gerelateerd aan de drie geïdentificeerde categorieën van risico's op nutriëntenverliezen. Deze maatregelen omvatten onder andere een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau, de verplichting om gebruik te maken van een bedrijfsforfait voor mestsamenstelling, striktere voorwaarden voor het vervoer van dierlijke mest enzovoort. In het geval van recidivisme zal de Vlaamse Landmaatschappij kunnen overgaan tot een (gedeeltelijke) permanente of tijdelijke annulatie van rechten (bemestingsrechten of nutriëntenemissierechten).

Voorliggend voorstel van decreet is opgemaakt op basis van het ontwerp van mestactieprogramma 2015-2018, waarover van 6 maart tot en met 4 mei 2015 een publieke consultatie is georganiseerd. De resultaten van deze publieke consultatie zijn mee in rekening gebracht bij de opmaak van voorliggend voorstel van decreet.

B. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 2

Eutrofiëring ten gevolge van de diffuse verontreiniging door fosfor uit landbouwbronnen is strikt genomen geen onderwerp van de Nitraatrichtlijn en van de actieprogramma's opgemaakt in uitvoering van deze richtlijn. Echter gaat de Europese Commissie, in het geval een lidstaat in het kader van de Nitraatrichtlijn derogatie aanvraagt, na in hoeverre het actieprogramma bijdraagt tot het realiseren van de doelstellingen van de kaderrichtlijn Water. Bovendien is het eenvoudiger en eenduidiger dat maatregelen die genomen worden om de diffuse verontreiniging door zowel stikstof als fosfor uit landbouwbronnen tegen te gaan, opgenomen worden in hetzelfde decreet. Om deze redenen zijn naast stikstofbemestingsnormen dan ook fosfaatbemestingsnormen opgenomen in het actieprogramma en in dit voorstel van decreet.

Het gedrag van fosfor en fosfaatverbindingen in de bodem en de interacties tussen het bodem- en watersysteem zijn moeilijk te voorspellen door de vertraging die enerzijds optreedt vooraleer gewijzigd beleid en gewijzigde bemestingspraktijken een effect ressorteren in de bodem en anderzijds vooraleer deze effecten zichtbaar zijn in het water. Bovendien speelt de nalevering van fosfor uit de waterbodems een belangrijke rol in de gemeten fosfaatconcentraties in oppervlaktewater. In MAP 5 worden dan ook geen tussentijdse doelstellingen inzake reductie van fosfaatverliezen uit landbouwbronnen geformuleerd. Voor stikstofverontreiniging is dit wel het geval.

Daarentegen wordt Vlaanderen binnen het framework van de kaderrichtlijn Water en in uitvoering van de tweede generatie stroomgebiedbeheerplannen gevraagd om een analyse uit te voeren om na te gaan wat de effecten zijn van de al genomen maatregelen en welke de doelafstand is die nog gerealiseerd moet worden met het oog op het bereiken van een goede ecologische toestand voor de parameter fosfor alsook in welk tijdsbestek dit kan.

Als uit deze analyse zou blijken dat bijkomende maatregelen nodig zijn om deze goede ecologische toestand te halen, dan engageert Vlaanderen zich ertoe om

deze maatregelen op te nemen in het Mestdecreet. Met artikel 2 van voorliggend voorstel van decreet wordt dit engagement opgenomen in het Mestdecreet.

Artikel 3

Dit artikel vervangt artikel 3 van het Mestdecreet. In artikel 3 van het Mestdecreet worden een aantal begrippen gedefinieerd die van belang zijn voor de toepassing van het Mestdecreet. Gelet op de technische aard van de mestregelgeving is het vaak noodzakelijk om frequent gebruikte termen, te definiëren. Hierdoor was er reeds een omvangrijke lijst van definities in het Mestdecreet opgenomen. Met voorliggend voorstel van decreet zouden er terug een aantal definities aan deze lijst toegevoegd moeten worden. Het eindresultaat zou een lijst zijn van een 100-tal definities, zonder enige ordening. Aangezien dit weinig overzichtelijk is, voorziet artikel 3 van dit voorstel van decreet in de vervanging van artikel 3 van het Mestdecreet. In het nieuwe artikel 3 worden de bestaande definities hernomen (voor zover ze nog voorkomen in de tekst van het Mestdecreet. Een aantal definities zijn door voorgaande wijzigingen of door de hier voorgestelde wijzigingen overbodig geworden en zijn dan ook geschrapt), gesorteerd per thema. De eerste paragraaf van artikel 3 bevat het principe van een thematische rangschikking van de definities. In de paragrafen 2 tot en met 9 worden vervolgens de verschillende definities opgesomd, waarbij elke paragraaf de definities van één bepaald thema bevat, in alfabetische volgorde.

Paragraaf 2 bevat aldus de definities rond het thema 'wetgeving en waterkwaliteit'. De in deze paragraaf opgenomen definities zijn een overname van de definities die momenteel opgenomen zijn in het Mestdecreet, respectievelijk onder de punten 10°, 2°, 14°bis, 12°, 1°, 40°, 95°, 44°, 11° en 3°. Verschillende van deze definities zoals bijvoorbeeld deze van eutrofiëring (1°), van waterverontreiniging (9°) en van zoet water (10°), zijn op hun beurt een overname van de overeenkomstige definities uit de Nitraatrichtlijn.

In paragraaf 3 zijn de definities opgenomen die gerelateerd zijn aan het thema 'landbouwbedrijf'. De eerste zes definities zijn louter een overname van de definities die momenteel opgenomen zijn in het Mestdecreet, respectievelijk onder de punten 20°, 68°, 21°, 36°, 26°, en 19°. De definitie opgenomen onder punt 7° is een gedeeltelijke herneming van de definitie die momenteel bestaat onder punt 22°. Deze definitie betreft de definitie van de tot het bedrijf behorende landbouwgronden. In de mestregelgeving is tot op heden steeds het gebruik op 1 januari gehanteerd, als criterium om te bepalen welke de tot het bedrijf behorende landbouwgronden zijn. Sedert het kalenderjaar 2007 gebeurt de aangifte van landbouwgronden zowel in het kader van het mestbeleid als in het kader van het landbouwbeleid, via de verzamelaanvraag. Als gevolg hiervan werd reeds een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitanten en exploitaties uitgewerkt. Tot op heden wordt voor het gebruik van landbouwgronden echter nog een verschillend criterium gebruikt voor beide beleidsdoelen, met name 1 januari in het kader van het mestbeleid en voor het landbouwbeleid het gebruik op 21 april gecombineerd met het telen van de hoofdteelt (zijnde de teelt op 31 mei). Dit betekent dat een perceel nog steeds dubbel kan worden aangegeven. De mogelijkheid dat meerdere landbouwers hetzelfde perceel kunnen aangeven op verschillende tijdstippen maakt de perceelsaangifte zeer complex, wat een aantal belangrijke en dure nadelen tot gevolg heeft. Zowel voor de landbouwer, die meer fouten kan maken, als voor de administratie, die ingewikkelde administratieve controles moet inbouwen. Momenteel wordt er daarom door de betrokken administraties, in samenspraak met de landbouwsector, onderzocht of er voor de mestregelgeving geen ander criterium toegepast kan worden, dan het gebruik op 1 januari. Om dit mogelijk te maken, is in de definitie van "tot het bedrijf behorende landbouwgronden" opgenomen dat de Vlaamse Regering de bevoegdheid krijgt om een

ander criterium dan het gebruik op 1 januari vast te stellen. Ten slotte is in deze paragraaf ook een nieuwe definitie van 'verzamelaanvraag' opgenomen.

De definities opgenomen in paragraaf 4 houden verband met het thema 'het opslaan, verwerken, bewerken en verhandelen van mest'. Negen van de elf onder deze paragraaf opgenomen definities zijn een overname van bestaande definities (1° = ex 24°, 2° = ex 31°, 5° = ex 39°, 6° = ex 29°, 7° = ex 32°, 8° = ex 27°, 9° = ex 41°, 10° = ex 25° en 11° = ex 30°). Daarnaast zijn er nog twee nieuwe definities toegevoegd om het verwijzen te vergemakkelijken, met name erkende mestvoerder (3°) en erkend verzender (4°).

In paragraaf 5 zijn de definities opgenomen die betrekking hebben op het thema 'de meststoffen en de wijze van toediening van meststoffen'. Een aantal definities zijn een overname van bestaande definities (1° = ex 13°, 2° = ex 33°, 4° = ex 16°, 5° = ex 8°, 6° = ex 15°, 7° = ex 35°, 9° = ex 72°, 10° = ex 37°, 11° = ex 7°, 12° = ex 6°, 16° = ex 9°, 17° = ex 17°, 18° = ex 18°, 19° = ex 38°, 20° = ex 34°, 21° = ex 4°, 24° = ex 70° en 26° = ex 71°). Daarnaast zijn er een aantal definities die gebaseerd zijn op bestaande wetgeving. De definitie van 'traagwerkende meststoffen' (22°) is nieuw ingevoegd, doch is grotendeels een letterlijke overname van hetgeen reeds vermeld was in artikel 8, §4. Doordat er meerdere bepalingen van het Mestdecreet betrekking hadden op deze traagwerkende meststoffen, was het opportuun om deze te definiëren. Ten opzichte van de tekst van artikel 8, §4, is er enkel toegevoegd dat gft- en groencompost een traagwerkende meststof zijn. In de praktijk voldoen zij steeds aan de voorwaarden die gesteld worden voor een traagwerkende meststof. Gelet hierop is er voor gekozen deze mestsoort expliciet als traagwerkende meststof te vermelden. Dit is enerzijds duidelijker en zorgt er anderzijds voor dat de betrokken producenten geen procedure moeten doorlopen om aan te tonen dat de betrokken meststoffen traagwerkend zijn, wat zowel tijd- als kostenbesparend is. Ook de definitie van 'werkzame stikstof' (nu 27°, ex 69°) is reeds opgenomen in het Mestdecreet. Inhoudelijk komt deze definitie overeen met hetgeen voorheen opgenomen was, alleen is de formulering en de opbouw van de definitie gewijzigd. Ten slotte zijn er ook een aantal nieuwe definities in deze paragraaf opgenomen. Voor de duidelijkheid is bijvoorbeeld ook het begrip effluenten, dat reeds gebruikt wordt in het Mestdecreet, gedefinieerd (8°). Ook wordt in het kader van de uitrijregeling (zie artikel 5, dat artikel 8 van het Mestdecreet vervangt en artikel 9, dat onder meer artikel 14, §9, van het Mestdecreet vervangt) een onderscheid gemaakt tussen drie types meststoffen. Als gevolg hiervan is elk van deze types gedefinieerd (13°, 14° en 15°), waarbij telkens verduidelijkt is welke meststoffen onder welk type vallen. Naar analogie van de definities van 'vaste dierlijke mest' en 'vloeibare dierlijke mest' zijn de definities van 'vaste andere meststoffen' (23°) en 'vloeibare andere meststoffen' (25°) toegevoegd. Deze definities spelen een rol bij het bemesten langs waterlopen (zie artikel 13 dat artikel 19 van het Mestdecreet wijzigt) en bij het emissiearm bemesten (zie artikel 14 dat artikel 22 van het Mestdecreet wijzigt). Ten slotte is er een definitie toegevoegd van boerderijcompost. Boerderijcompost is één van de types mest waarvan, als ze opgebracht worden op bepaalde types landbouwgronden, de opgebrachte hoeveelheid fosfaat slechts voor de helft in rekening wordt gebracht (zie artikel 8 dat onder meer artikel 13, §5, vervangt). Aangezien de term een aantal maal in de tekst gebruikt wordt, is er voor gekozen om deze term te definiëren (3°). In de definitie is in het algemeen opgenomen wat onder boerderijcompost moet verstaan worden, doch is ook de mogelijkheid opgenomen voor de Vlaamse Regering om nadere voorwaarden te bepalen waaraan een meststof moet voldoen om als boerderijcompost beschouwd te worden.

Paragraaf 6 bevat de definities rond het thema 'de verschillende soorten teelten en bemesting'. Met uitzondering van de definities van blijvende teelt (2°) en van plantbeschikbare fosfaat (19°), bestonden al de in deze paragraaf opgenomen definities voorheen reeds in het Mestdecreet (meer bepaald 1° = ex 67°, 3° = ex

81°, 4° = ex 49°, 5° = ex 50°, 6° = ex 62°, 7° = ex 63°, 8° = ex 64°, 9° = ex 76°, 10° = ex 77°, 11° = ex 78°, 12° = ex 60°, 13° = ex 92°, 14° = ex 65°, 15° = ex 66°, 16° = ex 80°, 17° = ex 94°, 18° = ex 84°, 20° = ex 61°, 21° = ex 89°, 22° = ex 79°, 23° = ex 86° en 24° = ex 93°).

Inhoudelijk zijn de meeste van deze definities niet of nauwelijks gewijzigd. Een uitzondering hierop is de definitie van vanggewas (23° = ex 86°). In essentie is een vanggewas een type van groenbedekker. Een groenbedekker is een gewas dat in het najaar ingezaaid wordt om te vermijden dat het perceel gedurende de winter braak zou liggen, wat onder meer helpt om erosie tegen te gaan. Een aantal groenbedekkers, met name deze die niet-vlinderbloemig zijn, hebben ook de eigenschap dat ze de stikstof die in deze periode nog in de bodem aanwezig is, opnemen. De huidige definitie van vanggewas is een lijst van een aantal teelten. In de definitie, opgenomen in punt 23°, wordt er geen lijst van teelten opgenomen, maar wordt als vanggewas gedefinieerd de niet-vlinderbloemige groenbedekkers die opgenomen zijn in de lijst van groenbedekkers die bestaat in toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Door deze verwijzing zorgt men ervoor dat het Mestdecreet maximaal afgestemd is op de bepalingen rond het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Landbouwers die zowel verplichtingen hebben rond het inzaaien van vanggewassen als rond het inzaaien van een groenbedekker, hebben hierdoor het maximale aantal keuzemogelijkheden. Men mag bovendien zowel één dergelijke groenbedekker, als een mengsel van verschillende van dergelijke groenbedekkers inzaaien. Ten slotte wordt ook nog expliciet toegevoegd dat ook een mengsel van gras en klaver een vanggewas is. Een dergelijk mengsel voldoet niet aan de algemene definitie aangezien klaver een vlinderbloemig gewas is. Dergelijke vlinderbloemige gewassen hebben de eigenschap dat ze stikstof fixeren. Dit betekent dat ze de stikstof aanwezig in de lucht, opnemen en zelfs deels terug in de bodem kunnen brengen. Aangezien de bedoeling van vanggewassen net is dat ze de stikstof die in de bodem aanwezig is, zouden opnemen om zo uitspoeling te vermijden, is het duidelijk dat vlinderbloemigen zoals klaver niet beschouwd kunnen worden als vanggewas. Een combinatie van gras en klaver kan echter wel als vanggewas beschouwd worden. De stikstof die door de klaver eventueel in de bodem gebracht wordt, kan door het gras opgenomen worden. Meer nog, wanneer het bodemprofiel arm is aan nutriënten na de oogst, is dit zelfs positief voor de betere ontwikkeling van het gras. De combinatie gras-klaver heeft dus zowel een stikstoffixerende als een vanggewasfunctie. Het is dan ook gepast om specifiek deze combinatie ook te vermelden in de definitie van vanggewas. Door het opnemen van deze combinatie in de definitie van vanggewas komt men ook tegemoet aan één van de opmerkingen die, in het kader van de publieke consultatie van het ontwerp van MAP 5, werd gemaakt. Vooral voor biologische landbouwers, waar de mogelijkheden om meststoffen op te brengen beperkt zijn aangezien zij geen kunstmest gebruiken, is het belangrijk dat ook deze combinatie als vanggewas opgenomen wordt. Doordat deze landbouwers minder meststoffen kunnen gebruiken, kan de hoeveelheid beschikbare stikstof in de bodem bij hen, op het einde van het bemestingsseizoen, beperkt zijn, waardoor een nateelt zoals gras zich onvoldoende zou kunnen ontwikkelen. Door een combinatie van gras met klaver wordt dit probleem opgelost.

Ook de definities van groenten van groep I, van groep II en van groep III bestaan reeds en zijn lichtjes gewijzigd. Zo zijn spruitkool, aardbeien, vroege aardappelen en sierteeltgewassen niet langer ingedeeld onder de groenten. In MAP 5 worden aardbeien en sierteeltgewassen apart behandeld. Voor de duidelijkheid zijn ze dan ook uit de lijst van groenten gehaald. Spruitkool (nu in Mestdecreet groep I) en vroege aardappelen (nu in Mestdecreet groep II) zijn momenteel opgenomen als groenten, echter behalve voor de toepassing van de bemestingsnormen werden ze meestal uitgesloten van de regels rond groenten (bijvoorbeeld in artikel 13, §14, en in artikel 14, §10). Voor de eenvoud is er daarom gekozen om spruitkool apart te vermelden in de tabel van de bemestingsnormen en om vroege aardappelen niet

langer als een aparte teelt te vermelden, doch deze gewoon bij de aardappelen te rekenen.

Ten slotte zijn ook de bladrammenas en de voederkool uit de lijst van de groenten gehaald. Momenteel worden kolen en rammenas in het Mestdecreet als een groente aanzien en bijgevolg zijn, voor de toepassing van het Mestdecreet, ook de voederkool en de bladrammenas een groente. In de praktijk zijn dit echter geen groenten en verschilt de teeltpraktijk voor deze teelten ook ten aanzien van de kolen of rammenassen die geteeld worden voor menselijke consumptie. Voederkool en bladrammenas worden daarom uitgesloten van de groenten en worden bijgevolg als een overige teelt beschouwd voor de toepassing van het Mestdecreet.

Door de aanpassingen aan de definities van groenten, is ook de definitie van 'specifieke teelt' (21° = ex 89°) aangepast, zodat onder meer aardbeien en spruitkool, die voorheen onder de groenten vielen, nu expliciet als specifieke teelt vernoemd worden.

In paragraaf 6 is ook een definitie toegevoegd van 'blijvende teelten'. In het voorliggende voorstel van decreet zijn er verplichtingen opgenomen met betrekking tot het verplicht nemen van bodemanalyses (zie artikel 8 dat onder meer artikel 13, §7, vervangt en artikel 44 dat onder meer een §13 toevoegt aan artikel 84) en met betrekking tot het inzaaien van een vanggewas (zie artikel 9 dat onder meer artikel 14, §8, eerste lid, 3°, vervangt). Blijvende teelten worden veelal op het moment van het planten of het inzaaien bemest en blijven vervolgens verschillende jaren op het perceel aanwezig. Doordat de teelt op het perceel aanwezig blijft is de mogelijkheid om extra meststoffen op te brengen veelal beperkt. Ook het inzaaien van een vanggewas is op percelen met dergelijke teelten niet evident. Om deze reden is in de betrokken artikelen een afwijking voorzien voor blijvende teelten en was het dan ook noodzakelijk om een definitie van 'blijvende teelten' op te nemen. Voor de eenvoud is gekozen om niet zelf een definitie van 'blijvende teelt' te ontwikkelen, doch te verwijzen naar een reeds bestaande definitie van 'blijvende teelt' die reeds gebruikt wordt in het kader van de verzamelaanvraag en waarmee de landbouwers vertrouwd zijn.

Ten slotte is in paragraaf 6 ook een definitie van 'plantbeschikbare fosfaat' (19°) opgenomen.

De definities opgenomen in de paragrafen 7, 8 en 9 zijn een overname van reeds bestaande definities in het Mestdecreet. In paragraaf 7 zijn meer bepaald de definities opgenomen rond het thema 'de bodemeigenschappen' (1° = ex 73°, 2° = ex 53°, 3° = ex 54°, 4° = ex 55°, 5° = ex 74°, 6° = ex 52° en 7° = ex 75°). Paragraaf 8 bevat de definities die gerelateerd zijn aan het thema 'de dierlijke productie' (1° = ex 43°, 2° = ex 42°, 3° = ex 45°, 4° = ex 23°, 5° = ex 5°). In paragraaf 9 ten slotte zijn de definities opgenomen die niet onder een van de overige thema's geklasseerd konden worden (1° = ex 83°, 2° = 28°, 3° = ex 82°, 4° = ex 57°, 5° = ex 46° en 6° = ex 58°).

Artikel 4

Dit artikel wijzigt artikel 4 van het Mestdecreet op vier punten, met name wordt paragraaf 1 van vermeld artikel 4 in zijn geheel vervangen, wordt in de paragrafen 3 en 4 het woord "Mestbank" vervangen door de woorden "Vlaamse Landmaatschappij" en wordt er een nieuwe paragraaf 5 toegevoegd.

Waar paragraaf 1 voorheen betrekking had op de taken waar de Mestbank mee belast was, heeft de nieuwe paragraaf 1 betrekking op de taken van de Vlaamse Landmaatschappij. Deze wijziging wordt verklaard door de reorganisatie die de Vlaamse Landmaatschappij de afgelopen jaren heeft ondergaan. Initieel was de

Mestbank, binnen de Vlaamse Landmaatschappij, zo goed als de enige afdeling belast met taken in uitvoering van het Mestdecreet. Momenteel is dit niet meer het geval. Naast de Mestbank zijn er nu ook andere afdelingen, en met name de afdeling 'Platteland en Mestbeleid', belast met taken in uitvoering van het Mestdecreet. In dit kader is het dan ook niet langer correct om enkel de Mestbank te vernoemen. Een verwijzing naar 'de Vlaamse Landmaatschappij' beschrijft beter de huidige situatie binnen de Vlaamse Landmaatschappij met betrekking tot de taken in de uitvoering van het Mestdecreet.

Onder de huidige paragraaf 1 werden er twee categorieën van taken vermeld, zijnde ondersteunende en controletaken. In de nieuwe paragraaf 1 wordt daar een derde categorie aan toegevoegd met name de begeleidende taken. Het informeren, sensibiliseren en begeleiden van land- en tuinbouwers is een volwaardige pijler van het mestbeleid en is noodzakelijk om het mestbeleid te laten slagen. Individuele bedrijfsspecifieke begeleiding kan de landbouwer de stap doen zetten van het louter respecteren van wettelijke bepalingen naar een optimaal gebruik van meststoffen, naar het toepassen van betere bemestings technieken, het gebruiken van bemestingsadviezen enzovoort. De begeleiding door de Vlaamse Landmaatschappij zal focussen op het beheer van de nutriëntenstromen, op een evenwichtige nutriëntenvoorziening voor de teelten op het bedrijf (bemestingsstrategie) evenals op een duurzaam bodembeheer. De Vlaamse Landmaatschappij zal, zoals nu reeds gebeurt, tools ter beschikking stellen met betrekking tot het nutriënten- en bodembeheer (zoals bijvoorbeeld de zogenaamde Bassistent of de Demetertool) en voorzien in de nodige begeleiding.

In de nieuwe paragraaf 1 worden er in vergelijking met het huidige takenpakket ook twee taken geschrapt. Zo wordt het begeleiden van waterkwaliteitsgroepen geschrapt (opgenomen in artikel 4, §1, 1°, c)). Deze begeleiding gebeurt momenteel door het CVBB. Daarnaast wordt ook het uitvoeren van audits in het kader van nitraatresidu-overschrijdingen geschrapt (opgenomen in artikel 4, §1, 2°, h)). Dit was één van de maatregelen die in MAP 4 opgenomen was in het kader van nitraatresidu-overschrijdingen. Met voorliggend voorstel van decreet worden echter andere maatregelenpakketten voorgesteld. Het uitvoeren van audits is niet langer opgenomen als maatregel in het kader van nitraatresidu-overschrijdingen en is dan ook geschrapt geworden.

In de nieuwe paragrafen 3 en 4 wordt het woord "Mestbank" vervangen door de woorden "Vlaamse Landmaatschappij". Hoger vermeld werd reeds de motivering voor deze wijziging gegeven.

De nieuwe paragraaf 5 bepaalt dat de Vlaamse Regering voor bepaalde verplichtingen in het kader van het Mestdecreet, zoals onder meer het bijhouden van registers, of voor bepaalde vormen van communicatie tussen de Vlaamse Landmaatschappij en de betrokken burgers, kan bepalen dat deze verplichtingen of deze communicatie mag of moet gebeuren via e-mail, een internetloket of een andere vorm van gegevensuitwisseling.

Alsmaar meer landbouwers communiceren met de Vlaamse Landmaatschappij via e-mail. Ook worden verschillende diensten van de Vlaamse Landmaatschappij aangeboden via zogenaamde internetloketten. Deze evoluties zijn een weerspiegeling van de technologisch snel veranderende maatschappij waarin we leven. De overgrote meerderheid van de Vlaamse burgers heeft een e-mailadres en toegang tot het internet. Hetzelfde kan gezegd worden van de Vlaamse landbouwers. Met de mogelijkheden die de nieuwe paragraaf 5 biedt zal de Vlaamse Landmaatschappij kunnen inspelen op deze maatschappelijke evoluties. Het mogelijk of verplicht maken van het gebruik van e-mail of van een internetloket biedt verschillende voordelen. Het spreekt voor zich dat dergelijke aanpassing de dienstverlening ten goede zal komen. Via digitale weg kan immers veel sneller gereageerd worden op

bepaalde grieven, vragen of opmerkingen van landbouwers of andere betrokken burgers. Het werken met internetloketten verhoogt de accuraatheid van de gegevens, aangezien men in een dergelijk loket een aantal controles kan inbouwen, die bijvoorbeeld de betrokkene verwittigen als er anomalieën zijn. Ook op milieukundig vlak zou dit een enorme verbetering vormen, aangezien verwacht kan worden dat de verdere digitalisering een vermindering van de papierverspilling tot gevolg zal hebben. De concrete uitwerking van het elektronische gegevensverkeer tussen de Vlaamse Landmaatschappij en de betrokken burgers dient te gebeuren via een besluit van de Vlaamse Regering. Afhankelijk van het belang van de communicatie, zullen er immers andere types van gegevensuitwisseling mogelijk zijn of kunnen er extra voorwaarden gesteld worden. De feitelijke uitwerking van dit alles hoort dan ook eerder thuis in een besluit van de Vlaamse Regering.

Artikel 5

Dit artikel vervangt artikel 8 van het Mestdecreet en bepaalt enerzijds de periodes waarin en de voorwaarden waaronder dierlijke mest, andere meststoffen en kunstmest mogen opgebracht worden op landbouwgronden en anderzijds de voorwaarden voor opslag van vaste dierlijke mest of andere meststoffen op landbouwgrond.

In de loop van de verschillende mestactieprogramma's werd de uitrijregeling meermaals bijgestuurd waardoor de eenduidigheid en de consistentie soms verloren gegaan is. In het kader van het vijfde actieprogramma werd daarom vooropgesteld dat de uitrijregeling zou geharmoniseerd worden. Uitgangspunt voor deze harmonisatie is dat voor meststoffen die gelijkaardige eigenschappen hebben en zich gelijkaardig gedragen, ongeacht of deze van dierlijke oorsprong zijn of niet, gelijke regels van toepassing zijn voor het opbrengen, en dit zowel wat betreft het tijdstip, de eventuele dosis als de voorwaarden voor vanggewassen of nateelten (bijvoorbeeld moet een dergelijke teelt al of niet aanwezig zijn, als het gaat om teelten die nog ingezaaid moeten worden, wanneer moet hij dan uiterlijk ingezaaid worden enzovoort). Hiertoe worden alle meststoffen ingedeeld in drie types. Wanneer het opbrengen van bepaalde meststoffen toegestaan wordt in het najaar (na 1 september) of na de oogst dan worden daar steeds bepaalde voorwaarden aan gekoppeld onder andere voor wat betreft de maximaal toegelaten dosis.

De belangrijkste aanpassing in deze nieuwe regeling is dat in de periode van 16 november tot en met 15 januari geen enkel vorm van meststof mag opgebracht worden. Voorheen mochten traagwerkende meststoffen of meststoffen met een lage stikstofinhoud wel nog opgebracht worden in deze periode. De Nitraatrichtlijn bepaalt dat er tijdens de winter voor alle meststoffen een verbodsperiode dient ingesteld te worden. Hieraan wordt met de voorliggende regeling tegemoetgekomen. De overige periodes waarin meststoffen mogen opgebracht worden, wijzigen in essentie niet vergeleken met de reeds bestaande regeling. Wanneer er beperkingen zijn aan de dosis die mag toegediend worden in een bepaalde periode, wordt deze nu doorgaans uitgedrukt in werkzame stikstof.

In dit artikel zijn ook een aantal bepalingen geïntegreerd die momenteel in een uitvoeringsbesluit opgenomen zijn. Door deze integratie wordt er een meer coherent en globaal beeld gegeven van de regeling rond de uitrijperiode voor meststoffen. Concreet gaat dit over de regeling voor het opbrengen van traagwerkende meststoffen en meststoffen met een lage stikstofinhoud (zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 9 maart 2007 tot uitvoering van het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen) en over de regeling voor het opbrengen van meststoffen op overkapte landbouwgronden en het toedienen van kunstmest vanaf 1 september op specifieke teelten (zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2008 betreffende nadere regels rond tuinbouw ter uitvoe-

ring van het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen).

Voor focusbedrijven zijn voor bepaalde meststoffen en onder bepaalde omstandigheden de periodes voor het opbrengen verder beperkt. Dit wordt verder besproken bij artikel 9 (dat onder meer een artikel 14, §9, in het Mestdecreet invoegt).

Paragraaf 1, eerste lid, van het nieuwe artikel 8 bepaalt de verbodsperiode voor het opbrengen van meststoffen type 1 (zijnde stalmest, champost en traagwerkende meststoffen). Het tweede lid bepaalt de maximale dosis die van dit type meststoffen na 31 augustus mag toegediend worden. Het opbrengen van meststoffen in het najaar houdt een verhoogd risico in op uitspoeling van stikstof naar het oppervlakte- en grondwater. Voor meststoffen type 1, die gekenmerkt worden door een lage werkingscoëfficiënt omdat de aanwezige stikstof vooral organisch gebonden is, is dit risico heel klein zodat de toegelaten dosis slechts matig beperkt moet worden. Voor stalmest en champost zijn de voorwaarden voor opbrenging vanaf 1 september gelijk aan de voorwaarden die momenteel bestaan in het Mestdecreet. Aangezien tot nog toe de bemesting op perceelsniveau steeds beperkt was tot 170 kg N/ha uit dierlijke mest (perceelsbenadering van de bemestingsnorm) kon nooit, ook niet na 31 augustus, meer dan 170 kg N/ha stalmest of champost opgebracht worden. Rekening houdende met de werkingscoëfficiënt (30%) van stalmest en champost komt dit (afgerond) overeen met een dosis van 50 kg werkzame N per hectare, die dus ook nu nog vanaf 1 september mag toegediend worden. Specifiek voor traagwerkende meststoffen wordt, door deze te beschouwen als een meststof type 1 net als stalmest en champost, nu ook een verbodsperiode ingevoerd om in overeenstemming te zijn met de Nitraatrichtlijn. De toegelaten dosis voor het opbrengen van traagwerkende meststoffen vanaf 1 september werd geregeld via het hoger vermelde besluit van 9 maart 2007. De toegelaten dosis wordt nu opgenomen in het Mestdecreet en gelijkgesteld aan de toegelaten dosis voor stalmest en champost.

Paragraaf 2, eerste lid, van het nieuwe artikel 8 bepaalt de verbodsperiode voor het opbrengen van meststoffen type 2. Meststoffen type 2 omvatten alle dierlijke mest en andere meststoffen die niet onder type 1 en 3 vallen. Het verbod op het opbrengen van deze meststoffen op akkers op zware kleigronden in het najaar gaat later in dan op akkers op niet-zware kleigronden en op grasland. Dit is overeenkomstig de bestaande bepaling in het Mestdecreet. De reden hiervoor is dat in zware kleigronden de bodem het immers niet toelaat om in het voorjaar met de zware apparatuur die nodig is om dierlijke mest of andere meststoffen toe te dienen, op een akker te komen zonder ernstig risico op beschadiging van de bodem. De benodigde nutriënten worden daarom reeds in het najaar opgebracht. Wanneer de meststoffen toegediend worden na 31 augustus is de toegelaten dosis, net als voor meststoffen type 1, beperkt en analoog aan de beperking die nu reeds bestond in het Mestdecreet. Aangezien tot nog toe de bemesting op perceelsniveau steeds beperkt was tot 170 kg N/ha uit dierlijke mest (perceelsbenadering van de bemestingsnorm) kon nooit, ook niet na 31 augustus, meer dan 170 kg N/ha van meststoffen type 2 opgebracht worden. Rekening houdende met de werkingscoëfficiënt van bijvoorbeeld vloeibare dierlijke mest (60%) komt dit (afgerond) overeen met een dosis van 100 kg werkzame N per hectare, die dus ook nu nog na 31 augustus mag toegediend worden op akkers op zware kleigronden.

Paragraaf 2, tweede en derde lid, van het nieuwe artikel 8 bepaalt onder welke voorwaarden meststoffen type 2 opgebracht mogen worden na de oogst van de hoofdteelt. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen akkers op zware kleigronden (tweede lid) en andere akkers (derde lid). Bemesten na de oogst van de hoofdteelt houdt een verhoogd risico in op uitspoeling van de in de opgebrachte meststoffen aanwezige stikstof. Om dit te vermijden zijn in het tweede en derde lid twee types voorwaarden opgenomen, met name enerzijds het verplichten van het

inzaaien van een gewas en anderzijds het beperken van de opgebrachte hoeveelheid meststoffen. De voorwaarden zijn gelijkend aan de voorwaarden die momenteel bestaan in het Mestdecreet. Een aantal aspecten werden in het kader van de harmonisatie wel aangepast.

Specifiek voor akkers op zware kleigronden was in het Mestdecreet al bepaald dat het vanggewas binnen de 15 dagen na de bemesting moest ingezaaid worden. Wanneer een andere teelt dan een vanggewas ingezaaid werd als nateelt was er echter geen uiterste inzaaidatum vastgelegd. Om te vermijden dat de via de meststoffen toegediende stikstof gaat uitspoelen, is het belangrijk dat er tijdig een gewas aanwezig is dat deze stikstof kan opnemen. In de voorliggende regeling wordt dan ook, ongeacht of er een vanggewas of een andere nateelt ingezaaid wordt, eenzelfde uiterste inzaaidatum voor het gewas bepaald.

Specifiek voor akkers op niet-zware kleigronden wordt de maximale dosis die nog mag toegediend worden na de oogst uitgedrukt in werkzame stikstof. Deze dosis komt overeen met de dosis van 60 kg N/ha uit vloeibare dierlijke mest die nu reeds in het Mestdecreet opgenomen was (60 kg N uit vloeibare dierlijke mest x de werkingscoëfficiënt voor vloeibare dierlijke mest, zijnde 60% = 36 kg N-werkzaam). Wanneer een vanggewas ingezaaid werd na de oogst van de hoofdteelt (en na 31 juli) werd daar in het Mestdecreet naast een dosisbeperking ook een uiterste inzaaidatum aan gekoppeld. De dosisbeperking werd ingegeven vanuit het feit dat dierlijke mest en andere meststoffen toegediend in augustus minder efficiënt zijn en het daardoor milieukundig niet verantwoord is om in augustus nog hoge giften toe te laten. De uiterste inzaaidatum werd ingesteld omdat het belangrijk is dat er tijdig een gewas aanwezig is om de via de meststoffen toegediende stikstof op te nemen zodat deze niet gaat uitspoelen. Wanneer in plaats van een vanggewas een specifieke teelt ingezaaid werd, was er in het Mestdecreet geen dosisbeperking of uiterste inzaaidatum vastgelegd. Nochtans blijven de risico's op uitspoeling bij hoge dosissen of bij het niet (tijdig) aanwezig zijn van een gewas hetzelfde, ongeacht of er een vanggewas of een specifieke teelt ingezaaid wordt. Voor specifieke teelten worden dan ook voorwaarden met betrekking tot de dosis en het uiterste inzaaitijdstip ingesteld, die analoog zijn aan deze voor vanggewassen.

Paragraaf 3, eerste lid, van het nieuwe artikel 8 bepaalt de verbodsperiode voor het opbrengen van meststoffen type 3. Meststoffen type 3 omvatten kunstmest en alle (bewerkte) dierlijke mest en andere meststoffen die 100% werkzaam zijn, zoals effluenten en spuistroom.

Paragraaf 3, tweede lid, van het nieuwe artikel 8 bepaalt onder welke voorwaarden meststoffen type 3 opgebracht mogen worden na de oogst van de hoofdteelt. Deze voorwaarden zijn enerzijds het verplicht inzaaien van een gewas en anderzijds een beperking van de opgebrachte hoeveelheid meststoffen. De voorwaarden zijn gelijkend aan de voorwaarden die momenteel bestaan in het Mestdecreet. Met het oog op de harmonisatie werd de maximale toegestane dosis die nog mag toegediend worden na de oogst en het inzaaitijdstip voor specifieke teelten aangepast. De dosis wordt nu uitgedrukt in werkzame stikstof en is gelijkgesteld aan de dosis die mag toegediend worden na de oogst onder de vorm van meststoffen type 2 op akkers op niet-zware kleigronden. Hetzelfde geldt voor de uiterste inzaaidatum voor specifieke teelten.

Paragraaf 4 van het nieuwe artikel 8 bepaalt de voorwaarden voor het opbrengen van meststoffen type 3 in de periode van 1 september tot 15 november en van 16 januari tot 15 februari enerzijds voor specifieke teelten (eerste en tweede lid) en anderzijds voor meststoffen type 3 met een lage stikstofinhoud (derde lid).

Het eerste en tweede lid bepalen de maximale dosissen die mogen opgebracht worden op specifieke teelten in bepaalde periodes en bepalen desgevallend ook of

er voorafgaand aan de bemesting een bodemanalyse met bijhorend bemestingsadvies moet uitgevoerd worden. Specifieke teelten zoals groenten, sierteelten en boomkweek, aardbeien, fruit en graszoden, hebben, wanneer deze in het najaar geteeld worden, immers tot op het moment van de oogst nood aan een voldoende hoeveelheid direct beschikbare stikstof om een kwalitatief product te kunnen oogsten. Meststoffen type 3, die 100% werkzaam zijn, zijn hiervoor het meest geschikt. Een gelijkaardige regeling is reeds voorzien voor het toedienen van kunstmest op specifieke teelten in het hoger vermelde besluit van 10 oktober 2008. Deze bepalingen werden geïntegreerd in dit artikel. Waar in het uitvoeringsbesluit de regeling enkel bestond voor kunstmest, wordt deze nu uitgebreid naar alle meststoffen type 3 aangezien alle meststoffen die onder dit type vallen dezelfde eigenschappen hebben en dus allen 100% werkzaam zijn.

Het derde lid van paragraaf 4 bepaalt de voorwaarden voor het opbrengen van type 3 meststoffen met een lage stikstofinhoud. Deze voorwaarden hebben betrekking op de periodes waarin deze meststoffen mogen opgebracht worden, de maximale dosis en de aanwezigheid van een gewas tijdens of kort na het opbrengen. Gelijkaardige voorwaarden voor meststoffen met een lage stikstofinhoud zijn voorzien in het besluit van 9 maart 2007. Deze bepalingen werden geïntegreerd in dit artikel met twee specifieke aanpassingen, met name:

- 1° er wordt een verbodsperiode ingesteld vanaf 16 november tot en met 15 januari;
- 2° wanneer deze meststoffen opgebracht worden tussen 1 september en 15 oktober mag dit nu op onbeteelde grond, op voorwaarde dat binnen de 7 dagen een gewas ingezaaid wordt.

Met betrekking tot deze tweede aanpassing is het zo dat tot op heden meststoffen met een lage stikstofinhoud enkel opgebracht mochten worden na 1 september wanneer er een gewas aanwezig was. Bij een late inzaai van de nateelt (na 1 september) betekende dit dat men moest wachten met het toedienen van de bemesting tot wanneer het gewas ontkiemd was. Hetgeen betekende dat de bemesting dus noodgedwongen later uitgevoerd werd dan gewenst of noodzakelijk was. Daarnaast verhoogt het opbrengen van meststoffen op een pas opgekomen teelt het risico op schade aan de pas ontkiemde planten waardoor deze mogelijks niet meer optimaal ontwikkelen en nutriënten opnemen. Vandaar dat deze voorwaarde hervormd is en men deze meststoffen nu mag opbrengen op onbeteelde grond, op voorwaarde dat men binnen de zeven dagen een gewas inzaait.

Paragraaf 5 van het nieuwe artikel 8 neemt de huidige verbodsbepalingen over uit het Mestdecreet voor het opbrengen van meststoffen op zon- en feestdagen en tussen zonsondergang en zonsopgang. Het opbrengen van meststoffen in de Noordzeekustzone op zaterdag is niet langer verboden. Dit verbod was ooit ingesteld om toeristische redenen. Dit is weinig zinvol aangezien enerzijds de afgebakende zone veel te ruim was in verhouding tot de toeristische regio aan de Noordzeekust en anderzijds toerisme zich niet enkel beperkt tot het weekend.

Paragraaf 6 van het nieuwe artikel 8 neemt de bepalingen voor het toedienen van kunstmest op overkapte gronden over uit het hoger vermelde besluit van 10 oktober 2008. Deze bepaling wordt met voorliggende regeling uitgebreid naar alle meststoffen type 3.

Paragraaf 7 van het nieuwe artikel 8 bepaalt de voorwaarden voor het opslaan van vaste dierlijke mest en andere meststoffen op landbouwgrond. De bepalingen in het eerste lid zijn gelijklopend aan de huidige bepalingen voor opslag van vaste dierlijke mest buiten de verbodsperiode. Voor andere meststoffen, die voordien niet gevat werden door deze regeling hoewel de hinder en de risico's gelijkaardig zijn dan bij dierlijke mest, worden nu gelijkaardige voorwaarden ingesteld. Er werd verder verduidelijkt dat de meststoffen die op een perceel opgeslagen worden,

ook effectief bedoeld moeten zijn om op dat perceel opgebracht te worden. Dit om oneigenlijke opslag van (te) grote hoeveelheden meststoffen tegen te gaan.

Het tweede lid van paragraaf 7 bevat twee extra voorwaarden voor de opslag van dierlijke mest, met name enerzijds het verbod voor de opslag van deze meststoffen gedurende de winter en anderzijds de periode gedurende dewelke deze meststoffen opgeslagen mogen worden voorafgaand aan het spreiden. Deze maximale opslagtermijn wordt uitgebreid van een maand naar twee maanden. Het opslaan van vaste dierlijke mest buiten de winterperiode houdt weinig risico in op nutriëntenverliezen. Het uitbreiden van de periode tot twee maanden maakt het bovendien mogelijk dat de veldwerkzaamheden beter kunnen afgestemd worden op de weersomstandigheden.

Het derde lid van paragraaf 7 laat de Vlaamse Regering toe om het opslagverbod van vaste dierlijke mest gedurende de winterperiode en de maximale opslagtermijn te wijzigen. Momenteel worden een aantal mogelijkheden onderzocht, zoals bijvoorbeeld het voorzien van een strolaag onder de opslag of het afdekken met een semipermeabele doek, waardoor het opslaan van vaste dierlijke mest gedurende de winter mogelijk zou zijn, zonder risico op verlies en uitspoeling van nutriënten. Wanneer de resultaten van dit onderzoek positief zijn en mits goedkeuring door de diensten van de Europese Commissie, kunnen de nodige aanpassingen doorgevoerd worden.

Paragraaf 8 van het nieuwe artikel 8 bevat een aantal specifieke bepalingen met betrekking tot grasland. Wanneer grasland gescheurd wordt om vervolgens een nateelt in te zaaien dan wordt dit scheuren van het grasland gelijkgesteld aan het oogsten van een hoofdteelt en gelden bijgevolg dezelfde beperkingen als in paragraaf 2, tweede en derde lid, van het nieuwe artikel 8, en als in paragraaf 3, tweede lid, van het nieuwe artikel 8. Het scheuren van grasland zal doorgaans immers een behoorlijke hoeveelheid nutriënten vrijstellen zodat het beperken van de bemesting, naar analogie van de beperking na de oogst van een gewas op akkerland, aangewezen is. Wanneer op een grasland aan zaaizaadvermeerdering gedaan wordt, dan wordt de grasteelt behandeld als een akkergewas (men 'oogst' immers het zaad van de grashalmen). In dergelijke gevallen is dan ook de uitrijregeling zoals voor akkers van toepassing.

Paragraaf 9 van het nieuwe artikel 8 voorziet een delegatie naar de Vlaamse Regering om nadere regels te bepalen voor de toepassing van dit artikel. Meer specifiek wordt de mogelijkheid voorzien dat de Vlaamse Regering bij uitzonderlijke weersomstandigheden zowel het opbrengen van meststoffen type 2 en 3 op akkers na de oogst van de hoofdteelt kan toestaan tot 10 september als de uiterste datum voor het inzaaien van het vanggewas of specifieke teelt kan verlaten. In het Mestdecreet was reeds voorzien dat de uiterste inzaaidatum voor vanggewassen kon verlaat worden tot 10 september bij uitzonderlijke weersomstandigheden. Dit wordt uitgebreid met de mogelijkheid om ook de periode voor het opbrengen van meststoffen te verlengen tot 10 september. Wanneer er in augustus geen veldwerkzaamheden kunnen uitgevoerd worden omdat het bijvoorbeeld uitzonderlijk veel of lang regent, dan geldt dat immers zowel voor het uitvoeren van een bemesting als voor het inzaaien van een teelt. Doordat het Mestdecreet momenteel enkel de mogelijkheid voorziet om bij uitzonderlijke weersomstandigheden de inzaaidatum te verlaten, betekende dit dat landbouwers die nog een dosis meststoffen wensten op te brengen voor hun vanggewas of nateelt, gedwongen werden om dit toch eind augustus te doen. Deze meststoffen werden dan ook onder suboptimale condities opgebracht, hetgeen het risico op uitspoeling vergroot. Het verlaten van de datum tot 10 september, bij uitzonderlijke weersomstandigheden, voor zowel bemesten als inzaaien, zorgt dat zowel de bemesting als het inzaaien onder goede omstandigheden kan gebeuren, hetgeen de beste garantie is voor een goed ontwikkelde teelt en bijgevolg voor een beperking van de uitspoeling.

In deze paragraaf wordt verder, analoog aan de huidige bepalingen in het Mestdecreet, voorzien dat de Vlaamse Regering afwijkingen kan toestaan op de verbodsperiodes voor het opbrengen van meststoffen in het kader van de diergezondheidswet, demonstraties en wetenschappelijk onderzoek.

Artikel 6

Artikel 6 wijzigt artikel 9 van het Mestdecreet. Artikel 9 bepaalt dat landbouwers uiterlijk op 31 december 2011 dienden te beschikken over voldoende opslagcapaciteit voor respectievelijk dierlijke mest (artikel 9, §1) en spuistroom (artikel 9, §2). Aangezien de datum van 31 december 2011 reeds geruime tijd voorbij is, kan deze datum in artikel 9 dan ook geschrapt worden, waardoor enkel de basisverplichting behouden blijft.

Artikel 7

Dit artikel vervangt artikel 12 van het Mestdecreet en omvat enerzijds de algemene bepalingen rond het oordeelkundig opbrengen van meststoffen op landbouwgrond en anderzijds een aantal bepalingen voor het opbrengen van meststoffen op niet-landbouwgrond in bepaalde specifieke situaties. Deze zijn gelijklopend aan de huidige bepalingen in het Mestdecreet.

Voor het opbrengen van meststoffen op landbouwgrond werd de bestaande bepaling van paragraaf 1, eerste lid, aangevuld met de vereiste dat meststoffen steeds op een milieukundig verantwoorde wijze moeten opgebracht worden en volgens de codes van goede landbouwpraktijken. De overgang van een beperking van de bemesting op individueel perceelsniveau naar een benadering van de bemesting op bedrijfsniveau maakt het nog belangrijker dat de bemesting steeds op een oordeelkundige manier gebeurt. De overgang naar een bedrijfsbenadering van de bemesting mag immers geen vrijgeleide zijn om onverantwoord grote hoeveelheden meststoffen op één perceel toe te dienen.

Om in overeenstemming te zijn met de gewijzigde definities, werden in het tweede lid, 3°, en in het derde lid, 4° en 5°, van paragraaf 1 de bestaande omschrijvingen vervangen.

Het verbod op het gebruik van slib afkomstig van rioolwaterzuivering op landbouwgronden dat voorheen opgenomen was in artikel 13, §7, wordt overgebracht naar dit artikel (paragraaf 2), aangezien het hier meer op zijn plaats is.

Artikel 8

Dit artikel vervangt het volledige artikel 13 van het Mestdecreet. In artikel 13 zijn de verschillende bepalingen rond de bemestingsnormen voor stikstof en fosfor vastgelegd.

Omdat, zeker met betrekking tot fosfor, er heel wat wijzigt aan de bemestingsnormen, dit een heel technische materie is en dit artikel in het verleden reeds verschillende malen gewijzigd is, werd er in voorliggend voorstel van decreet geopteerd voor een volledige vervanging van artikel 13. Verschillende van de bepalingen, opgenomen in het nieuwe artikel 13, zijn echter niet of nauwelijks gewijzigd vergeleken met het huidige artikel 13.

De eerste paragraaf van het nieuwe artikel 13 legt de link tussen de hoeveelheid meststoffen die opgebracht mag worden op landbouwgrond en de doelstellingen van de Nitraatrichtlijn. Het tweede lid van deze paragraaf bepaalt expliciet dat een landbouwer, als onderdeel van een oordeelkundige bemesting, bij het opbrengen

van nutriënten rekening moet houden met de hoeveelheid nutriënten die al beschikbaar zijn in de bodem en de te verwachten mineralisatie.

Daarnaast wordt in deze paragraaf een bepaling opgenomen die het mogelijk maakt om de bemesting op bedrijfsniveau te evalueren. In een bedrijfsbenadering wordt de maximale hoeveelheid nutriënten die op de tot het bedrijf behorende landbouwgronden mag opgebracht worden (ook wel de bemestingsruimte op bedrijfsniveau genoemd) bepaald door de som van de maximale hoeveelheid nutriënten die per teelt mag opgebracht worden, rekening houdend met de oppervlakte van deze teelt op het betrokken bedrijf. Een aparte bemestingsruimte op bedrijfsniveau wordt berekend voor respectievelijk de hoeveelheid stikstof uit dierlijke mest, de totale hoeveelheid werkzame stikstof en de hoeveelheid fosfaat. De landbouwer dient alle drie deze componenten van de bemestingsruimte op bedrijfsniveau te respecteren. De oordeelkundige verdeling van de beschikbare nutriënten (binnen de bemestingsruimte op bedrijfsniveau) over de verschillende teelten en percelen van het bedrijf is binnen een bedrijfsbenadering de verantwoordelijkheid van de landbouwer.

Paragraaf 2 van het gewijzigde artikel 13 legt per teeltgroep de stikstofbemestingsnormen vast. Deze normen zijn een gemiddelde hoeveelheid stikstof die per hectare kan gebruikt worden op het bedrijf. Deze normen beperken zowel de hoeveelheid stikstof uit dierlijke mest als de totale hoeveelheid uitgedrukt in werkzame stikstof die kan toegepast worden. Omwille van het risico op uitspoeling van stikstof naar het grond- en oppervlaktewater wordt een onderscheid gemaakt in de bemestingsnormen tussen zandbodems en niet-zandbodems.

Aangezien MAP 5 voorziet dat vanaf 2016 het systeem van werkzame stikstof het enige toepasbare systeem van bemestingsnormen zal zijn, zijn de tabellen met de bemestingsnormen binnen het bemestingssysteem van totale stikstof geschrapt uit artikel 13 van het Mestdecreet.

In de tabellen met de bemestingsnormen zijn voor de duidelijkheid sierteelt en boomkweek, aardbeien en spruitkolen als aparte teeltgroepen opgenomen.

Zowel aardbeien als sierteelt en boomkweek werden in MAP 4 beschouwd als groenten van respectievelijk groep I en groep II. Dit had tot gevolg dat de telers van deze gewasgroepen zich niet voldoende aangesproken voelden door de verschillende maatregelen (zoals bijvoorbeeld het verplicht gebruik van bemestingsadviezen) die binnen het MAP 4 opgelegd werden aan telers van groenten (zijnde groenten zoals onder MAP 4 gedefinieerd, dus inclusief sierteelt en boomkweek). Om het draagvlak bij deze specifieke doelgroepen te verhogen, worden deze teelten nu als een aparte teeltgroep geïdentificeerd. De bemestingsnormen voor sierteelt en boomkweek zijn dezelfde als de bemestingsnormen voor groenten van groep II (hetgeen ook de bemestingsnormen waren voor deze gewassen onder MAP 4). Voor aardbeien wordt, rekening houdend met de gewasbehoefte van aardbeien, een lagere bemestingsnorm weerhouden dan deze van groenten van groep I (zijnde de teeltgroep waar ze in MAP 4 onder vielen), namelijk 160 kg N/ha.

Onder de regelgeving van MAP 4 werden spruitkolen beschouwd als een groente van groep I. Echter volgde deze teelt enkel op het vlak van de bemestingsnormen de regels van de teeltgroep groenten van groep I. Voor wat betreft het verplicht gebruik van bemestingsadviezen gold voor de teelt van spruitkolen een uitzondering. Dezelfde argumentering ging eveneens op voor de teelt van vroege aardappelen. Dit had tot gevolg dat overal in het Mestdecreet en haar uitvoeringsbesluiten waar verwezen werd naar het verplicht verbruik van bemestingsadviezen voor groenten van groep I en II steeds gebruikgemaakt moest worden van de zinsnede "uitgezonderd spruitkolen en vroege aardappelen". Om deze verwijzingen overbodig te maken wordt de teelt van spruitkolen als aparte teeltgroep opgenomen

in de tabel met bemestingsnormen. Aan de teeltgroep spruitkolen worden dezelfde bemestingsnormen gegeven als aan de teeltgroep groenten van groep I (zijnde de teeltgroep waar ze in MAP 4 onder vielen). Wat betreft de teelt van vroege aardappelen zal onder MAP 5 geen onderscheid meer gemaakt worden tussen vroege en niet-vroege aardappelen. Deze teelten vallen allemaal onder de teeltgroep aardappelen, met de overeenkomstige bemestingsnormen.

Ten slotte wordt in de tabellen met de bemestingsnormen nog verduidelijkt dat de teeltgroep overige gewassen, ook voederkool en bladrammenas omvat. Deze teelten werden onder MAP 4 volgens de wetgeving verkeerdelijk ingedeeld bij de groenten, terwijl het gaat om een voedergewas, respectievelijk vanggewas. Door deze teelten niet langer te beschouwen als een groente, komen ze sowieso terecht in de teeltgroep 'overige teelten'. Voor de duidelijkheid worden ze echter expliciet vermeld.

Naast de bemestingsnormen voor de teeltgroepen, worden ook voor teeltcombinaties stikstofbemestingsnormen voorzien. Deze zijn identiek aan deze bepaald onder MAP 4.

Paragraaf 3 bepaalt de fosfaatbemestingsnormen per teeltgroep. De fosfaatbemestingsnormen binnen MAP 4 zijn gericht op het realiseren van een generieke ontmijning van de landbouwbodems. Deze ontmijning wordt gerealiseerd door de fosfaatbemesting te limiteren tot een niveau dat onder de fosfaatexport door het gewas ligt. Een daling van de normen om de twee jaar zou zorgen voor een graduele toename van de gerealiseerde ontmijning tot een niveau van meer dan 4.000.000 kg fosfaat per jaar vanaf 2017. Echter wordt in een generieke aanpak geen rekening gehouden met de fosfaattoestand van de bodem. In bodems met een hoge fosfaattoestand kan dit ertoe leiden dat lokaal de ontmijning overschat wordt en er mogelijks zelfs fosfaat doorspoelt naar diepere bodemlagen en naar het grond- en oppervlaktewater.

Binnen MAP 5 is er dan ook een systeem van bemestingsnormen ontwikkeld dat rekening houdt met de beschikbaarheid van fosfaat voor planten in de bodem. Hiertoe worden 4 klassen gedefinieerd waarin de Vlaamse landbouwgronden ingedeeld worden. Deze indeling gebeurt volgens de hoeveelheid plantbeschikbare fosfaat aanwezig in de bodem. De klassegrenzen zijn opgenomen in de eerste tabel van deze paragraaf en worden uitgedrukt in milligram fosfor per 100 gram luchtdroge grond. Door verschillen in de staalnamediepte zijn de klassegrenzen verschillend voor akkerland en grasland.

De klassen zijn dusdanig bepaald dat de klasse II overeenkomt met de streefzone voor plantbeschikbare fosfaat in de bouwvoor. Dit betekent dat de hoeveelheid fosfor die door de bodem vrijgesteld wordt in evenwicht is met de hoeveelheid die opgenomen wordt door de plant. Om dit evenwicht te bewaren moet de hoeveelheid fosfaat die toegediend wordt via bemesting gelijk zijn aan de hoeveelheid die geëxporteerd wordt door de gewassen. De fosfaatbemestingsnormen voor de klasse II zoals vermeld in paragraaf 3 zijn dan ook afgestemd op de gewasexport die gerealiseerd wordt door de verschillende teeltgroepen of teeltcombinaties.

Bodems uit klasse I worden gekenmerkt door een hoeveelheid plantbeschikbare fosfor die lager is dan de streefzone. Dit betekent dat het gewas meer fosfor onttrekt dan er beschikbaar gesteld kan worden door de bodem tijdens een groeiseizoen. In deze gevallen is het dus te verantwoorden om een hogere bemestingsdosis toe te dienen. Voor bodems van klasse I worden de bemestingsnormen dan ook vastgelegd op een dosis die 20 kg P_2O_5 /ha hoger is dan de norm voor klasse II-bodems.

Bodems uit klasse III en IV ten slotte zijn bodems die gekenmerkt worden door een hoeveelheid plantbeschikbare fosfor die hoger is dan de streefzone. Het gewas

onttrekt minder fosfor aan de bodem dan er vrijkomt in een groeiseizoen waardoor er verliezen naar diepere bodemlagen en uiteindelijk naar het grond- en oppervlaktewater ontstaan. Op deze bodems moet fosfor ontmijnd worden zodat de beschikbare hoeveelheid fosfor in de bodem daalt. De bemestingsnormen zijn dus lager dan de normen voor de streefzone (zijnde de klasse II-bodems). Hierbij worden voor de klasse III-bodems de fosfaatbemestingsnormen zoals voorzien in het generieke ontmijningstraject van MAP 4 behouden. Dit kan gemotiveerd worden doordat het merendeel van de Vlaamse landbouwbodems behoren tot de klasse III. Bij bodems die ingedeeld worden als een klasse IV-bodem wordt echter een hogere hoeveelheid fosfor vrijgesteld in de bodem, hetgeen kan leiden tot hogere verliezen. Op deze bodems moet de ontmijning sneller gerealiseerd worden dan bij klasse III-bodems. Dit betekent dan ook dat de fosfaatbemestingsnormen op deze bodems lager liggen dan deze van klasse III-bodems.

Omdat de Vlaamse overheid op dit moment niet beschikt over enige basis om de percelen in te delen in één van de vier klassen, is het uitgangspunt van MAP 5 dat alle percelen voor de kalenderjaren 2015 en 2016, ingedeeld worden als een klasse III-bodem.

Door middel van een bodemanalyse kan het gehalte aan plantbeschikbare fosfaat in de bodem bepaald worden. Op basis van het resultaat van deze analyse zal het bemonsterde perceel vervolgens toegewezen worden aan de klasse waartoe het in realiteit behoort. Om het resultaat van de analyse eenduidig aan een perceel te kunnen koppelen, is het van belang dat de X-Y-coördinaten van het perceel vermeld worden op de bodemanalyse.

Vanuit het voorzorgsprincipe worden vanaf 2017 alle percelen waarvan de fosfaattoestand niet gekend is door middel van een geldige analyse van de plantbeschikbare fosfaat, beschouwd als een klasse IV-bodem. Aangezien op basis van rapporten over bestaande fosfaatanalyses verwacht wordt dat het merendeel van de percelen in Vlaanderen in realiteit behoren tot de klasse III of lager zal dit voor percelen waarvan geen geldige analyse beschikbaar is, betekenen dat ze, uit voorzorg ter bescherming van de waterkwaliteit, in een strengere klasse worden ingedeeld dan de klasse waartoe ze in werkelijkheid behoren. Dit zal voor de landbouwers in kwestie een stimulans zijn om de fosfaattoestand van de percelen te laten bepalen. Door deze aanscherping van de referentieklaas waar in niet-geanalyseerde percelen zich bevinden te laten ingaan vanaf 2017, hebben de landbouwers de mogelijkheid en voldoende tijd om de percelen die nog geanalyseerd dienen te worden, ook effectief te laten analyseren.

Om een vlotte en efficiënte verwerking van de analyseresultaten mogelijk te maken en om een effectieve controle op de staalnames en analyses die uitgevoerd worden door de erkende laboratoria uit te kunnen werken, moet het erkend laboratorium een geplande staalname vooraf aanmelden via een door de Mestbank ter beschikking gesteld internetloket. Ook de resultaten van de bijhorende analyse moeten achteraf door het erkend laboratorium via het internetloket overgemaakt worden aan de Mestbank. Enkel analyseresultaten die volgens deze procedure aangemeld en overgemaakt worden aan de overheid, kunnen in rekening genomen worden voor het bepalen van de klasse waar een landbouwperceel toe behoort. Het internetloket waarvan sprake is momenteel nog niet beschikbaar. Dit zal beschikbaar zijn vanaf 2017. In afwachting moeten de analyses niet voorge meld worden en kunnen de analyseresultaten op een andere wijze aan de Mestbank overgemaakt worden.

Om landbouwers bij het invullen van de verzamel aanvraag recente perceelsgegevens en een prognose van de bemestingsnorm te kunnen verstrekken, moeten de analyseresultaten tijdig aan de Mestbank overgemaakt worden. Op deze manier kunnen de analyses nog verwerkt worden en kan het perceel in kwestie vanaf

het volgende kalenderjaar ingedeeld worden in de klasse waartoe het overeenkomstig het analyseresultaat behoort. Paragraaf 3 bepaalt daarom dat als analyse-resultaten ten laatste op 31 augustus overgemaakt worden, het perceel in kwestie vanaf het volgende kalenderjaar ingedeeld wordt in de klasse waartoe het overeenkomstig het analyseresultaat behoort en dat dus ook vanaf dat kalenderjaar de bemestingsnormen toegekend worden van de overeenkomstige klasse.

In het geval een analyseresultaat na 31 augustus wordt overgemaakt aan de Mestbank, zal het betreffende perceel pas vanaf het tweede kalenderjaar volgend op de indiening ingedeeld worden in de klasse waartoe het overeenkomstig het analyseresultaat behoort en dat dus ook pas vanaf dat tweede kalenderjaar volgend op de indiening aan dat perceel de bemestingsnormen toegekend worden van de overeenkomstige klasse.

De geldigheidsduur van een analyse wordt beperkt in de tijd door twee voorwaarden in het decreet. Enerzijds is er bepaald dat een analyse maximaal vijf jaar oud mag zijn op het moment dat ze overgemaakt wordt aan de Mestbank. Anderzijds vervalt de klasse-indeling van het perceel op 1 januari van het zesde jaar na het jaar waarin de analyse werd uitgevoerd. De combinatie van beide voorwaarden zorgt ervoor dat een analyseresultaat en de bijhorende klasse-indeling geldig zijn voor een periode van vijf jaar. Deze geldigheidsduur is gekozen in functie van een maximale harmonisatie met de verplichte analyses van koolstofgehalte en pH in het kader van de randvoorwaarden in uitvoering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (waar ook een geldigheidsduur van vijf jaar aangehouden wordt). Doordat analyses die aan de Mestbank overgemaakt worden, tot vijf jaar mogen zijn, betekent dit dat land- en tuinbouwers die reeds beschikken over fosfaat-analyses van hun percelen deze kunnen gebruiken om aan te tonen in welke klasse hun percelen zich bevinden. Een belangrijke voorwaarde hierbij is dat deze analyse-resultaten eenduidig kunnen gekoppeld worden aan het betreffende perceel, hetzij via X-Y-coördinaten, hetzij op een andere manier. Wanneer voor een zelfde perceel meerdere geldige analyses zouden bestaan, wordt de meest recente analyse in rekening gebracht.

Wanneer na afloop van de geldigheidsduur van een analyse, voor het betreffende perceel geen nieuwe analyse genomen wordt, wordt het perceel in kwestie automatisch ingedeeld in de klasse die één klasse hoger is dan deze waarin het perceel was ingedeeld op basis van de laatste geldige analyse. Het perceel blijft ingedeeld in deze klasse gedurende vijf jaren. Wanneer na verloop van deze tweede periode van vijf jaar nog steeds geen nieuwe geldige analyse ter beschikking is, volgt opnieuw een klasseverhoging met één klasse (die terug vijf jaar geldig is). Deze werkwijze is te verantwoorden door het feit dat de fosfaattoestand van een perceel slechts traag wijzigt. Wanneer de hoeveelheid plantbeschikbare fosfaat van een perceel op een bepaald moment gekend is, kan men er van uit te gaan dat de fosfaatklaas van de bodem na vijf jaar maximaal met één klasse is verhoogd.

Aangezien er van uitgegaan kan worden dat percelen met een fosfaatbeschikbaarheid van klasse I en II niet de oorzaak zijn van de diffuse verontreiniging en eutrofiëring van het oppervlaktewater door fosfor, zal de Vlaamse overheid voor deze percelen de analysekosten terugbetalen, mits voldaan is aan de volgende bijkomende voorwaarden:

- 1° het gaat niet om een analyse die genomen is voor deze regelgeving van kracht gegaan is;
- 2° voor het betreffende perceel is het de eerste analyse die behoort tot klasse I en II of betreft het een verbetering van de klasse II naar de klasse I.

Tevens wordt een delegatie aan de Vlaamse Regering voorzien om de modaliteiten en nadere regels van de terugbetaling te voorzien. Het vastleggen van een forfaitair bedrag per analyse hoort hierbij tot de mogelijkheden.

De toepassing van dit systeem van bemestingsnormen leidt tot een geschatte uitmijning van de Vlaamse landbouwbodems met 29 miljoen kg P_2O_5 voor de periode 2015-2018.

Paragraaf 4 bevat een delegatie aan de Vlaamse Regering die toelaat om, wanneer de Europese Commissie een derogatie verleent aan Vlaanderen, voor de teelten waarvoor de derogatie is gevraagd de bemestingsnorm voor dierlijke mest aan te passen (zijnde de norm van 170 kg N uit dierlijke mest). Deze bepaling is een overname van hetgeen momenteel bepaald is in artikel 13, §5.

Bepaalde organische mestsoorten zoals compost en stalmest hebben een duidelijk positief effect op het effectieve organisch stofgehalte van de bodem. Aangezien het om organische meststoffen gaat, bevatten deze naast organische stof echter ook een bepaalde hoeveelheid fosfaat. Door de dalende fosfaatbemestingsnormen wordt fosfaat het limiterende element bij de toediening van deze meststoffen. Door de limieten die door de bemestingsnormen gesteld worden, kan men niet steeds de dosis stalmest of compost gebruiken die, met het oog op hun bodemverbeterende functie, nuttig zou kunnen zijn. Daarom wordt voor deze mestsoorten bepaald dat als deze mestsoorten opgebracht worden slechts 50% van de opgebrachte hoeveelheid fosfaat in rekening wordt gebracht.

Deze regeling bestond in MAP 4 reeds voor gecertificeerde groen- en gft-compost, en is hier overgenomen (het huidige artikel 13, §10). Dit betekent dat voor de gecertificeerde groen- en gft-compost, ongeacht de klasse van de bodem waar ze opgebracht worden, telkens slechts 50% van de opgebrachte hoeveelheid fosfaat in rekening wordt gebracht.

Daarnaast is deze regeling uitgebreid naar stalmest en boerderijcompost. Voor deze types meststoffen geldt deze regeling echter enkel als de stalmest of de boerderijcompost opgebracht worden op een perceel dat in klasse I of II is ingedeeld (overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 3). Wanneer een bodem reeds rijk is aan fosfor, heeft het type meststof invloed op het evenwicht tussen fosfor dat aan de bodemdeeltjes gefixeerd blijft en fosfor dat kan oplossen in het bodemwater. Organische meststoffen bevatten in meer of mindere mate organische zuren die inwerken op de bodemdeeltjes en die de gefixeerde fosfor kunnen vrijmaken. De eigenschappen van een organische meststof bepalen dus in grote mate het effect van de meststof op de fosforbeschikbaarheid in de bodem. Hoewel compost en stalmest beide het organische stofgehalte van een bodem verhogen, blijkt uit onderzoek dat stalmest de fosforbeschikbaarheid in de bodem verhoogt, terwijl compost nauwelijks invloed heeft op de fosforbeschikbaarheid. Het toedienen van stalmest op bodems die al (heel) rijk zijn aan fosfor, zoals klasse III- en IV-bodems, aan een verhoogde dosis is daarom, in tegenstelling tot bij compost, niet te verantwoorden.

Paragraaf 6 regelt een verhoging van de stikstofbemestingsruimte voor hoog-productieve teelten en bedrijven. De stikstofbemestingsnormen zoals vastgelegd in §2 zijn gebaseerd op een niveau van evenwichtsbemesting waarbij minimale milieukundige verliezen gecombineerd worden met optimale landbouwkundige opbrengsten. Bij bepaalde landbouwers zijn de opbrengsten bij deze bemestingsnormen echter suboptimaal en zou een beperkte verhoging van de bemestingsnormen kunnen leiden tot een hogere opbrengst zonder dat dit bijkomende stikstofverliezen naar het grond- en oppervlaktewater zou veroorzaken.

Onder bepaalde voorwaarden kunnen landbouwers dan ook voor hun bedrijf een verhoging van de bemestingsnormen met 10% aanvragen. De aanvraag moet gebeuren uiterlijk op 15 februari van het jaar waarin de verhoogde bemesting wordt toegepast. Om te kunnen inspelen op jaar- of bedrijfsspecifieke omstandigheden kan de aanvraag ingetrokken worden tot 1 juni van het betreffende jaar.

De voorwaarden waaraan een landbouwer die gebruik wil maken van deze verhoging, moet voldoen zijn:

- 1° de landbouwer is een niet-focusbedrijf;
- 2° als er in het jaar voorafgaand aan de aanvraag, een nitraatresidubepaling op bedrijfsniveau is uitgevoerd moet deze, op basis van de nitraatresidurempelwaarden voor focusbedrijven, geresulteerd hebben in een beoordeling van categorie 0 (overeenkomstig het beoordelingsmechanisme voor een nitraatresiduevaluatie op bedrijfsniveau, opgenomen in het nieuw in te voegen artikel 15);
- 3° in het jaar voorafgaand aan de aanvraag mag de landbouwer geen overtredingen begaan hebben tegen een aantal limitatief opgesomde bepalingen van het Mestdecreet, zijnde de bepalingen rond de uitrijregeling, het toedienen van meststoffen, de bemestingsnormen, het opbrengen van meststoffen op drassig, ondergelopen, bevroren of besneeuwd land, de afstandsregels ten opzichte van de waterlopen en het emissiearm aanwenden van meststoffen;
- 4° in het jaar voorafgaand aan de aanvraag mag de landbouwer geen maatregelen hebben opgelegd gekregen naar aanleiding van een bedrijfsdoorlichting (zie het nieuw artikel 62) en mag hij geen van volgende types administratieve geldboetes hebben gekregen, zijnde een boete voor het niet-afzetten van nutriënten volgens de bepalingen van het Mestdecreet, een NER-boete, een boete voor onvoldoende mestverwerking of een boete die het gevolg is van een op het terrein vastgestelde overbemesting.

Wanneer een landbouwer een geldige aanvraag heeft gedaan en voldoet aan deze voorwaarden, kan hij de hogere bemestingsnormen toepassen. Tijdens de nitraatresiducampagne in oktober-november van het betrokken jaar zal de landbouwer een nitraatresidubepaling op bedrijfsniveau laten uitvoeren. De percelen hiervoor worden aangeduid door de Mestbank. Wanneer het resultaat van deze bepaling positief is (zijnde categorie 0 op basis van de nitraatresidunormen voor focusbedrijven) kan de landbouwer desgewenst ook het volgende jaar terug een verhoging van de bemestingsnormen aanvragen. In het geval het resultaat van de nitraatresidubepaling leidt tot een classificatie in categorie I, II of III (overeenkomstig de bepalingen van het nieuwe artikel 15), worden de overeenkomstige maatregelen opgelegd en kan de landbouwer het jaar nadien de verhoogde bemesting niet meer toepassen.

Hierbij is het duidelijk dat een landbouwer in het jaar voorafgaand aan de eerste aanvraag voor verhoogde bemesting geen nitraatresidubepaling moet laten uitvoeren (tenzij het een focusbedrijf betreft dat in een eerste stap nog de vrijstelling moet behalen of een autocontrole moet uitvoeren). Dit zou ook niet zinvol zijn, aangezien de landbouwer in dat jaar nog gehouden is aan de gangbare bemestingsnormen zoals voorzien in §2 en er dus geen bewijs moet geleverd worden dat de stikstofverliezen op het bedrijf niet verhoogd zijn.

Paragraaf 7 legt een aantal bepalingen vast inzake de verplichte bemestingsadvisering bij bemesting van groenten van groep I en II, sierteelt en boomkwekerij en aardbeien. Land- en tuinbouwers die deze gewassen telen kunnen enkel gebruik maken van de bemestingsnormen uit §2 als ze een voldoende aantal stikstofanalyses met bijhorende bemestingsadviezen laten uitvoeren. Het aantal analyses en bemestingsadviezen zal worden vastgelegd bij besluit van de Vlaamse Regering.

In het geval een land- en tuinbouwer niet beschikt over voldoende stikstofanalyses en bemestingsadviezen, zullen de stikstofbemestingsnormen voor de percelen waarop in het volgende jaar groenten van groep I en II, sierteelt en boomkwekerij en aardbeien geteeld worden, worden verminderd met 20%. In het geval van een teeltcombinatie waarbij één van de teelten een groente van groep I en II, sierteelt en boomkwekerij of aardbeien is, zal de maximale stikstofbemesting beperkt worden tot de bemestingsnorm van de hoofdteelt.

Met het oog op het verbeteren van de waterkwaliteit is het niet enkel van belang dat een voldoende aantal stikstofanalyses en bijbehorende bemestingsadviezen wordt uitgevoerd, maar ook dat de bemestingsadviezen worden gevolgd bij het uitvoeren van de bemesting. Om dit te stimuleren zal de Vlaamse Regering een regeling uitwerken waarbij landbouwers kunnen kiezen om zich te laten begeleiden als alternatief voor het nemen van voldoende stikstofanalyses en bemestingsadviezen.

Ten slotte voorziet deze paragraaf in een delegatie naar de Vlaamse Regering die toelaat om specifieke productiemethodes van deze regeling uit te sluiten.

Paragraaf 8 bepaalt welke stikstofbemestingsnormen van toepassing zijn bij teeltcombinaties van een niet-groententeelt met een groententeelt, een sierteelt of boomkweekteelt of de teelt van aardbeien.

Paragraaf 9 bevat een aantal algemene bepalingen. Zo bepaalt deze paragraaf dat wanneer een perceel gedurende het hele kalenderjaar braak ligt, er geen bemesting mag toegediend worden. Daarnaast wordt in deze paragraaf ook een bepaling voorzien die, binnen de bedrijfsbenadering van MAP 5, het dumpen van meststoffen op één perceel moet tegengaan. Dit wordt gerealiseerd door de totale hoeveelheid stikstof die op één perceel kan opgebracht worden te beperken tot het dubbele van de stikstofbemestingsnorm. In afwijking van de principes van de bedrijfsbenadering moeten de bemestingsnormen op perceelsniveau gerespecteerd worden voor percelen gelegen in waterwingebieden, in natuurgebieden (mits op dat perceel een bemestingsbeperking geldt. Dit betekent dat de beperking dus niet geldt voor percelen in natuurgebied met een ontheffing) en op percelen waarop een beheerovereenkomst is afgesloten.

Paragraaf tien ten slotte bevat een aantal delegaties naar de Vlaamse Regering. Deze delegaties hebben zowel betrekking op de mogelijkheid om voor een aantal situaties nadere regels vast te leggen (bijvoorbeeld de delegatie opgenomen in het tweede lid die toelaat dat de Vlaamse Regering de teelten kan bepalen die onder een bepaalde teeltgroep of teeltcombinatie vallen), als op de mogelijkheid om in bepaalde omstandigheden (bijvoorbeeld voor kleine percelen of voor niet permanent overkapte percelen) van sommige van de bepalingen van dit artikel 14 af te wijken.

Artikel 9

Artikel 9 van voorliggend voorstel van decreet vervangt artikel 14 van het Mestdecreet. Samen met artikel 10, dat artikel 15 van het Mestdecreet opnieuw invoegt, voegen beide artikelen een nieuwe aanpak rond nitraatresidumetingen in, in het Mestdecreet.

De eerste paragraaf van artikel 14 voegt enkele basisbegrippen rond nitraatresidu in. In de eerste plaats worden de nitraatresidudrempelwaarden bepaald. Hierbij wordt er een onderscheid gemaakt tussen teelttypes. Voor een aantal teelttypes wordt er eveneens een onderscheid gemaakt tussen het bodemtype. Er zijn aldus negen nitraatresidutypes onderscheiden, en voor elk van deze negen types wordt er, een eerste en een tweede nitraatresidudrempelwaarde bepaald, en dit zowel voor focusbedrijven als voor niet-focusbedrijven. Voor focusbedrijven gelden op alle percelen strengere drempelwaarden voor het nitraatresidu dan voor niet-focusbedrijven. De eerste nitraatresidudrempelwaarden die in dit voorstel van decreet opgenomen zijn, verschillen niet of nauwelijks van de nitraatresidudrempelwaarden die momenteel gelden in de mestregelgeving (opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 10 februari 2012 tot bepaling van de nitraatresidudrempelwaarde, vermeld in artikel 14, §1, tweede lid, van het Mestdecreet van 22 december 2006). De verschillen hebben onder meer betrekking op grasland op kleigrond en op maïs op zandgrond. Hiervoor zijn de drempelwaarden

nog verder verlaagd. Daarnaast zijn suikerbieten en voederbieten nu ingedeeld bij 'overige teelten'.

Naast de basis nitraatresidudrempelwaarde maakt artikel 14 van het Mestdecreet momenteel een onderscheid in vier categorieën, afhankelijk van hoe groot de overschrijding van de nitraatresidudrempelwaarde is. In het vijfde actieprogramma is in plaats daarvan een tweede nitraatresidudrempelwaarde bepaald. De tweede drempelwaarde is bepaald door de meetonzekerheid op de bepaling van het nitraatresidu. Deze meetonzekerheid hangt af van de teelt en werd over verscheidene jaren gevalideerd. De tweede drempelwaarde is de waarde waarvoor kan worden gesteld dat elke meting boven deze waarde met een zekerheid van 95% de drempelwaarde overschrijdt (afgerond naar het dichtstbijzijnde vijfvoud). Aldus bekomt men de nitraatresidudrempelwaarden, opgenomen in de tabel in paragraaf 1. Voor de bepaling van welk nitraatresidutype op een perceel van toepassing is, verduidelijkt het derde lid van paragraaf 1, dat de hoofdteelt in principe het nitraatresidutype bepaalt, tenzij er een specifieke teelt (bijvoorbeeld groenten) of aardappelen als nateelt geteeld wordt, in welk geval de nateelt het nitraatresidutype bepaalt. Deze regel is een overname van hetgeen momenteel bepaald is in het hoger vermelde besluit van de Vlaamse Regering van 10 februari 2012.

Daarnaast bepalen het derde en vierde lid van paragraaf 1 nog dat er focusgebieden afgebakend worden, op basis van de gegevens aangaande de waterkwaliteit, en dat de nitraatresidustaalnames genomen moeten worden in de periode van 1 oktober tot en met 15 november, door een erkend laboratorium overeenkomstig het compendium. De bepalingen aangaande de wijze waarop de nitraatresidustaalnames genomen moeten worden, betreffen een overname van hetgeen momenteel in artikel 14, §1, vijfde lid, bepaald wordt. Ook het feit dat er focusgebieden afgebakend worden, op basis van de gegevens aangaande de waterkwaliteit, is momenteel reeds in de wetgeving opgenomen, met name in het hoger vermelde besluit van de Vlaamse Regering van 10 februari 2012. Voor wat betreft deze twee aspecten, wijzigt er inhoudelijk niets.

Paragraaf 2 is grotendeels een herneming van de huidige paragraaf 2 van artikel 14. De eerste drie leden van deze paragraaf hebben betrekking op de zogenaamde controlestalen door de Mestbank. Elk jaar laat de Mestbank op verschillende duizenden percelen het nitraatresidu bepalen (in 2014 betrof het meer dan 7500 analyses). In de praktijk is het zo dat als de Mestbank een perceel selecteert voor een nitraatresiduanalyse, ze de betrokken landbouwer daarvan op de hoogte brengt. Medio september worden de betrokken landbouwers verwittigd dat een van hun percelen bemonsterd zal worden en wordt hen tevens meegedeeld welk erkend laboratorium de bemonstering en analyse zal uitvoeren. Uiterlijk een week voor de bemonstering laat het erkend laboratorium dan aan de betrokken landbouwer weten op welke dag de staalname zal plaatsvinden. Voor nitraatresidustaalnames die genomen worden, in opdracht en op kosten van de Mestbank, heeft de betrokken landbouwer ook de mogelijkheid om op zijn kosten een tegenstaalname te doen. Naast de controlestalen door de Mestbank, bevat paragraaf 2 ook de mogelijkheid voor de Mestbank, om bepaalde types landbouwers, te verplichten om één of meerdere nitraatresidustaalnames te laten uitvoeren. Deze mogelijkheid is momenteel reeds opgenomen in het Mestdecreet. Ten opzichte van de bestaande bepaling is de mogelijkheid om landbouwers te verplichten een nitraatresidustaalname uit te voeren uitgebreid met landbouwers bij wie na een doorlichting maatregelen, boetes of andere sancties opgelegd zijn.

De derde paragraaf maakt het onderscheid tussen focusbedrijven en niet-focusbedrijven en verdeelt de groep van de focusbedrijven vervolgens in drie categorieën. Het basisidee achter het onderscheid tussen focusbedrijven en niet-focusbedrijven is dat wie (voor meer dan de helft) gelegen is in focusgebied, een focusbedrijf is. Voor de bepaling of men al of niet voor meer dan de helft gelegen

is in focusgebied, houdt men geen rekening met landbouwgrond die permanent overkapt is of waarop houtachtige teelten geteeld worden. Op dergelijke percelen is het niet zinvol om het nitraatresidu te bepalen omdat er geen risico is op uitspoeling vanuit de bodem (serres) of omdat er geen bemesting toegepast wordt met het oog op het oogsten van een gewas (bossen).

Bedrijven, gelegen in focusgebied, kunnen echter, op basis van goede nitraatresiduwaarden, aantonen dat hun bedrijfsvoering geen verhoogd risico op nitraatverliezen inhoudt, en kunnen hierdoor hun aanduiding als focusbedrijf verliezen (zie paragraaf 5). Omgekeerd kan een bedrijf, gelegen buiten focusgebied, toch focusbedrijf worden als er op dat bedrijf slechte nitraatresiduwaarden vastgesteld worden (zie paragraaf 4). Binnen de groep van de focusbedrijven wordt er vervolgens een onderscheid gemaakt tussen drie categorieën focusbedrijven, met name de focusbedrijven met maatregelen van categorie 1, de focusbedrijven met maatregelen van categorie 2 en de focusbedrijven met maatregelen van categorie 3. In eerste instantie gebeurt de bepaling van welk soort focusbedrijf men is, op basis van de resultaten van een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau van het vorige jaar (zie artikel 10 dat artikel 15 van het Mestdecreet opnieuw invoert). Naast de resultaten van de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau van het vorige jaar, wordt echter ook rekening gehouden met het jaar daarvoor. Zoals geformuleerd in het eerste lid van paragraaf 1 is het de bedoeling dat er een verbetering wordt gerealiseerd zodat de waterkwaliteitsdoelstellingen gehaald worden. Als een bedrijf twee jaar na elkaar even slechte nitraatresiduwaarden haalt, wordt het bedrijf daarom één categorie hoger geclassificeerd dan dat het, enkel op basis van zijn metingen, geclassificeerd zou zijn. Een bedrijf dat jaar na jaar op basis van de resultaten van de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau als categorie I wordt geklasseerd, wordt dus focusbedrijf met maatregelen van categorie 2. Behalve de resultaten van de nitraatresidumetingen, wordt er voor de bepaling van het soort focusbedrijf men is, ook rekening gehouden of men de maatregelen die men het vorige jaar moest naleven als focusbedrijf, ook nageleefd heeft. Als men vaststelt dat dit niet gebeurd is, wordt men, ongeacht de resultaten van de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau, een focusbedrijf van één categorie hoger dan het vorige jaar. Op basis van deze principes, wordt in paragraaf 3, verduidelijkt welke bedrijven een focusbedrijf zijn, en van welke categorie het een focusbedrijf is.

Het derde lid van paragraaf 3 bepaalt wanneer een bedrijf de kwalificatie focusbedrijf met maatregelen van categorie 1 krijgt. Dit is de laagste categorie van focusbedrijven, dus hier vallen de bedrijven onder die, louter op basis van hun ligging in focusgebied, focusbedrijf zijn (1°). Daarnaast zijn er de bedrijven die op basis van een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau als categorie 1 geklasseerd zijn (2°) of die, als niet-focusbedrijf, twee jaar na elkaar, bij een beoordeling op basis van één perceel een overschrijding hadden (een eerste jaar een overschrijding tussen de twee drempelwaarden, en het tweede jaar boven de tweede drempelwaarde) (4°). Behalve omwille van hun ligging of omwille van de resultaten van de nitraatresidumetingen, worden bedrijven ook focusbedrijf met maatregelen van categorie 1 omwille van het niet uitvoeren of het hinderen van nitraatresidustaalnames. Het kan hierbij zowel gaan over het niet uitvoeren van een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau (3°) (waartoe men bijvoorbeeld verplicht was, omdat men een aanvraag als vermeld in het nieuwe artikel 13 had ingediend voor een verhoging van de bemestingsnormen), over het niet uitvoeren van één of meerdere nitraatresidustaalnames die men moet uitvoeren (5°) (bijvoorbeeld als derogatiebedrijf, of in het kader van een opvolging als vermeld in paragraaf 4), als over het hinderen van een nitraatresidustaalname (5°) (bijvoorbeeld van een controlestaal dat genomen wordt in opdracht van de Mestbank).

Het vierde en het vijfde lid van paragraaf 3 bepalen respectievelijk wanneer een bedrijf de kwalificatie focusbedrijf met maatregelen van categorie 2 of categorie 3 krijgt. Dit gebeurt op basis van de hoger vermelde principes, zijnde reke-

ning houdende met de resultaten van het vorige jaar, met de resultaten van de twee vorige jaren (bij stagnatie gaat men één categorie omhoog) en de al of niet-naleving van de maatregelen in het vorige jaar. Omdat de hoogste kwalificatie deze is van focusbedrijf met maatregelen van categorie 3, blijven bedrijven die als focusbedrijf met maatregelen van categorie 3 gekwalificeerd zijn, en wiens meting niet verbetert of die de maatregelen niet naleven, focusbedrijf met maatregelen van categorie 3.

Doordat men rekening houdt met de resultaten van het vorige jaar, met de resultaten van de twee vorige jaren en met het al of niet naleven van de maatregelen het vorige jaar, is het mogelijk dat een bedrijf, op basis van de criteria, opgesomd in paragraaf 3, tot meerdere soorten focusbedrijf gekwalificeerd wordt. Bijvoorbeeld een bedrijf dat voor het derde jaar op rij bij de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau als categorie I is geklasseerd. Op basis van de meting van het vorige jaar, is dit dus een focusbedrijf met maatregelen van categorie 1. Omdat het echter blijft categorie I meten, is het op basis van de metingen, bekeken op twee jaar, een focusbedrijf met maatregelen van categorie 2. En als dat bedrijf, het vorige jaar (toen het ook reeds focusbedrijf was met maatregelen van categorie 2, omdat het toen ook de twee voorgaande jaren categorie I had gemeten) bijvoorbeeld de maatregelen die een focusbedrijf met maatregelen van categorie 2 krijgt aangaande het melden van transporten, niet nageleefd heeft, wordt het een focusbedrijf met maatregelen van categorie 3. Als een bedrijf, tot meerdere soorten focusbedrijven behoort, bepaalt het laatste lid van paragraaf 3, dat dan de hoogste kwalificatie telt. In hoger voorbeeld betekent dit dus dat het bedrijf een focusbedrijf met maatregelen van categorie 3 wordt.

Paragraaf 4 bevat de gevolgen die gehecht worden aan een nitraatresiduanalyse op één perceel. Dit kan bijvoorbeeld het resultaat zijn van een controlestaal, genomen in opdracht van de Mestbank. De gevolgen verschillen naargelang het gaat over een focusbedrijf of een niet-focusbedrijf en naargelang de hoogte van de overschrijding. Als op één perceel een te hoog residu is gemeten (in jaar X), is dit een indicatie dat er iets fout kan zijn. Om echter meer zekerheid te krijgen, moeten er meerdere stalen genomen worden. Als er bij een niet-focusbedrijf een residu gemeten wordt tussen de beide drempelwaarden, moet dat bedrijf op zijn kosten, het volgende jaar (in jaar X+1), op één perceel het nitraatresidu laten bepalen. Als het resultaat hiervan onder de drempelwaarde is, worden er geen verdere analyses of maatregelen opgelegd. Is het resultaat terug tussen de beide drempelwaarden, dan moet het bedrijf het jaar daarna (in jaar X+2) een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau uitvoeren. Het wordt echter nog geen focusbedrijf in jaar X+2. Als echter het resultaat van de nitraatresidubepaling (in jaar X+1) boven de tweede drempelwaarde lag, moet het bedrijf in het jaar erna (jaar X+2) niet alleen een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau uitvoeren maar wordt het in dat jaar ook focusbedrijf.

Voor focusbedrijven met een residu boven de eerste drempelwaarde en voor niet-focusbedrijven met een residu boven de tweede drempelwaarde, betekent dit dat ze het volgende jaar (X+1) een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau moeten uitvoeren. Het niet-focusbedrijf wordt echter in het jaar X+1 nog geen focusbedrijf.

In deze paragraaf is ook bepaald dat als het perceel dat bemonsterd moet worden, meerdere malen bemonsterd wordt, men rekening houdt met het laagste resultaat van het perceel. Als men een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau uitvoert, wil men, door een representatief aantal stalen te nemen, een globaal beeld krijgen van de bedrijfsvoering van een bepaald bedrijf. Voor een dergelijke beoordeling zijn alle resultaten relevant en worden ook alle resultaten meegenomen in de beoordeling. Bij een groter aantal staalnames wordt bijvoorbeeld ook de impact van de meet-onzekerheid sterk gereduceerd. Als echter de beoordeling gebeurt op basis van één enkel perceel, bepaalt het resultaat van dat ene perceel, welke gevolgen er

opgelegd worden. Daarom dat, bij de beoordelingen van één enkel perceel (zoals in paragraaf 4, doch ook bij de beoordeling van het controlestaal als vermeld in paragraaf 2), men enkel rekening houdt met het laagste resultaat van het perceel. Voor percelen die groter zijn dan 2 ha moet er overeenkomstig het compendium, per begonnen schijf van 2 ha, een nitraatresidubepaling uitgevoerd worden. De staalnemer deelt hiervoor het perceel op in blokken van 2 ha of minder, en bemonstert deze afzonderlijk. Vervolgens wordt het gemiddelde genomen van het resultaat van al deze individuele bemonsteringen. Dit gemiddelde is dan het nitraatresidu voor dat volledige perceel. Bij een tweede bemonstering van dat perceel, wordt terug een bemonstering uitgevoerd per begonnen schijf van 2 ha, en wordt dan terug het gemiddelde genomen van de bekomen resultaten om het nitraatresidu voor dat volledige perceel te bepalen. Het nitraatresidu van het gehele perceel van de eerste bemonstering, wordt vervolgens vergeleken met het nitraatresidu van het gehele perceel van de tweede bemonstering, en het laagste resultaat geldt als nitraatresidu voor dat perceel.

Paragraaf 5 betreft de mogelijkheid voor focusbedrijven om een vrijstelling te krijgen van hun kwalificatie als focusbedrijf. Hiervoor moet een bedrijf een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau uitvoeren. Om een vrijstelling te krijgen, moet men een aanvraag indienen bij de Mestbank. Bedrijven die reeds een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau moeten uitvoeren, worden echter steeds geacht een aanvraag in te dienen. Elk bedrijf dat dus een gunstige beoordeling heeft van hun nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau krijgt een vrijstelling (mits natuurlijk aan de andere voorwaarden voldaan is). Op deze manier worden administratieve vergetelheden hieromtrent uitgesloten.

Een bedrijf dat een vrijstelling aanvraagt doet dit via het internetloket. Men kan zich bedenken tot uiterlijk 1 juni. Na 1 juni is het echter niet meer mogelijk om een aanvraag in te trekken. Men wil namelijk vermijden dat landbouwers een aanvraag zouden indienen en bijvoorbeeld vervolgens, eens men weet welke percelen bemonsterd moeten worden, de aanvraag wil intrekken, omdat men vreest dat de resultaten zullen tegenvallen.

Als op 1 juni een bedrijf een vrijstelling heeft aangevraagd, duidt de Mestbank vervolgens de percelen aan die bemonsterd moeten worden. De landbouwer moet dan zelf een erkend laboratorium kiezen dat de nitraatresidustaalnames op zijn bedrijf komt uitvoeren. Als de resultaten van de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau goed zijn (zijnde een beoordeling van categorie nul op basis van de nitraatresidurempelwaarden voor focusbedrijven) kan men een vrijstelling krijgen. Het verkrijgen van een vrijstelling is ook afhankelijk van de vraag of de landbouwer in het jaar van aanvraag of in het voorgaande jaar, op een correcte manier gehandeld heeft. Zo bijvoorbeeld kan men geen vrijstelling krijgen als een lozing van meststoffen is vastgesteld (artikel 12 van het Mestdecreet), als de gemiddelde veebezetting gecorrigeerd is in uitvoering van artikel 62 van het Mestdecreet, of als men een administratieve geldboete heeft gekregen wegens een overbemesting op perceelsniveau (boete vermeld in artikel 63, §5). Dergelijke vaststellingen wijzen er op dat, hoewel de nitraatresidu's van het betrokken bedrijf goed zijn, er toch nog problemen zijn met de naleving van de mestregelgeving. Voor dergelijke bedrijven kan er dan ook geen vrijstelling van de kwalificatie als focusbedrijf gegeven worden. Als deze vaststellingen er echter niet zijn, krijgt het bedrijf de vrijstelling. De vrijstelling heeft als gevolg dat een bedrijf, dat louter omwille van zijn ligging als focusbedrijf zou aangeduid worden, geen focusbedrijf meer zal zijn in het volgende jaar (zijnde het jaar volgend op het jaar waarin de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau uitgevoerd werd). Als een bedrijf echter omwille van andere redenen focusbedrijf is (al of niet samen met een ligging in focusgebied), is het mogelijk dat een bedrijf weliswaar voldoet aan de voorwaarden, doch toch focusbedrijf blijft. Dit is bijvoorbeeld het geval als het bedrijf het vorige jaar de maatregelen die het als focusbedrijf moest naleven, niet nageleefd heeft. Een

bedrijf kan een verleende vrijstelling ook kwijtraken. De voorwaarden om een vrijstelling niet te verliezen zijn dezelfde als deze om een vrijstelling te verkrijgen. Ten slotte bepaalt deze paragraaf ook dat de Vlaamse Regering kan bepalen dat een vrijstelling ingetrokken wordt als deze niet langer representatief is. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan bedrijven met een grote aangroei van percelen. Bij een landbouwer met 5 ha landbouwgrond die twee jaar later 70 hectare heeft, kan aangenomen worden dat de bedrijfsvoering die hij had toen hij 5 ha gebruikte, gewijzigd is nu hij er 70 gebruikt. De vrijstelling van toen hij 5 ha gebruikte, is dan ook weinig representatief voor zijn bedrijf, nu hij 70 ha gebruikt. Aangezien het systeem van vrijstellingen een nieuwe regeling is, wordt voor de beoordeling van vrijstellingen enkel rekening gehouden met feiten van het jaar 2015 of later. In de praktijk betekent dit dat bij landbouwers die dit jaar een vrijstelling aanvragen, enkel zal nagegaan worden of ze in 2015 geen overtredingen en dergelijke begaan hebben.

De paragrafen 6, 7 en 8 bevatten de maatregelen voor focusbedrijven met maatregelen van respectievelijk categorie 1, 2 of 3.

Voor focusbedrijven met maatregelen van categorie 1 zijn de maatregelen relatief beperkt. De belangrijkste maatregel betreft de verstrengde uitrijregeling (deze wordt verder besproken bij paragraaf 9). Ook moet men, als de teelt en de bodem in kwestie het toelaten, een vanggewas zaaien. Dit houdt in dat men de landbouwer niet verplicht om zijn teeltkeuzes aan te passen, doch hem enkel oplegt om een vanggewas in te zaaien, als het op basis van zijn teeltkeuzes mogelijk is om een vanggewas in te zaaien. Voor bepaalde types van focusbedrijven met maatregelen van categorie 1 komt hier nog de verplichting bij om een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau uit te voeren. Dit geldt echter niet voor alle soorten focusbedrijven met maatregelen van categorie 1. Landbouwers die, louter omwille van hun ligging in focusgebied, een focusbedrijf met maatregelen van categorie 1 zijn, moeten bijvoorbeeld geen nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau uitvoeren.

In paragraaf 7 zijn de maatregelen opgenomen die een focusbedrijf met maatregelen van categorie 2 moet uitvoeren. De eerste drie maatregelen zijn dezelfde als voor een focusbedrijf met maatregelen van categorie 1, met dien verstande dat de verstrenging van de uitrijregeling nog iets strenger is en dat de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau steeds verplicht is. Naast deze drie maatregelen worden er nog vier maatregelen opgelegd, met name een daling van de stikstofbemestingsruimte met 10%, het voor- en namelden van burenregelingen, het bijhouden van een bemestingsplan en het uitvoeren van een bodembalans voor tuinbouw. De daling van de stikstofbemestingsruimte komt in voorkomend geval bovenop een eventuele beperking van de op te brengen hoeveelheid stikstof op basis van beheerovereenkomsten. De bedoeling van de maatregelen is immers om er voor te zorgen dat de nitraatresidu's verbeteren, met het oog op het realiseren van de waterkwaliteitsdoelstellingen. Om dat doel te bereiken wordt het bedrijf een aantal extra beperkingen opgelegd. Als men geen rekening zou houden met verminderingen die het gevolg zijn van beheerovereenkomsten, gaat de beperking van de stikstofbemestingsruimte minder groot zijn of in sommige gevallen zelfs geen enkel effect hebben. De maatregelen grijpen niet allemaal rechtstreeks in op de bemesting. Zo is het voor- en namelden van de burenregeling vooral bedoeld om de administratie een beter beeld te geven van de tijdstippen van bemesting en verhoogt dit de controleerbaarheid van deze transporten. Het opmaken van een bodembalans voor tuinbouw en van een bemestingsplan, hebben een meer sensibiliserende bedoeling. Door deze instrumenten wil men de betrokken landbouwer meer inzicht doen verkrijgen in de bemestingspraktijken. De bodembalans voor tuinbouw is vergelijkbaar met de advisering voor groenteteelten die nu reeds verplicht werd voor bepaalde overschrijdingen van de nitraatresidurempelwaarden (cfr. het huidige artikel 14, §5, eerste lid, 4°, van het Mestdecreet). Groenteteelten zijn risicoteelten op het gebied van nitraatuitspoeling. Om dit risico te beperken

zijn er reeds analyseverplichtingen bij het bemesten (cfr. het huidige artikel 13, §14, van het Mestdecreet, en de nieuwe regeling, die door artikel 8 zal ingevoegd worden, onder meer in artikel 13, §7). Als een bedrijf desondanks toch nog steeds een focusbedrijf wordt met maatregelen van categorie 2 (of 3, aangezien deze maatregel ook daar geldt), wordt er bijkomend verplicht om een bodembalans voor tuinbouw op te maken. De concrete uitwerking van deze bodembalans dient nog te gebeuren in een uitvoeringsbesluit.

De maatregelen voor een focusbedrijf met maatregelen van categorie 3 zijn opgenomen in paragraaf 8. De maatregelen zijn van hetzelfde type als deze voor een focusbedrijf met maatregelen van categorie 2, alleen zijn een aantal maatregelen verstrengd. Vier van de zeven maatregelen zijn gelijk voor beide soorten focusbedrijven, met name de verplichting om een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau uit te voeren, de verstrengde uitrijregeling, de verplichte opmaak van een bemestingsplan en het uitvoeren van een bodembalans voor tuinbouw. De overige drie maatregelen (beperking van de stikstofbemestingsruimte, de inzaai van een vanggewas en de transportregeling) worden verstrengd. Voor wat betreft de transportregeling kan een focusbedrijf met maatregelen van categorie 2 nog steeds burenenregelingen zelf uitvoeren, mits deze voor- en nagemeld worden. Daarnaast kunnen deze bedrijven ook nog zelf de meststoffen van hun exploitatie naar hun eigen gronden brengen. Voor focusbedrijven met maatregelen van categorie 3 dienen al deze transporten, dus inclusief de burenenregelingen en de transporten van meststoffen van de eigen exploitatie naar de eigen gronden, te gebeuren door een erkend mestvoerder. Dit houdt dus in dat al deze transporten via het AGR-GPS-systeem opgevolgd zullen worden, hetgeen de zichtbaarheid en de opvolgbaarheid van de transporten verhoogt. Voor wat betreft de inzaai van een vanggewas, was voor focusbedrijven met maatregelen van categorie 1 of 2 bepaald dat er een vanggewas ingezaaid diende te worden als de teelt en de bodem in kwestie het toelaten. Hetgeen betekent dat men de landbouwer niet verplicht om zijn teeltkeuzes aan te passen, doch hem enkel oplegt om een vanggewas in te zaaien, als het op basis van zijn teeltkeuzes mogelijk is om een vanggewas in te zaaien. Voor focusbedrijven met maatregelen van categorie 3 wordt deze verplichting aangescherpt en moet men op 20% van zijn areaal een vanggewas inzaaien. Dit kan dus voor bepaalde bedrijven betekenen dat ze hun teeltkeuzes gaan moeten wijzigen, aangezien immers niet elke teelt toelaat dat er een vanggewas ingezaaid wordt. Voor de bepaling van de oppervlakte waarop er een vanggewas ingezaaid moet worden, wordt geen rekening gehouden met blijvende teelten of permanent overkapte landbouwgronden. Een bedrijf dat bijvoorbeeld 100 hectare fruitbomen heeft en 10 hectare wintergerst, moet in principe op 22 hectare een vanggewas telen. Dit zou dan betekenen dat men 12 hectare fruitbomen zou moeten rooien om het inzaaien van een vanggewas mogelijk te maken. Dit is natuurlijk niet de bedoeling. Vandaar dat er bepaald is dat met de oppervlakte blijvende teelten geen rekening wordt gehouden. De 20% verplicht in te zaaien oppervlakte vanggewassen wordt dus enkel bepaald op basis van de 10 hectare wintergerst. Het bedrijf moet dus minstens op 2 hectare een vanggewas inzaaien, hetgeen betekent dat het voor deze 2 hectare een andere teelt zal moeten kiezen aangezien wintergerst niet gecombineerd kan worden met een vanggewas. Ook de beperking van de stikstofbemestingsruimte wordt verstrengd ten opzichte van de focusbedrijven met maatregelen van categorie 2. De stikstofbemestingsruimte wordt voor focusbedrijven met maatregelen van categorie 3 met 20% beperkt. En net zoals voor de focusbedrijven met maatregelen van categorie 2 komt deze daling van de stikstofbemestingsruimte in voorkomend geval bovenop een eventuele beperking van de op te brengen hoeveelheid stikstof op basis van beheerovereenkomsten. Specifiek met betrekking tot beheerovereenkomsten wordt er ook bepaald dat als een bedrijf een focusbedrijf met maatregelen van categorie 3 is, dat beheerovereenkomsten in uitvoering van artikel 42 heeft gesloten (dit zijn de zogenaamde beheerovereenkomsten ter verbetering van de waterkwaliteit), dat deze beheerovereenkomsten van rechtswege beëindigd wordt. Er kan immers

moeilijk ontkend worden dat bij een dergelijk bedrijf de doelstellingen van de beheerovereenkomst geenszins gehaald worden. Een dergelijk bedrijf dient dan ook eerst te verbeteren (en minstens een focusbedrijf met maatregelen van categorie 2 te worden), alvorens het terug beheerovereenkomsten ter verbetering van de waterkwaliteit kan aangaan en hiervoor vergoed kan worden.

De kwalificatie van focusbedrijf met maatregelen van categorie 3 is de hoogste kwalificatie. Bedrijven die deze kwalificatie hebben en niet verbeteren, kunnen niet, zoals focusbedrijven met maatregelen van categorie 1 of 2, in een hogere categorie van focusbedrijf ingedeeld worden. Toch wordt ook voor deze bedrijven, aan het gebrek aan verbetering, een gevolg gekoppeld. Het tweede lid van paragraaf 8 bepaalt namelijk dat, voor wie meerdere jaren na elkaar focusbedrijf van categorie 3 blijft, de maatregelen voor het inzaaien van het vanggewas en de beperking van de stikstofbestedingsruimte telkens met 10% verhogen. Na twee jaar moet men dus op 30% van het areaal een vanggewas inzaaien en zakt de toegelaten stikstofbestedingsruimte tot 70%. Blijft het bedrijf een focusbedrijf met maatregelen van categorie 3, dan zal het in het derde jaar op 40% van het areaal een vanggewas moeten inzaaien en zakt de toegelaten stikstofbestedingsruimte tot 60%. Deze verstrenging is onbegrensd en kan dus, theoretisch er toe leiden dat men op zijn volledig areaal een vanggewas moet inzaaien en dat de toegelaten stikstofbestedingsruimte nul is. Doch in de praktijk is het de bedoeling dat een bedrijf dat meerdere jaren na elkaar focusbedrijf met maatregelen van categorie 3, zijn werkwijze aanpast en hierdoor betere nitraatresidu's haalt en de status van focusbedrijf met maatregelen van categorie 3 verliest.

Paragraaf 9 bevat de verstrengde uitrijregeling voor focusbedrijven. Oordeelkundige bemesting betekent, naast het toedienen van een correcte dosis, ook dat de meststoffen toegediend worden op het juiste tijdstip en dus niet vroeger of later dan noodzakelijk voor de teelt. Wanneer meststoffen toegediend worden op een moment dat er geen of niet tijdig een gewas aanwezig is om de nutriënten op te nemen, zal dit het risico op uitspoeling van nitraat verhogen. Zeker voor meststoffen type 2 en 3 waar 60 tot 100% van de hoeveelheid nitraat direct beschikbaar is, kan dit een probleem zijn, zelfs in het voorjaar. Wanneer deze meststoffen bijvoorbeeld al op 16 februari toegediend worden (algemene uitrijregeling) op een braakliggend perceel waar pas in april of mei maïs wordt ingezaaid dan is de kans reëel dat een substantieel deel van de stikstof reeds uitspoelt naar dieperliggende bodemlagen waar de maïs deze nooit meer zal kunnen opnemen. Wanneer wel een groeiend gewas zoals gras of een wintergraan of een winterhard vanggewas aanwezig is, is deze vroege bemesting geen probleem. Voor focusbedrijven wordt daarom de algemene regel dat meststoffen niet toegediend mogen worden voor 1 maart tenzij het perceel beteeld is.

In het kader van de publieke consultatie van het ontwerp van MAP 5 werd opgemerkt dat bepaalde vroege en primeur tuinbouwteelten zeer vroeg in het voorjaar ingezaaid worden. Deze teelten hebben van bij de start nood aan een voldoende hoeveelheid direct beschikbare nutriënten. Het is dus noodzakelijk dat de nutriënten vlak voor de inzaai van deze teelten kunnen toegediend worden en onder een vorm dat ze ook direct beschikbaar zijn voor het gewas. Bij een algemeen verbod op het toedienen van meststoffen type 3 op onbeteelde akkers op focusbedrijven voor 1 maart worden deze teelten onmogelijk gemaakt. Het verlaten van de start van de uitrijperiode op focusbedrijven is bedoeld om niet-functioneel gebruik van nutriënten te voorkomen, niet om bepaalde teelten onmogelijk te maken. In het geval van vroege en primeur tuinbouwteelten is er een duidelijk functioneel gebruik van de nutriënten, aangezien er zeer kort na de bemesting een gewas aanwezig zal zijn. Bovendien, doordat alleen bemesting met meststoffen type 3, gekenmerkt door een werkingscoëfficiënt van 100%, wordt toegestaan zal de bemesting alleszins zo kort mogelijk voor het inzaaien gebeuren om de grootst mogelijke efficiëntie van de toegediende nutriënten te realiseren en is er ook geen risico op voortijdige

uitspoeling. Door voor specifieke teelten het toedienen van meststoffen type 3 toe te staan op onbeteelde akkers, wordt tegemoetgekomen aan de opmerking die hierover geformuleerd werd bij de publieke consultatie van het ontwerp van MAP 5.

Ook in het najaar wordt het tijdstip tot wanneer meststoffen mogen toegediend worden beperkt. Hoe later een meststof toegediend wordt hoe groter het risico op uitspoeling wordt. Voor focusbedrijven wordt de algemene regel dat na 15 augustus geen meststoffen type 2 en type 3 meer mogen toegediend worden. Deze beperking geldt niet voor type 2 meststoffen op akkers op zware kleigronden waar de bestaande algemene regeling behouden blijft (toegestaan tot 15 oktober mits dosisbeperking bij toediening na 31 augustus) en voor type 3 meststoffen op grasland. Op grasland blijft het toedienen van type 3 meststoffen toegestaan tot 31 augustus omdat er nog voldoende direct werkzame stikstof moet kunnen toegediend worden om een laatste kwaliteitsvolle maaibeurt mogelijk te maken.

Een belangrijke beperking voor focusbedrijven is dat na de oogst van de hoofdteelt, en voor zover er pas na 31 juli een vanggewas ingezaaid wordt, de beperkte dosis van 36 kg werkzame stikstof per hectare die onder de algemene uitrijregeling nog mag toegediend worden onder de vorm van type 2 en type 3 meststoffen, niet meer toegestaan is. Een beperkte bemesting na de oogst mits inzaai van een vanggewas kan zonder grote milieurisico's indien de dosis strikt gerespecteerd wordt en het vanggewas tijdig en onder goede omstandigheden kan ingezaaid worden zodat het zich voldoende kan ontwikkelen om de extra toegediende nutriënten op te nemen. Wanneer aan deze voorwaarden niet kan voldaan worden, en dat kan ook het gevolg zijn van externe factoren zoals het weer, dan is het risico op uitspoeling van nutriënten substantieel. In gebieden zoals de focusgebieden, waar de waterkwaliteit nog onvoldoende is, en op focusbedrijven waar reeds op basis van evaluatie van de nitraatresidu's gebleken is dat er teveel nitraat in de bodem achterblijft in het najaar, wordt het toedienen van meststoffen type 2 en type 3 na de oogst niet toegestaan aangezien de risico's niet in de hand kunnen gehouden worden.

Wanneer na de oogst van een hoofdteelt een specifieke teelt ingezaaid wordt, mogen type 3 meststoffen nog toegediend worden aangezien de bestaande regeling en voorwaarden voor toedienen van type 3 meststoffen in de verbodsperiode (die op focusbedrijven dus ingaat op 16 augustus) ook op focusbedrijven nog mogelijk is. Het zou weinig logisch zijn om het opbrengen van meststoffen type 3 op specifieke teelten die na de oogst van een hoofdteelt ingezaaid worden wel toe te laten na 16 augustus maar het te verbieden voor 16 augustus.

Meststoffen type 3 met een lage stikstofinhoud mogen op focusbedrijven met maatregelen van categorie 1 nog toegediend worden tijdens de verbodsperiode onder dezelfde voorwaarden voor wat betreft de maximale dosis en de aanwezigheid van een gewas of uiterste inzaaidatum ervan als onder de algemeen uitrijregeling. Aangezien het toedienen van deze meststoffen aan een beperkte dosis toegestaan is in de verbodsperiode, wordt dit ook toegestaan na de oogst van de hoofdteelt op akkerland mits inzaai van een vanggewas, aan dezelfde beperkte dosis. Op focusbedrijven met maatregelen van categorie 2 en 3 is het toedienen van type 3 meststoffen met lage stikstofinhoud na de oogst of tijdens de algemene verbodsperiode voor type 3 meststoffen niet meer toegelaten.

Het negende en tiende lid van paragraaf 8 omvat een aantal specifieke bepalingen met betrekking tot grasland.

Paragraaf 10 bevat de bezwaarprocedure tegen de kwalificaties als focusbedrijf met maatregelen van categorie 1, 2 of 3, en tegen de vrijstellingen. De kwalificaties en de vrijstellingen worden op het internetloket van de Mestbank vermeld (dit is een beveiligd internetloket, waarop men kan inloggen met zijn elektronische identiteitskaart en de bedrijfsgegevens kan raadplegen). Tegen deze kwalificaties kan men

tot uiterlijk 15 maart bezwaar indienen. In de praktijk is het zo dat heel wat administratieve verplichtingen in het kader van de mestregelgeving moeten gebeuren in februari (bijvoorbeeld de aangifte, de aanvraag tot derogatie enzovoort). Veel landbouwers maken in deze periode dan ook een afspraak met hun adviesbureau om hen hiermee te helpen. Door te stellen dat men tot 15 maart bezwaar kan indienen, kunnen de landbouwers dit dan ook op datzelfde moment regelen. Men dient er zich echter bewust van te zijn dat zolang het bezwaar niet ingewilligd is, men zijn kwalificatie blijft behouden en dus de maatregelen die verbonden zijn aan het soort focusbedrijf waarin men gekwalificeerd is, moet naleven. Aangezien verschillende maatregelen vooral in het voorjaar, op het moment dat de meeste bemesting uitgevoerd wordt, een impact hebben, is het dan ook aangewezen dat men niet wacht tot de uiterlijke bezwaarindieningstermijn, doch zo snel mogelijk bezwaar indient. Hoe sneller men bezwaar indient, hoe sneller men immers antwoord krijgt.

In paragraaf 10 is ook een regeling opgenomen in geval op 15 februari de kwalificaties en de vrijstellingen nog niet op het loket vermeld worden. In dit geval heeft de landbouwer dertig dagen de tijd, vanaf het moment van de vermelding op het loket, om bezwaar in te dienen. Het afdelingshoofd van de Mestbank, dat de bezwaren behandelt, heeft negentig dagen de tijd om dit af te handelen. Deze termijnen komen overeen met de termijnen zoals deze momenteel opgenomen zijn in artikel 14, §8, van het Mestdecreet.

Paragraaf 11 bevat een aantal delegaties naar de Vlaamse Regering. Zo bijvoorbeeld krijgt de Vlaamse Regering de bevoegdheid om de nadere regels vast te stellen aangaande het bemestingsplan en de bodembalans voor tuinbouw. Het opmaken van een bemestingsplan of van een bodembalans heeft immers enkel zin als dit op een goede manier gebeurt, waarbij de verschillende parameters die een rol spelen bij het uitvoeren van een bemesting op een correcte manier in rekening gebracht worden. Om dit te bereiken dient de Vlaamse Regering de nadere regels hieromtrent te bepalen, zoals bijvoorbeeld welke elementen er allemaal in een bemestingsplan opgenomen moeten worden en op welke wijze. Zo moet de Vlaamse Regering ook bepalen voor welke teelten een bodembalans voor tuinbouw moet opgemaakt worden, of er voor deze bodembalans analyses verplicht worden en een begeleiding door bijvoorbeeld een telersvereniging of een proefcentrum. Dergelijke nadere regels, die essentieel zijn om de effectiviteit van de maatregelen, opgenomen in dit artikel, te garanderen, horen echter niet thuis in een decreet, maar dienen in een besluit van de Vlaamse Regering opgenomen te worden.

In het tweede lid van paragraaf 11 wordt de mogelijkheid gecreëerd voor de Vlaamse Regering om, voor het bepalen van het areaal waarop een focusbedrijf met maatregelen van categorie 3 een vanggewas moet inzaaien, de percelen waar men geen rekening mee houdt (zijnde momenteel de blijvende teelten en de permanent overkapte percelen) uit te breiden. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan percelen waar de landbouwer grote investeringen heeft gedaan om een bepaalde teelt te verbouwen (bijvoorbeeld de recente aanleg van tray- en containervelden). In dergelijke gevallen lijkt het weinig opportuun dat deze investeringen teniet zouden gedaan worden, omdat men een vanggewas moet inzaaien. Aangezien het hier veelal gaat over specifieke teeltmethodes of specifieke situaties wordt de bevoegdheid hiervoor gedelegeerd naar de Vlaamse Regering.

Paragraaf 12 ten slotte bevat de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om een regeling uit te werken zodat de kwalificaties en vrijstellingen bij veranderingen van de bedrijfsstructuur meegenomen worden. Zo bijvoorbeeld als twee bedrijven samengevoegd worden tot één bedrijf, en beide bedrijven hebben de kwalificatie van focusbedrijf met maatregelen van categorie 3, dan lijkt het logisch dat ook het bedrijf dat ontstaat door de samenvoeging van deze twee bedrijven, de kwalificatie van focusbedrijf met maatregelen van categorie 3 krijgt. Omgekeerd echter, als een

bedrijf met zowel akkerbouwactiviteiten als veeteelt, een vrijstelling heeft, en dit bedrijf wordt opgesplitst in twee afzonderlijke bedrijven, één voor de veeteelt en één waarin de akkerbouwactiviteiten ondergebracht zijn, dan zijn er ook redenen om de vrijstelling, minstens aan het akkerbouwbedrijf, toe te kennen. Een dergelijke regeling uitwerken is echter niet eenvoudig. In essentie zijn de kwalificaties en de vrijstellingen immers een gevolg van de bedrijfsvoering die gevoerd wordt. En hoewel de gevoerde bedrijfsvoering sterk beïnvloed wordt door de karakteristieken van het bedrijf, op het gebied van ligging, areaal, mestproductie enzovoort is de persoon van de bedrijfsvoerder even, zo niet meer, essentieel. Het is dan ook niet altijd eenvoudig om, bij wijzigingen van de bedrijfsstructuur, na te gaan wat de impact van deze wijziging is. De mogelijkheid om een dergelijke regeling uit te werken, wordt daarom gedelegeerd naar de Vlaamse Regering, zodat deze hieromtrent een meer gedetailleerd systeem kan uitbouwen.

Artikel 10

Artikel 10 van voorliggend voorstel van decreet voegt artikel 15 van het Mestdecreet opnieuw in. Artikel 15 van het Mestdecreet was opgeheven bij het decreet van 6 mei 2011. Doordat het nitraatresidu een zeer belangrijk instrument is in voorliggend voorstel van decreet, was het opportuun om de bepalingen te spreiden over twee artikelen. Omdat artikel 15 in het huidige Mestdecreet niet meer bestond, kon dit artikel opnieuw opgenomen worden en konden de bepalingen rond nitraatresidu verspreid worden over twee artikelen zonder dat er hiervoor bisartikelen ingevoegd dienden te worden.

In artikel 15 van het Mestdecreet zijn de bepalingen opgenomen met betrekking tot de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau.

Paragraaf 1 bevat het algemeen principe van een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau, met name dat het niet gaat over één nitraatresidubepaling, maar over een aantal (bepaald overeenkomstig paragraaf 2) bepalingen en dat deze vervolgens getoetst worden aan drie criteria (opgenomen in paragraaf 4). De bedoeling van een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau in plaats van een beoordeling op basis van één of twee percelen, zoals het momenteel meestal gebeurt, is om een beter beeld te krijgen van de bedrijfsvoering van een bepaald bedrijf om zo de milieu-impact van het bedrijf in zijn geheel te kunnen evalueren. Hoe meer percelen men bemonstert, hoe representatiever de beoordeling is. Daarnaast is het ook belangrijk dat voor minstens elke belangrijke teeltgroep die op een bedrijf voorkomt het nitraatresidu bepaald wordt. Immers niet elke teelt is even gevoelig voor overschrijdingen van de nitraatresidudrempelwaarde. Als men de beoordeling dan ook doet louter op basis van de resultaten van één perceel kunnen specifieke omstandigheden op dat ene perceel bepalend geweest zijn voor het nitraatresidu zonder dat dit noodzakelijk representatief is voor het volledige bedrijf. Het resultaat van dat ene perceel geeft dan ook geen goed beeld van de globale bedrijfsvoering. Om deze reden is er voor gekozen om in voorliggend voorstel van decreet te opteren voor een systeem van nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau, waarbij men op basis van een representatief aantal stalen een globaal beeld wil krijgen van de bedrijfsvoering van een bepaald bedrijf. Door dat grotere aantal stalen worden de gevolgen van de keuze voor het ene dan wel het andere perceel geneutraliseerd, waardoor het een goed instrument is om de globale bedrijfsvoering mee te beoordelen.

Het tweede lid van paragraaf 1 bepaalt dat alle nitraatresidu-evaluaties op bedrijfsniveau moeten gebeuren overeenkomstig de bepalingen van artikel 15. Telkens men dus, in uitvoering van het Mestdecreet, een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau moet uitvoeren, ongeacht of dit moet gebeuren om een vrijstelling te verkrijgen van de aanduiding als focusbedrijf of als maatregel omwille van de kwalificatie als focusbedrijf met maatregelen van categorie 1, 2 of 3 (zie artikel 9

dat respectievelijk artikel 14, §5 en §6, en §7 en §8, invoegt) of omdat men een verhoging van de stikstofbemestingsnormen wenst (zie artikel 8 dat artikel 13, §6, invoegt), of om een andere reden, gelden de bepalingen van artikel 15.

Paragraaf 2 bepaalt hoeveel nitraatresidubepalingen er uitgevoerd moeten worden. Het eerste lid bepaalt hoeveel percelen er minimaal bemonsterd moeten worden. Punt 1° van het eerste lid bepaalt dat er minimaal drie percelen bemonsterd moeten worden (tenzij het een bedrijf betreft dat geen drie percelen in gebruik heeft). Bij een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau is het aantal nitraatresidu-analyses een belangrijk element voor de representativiteit van de nitraatresidu-evaluatie. Vandaar dat er in de eerste plaats bepaald wordt dat er steeds, ongeacht de grootte van het bedrijf en de teelten die er geteeld worden, minstens drie percelen bemonsterd worden.

Het tweede criterium, in het eerste lid, bepaalt dat er voor elk nitraatresidutype dat er op het betrokken bedrijf aanwezig is, een perceel bemonsterd moet worden. De nitraatresidutypes zijn opgenomen in de tabel in artikel 14, §1. Op basis van de teelt, en vervolgens voor sommige teelten op basis van het bodemtype, worden er zo negen types onderscheiden. Het aantal percelen dat bemonsterd moet worden op basis van dit criterium hangt dus af van de teelten en de bodemtypes die op een bedrijf aanwezig zijn. Maximaal gaat het hier over negen percelen, doch in de praktijk zal het meestal minder zijn. De meeste landbouwers hebben immers niet én van elk teelttype percelen én vervolgens dan nog eens voor de teelttypes waar er een onderscheid wordt gemaakt op basis van bodemsoort (zijnde maïs, granen en overige teelten op focusbedrijven), van beide bodemsoorten, percelen.

Naast een aantal percelen dat bemonsterd moet worden, moet er ook een minimaal aantal nitraatresidubepalingen uitgevoerd worden. Dit criterium houdt geen rekening met de teelttypes of bodemsoorten die op een bedrijf aanwezig zijn, doch houdt louter rekening met het areaal. Het aantal bepalingen dat minimaal uitgevoerd moet worden, is de vierkantswortel van het aantal hectares landbouwgrond. Er is een belangrijk verschil tussen een aantal nitraatresidubepalingen en een aantal te bemonsteren percelen. Een nitraatresidubepaling heeft immers betrekking op een oppervlakte van maximaal 2 hectare. Voor percelen die kleiner zijn dan 2 hectare, is er geen verschil en is één nitraatresidubepaling gelijk aan de bemonstering van één perceel. Voor percelen die groter zijn dan 2 hectare, is er wel een verschil. Het gaat nog steeds over de bemonstering van één perceel, maar het aantal nitraatresidubepalingen dat de bemonstering van dat ene perceel inhoudt, is afhankelijk van de grootte van dat perceel. Per begonnen schijf van 2 hectare moet er immers een nitraatresidubepaling zijn. Eén perceel van 2,7 hectares betekent dus twee nitraatresidubepalingen, een perceel van 4,2 hectares houdt drie nitraatresidubepalingen in enzovoort.

Op basis van deze drie criteria wordt het aantal te bemonsteren percelen bepaald. Afhankelijk van de situatie van een bedrijf, kan elk van de drie criteria determinerend zijn.

Zo moet een bedrijf met vier percelen van 2 hectare grasland, op basis van het nitraatresidutype slechts één perceel bemonsteren. Op basis van de vierkantswortel van het areaal, na afronding naar beneden, dienen er slechts twee nitraatresidubepalingen uitgevoerd te worden. Echter, aangezien men steeds minimaal drie percelen moet bemonsteren, moeten er uiteindelijk drie percelen bemonsterd worden. Als dat bedrijf, in plaats van op elk perceel grasland te telen, een perceel maïs, een perceel granen, een perceel aardappelen en een perceel grasland, heeft, zijn er vier nitraatresidutypes aanwezig en moeten er dus vier percelen bemonsterd worden.

Paragraaf 3 bepaalt dat de te bemonsteren percelen aangeduid worden door de Mestbank. Er moet steeds een volledig perceel bemonsterd worden. Dit betekent

dat ook het criterium van het aantal te nemen nitraatresidubepalingen, uiteindelijk vertaald wordt naar één of meerdere te bemonsteren percelen. In de praktijk gaat men, willekeurig, op basis van de twee perceelsgebonden criteria, drie of meer percelen aanduiden waarbij men zorgt dat er voor elk nitraatresidutype dat op het bedrijf aanwezig is, minstens één perceel geselecteerd wordt. De aangeduide percelen kunnen zowel grote als kleine percelen zijn. Vervolgens wordt nagegaan hoeveel nitraatresidubepalingen de aangeduide percelen vertegenwoordigen. Indien de aangeduide percelen, minder nitraatresidubepalingen vertegenwoordigen dan nodig is, worden er extra percelen aangeduid, tot er ook voor het criterium van de te nemen nitraatresidubepalingen, voldoende percelen aangeduid zijn. De landbouwer wordt medio september door de Mestbank meegedeeld welke percelen hij moet laten bemonsteren.

De landbouwer moet minstens de aangeduide percelen laten bemonsteren. Hij duidt hiervoor een erkend laboratorium naar keuze aan. Gelet op de drukke staalnameperiode is het aangewezen dat hij dit zo snel mogelijk doet. In de periode van 1 oktober tot 15 november dienen er immers meer dan twintigduizend stalen genomen te worden. Een landbouwer die pas op tien november een erkend laboratorium contacteert, loopt het risico dat zijn stalen niet meer genomen kunnen worden en zal hierdoor dan ook maatregelen opgelegd krijgen. Het laboratorium zal in opdracht van de landbouwer de aangeduide percelen bemonsteren. Als het resultaat van een perceel tegenvalt, kan de landbouwer steeds dat perceel nogmaals laten bemonsteren. Aangezien het hier gaat om een globale beoordeling van het bedrijf, gaan echter de beide bemonsteringen van datzelfde perceel, mee in rekening worden gebracht en dus niet, zoals bij de beoordelingen op basis van één enkel perceel, enkel het laagste resultaat.

Er wordt enkel rekening gehouden met de resultaten van de nitraatresidubepalingen die de landbouwer heeft laten uitvoeren op de aangeduide percelen en eventueel met de controlestalen die de Mestbank bij de betrokken landbouwer heeft laten uitvoeren. Als de landbouwer ook andere percelen laat bemonsteren, wordt hiermee geen rekening gehouden. Het is immers te verwachten dat een landbouwer die spontaan extra stalen laat nemen, dit zal doen op die percelen waar hij verwacht dat het nitraatresidu het best is. Als men deze percelen ook in rekening zou brengen, zou dit de representativiteit van de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau in het gedrang brengen. Op de regel dat er enkel rekening wordt gehouden met de nitraatresiduanalyses die de landbouwer op de aangeduide percelen laat uitvoeren, is er één uitzondering, met name als de landbouwer er voor kiest om al zijn tot het bedrijf behorende percelen te bemonsteren. Als alle percelen bemonsterd worden, is er immers geen risico dat men enkel de 'goede' percelen gekozen heeft. Een bemonstering van alle percelen is immers het meest representatief.

Paragraaf 4 bespreekt vervolgens de drie criteria die gebruikt worden bij de beoordeling van de uitgevoerde nitraatresidubepalingen.

Het eerste criterium betreft de vergelijking van het gewogen gemiddelde van de gemeten nitraatresidu's met het gewogen gemiddelde van de eerste en tweede drempelwaarden die op het bedrijf van toepassing zijn. De berekening hiervan is terug te vinden in het tweede tot en met het vijfde lid van paragraaf vier. Het basisidee is dat de nitraatresidumetingen van een perceel of percelen van een bepaald nitraatresidutype representatief is/zijn voor alle percelen met datzelfde nitraatresidutype. Wanneer er slechts één nitraatresidubepaling is voor een bepaald nitraatresidutype wordt het resultaat van die ene meting vermenigvuldigd met het areaal waarop dat nitraatresidutype van toepassing was. Als er voor één nitraatresidutype meerdere metingen zijn, wordt eerst het gemiddelde van de verschillende metingen genomen, en vervolgens wordt dat vermenigvuldigd met het overeenkomstige areaal. Voor elk nitraatresidutype aanwezig op het bedrijf, wordt deze vermenigvuldiging uitgevoerd.

De resultaten van al deze vermenigvuldigingen worden allemaal opgeteld en vervolgens gedeeld door het totale areaal en zo bekomt men het gewogen gemiddelde van de nitraatresidubepalingen.

Daarnaast berekent men het gewogen gemiddelde van respectievelijk de eerste en de tweede nitraatresidudrempelwaarde. De berekening hiervan is analoog aan deze van het gewogen gemiddelde van de nitraatresidubepalingen, met dien verstande dat er niet gerekend wordt met de resultaten van de metingen maar met de overeenkomstige nitraatresidudrempelwaarden. Door te werken met deze gewogen gemiddeldes houdt men rekening met het areaal dat een bepaald nitraatresidutype vertegenwoordigt. Bij een bedrijf met 1 hectare grasland, 1 hectare graan en 10 hectare maïs, zal een te hoog residu op die ene hectare grasland dan ook veel minder doorwegen dan een te hoog residu op een perceel maïs. In principe is er steeds van elk nitraatresidutype dat op een bedrijf van toepassing is, een perceel voor bemonstering aangeduid en moet er dus in principe een resultaat zijn. Er kunnen echter omstandigheden zijn, waarbij dit niet het geval is. Zo kan het bijvoorbeeld gebeuren dat een aangeduid perceel gelegen is aan een waterloop, die overstroomt, waardoor het niet mogelijk is om dit perceel te bemonsteren. Het is ook mogelijk dat de landbouwer bewust kiest om een of meerdere percelen niet te bemonsteren, waardoor er van een bepaald nitraatresidutype geen resultaat is. Om in een dergelijk geval toch een beoordeling te kunnen uitvoeren van de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau bepaalt het vijfde lid van paragraaf 4, dat in een dergelijk geval het areaal dat het nitraatresidutype vertegenwoordigt dat niet bemonsterd is, buiten beschouwing wordt gelaten voor de berekening van de drie gewogen gemiddeldes. Het feit dat er een berekening mogelijk is in het geval dat een nitraatresidutype niet bemonsterd is, betekent echter niet dat er geen gevolgen kunnen zijn voor de ontbrekende nitraatresidubepalingen. Als de landbouwer niet kan verantwoorden waarom er nitraatresidubepalingen ontbreken, zal hij op basis hiervan focusbedrijf worden (of focusbedrijf van één hogere categorie worden als hij reeds focusbedrijf is) en zal hij ook een administratieve geldboete opgelegd krijgen voor elke ontbrekende nitraatresidubepaling.

Naast het gewogen gemiddelde van de nitraatresidubepalingen zijn er nog twee andere beoordelingscriteria, met name het aantal nitraatresidubepalingen dat hoger is dan de overeenkomstige tweede drempelwaarde en het aantal teelttypes waarvoor het gemiddelde de overeenkomstige tweede drempelwaarde overschrijdt. Voor teelttypes waarvoor in de tabel in artikel 14, §1, een onderscheid wordt gemaakt naar gelang bodemsoort, zijn er twee nitraatresidutypes per teelttype. Als deze twee nitraatresidutypes ook op het bedrijf aanwezig zijn, moet men voor de bepaling of voor dat teelttype de tweede drempelwaarde overschreden wordt, een berekening doen overeenkomstig het zesde lid van paragraaf 4. Voor de twee nitraatresidutypes die tot dat teelttype behoren, zijn er immers verschillende tweede drempelwaardes. Er wordt daarom rekening gehouden met het aantal nitraatresidubepalingen per nitraatresidutype voor de bepaling van de overeenkomstige tweede drempelwaarde. Dit kan bijvoorbeeld een verschil uitmaken als men metingen doet waarvan het resultaat boven de tweede nitraatresidudrempelwaarde ligt van het ene nitraatresidutype van hetzelfde teelttype, maar onder de tweede nitraatresidudrempelwaarde van het andere nitraatresidutype van hetzelfde teelttype. Bijvoorbeeld een landbouwer die zowel maïs op zand als op niet-zand teelt. Er worden drie nitraatresidubepalingen uitgevoerd, die alle drie als resultaat 151 hebben. Het gemiddelde is dus 151. Om te weten of dit al of niet boven de tweede drempelwaarde is voor het teelttype maïs, moet nagegaan worden hoe de drie nitraatresidubepalingen verdeeld zijn over de twee nitraatresidutypes. In het ene geval heeft men tweemaal een bemonstering gedaan op een perceel maïs op zand (met tweede drempelwaarde gelijk aan 140) en eenmaal een bemonstering op een perceel maïs op niet-zand (met tweede drempelwaarde gelijk aan 160). In dit geval moet het gemiddelde (151) dus vergeleken worden met 147 (2×140

+ 160 = 440 : 3 = 147) en is er dus een overschrijding van de tweede drempelwaarde voor het teelttype maïs.

Heeft men echter eenmaal een bemonstering gedaan op een perceel maïs op zand en tweemaal een bemonstering op een perceel maïs op niet-zand, dan wordt het gemiddelde vergeleken met 153 ($2 \times 160 + 140 = 460 : 3 = 153$) en is er geen overschrijding van de tweede drempelwaarde voor het teelttype maïs.

Op basis van de drie criteria, opgenomen in paragraaf 4, wordt er in paragraaf 5 een uitspraak gedaan over de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau. De resultaten van de uitgevoerde nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau leidt tot een classificatie in vier categorieën. De laagste categorie, zijnde de categorie nul, verkrijgt men als het gewogen gemiddelde lager is dan de gewogen gemiddelde eerste drempelwaarde.

Als het gewogen gemiddelde ligt tussen de gewogen gemiddelde eerste en tweede drempelwaarde is men categorie I of II. Bij een dergelijk bedrijf, kijkt men naar de twee andere toetsingscriteria, vermeld in paragraaf 4, met name het aantal bepalingen dat hoger is dan de tweede drempelwaarde en het aantal teelttypes waarvoor het gemiddelde de tweede drempelwaarde overschrijdt. Opdat men categorie I zou zijn, mag maximaal een derde van de bepalingen hoger zijn dan de tweede drempelwaarde en mag maximaal voor één teelttype het gemiddelde de tweede drempelwaarde overschrijden. De bedoeling van deze criteria is om na te gaan of het slechte gewogen gemiddelde het gevolg is van een beperkt aantal zeer slechte metingen en of er al of niet bij meerdere teelttypes een probleem is. Als de slechte metingen, naar aantal en teelttype, beperkt zijn, is dit een minder ernstig probleem dan als er meerdere slechte metingen zijn en verdeeld over meerdere teelttypes. Het eerste geval kan bijvoorbeeld te wijten zijn aan een verkeerde bemestingspraktijk voor één welbepaald teelttype. Terwijl in het tweede geval de problemen binnen het bedrijf breder verspreid zijn, en er vermoedelijk iets schort aan de globale bedrijfsvoering. In het eerste geval wordt men dus als categorie I geclassificeerd, terwijl dit in het tweede geval categorie II is.

Ten slotte is er ook nog categorie III. Deze categorie is voorbestemd voor landbouwers bij wie het gewogen gemiddelde nitraatresidu hoger is dan de gewogen gemiddelde tweede drempelwaarde. In dergelijke gevallen is het duidelijk dat er structureel iets fout is. Eén meting boven de tweede drempelwaarde is reeds een ernstige indicatie van een onaangepaste bemestingspraktijk. In geval echter, op basis van al de uitgevoerde nitraatresiduanalyses, men gemiddeld boven de tweede drempelwaarde zit, kan er niet anders geoordeeld worden dan dat op een dergelijk bedrijf er niet op een oordeelkundige manier bemest wordt en dat er nitraatuitspoeling zal zijn naar het oppervlakte- en grondwater.

Paragraaf 6 bevat de bezwaarprocedure tegen de classificaties in de categorieën nul, I, II en III. Deze procedure is gelijk aan deze opgenomen in artikel 14, §10. In de praktijk zullen de classificaties in de categorieën nul, I, II en III, de kwalificaties als focusbedrijf met maatregelen van categorie 1, 2 of 3, en de eventuele vrijstellingen, in één beweging aan de landbouwer meegedeeld worden. De landbouwer die niet akkoord gaat met zijn kwalificatie zal veelal argumenteren dat hij in een verkeerde categorie is geclassificeerd. Omgekeerd zal een landbouwer die vindt dat hij verkeerd geclassificeerd is, vaak ook bezwaar hebben tegen de soort focusbedrijf waarin hij gekwalificeerd is. Aangezien de classificaties en de kwalificaties onderling zeer sterk verweven zijn, zullen dezelfde argumenten gebruikt worden, als men tegen beide bezwaar indient. Het is dan ook noodzakelijk dat beide bezwaarprocedures gelijk zijn, zodat deze tegelijk afgehandeld kunnen worden.

Paragraaf 7 verduidelijkt dat als op de aangeduide percelen er in uitvoering van een andere wetgeving ook nitraatresidubepalingen uitgevoerd worden, deze ook meegerekend worden. Het moet echter gaan over nitraatresidubepalingen op de aangeduide percelen, aangezien, als men ook resultaten van andere percelen zou meerekenen, men het risico loopt dat de representativiteit van de nitraatresiduevaluatie op bedrijfsniveau in gevaar komt. Immers, het is mogelijk dat voor deze andere bepalingen de landbouwer zelf het perceel heeft gekozen, of dat hij reeds aan het begin van het kalenderjaar wist, welke percelen hij zou bemonsteren. Voor dergelijke percelen kan dan ook vermoed worden dat de kans op een goed resultaat groter is dan op een willekeurig gekozen perceel, waarvan de landbouwer pas medio september weet dat hij het moet laten bemonsteren. Om deze reden wordt er dan ook enkel rekening gehouden met de resultaten op de aangeduide percelen.

Het tweede lid van paragraaf 7 is een overname van hetgeen momenteel in artikel 14, §9, vijfde lid, opgenomen is.

Paragraaf 8 ten slotte bevat de delegatie naar de Vlaamse Regering om de nadere regels voor de toepassing van dit artikel vast te stellen en bevat, net zoals de nieuwe artikel 14, §12, de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om een regeling uit te werken zodat de classificaties bij veranderingen van de bedrijfsstructuur meegenomen worden.

Artikel 11

Artikel 11 vervangt het volledige artikel 17 van het Mestdecreet. Hoewel het volledige artikel vervangen wordt, zijn niet alle bepalingen nieuw. Een groot aantal bepalingen komt inhoudelijk overeen met hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 17 van het Mestdecreet, maar diende aangepast te worden, bijvoorbeeld omdat de verwijzingen aangepast moesten worden of omdat bepaalde gefaseerde afbakeningen momenteel volledig afgerond zijn, waardoor de vorige fases niet langer vermeld moeten worden.

Zo wijzigt artikel 11 niets aan de afbakening van de fosfaatverzadigde gebieden en de rechten en plichten die sinds 1 juni 2011 van toepassing zijn op percelen gelegen in deze gebieden. De fosfaatbemestingsnorm blijft in deze gebieden begrensd op 40 kg P₂O₅/ha/jaar tenzij de landbouwer met een bodemanalyse kan aantonen dat zijn percelen niet fosfaatverzadigd zijn. Desgevallend worden de kosten terug betaald door de Mestbank. De paragrafen 1, 2 en 3 van het nieuwe artikel 17 van voorliggend voorstel van decreet komen overeen met de paragrafen 1, 2 en 5 van het huidige artikel 17 van het Mestdecreet.

Tot op heden was het ook mogelijk om in fosfaatverzadigde gebieden een uitzondering te verkrijgen voor percelen waarvoor kon aangetoond worden dat het fosfaatbindend vermogen laag was (kleiner of gelijk aan 25 mmol per kg luchtdroge grond tot op een diepte van 90 cm) én het P-oxalaatgehalte laag was (kleiner of gelijk aan 20 mmol P per kg luchtdroge grond in de laag van 0-30 cm). Omdat de methodiek van fosfaatverzadigingsgraad niet bruikbaar is voor gans Vlaanderen maar beperkt is tot de zure zandgronden én omdat de bemestingsnormen in het vierde actieprogramma geen rekening houden met de P-beschikbaarheid in de bodem, wordt in het vijfde actieprogramma de methodiek aangepast (zie artikel 8 van dit voorstel van decreet, dat het artikel 13 van het Mestdecreet vervangt en onder meer in het nieuwe artikel 13, §3, een ander systeem van fosfaatbemestingsnormen vermeldt). Om die reden wordt de uitzonderingsbasis zoals die momenteel opgenomen is in artikel 17, §6, van het Mestdecreet niet langer opgenomen maar wordt er overgeschakeld naar de methodiek van P-beschikbaarheid in de bodem zoals die in de rest van Vlaanderen van toepassing wordt. De paragraaf 4 van artikel 17, zoals opgenomen in artikel 11 van voorliggend voorstel van decreet, vertaalt deze omschakeling in wetgeving. Deze omschakeling houdt in dat als voor een perceel

gelegen in een fosfaatverzadigd gebied op basis van een bodemanalyse kan aangetoond worden dat de hoeveelheid plantbeschikbare fosfaat in de bodem overeenkomt met klasse III of lager volgens de bepalingen van het nieuwe artikel 13, §3, ingevoegd bij artikel 8 van dit decreet, het perceel als niet fosfaatverzadigd beschouwd wordt en dat bijgevolg de strenge bemestingsnorm van 40 kg P₂O₅/ha/jaar niet geldt maar wel de norm die overeenstemt met de toegewezen klasse.

De huidige paragrafen 3 en 4 van artikel 17 van het Mestdecreet worden geschrapt. Paragraaf 3 wordt geschrapt, omdat de studie, waarnaar in deze paragraaf wordt verwezen, ondertussen werd afgerond en resulteerde in de afbakening zoals in dit artikel beschreven is. Paragraaf 4 wordt geschrapt omdat er geen grondslag is om vergoedingen te geven ter compensatie van opgelegde bemestingsnormen.

De huidige paragrafen 5 en 6 van artikel 17 van het Mestdecreet bepalen dat de Mestbank attesten aflevert aan de landbouwers voor percelen die onder de uitzonderingsbasissen vallen. In voorliggend voorstel van decreet wordt er niet langer geopteerd om attesten af te leveren omdat de Mestbank voor haar dienstverlening meer en meer overschakelt op haar digitaal internetloket. Het verlenen van attesten is dan ook uit de tekst geschrapt.

Artikel 12

Artikel 18, §1, van het Mestdecreet bepaalt de bemestingsregels en bemestingsnormen voor percelen die geheel of gedeeltelijk in verschillende gebieden liggen.

Zo is in paragraaf 1, tweede lid, van artikel 18 van het Mestdecreet bepaald dat als een perceel deels in verschillende gebieden ligt, de bemestingsnormen van dat grootste deel toegekend worden aan het ganse perceel. De Mestbank berekent deze delen door GIS-overlays (GIS: geografisch informatiesysteem). In het bestaande decreet was dit enkel geregeld voor het toekennen van de bemestingsnormen.

Artikel 12 van dit decreet vervangt artikel 18, §1, tweede lid, van het Mestdecreet en breidt de bepaling uit naar alle bemestingsregels zoals uitrijbepalingen. Dit is dus ruimer dan enkel de bemestingsnormen. Dit is logisch en noodzakelijk om geen anomalieën te krijgen tussen enerzijds de gebieden met de daaraan gekoppelde bemestingsnormen en anderzijds de andere bemestingsregels die in deze gebieden van toepassing zijn. Deze aanpassing komt overeen met de werkwijze die de Mestbank al toepast voor andere analyses.

Artikel 13

Dit artikel vervangt artikel 19 van het Mestdecreet en bepaalt de voorwaarden voor het opbrengen van meststoffen op steile hellingen.

Bij het opbrengen van meststoffen op steile hellingen bestaat het risico, alleszins voor vloeibare meststoffen, dat deze direct van het perceel zouden afstromen als ze oppervlakkig op de bodem toegediend worden. Wanneer zich onder aan het perceel een waterloop bevindt, zou dit aanleiding kunnen geven tot rechtstreekse vervuiling van de waterloop. Ook wanneer het perceel niet aan een waterloop grenst, verhoogt het afstromen van meststoffen het uiteindelijke risico op uitspoeling van nutriënten naar oppervlakte- of grondwater. De afgestroomde meststoffen zullen zich immers ophopen onder aan het perceel waardoor er een hogere concentratie aan nutriënten ontstaat dan door het gewas kan opgenomen worden. Vaste meststoffen zullen uiteraard niet vanzelf afstromen van een hellend perceel maar kunnen wel door neerslag meegevoerd worden. Daarom is het ook voor vaste meststoffen belangrijk dat ze snel ondergewerkt worden op hellende percelen.

De voorwaarden voor het opbrengen van meststoffen op steile hellingen zoals opgenomen in dit artikel zijn gelijklopend aan de huidige bepalingen in het Mestdecreet met dien verstande dat gelijke voorwaarden gesteld worden aan alle meststoffen, ongeacht of ze van dierlijke oorsprong zijn of niet. Het is immers niet de oorsprong van een meststof dat het risico op afstroming bepaalt maar wel het feit of de meststof vloeibaar of vast is. Voor het opbrengen van vloeibare andere meststoffen op beteelde hellingen wordt daarom nu dezelfde voorwaarde opgelegd zoals die al bestond voor vloeibare dierlijke mest (1°). De afwijking die van toepassing was voor het opbrengen van vaste andere meststoffen en kunstmest in vaste vorm, geldt nu evenzeer voor vaste dierlijke mest (2°).

Het tweede lid van het nieuwe artikel 19 is een overname van het bestaande tweede lid, met dien verstande dat er momenteel in het Mestdecreet gesproken wordt over hellingen met een gemiddeld stijgingspercentage van 15% of hoger, terwijl dit in voorliggend voorstel gaat over percelen met een hellingsgraad van 15% of hoger. Dit naar analogie van de definitie van 'steile helling', zoals die zowel in het huidige Mestdecreet als in voorliggend voorstel van decreet (zie artikel 3, dat onder meer artikel 3, §5, 20°, invoegt) opgenomen is. Omwille van de uniformiteit is er gekozen om zowel in de definities als in artikel 19 de term 'hellingsgraad' te gebruiken. In de praktijk heeft de aanpassing van deze term echter geen gevolgen.

Artikel 14

Dit artikel wijzigt artikel 22 van het Mestdecreet, voor wat betreft de toegestane afwijkingen op de verplichting tot emissiearm opbrengen van meststoffen. Deze zijn gelijklopend aan de huidige bepalingen in het Mestdecreet. Een aantal bepalingen, die in de bestaande regeling enkel van toepassing waren op specifiek benoemde soorten meststoffen, werden evenwel geherformuleerd zodat ze van toepassing zijn op alle meststoffen die dezelfde eigenschappen hebben, wat de consistentie van de regelgeving verhoogt.

Bij meststoffen die oppervlakkig op de bodem gebracht worden, zal de ammoniakale stikstof vervluchtigen. Meststoffen moeten daarom emissiearm opgebracht worden, wat betekent dat ze rechtstreeks in de bodem gebracht worden of snel ondergewerkt worden om zodoende emissie van ammoniak te vermijden. Meststoffen met een laag drogestofgehalte (wat betekent dat ze een consistentie hebben die vergelijkbaar is met water) en die bovendien een laag gehalte aan ammoniakale stikstof bevatten, mogen niet-emissiearm opgebracht worden omdat ze quasi onmiddellijk in de bodem infiltreren. De kans dat de al beperkt aanwezige ammoniakale stikstof zou vervluchtigen is daardoor zo goed als onbestaande. In het Mestdecreet werd hiervoor reeds een afwijking opgenomen maar deze heeft momenteel enkel betrekking op effluenten afkomstig van de biologische bewerking van dierlijke mest of andere meststoffen. Andere producten uit de mestverwerking, zoals bijvoorbeeld het restproduct na ammoniakstripping, die gelijkaardige eigenschappen hebben als effluenten, werden hierdoor uitgesloten van de regeling. De bepaling voor effluenten wordt daarom nu algemener geformuleerd zodat alle vloeibare dierlijke mest en vloeibare andere meststoffen, voor zover ze aan de voorwaarden voldoen, van de afwijking op de verplichting tot emissiearm opbrengen kunnen gebruik maken. Aangezien effluenten, waarvoor de afwijking oorspronkelijk ontworpen was, typisch een drogestofgehalte hebben van kleiner dan 2% wordt dit ook als voorwaarde voor de afwijking opgenomen (2° van het nieuwe derde lid van artikel 22).

Het onderwerken van vaste organische meststoffen op houtachtige teelten, zoals bijvoorbeeld bij fruitteelt, is niet mogelijk zonder de bomen of struiken te beschadigen. Het kunnen toedienen van deze meststoffen, ook al kunnen ze niet emissiearm opgebracht worden, is noodzakelijk omdat het de enige mogelijkheid is om regelmatig effectieve organische stof aan te brengen op deze percelen waar de

bomen of struiken gedurende langere tijd (jaren) aanwezig blijven. Het toedienen van effectieve organische stof is belangrijk om het koolstofgehalte van de bodem op peil te houden. In het Mestdecreet werd, om aan deze problematiek tegemoet te komen, reeds een bepaling opgenomen die toelaat dat stalmest en champost niet emissiearm moeten opgebracht worden bij houtachtige teelten. Bepaalde vaste producten afkomstig van de verwerking van dierlijke mest en andere meststoffen zoals gedroogde digestaten en biothermisch gedroogde mest, zouden ook kunnen ingezet worden bij houtachtige teelten als bodemverbeterend middel. Echter, ook hier geldt dat deze niet kunnen ondergewerkt worden en dus momenteel niet kunnen toegediend worden op houtachtige teelten. Aangezien deze producten, net als stalmest en champost, vaste meststoffen zijn en bovendien een (zeer) laag gehalte aan ammoniakale stikstof hebben, wordt een bepaling voorzien voor het toedienen van vaste dierlijke mest en vaste andere meststoffen op houtachtige teelten, (4° van het nieuwe derde lid van artikel 22) analoog aan de bestaande bepaling voor stalmest en champost.

Het risico dat ammoniak vervluchtigt uit vaste meststoffen die arm zijn aan ammoniakale stikstof is vrij gering. Voor dergelijke meststoffen kan daarom een ruime periode toegelaten worden tussen het opbrengen van de meststof en het onderwerken ervan. Voor stalmest, champost en vaste andere meststoffen is daarom in het Mestdecreet voorzien dat deze tot 24 uur na het opbrengen mogen ingewerkt worden (het huidige artikel 22, vierde lid, van het Mestdecreet). Dit in tegenstelling tot alle andere meststoffen die binnen de twee uur na het opbrengen moeten ondergewerkt worden. Voor andere vaste dierlijke mest dan stalmest of champost geldt deze verruiming van de periode voor onderwerken momenteel niet. Nochtans voldoen ook producten zoals biothermisch gedroogde mest doorgaans aan de definitie van 'meststoffen arm aan ammoniakale stikstof' zodat ook voor deze producten een verruiming van de periode voor het onderwerken verantwoord is. Het vierde lid van artikel 22 wordt daarom in voorliggend voorstel geherformuleerd zodat het alle vaste dierlijke en vaste andere meststoffen die arm zijn aan ammoniakale stikstof omvat.

Artikel 15

Artikel 15 van voorliggend voorstel van decreet wijzigt artikel 23 van het Mestdecreet. De wijziging onder punt 1° heeft betrekking op paragraaf 23 van het Mestdecreet, dat de categorieën van aangifteplichtigen in het kader van het Mestdecreet opsomt. Een van deze aangifteplichtigen betreft de landbouwer, van zodra zijn bedrijf een bepaalde omvang aanneemt. De aangiftedrempels voor landbouwers zijn opgenomen in artikel 23, §1, 1°. Met punt 1° van voorliggend artikel worden de criteria voor de aangifteplicht van de landbouwer hervormd. Een aantal criteria zijn een overname van de momenteel reeds in het Mestdecreet opgenomen criteria (met name de criteria onder punt a), c) en d)). Via dit voorstel worden een aantal criteria toegevoegd. Een eerste criterium stelt dat elk bedrijf dat in de loop van het jaar een opslag van dierlijke mest heeft van meer dan 300 kg fosfaat aangifteplichtig is. In de praktijk is er op heel wat bedrijven bij stopzetting of afbouw van de activiteiten (tot minder dan 300 kg productie en minder dan 2 ha landbouwgronden) nog een grote hoeveelheid mest aanwezig. Aangezien deze bedrijven tot nog toe niet aangifteplichtig waren, is er geen opvolging van wat er met die mest gebeurt. Via de aangifte kan in de toekomst opgevolgd worden, welke hoeveelheid mest er jaarlijks nog aanwezig is en gebruikt kan worden op de eigen landbouwgronden, en dit tot de opgeslagen hoeveelheid herleid is tot maximaal 300 kg fosfaat.

Een tweede criterium dat toegevoegd is, vat bedrijven met 50 are of meer permanent overkapte landbouwgrond. Als gevolg van gebiedsgericht terreinwerk waarbij oppervlaktewater wordt bemonsterd, werden de afgelopen twee jaar overschrijdingen van de milieukwaliteitsnorm in het oppervlaktewater als gevolg van vollegrondserreteelt vastgesteld. Navraag bij de tuinders en de praktijkcentra en onder-

zoek van de literatuur leerde dat het doorspoelen van de bodem en het overmatig irrigeren van het gewas de oorzaak zijn van een uitspoeling van nitraten. Gelet op de belangrijke milieu-impact van dergelijke praktijken, worden bedrijven met vollegrondsteelten in serres onderworpen aan de aangifteplicht, vanaf een oppervlakte van 50 are. Aangezien op permanent overkapte landbouwgronden er intensiever geteeld wordt dan op niet overkapte landbouwgronden, kan er reeds vanaf een kleinere oppervlakte dan de 2 ha die momenteel geldt voor landbouwgronden, een milieurisico ontstaan. Als oppervlaktecriterium is daarom 50 are gekozen, net zoals voor groeimedium. Door de invoering van dit aangiftecriterium voor permanent overkapte landbouwgronden, wordt het mogelijk om deze bedrijven in kaart te brengen en kan er een betere begeleiding, opvolging en controle worden uitgevoerd.

Een derde criterium vat elke actieve landbouwer die gekend is in het GBCS (gemeenschappelijk bedrijven controle systeem) dat de identificatie van alle landbouwers bevat en beheerd wordt door het Departement Landbouw en Visserij. Deze bepaling zorgt er voor dat elke landbouwer die zich laat identificeren minstens één maal een aangifte moet indienen. Op die manier wordt de ligging van zijn landbouwgronden geregistreerd en zijn deze gekend. Meteen kan ook nagegaan worden of de landbouwer desgevallend voldoet aan de criteria voor vrijstelling van de aangifteplicht.

Punt 2° bevat een logische aanpassing van de verwijzing als gevolg van de bepalingen in punt 1°.

In punt 3° wordt de delegatie naar de Vlaamse Regering met betrekking tot de voorwaarden voor het bekomen van vrijstelling van aangifteplicht geherformuleerd. Deze herformulering is het noodzakelijk gevolg van de herformulering van de aangiftecriteria voor landbouwers, zoals bepaald in punt 1°.

Met punt 4° worden de paragrafen 5 tot en met 7 vervangen. De vervanging van paragraaf 5 heeft vooral betrekking op tekstuele aanpassingen zonder inhoudelijke implicaties. Het zijn vooral herformuleringen van bestaande bepalingen.

Het vierde punt vervangt daarnaast ook paragraaf 6 van het Mestdecreet. Deze paragraaf bevat momenteel de geheimhoudingsplicht voor de aangiftegegevens. Deze paragraaf wordt op een aantal punten gewijzigd.

In de eerste plaats is het zo dat, zoals reeds vermeld bij artikel 4 (dat artikel 4 van het Mestdecreet wijzigt), er verschillende afdelingen van de Vlaamse Landmaatschappij, betrokken zijn bij het uitstippelen en het uitvoeren van de mestregelgeving. Om deze reden is het noodzakelijk om de geheimhoudingsplicht, die opgenomen is in artikel 23, §5, van het Mestdecreet, te hervormen zodat deze niet langer geldt op het niveau van de Mestbank, doch op het niveau van de Vlaamse Landmaatschappij.

Daarnaast is het zo dat de geheimhoudingsplicht, zoals deze momenteel in het Mestdecreet opgenomen is, enkel geldt voor de aangiftegegevens. Deze bepaling is een overname van een bepaling die oorspronkelijk opgenomen was in het Meststoffendecreet van 1991. Bij de opmaak van deze oorspronkelijke bepaling was de gegevensverzameling in het kader van de mestregelgeving veel minder complex en gebeurde deze bijna uitsluitend via de aangifte. In de loop der jaren is de gegevensverzameling veel gevarieerder geworden en werden er ook gegevens verzameld via transportdocumenten, analyses, bemestingsplannen en registers enzovoort. Veel van deze gegevens zijn vaak gesteund op of verweven met aangiftegegevens, waardoor het niet steeds duidelijk is welk gegeven nu een aangiftegegeven is en valt onder de geheimhoudingsplicht en welk gegeven dat niet is. Daarenboven zijn het niet steeds de meest gevoelige gegevens die vermeld staan in de aangifte. Het is dan ook niet langer opportuun om voor de

geheimhoudingsplicht het onderscheid te maken tussen aangiftegegevens en niet-aangiftegegevens. De geheimhoudingsplicht is daarom uitgebreid naar alle gegevens en inlichtingen, verzameld in uitvoering van het Mestdecreet.

Punt 4° vervangt ten slotte ook paragraaf 7. Deze paragraaf bevat de delegatie naar de Vlaamse Regering voor de uitvoering van dit artikel. Met voorliggend voorstel van decreet worden de bestaande delegaties uitgebreid. Zo voorziet het voorstel van decreet in de mogelijkheid om de gegevens die op de aangifte vermeld moeten worden te differentiëren binnen een type van aangifteplichtigen zoals landbouwers of mestbewerkers en -verwerkers. Er wordt hierbij onder meer gedacht aan zeer specifieke groepen zoals tuinaannemers, grondbewerkers en champignon-telers voor wie een aantal gegevens die nu opgevraagd worden in de aangifte niet relevant zijn. Tot slot biedt de nieuwe paragraaf 7 ook de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om de aangifteplicht voor producenten, verdelers, importeurs en exporteurs van kunstmest te differentiëren, waardoor bijvoorbeeld een gefaseerde aanpak voor deze groep van aangifteplichtigen kan uitgewerkt worden.

Artikel 16

Punt 1° van artikel 16 voegt een derde lid toe aan artikel 24, §1. Dit lid voorziet de mogelijkheid dat niet alleen voor runderen geen dierregister moet bijgehouden worden, maar dat deze uitzondering ook kan toegestaan worden voor andere diergroepen. Een landbouwer dient de gemiddelde veebezetting op jaarbasis te bepalen aan de hand van het dierregister, waarbij maandelijks het aantal aanwezige dieren wordt bijgehouden. Aangezien de gemiddelde veebezetting van runderen wordt bepaald aan de hand van de gegevens die de landbouwer dient te registreren bij Diergezondheidszorg Vlaanderen, is het bijhouden van een apart dierregister voor de runderen overbodig. Indien een dergelijke werkwijze kan ontwikkeld worden voor andere diergroepen, dan kan ook voor deze groepen de verplichting om een dierregister bij te houden, geschrapt worden of kan het verplicht bij te houden register beperkt worden. Om dit mogelijk te maken voegt punt 1° een nieuw derde lid toe aan artikel 24, §1, van het Mestdecreet.

Het tweede punt van artikel 16 voegt een delegatie aan de Vlaamse Regering toe. Hiermee krijgt de Vlaamse Regering de mogelijkheid om de registerplicht te beperken tot bepaalde types registerplichtigen. Deze delegatie is er naar analogie van de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om ook voor bepaalde groepen van aangifteplichtigen de aangifteplicht te beperken (cfr. artikel 16, 4°, dat §7 van artikel 23 van het Mestdecreet vervangt).

Artikel 17

Artikel 17 heft paragraaf 4 van artikel 26 van het Mestdecreet op. Artikel 26 heeft betrekking op de zogenaamde nutriëntenbalansstelsels. Dit zijn systemen waarbij men, door aanpassingen in het voeder van de dieren, een lagere uitscheiding bekomt. De aanpassingen in het voederregime, dienen op een bepaalde wijze gestaafd te worden. Paragraaf 4 van artikel 26 van het Mestdecreet stelde dat indien de landbouwer de nodige onderbouwing voor het door de landbouwer toegepaste nutriëntenstelsel niet kon voorleggen, de dierlijke productie herrekend werd op basis van de forfaitaire (en vaak hogere) uitscheidingscijfers. Onder het niet kunnen voorleggen van de nodige onderbouwing van het toegepaste nutriëntenstelsel, vallen echter een brede waaier van situaties, gaande van een louter administratieve tekortkoming (niet alle veevoederleveringsbons kunnen voorleggen) tot het de facto niet volledig toepassen van het betreffende nutriëntenbalansstelsel. Voor al deze situaties kunnen echter de forfaitaire uitscheidingscijfers opgelegd worden. Voor landbouwers die het betreffende nutriëntenbalansstelsel in de praktijk wel (grotendeels) toepasten, betekende het opleggen van de forfaitaire uitscheidingscijfers dat hun opgelegde herrekende dierlijke mestproductie veel kon afwijken

van hetgeen er in realiteit geproduceerd werd en er dus fictieve mest ontstond. Om te vermijden dat de mestbalans op het bedrijf in onevenwicht zou komen, werd deze fictieve mest, dan bijvoorbeeld fictief in de mestopslag geplaatst. Deze fictieve mest blijft op papier op het bedrijf, en zorgt later bij overnames of bij bedrijfscontrole voor problemen. Het is daarenboven voor een doeltreffende opvolging van de mestregelgeving essentieel om over zo correct mogelijke gegevens te beschikken, om bijvoorbeeld risicoanalyses uit te voeren, bedrijven gericht te controleren enzovoort.

Het ambtshalve opleggen van het forfaitaire stelsel werd dan ook ervaren als een niet-proportionele sanctie, die heel wat onbedoelde neveneffecten veroorzaakte. In huidig voorstel van decreet is deze sanctie dan ook opgeheven. In het huidige decreet is dan ook voorzien dat in deze gevallen het niet kunnen voorleggen van de geëigende bescheiden ter staving van de aangegeven getallen kan gesanctioneerd worden, zonder dat er hiervoor fictieve cijfers ambtshalve opgelegd worden (zie het nieuwe artikel 63, §7, dat ingevoegd wordt door artikel 40 van voorliggend voorstel van decreet).

Artikel 18

Het eerste punt van artikel 18 past de forfaitaire fosfaatuitscheidingsnorm voor zoogkoeien aan. In het verleden werd deze namelijk verkeerd in het decreet opgenomen. Met voorliggend voorstel van decreet wordt dit gecorrigeerd.

Artikel 18, 2°, past de delegatie naar de Vlaamse Regering, opgenomen in artikel 27, §3, aan. De huidige bepaling van het Mestdecreet laat reeds toe dat de Vlaamse Regering de lijst van forfaitaire uitscheidingscijfers kan aanvullen of wijzigen. Dit is noodzakelijk om nieuwe wetenschappelijke inzichten snel te kunnen vertalen in wettelijke, forfaitaire uitscheidingscijfers, zodat te allen tijde een zo accuraat mogelijk inschatting kan gemaakt worden van de mestproductie binnen Vlaanderen. De herformulering die door artikel 18 van voorliggend voorstel van decreet wordt voorgesteld is bedoeld als verduidelijking. De huidige delegatie zoals opgenomen in artikel 27 kan gelezen worden als dat enkel de uitscheidingscijfers aangepast kunnen worden. Het kan echter noodzakelijk zijn om niet alleen uitscheidingscijfers te wijzigen maar om ook een meer gedetailleerde onderverdeling in diercategorieën te maken. Zo bijvoorbeeld kan het opportuun zijn om voor runderen een onderscheid te maken tussen de klassieke runderrassen en de runderen van het jerseyras. Om te zorgen dat, indien een dergelijk onderscheid verantwoord is, dit dan ook zo snel mogelijk kan vertaald worden in wettelijk vastgelegde forfaitaire uitscheidingscijfers, past artikel 18 van voorliggend voorstel van decreet de delegatie opgenomen in artikel 27, §3, aan.

Artikel 19

Artikel 19 van voorliggend voorstel van decreet vervangt artikel 28 van het Mestdecreet.

In dit artikel wordt de berekening van de bedrijfsmatige mestoverschotten van een bedrijf bepaald. De vervanging van dit artikel is vooral het gevolg van de verschillende aanpassingen die er dienden te gebeuren, ten gevolge van aanpassingen die voorliggend voorstel van decreet elders in het Mestdecreet aanpast. Om een consequente terminologie en correcte verwijzingen te hebben was het noodzakelijk dit artikel op verschillende punten aan te passen. Aangezien het ging om verschillende aanpassingen, op een voorheen reeds driemaal gewijzigd artikel, is er voor de duidelijkheid gekozen om het volledige artikel te vervangen. Ondanks de vervanging verschilt de nieuwe tekst echter inhoudelijk nauwelijks van de voorheen bestaande tekst.

Zo is, in voorliggend voorstel van decreet, de verwijzing naar bedrijven voor wie voor de berekening van de dierlijke productie het forfaitaire stelsel ambtshalve werd opgelegd, geschrapt (verwijzing is momenteel opgenomen in artikel 28, §1, eerste lid). Deze mogelijkheid van ambtshalve oplegging wordt geschrapt in dit voorstel van decreet (cfr. artikel 17 dat artikel 26, §4, opheft). Daarom wordt in dit artikel de verwijzing naar deze mogelijkheid ook geschrapt.

Aangezien het begrip 'bedrijfsgroep' wordt afgeschaft via dit voorstel van decreet, worden ook de bepalingen over de bedrijfsgroep geschrapt via dit artikel.

In paragraaf 1, derde lid, van dit nieuwe artikel 28, is de verwijzing naar artikel 63 en artikel 71 aangepast, omdat de nummering van deze artikelen ook is gewijzigd via dit voorstel van decreet.

Een inhoudelijke wijziging, betreft de aanpassing van de delegatie naar de Vlaamse Regering, opgenomen in §1, laatste lid. Deze delegatie heeft betrekking op de mogelijkheid, voor landbouwers, om bij een overname van een exploitatie met bijhorende gronden in de loop van een jaar, te vragen dat het bedrijf van overnemer en overlater in het jaar van overname als één geheel zou beschouwd worden. Hun bedrijf wordt dan als één gemeenschappelijk bedrijf beschouwd voor het vervoer van meststoffen, het bepalen van de melkproductie per koe en de berekening van de mestafzet. Er was momenteel reeds een delegatie opgenomen naar de Vlaamse Regering voor het stellen van nadere regels. Voorliggend voorstel van decreet voegt hier nu aan toe dat de Vlaamse Regering de situaties waarvoor twee bedrijven kiezen om als één gemeenschappelijk bedrijf te worden beschouwd, kan uitbreiden.

Artikel 20

Artikel 20 van voorliggend voorstel van decreet vervangt artikel 29 van het Mestdecreet, dat betrekking heeft op de basismestverwerkingsplicht. Het basisconcept van deze basismestverwerkingsplicht blijft behouden, doch inhoudelijk wijzigen er een aantal aspecten. Doordat de tekst hierdoor op verschillende punten aangepast moest worden, is er voor de duidelijkheid gekozen om het volledige artikel te vervangen. De belangrijkste wijzigingen worden hieronder toegelicht.

Door dit artikel wordt de basismestverwerkingsplicht berekend op niveau van het bedrijf.

De basismestverwerkingsplicht werd tot nog toe berekend op niveau van de bedrijfs-groep. Dit niveau van identificatie is alleen van toepassing voor de basismest-verwerkingsplicht en werd ingevoerd om te vermijden dat bedrijven kunstmatig zouden opsplitsen om de basismestverwerkingsplicht te ontwijken. Op dit moment is er in Vlaanderen echter voldoende mestverwerkingscapaciteit voorhanden en wordt er veel meer mest verwerkt dan de hoeveelheid die bedrijven wettelijk verplicht moeten verwerken. Mestverwerkingscertificaten zijn in ruim voldoende mate beschikbaar. Daarenboven is het zo dat voor het Mestdecreet landbouwers op dezelfde manier geïdentificeerd moeten worden, als voor de toepassing van het landbouwbeleid. Binnen het landbouwbeleid wordt het kunstmatig opsplitsen van landbouwbedrijven reeds tegengegaan door het begrip van het 'autonoom beheer'. Gelet op de voldoende beschikbaarheid van mestverwerkingscertificaten en het bemoeilijken van kunstmatige opsplitsingen van bedrijven door het concept van het 'autonoom beheer', is het risico op kunstmatige opsplitsingen om de mest-verwerkingsplicht te ontlopen niet langer actueel. Dit blijkt ook uit de beperkte impact die de afschaffing van de bedrijfsgroep op de basismestverwerkingsplicht in Vlaanderen heeft.

Om deze redenen werd geopteerd voor een administratieve vereenvoudiging en werd het niveau van de bedrijfsgroep afgeschaft. Voortaan worden de verschillende types van mestverwerkingsplicht, met name de basismestverwerkingsplicht, de plicht door overname van nutriëntenemissierechten en de plicht bij uitbreiding van nutriëntenemissierechten door mestverwerking op hetzelfde niveau berekend. Dit maakt het zowel voor de landbouwer als voor de overheid eenvoudiger.

In het uitvoeringsbesluit met betrekking tot de mestverwerking is nu reeds bepaald dat bedrijven die landbouwgronden hebben buiten het Vlaamse Gewest geen mestverwerkingscertificaten krijgen voor de mest die ze op die gronden brengen. Deze gronden worden wel meegeteld voor de bepaling van afzetruimte van het bedrijf. Voor de duidelijkheid wordt deze bepaling nu op decretaal niveau hernomen.

In artikel 29, §4, van het Mestdecreet worden momenteel drie manieren opgesomd waarop aan de mestverwerkingsplicht kan worden voldaan. Twee van deze manieren werden in de praktijk sinds 2007 niet toegepast, met name:

- het niet produceren van eenzelfde hoeveelheid stikstof als de te verwerken hoeveelheid;
- het definitief laten annuleren van nutriëntenemissierechten.

Deze mogelijkheden worden daarom geschrapt in de wetgeving.

Artikel 21

In artikel 34 van het Mestdecreet is een verwijzing opgenomen naar de mestverwerkingsplicht van de bedrijfsgroep. Doordat in voorliggend voorstel van decreet het niveau van de bedrijfsgroep afgeschaft wordt en de verwerkingsplicht opgelegd wordt aan het bedrijf, dient de verwijzing naar de bedrijfsgroep eveneens geschrapt te worden. Met punt 1° van artikel 21 wordt dit gerealiseerd. Daarnaast heft punt 2° van dit artikel een punt e) op in artikel 34 van het Mestdecreet. Punt e) bevat een bepaling aangaande de overdracht van nutriëntenemissierechten die gebeurt in het kader van een overdracht van het melkquotum. Aangezien recentelijk de regeling rond het melkquotum afgeschaft is, was deze bepaling zonder inhoud geworden. Punt 2° schrapt deze bepaling dan ook uit het Mestdecreet.

Artikel 22

In artikel 35 van het Mestdecreet, dat de bepalingen bevat aangaande bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking, werd in het eerste lid, 1°, tweemaal verwezen naar de mestverwerkingsplicht van de bedrijfsgroep. Doordat in voorliggend voorstel van decreet het niveau van de bedrijfsgroep afgeschaft wordt en de verwerkingsplicht opgelegd wordt aan het bedrijf, dient de verwijzing naar de bedrijfsgroep eveneens geschrapt te worden. Voor de duidelijkheid is er voor gekozen om het betreffende punt 1° volledig te vervangen. Inhoudelijk wijzigt er echter niets, behoudens de schrapping van het niveau van de bedrijfsgroep.

Artikel 23

Artikel 23 wijzigt artikel 41bis van het Mestdecreet. Door artikel 41bis van het Mestdecreet worden bemestingsbeperkingen opgelegd in de bestemmingen natuurgebieden, reservaten en bosgebieden zoals vastgesteld door gewestelijk ruimtelijke uitvoeringsplannen. In deze gebieden geldt principieel een bemestingsverbod (= 2GVE/ha/jaar. Dit betekent dat enkel nog mest kan afgezet worden door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing met een maximum van twee grootvee-eenheden per hectare op jaarbasis). Op intensieve graslanden en akkers is onder bepaalde voorwaarden een ontheffing mogelijk die verloren kan gaan bij overdrachten (zie overdrachtsregels zoals bepaald in artikel 41bis, §4, van het Mestdecreet).

Artikel 23, 2°, voegt een bepaling toe aan artikel 41bis, §1, om de bemestingsnormen voor percelen waarvan de hoofd- of nateelt geen grasland is en waarop het bemestingsverbod van toepassing is, eenduidig vast te leggen op 0 kg per hectare en per jaar, en dit zowel voor fosfaat als voor stikstof. Vermits op akkers geen begrazing mogelijk is, kunnen er geen meststoffen afgezet worden op die percelen en zijn de bemestingsnormen dus gelijk aan 0 kg/ha/jaar. Dit is een rechtstreeks gevolg van de betreffende bepalingen van het Mestdecreet en wordt door de Mestbank al jaren toegepast voor het berekenen van de afzetruimte en dat wordt ook zo al jaren gecommuniceerd met de landbouwers. Voor de duidelijkheid is het echter aangewezen om dit ook expliciet in de wetgeving op te nemen.

De aanpassing, voorzien in artikel 23, 3°, heeft betrekking op artikel 41bis, §5, van het Mestdecreet. In deze paragraaf is momenteel een uitzonderingsbepaling voorzien voor natuurrichtplannen conform artikel 48 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. Via deze natuurrichtplannen kan afgeweken worden van de van toepassing zijnde bemestingsnormen in deze gebieden in functie van behoud, herstel en ontwikkeling van de natuur en het natuurlijk milieu. Daarbij kunnen zowel strengere normen opgelegd worden als soepelere normen tot maximum de bemestingsnormen volgens artikel 13 van het Mestdecreet. Het artikel 48 van voormeld decreet van 21 oktober 1997 is echter hervormd en het gaat nu niet langer over natuurrichtplannen doch over zogenaamde managementsplannen. Er zijn echter nog een aantal lopende natuurrichtplannen, opgemaakt in uitvoering van dat artikel 48. Om zowel de nieuwe managementsplannen als de oude natuurrichtplannen te vatten, wordt de verwijzing in artikel 41bis, §5, naar de natuurrichtplannen van artikel 48 van het decreet van 21 oktober 1997, vervangen door de "plannen" van artikel 48 van het decreet van 21 oktober 1997. Voor de eenvoud wordt de volledige paragraaf 5 van artikel 41bis van het Mestdecreet door artikel 23, 3°, van voorliggend voorstel van decreet, vervangen.

Samenhangend met deze aanpassing past artikel 23, 1°, van voorliggend voorstel van decreet de verwijzing in artikel 41bis, §1, derde lid, van het Mestdecreet naar deze paragraaf 5 aan.

Paragraaf 7 van artikel 41bis wordt opgeheven door artikel 23, 4°, van dit decreet. Deze paragraaf heeft betrekking op het toekennen van jaarlijkse vergoedingen aan landbouwers met percelen waarop het bemestingsverbod, in toepassing van artikel 41bis van het Mestdecreet, van toepassing wordt. Deze vergoedingenregeling is al verschillende jaren afgeschaft. Aangezien deze paragraaf dan ook geen enkele uitvoering meer kent en enkel verkeerdelijk de indruk wekt dat een dergelijke vergoeding mogelijk is, wordt deze paragraaf met voorliggend voorstel van decreet opgeheven.

Artikel 24

Dit artikel voegt een artikel 41ter toe aan het Mestdecreet. Het nieuwe artikel is een integratie van artikel 15ter van het decreet van 23 januari 1991 (Meststoffen-decreet) in het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen.

Zoals artikel 41bis bemestingsbeperkingen oplegt en uitzonderingen daarop voorziet in de bestemmingen natuurgebieden, reservaten en bosgebieden zoals vastgesteld door gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, legt het artikel 15ter van het Meststoffen-decreet dezelfde bemestingsbeperkingen en dezelfde uitzonderingen op in de gewestplanbestemmingen natuurgebieden, natuurontwikkelingsgebieden, natuurreservaten en bosgebieden. Voor de eenvoud en de transparantie is ervoor geopteerd om deze integratie te doen zodat het oude Meststoffen-decreet

volledig kan opgeheven worden. De integratie wijzigt niets aan de inhoudelijke bepalingen, behoudens om de analogie met artikel 41bis te behouden.

Zo wordt, net zoals voor artikel 41bis van het Mestdecreet, op basis van artikel 23 van dit decreet het instrument natuurrichtplannen veralgemeend wordt naar plannen conform artikel 48 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (zie motivering voor artikel 23), deze veralgemening ook doorgetrokken in dit nieuwe artikel 41ter, §1, derde lid, en §4, van dit decreet.

En gelijklopend aan de opheffing van artikel 41bis, §7, van het Mestdecreet door artikel 23, 4°, wordt er ook in artikel 41ter geen bepaling meer opgenomen aangaande het uitkeren van jaarlijkse vergoedingen aan de landbouwers met percelen waarop het bemestingsverbod van toepassing wordt.

Artikel 25

Artikel 25 van voorliggend voorstel van decreet vervangt artikel 42 van het Mestdecreet. Dit artikel 42 heeft betrekking op de beheerovereenkomsten die in het kader van het Mestdecreet gesloten kunnen worden. Ondanks de vervanging van dit artikel, zijn de wijzigingen weinig inhoudelijk en betreft het vooral een actualisatie. Zo wordt in de tekst de term 'beheersovereenkomsten' vervangen door de term 'beheerovereenkomsten'. De term 'beheersovereenkomsten water' wordt daarenboven vervangen door de momenteel gebruikte term zijnde 'beheerovereenkomsten gericht op het verbeteren van de waterkwaliteit'.

De verordening waarnaar artikel 42, tweede lid, nu verwijst is niet langer correct. Daarom wordt met voorliggend voorstel van decreet de verwijzing in het tweede lid aangepast, zodat de decreettekst verwijst naar de verordening die momenteel van toepassing is.

Ten slotte is ook de derde alinea van artikel is aangepast. De huidige decreettekst heeft het over een mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om binnen bepaalde gebieden beheerovereenkomsten af te sluiten, specifiek gericht op het niet opbrengen van meststoffen op grasland in het voorjaar. In de praktijk kan het soms aangewezen zijn om ook beheerovereenkomsten af te sluiten die hetzij inhoudelijk, hetzij geografisch, een ruimer toepassingsgebied hebben. Om deze reden is enerzijds verduidelijkt dat beheerovereenkomsten die de Vlaamse Regering kan afsluiten betrekking hebben op het stimuleren van bemestingspraktijken die een positieve impact hebben op de milieukwaliteit, en anderzijds dat deze beheerovereenkomsten ook in de kwetsbare zone water, afgesloten kunnen worden. Deze formulering laat toe om maatregelen op maat te ontwikkelen (bijvoorbeeld inzake het beperken van termijnen van aanwending van bemesting, inzake het verminderen van de bemesting of inzake het type meststof dat aangewend wordt).

Artikel 26

Artikel 26 van voorliggend voorstel van decreet vervangt artikel 44 van het Mestdecreet. Artikel 44 geeft een overzicht van de rapporteringsvereisten voor de Vlaamse Landmaatschappij. Het artikel werd aangepast met het oog op digitale rapportering. Omdat het jaarlijks publiceren van een gedrukt rapport op papier niet langer als kostenefficiënt beschouwd wordt, is de keuze gemaakt om een digitaal rapport ter beschikking te stellen via de website van de Vlaamse Landmaatschappij.

Het digitaal rapport zal voor het voorbije kalenderjaar een stand van zaken geven van de elementen die opgelijst zijn in het voorliggende voorstel van decreet. Omwille van de belangrijke rol van de begeleidende taken van de Vlaamse Landmaatschappij, zal er ook gerapporteerd worden over de uitgevoerde begeleiding.

De digitale rapportering zal ten laatste op 15 oktober ter goedkeuring voorgelegd worden aan de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu, waarna het ter beschikking gesteld zal worden via de website van de Vlaamse Landmaatschappij.

Artikel 27

Artikel 27 heft het hoofdstuk X in het Mestdecreet, bestaande uit de artikelen 45 en 46, op. Dit hoofdstuk had betrekking op de zogenaamde 'Technische Werkgroep Nutriënten'. Dit orgaan was bedoeld als forum voor het overleg en de studie aangaande de productie, de handel en de aanwending van nutriënten in de ruime zin (cfr. de tekst van artikel 45).

Hoewel deze artikelen steeds in het Mestdecreet opgenomen waren, is tot op heden deze werkgroep nog niet samengesteld geworden.

In de praktijk is er natuurlijk wel overleg met de verschillende actoren, doch dit gebeurt via andere kanalen. Er is dus geen behoefte aan een formeel overlegorgaan zoals de 'Technische Werkgroep Nutriënten' (bovenop de reeds bestaande overlegorganen zoals bijvoorbeeld de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij (SALV) of de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad)).

Het hoofdstuk X – Technische Werkgroep Nutriënten, en de overeenkomstige artikelen 45 en 46 worden dan ook opgeheven.

Artikel 28

Artikel 28 vervangt artikel 47, §1, van het Mestdecreet. De inhoudelijke aanpassingen zijn relatief beperkt, doch aangezien dit artikel in het verleden reeds een aantal maal gewijzigd was, is er voor de duidelijkheid gekozen om de volledige paragraaf te vervangen.

Inhoudelijk gaat het om twee beperkte aanpassingen. Zo is het tweede lid van het nieuwe artikel 47, §1, geherformuleerd, zodat het een beter beeld geeft van de bestaande praktijk. Dit lid heeft betrekking op de zogenaamde knipperlichtfunctie, in het kader waarvan de Mestbank in het verleden iedere landbouwer twee maal per jaar een overzicht van zijn transporten stuurde. Sedert enkele jaren gebeurt dit echter digitaal en heeft de landbouwer, via het Mestbankloket, ook de mogelijkheid om continu een overzicht te raadplegen van de bij de Mestbank gekende transportdocumenten. De betreffende bepaling is dan ook aangepast, zodat deze een beter beeld heeft, van de praktijk ter zake.

Daarnaast is in het derde lid, dat betrekking heeft op het zogenaamde inscharringscontract, het woord "korte" vervangen door het woord "bepaalde". In de praktijk hebben dergelijke contracten vaak betrekking op een volledig begrazingsseizoen, waardoor het woord "korte" enigszins misplaatst is. Voor de duidelijkheid is dit woord dan ook vervangen door het woord "bepaalde".

Artikel 29

Voor het vervoer van meststoffen moeten erkende mestvoerders gebruik maken van een systeem van onlinepositiebepaling. In het kader van dit systeem worden er gegevens verstuurd, vanuit een apparaat, geïnstalleerd in een transportmiddel, naar de Mestbank, door tussenkomst van een derde, de zogenaamde AGR-GPS-dienstverlener. Deze AGR-GPS-dienstverlener speelt een essentiële rol in het systeem van onlinepositiebepaling. Vooralsnog was er echter geen decretaale verankering van de rol van het de AGR-GPS-dienstverlener. Met dit artikel wordt de functie van de AGR-GPS-dienstverlener ook op decretaal niveau erkend.

Artikel 30

Artikel 30 voert twee wijzigingen in aan artikel 49 van het Mestdecreet. Dit artikel heeft betrekking op een aantal types transporten (transporten van de eigen exploitatie naar de eigen gronden en de zogenaamde burenregelingen, zijnde transporten die beperkt blijven tot de eigen gemeente en aangrenzende gemeenten) waarvoor geen beroep moet gedaan worden op een erkende mestvoerder. Momenteel bepaalt het Mestdecreet reeds dat landbouwers die één of meerdere geldboetes of strafrechtelijke veroordelingen werd opgelegd, verplicht kunnen worden om alle aan- en afvoer van mest te laten uitvoeren door een erkend voerder. Met punt 1° van artikel 30 wordt hier nu de groep landbouwers toegevoegd die op basis van een doorlichting maatregelen of sancties werd opgelegd. Aangezien het decreet nu toelaat om naast boetes en strafrechtelijke veroordelingen ook maatregelen op te leggen, is het logisch dat deze paragraaf nu toelaat dat ook deze landbouwers verplicht kan worden om alle aan- en afvoer van mest te laten uitvoeren door een erkend voerder.

Daarnaast voegt het punt 2° een vijfde lid toe aan artikel 49. In dit nieuwe vijfde lid wordt vastgelegd dat de Vlaamse Regering, voor wat betreft de beperking dat een burenregeling enkel kan voor transporten binnen dezelfde gemeente of binnen aangrenzende gemeenten, andere afstandscriteria kan vastleggen.

Artikel 31

In artikel 50 van het Mestdecreet werd nog verwezen naar "verordening nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten". Deze verordening is echter opgeheven door "de verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten)". Artikel 31 past nu de tekst van artikel 50 van het Mestdecreet aan, zodat er verwezen wordt naar verordening nr. 1069/2009.

Artikel 32

Met het eerste punt van dit artikel wordt artikel 54 van het Mestdecreet aangepast, zodat er ook in dit artikel verwezen wordt naar verordening nr. 1069/2009 in plaats van naar verordening nr. 1774/2002.

Punt 2° van dit artikel vervangt het tweede lid van artikel 54. In de praktijk is de termijn tussen het aanmelden van een transport bij de Mestbank en het effectief uitvoeren van het transport soms heel beperkt. Onder meer om beter preventief te kunnen werken is in het tweede lid van artikel 54 bepaald dat de Mestbank in een aantal situaties kan opleggen dat een transport verboden is, dan tenzij voorafgaande en schriftelijke toestemming van de Mestbank. Dit laat de Mestbank toe om een betere controle op voorhand uit te voeren en om, indien nodig, voorwaarden te koppelen aan haar toestemming om het transport uit te voeren. Momenteel kan deze maatregel enkel opgelegd worden als er een vermoeden is dat de mestafzet niet correct verloopt, en als dit het geval is, kan deze maatregel opgelegd worden, doch momenteel enkel voor wat betreft de aanvoer naar de betrokken inrichting waarvan men vermoedt dat de mestafzet niet correct verloopt. Deze maatregel kan echter ook in andere situaties een nuttig instrument zijn. Met voorliggend artikel wordt daarom de mogelijkheid gecreëerd om deze maatregel op te leggen bij een vermoeden dat de bepalingen van het Mestdecreet niet nageleefd worden of dat de meststoffen onoordeelkundig gebruikt worden, en kan daarenboven deze maatregel zowel betrekking hebben op de aanvoer als de afvoer van meststoffen.

Artikel 33

Met dit artikel wordt artikel 56 van het Mestdecreet aangepast, zodat er ook in dit artikel verwezen wordt naar verordening nr. 1069/2009 in plaats van naar verordening nr. 1774/2002.

Artikel 34

Artikel 34 vervangt artikel 59 van het Mestdecreet. Dit artikel regelt de manier waarop de stikstof- en fosforsamenstelling van getransporteerde mest wordt bepaald. Met de vervanging van dit artikel worden een aantal wijzigingen aan dit artikel aangebracht.

Zo wordt het toepassingsgebied van deze regeling uitgebreid van “vervoerde meststoffen” naar kortweg meststoffen. Immers, in de praktijk zal men inderdaad voornamelijk mestanalyses laten uitvoeren met het oog op het transporteren van meststoffen, doch ook op andere momenten kunnen analyses nuttig zijn.

De bestaande mogelijkheden voor het bepalen van de samenstelling van meststoffen blijven behouden. Daarnaast wordt de Vlaamse Regering de mogelijkheid gegeven om andere methodes vast te leggen om de samenstelling van de meststoffen te bepalen. Deze hoeven niet altijd verband te houden met het vervoer van meststoffen. Zo speelt de mestsamenstelling op het moment van het opbrengen van meststoffen een belangrijke rol. Sneltesten die de landbouwer zelf kan uitvoeren, kunnen hierbij bijvoorbeeld een handig hulpmiddel zijn, om te zorgen dat de correcte dosis opgebracht wordt. Het is echter hiervoor wel essentieel dat deze testen betrouwbaar zijn en correct uitgevoerd worden. Een andere mogelijkheid voor het bepalen van de samenstelling van de meststoffen betreft een zogenaamde bedrijfsforfait, zijnde een forfaitaire samenstelling die bedrijfsspecifiek is. Uit de eerste proeven op een beperkt aantal landbouwbedrijven blijkt alvast dat het bepalen van de mestsamenstelling via een bedrijfsforfait een goede methode is, doch dit dient nog verder onderzocht te worden. Een belangrijk element hierbij betreft de wijze waarop een dergelijke bedrijfsforfait bepaald moet worden. Aangezien dit onderzoek nog lopende is en aangezien dit een zeer technische materie is die het best in een uitvoeringsbesluit kan uitgewerkt worden, is hiervoor een delegatie naar de Vlaamse Regering opgenomen.

Ten opzichte van de bestaande tekst van artikel 59 voorziet het huidig voorstel van decreet ook een delegatie naar de Vlaamse Regering die het mogelijk maakt om op te treden tegen analyseresultaten die extreem afwijken van de forfaitaire samenstellingscijfers. Deze delegatie laat onder meer toe om bijvoorbeeld bijkomende voorwaarden te verbinden aan het gebruik van zeer afwijkende analysewaarden. Zo kan men op deze manier meer zekerheid verkrijgen over de correcte samenstelling van de mest.

Artikel 35

Met voorliggend voorstel van decreet worden de bepalingen rond toezicht en handhaving, opgenomen in het Mestdecreet, herschreven, waardoor een aantal bepalingen verschuiven. Dit heeft als gevolg dat artikel 60bis van dit decreet wordt opgeheven. De bepalingen van dit artikel zijn, in gewijzigde vorm, opgenomen in het nieuwe artikel 61 van het Mestdecreet.

Artikel 36

Met dit artikel wordt het artikel 61, dat in het verleden was opgeheven, terug opgenomen met een nieuwe tekst. Deze nieuwe tekst is in grote lijnen een herneming

van hetgeen momenteel in respectievelijk artikel 60bis en artikel 62 van het Mestdecreet staat.

Zo is paragraaf 1 een overname van artikel 60bis, §1. Paragraaf 2 komt inhoudelijk overeen met artikel 60bis, §2. Deze paragraaf regelt voor welke types overtredingen de sanctionering gebeurt overeenkomstig het Mestdecreet en voor welke overtredingen het Milieuhandhavingsdecreet van toepassing is. Door de technische aard van het Mestdecreet zijn verschillende boetes gekoppeld aan databankvaststellingen of gebeurt de berekening van het boetebedrag overeenkomstig een vaste formule. Dergelijke types boetes worden gesanctioneerd en afgehandeld overeenkomstig de bepalingen van het Mestdecreet. Op basis van dit principe was momenteel in artikel 60bis, §2, een lijst opgenomen van de verschillende types overtredingen waarvoor de sanctionering gebeurde overeenkomstig het Mestdecreet. Deze lijst was echter een opsomming van de verschillende types overtredingen waarvoor er in artikel 63 een boete opgenomen was. Om de verwijzing te vereenvoudigen bepaalt paragraaf 2 nu dat de bepalingen van de artikelen 16.3.22 tot en met 16.6.5 niet van toepassing zijn op de personen die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 63.

De paragrafen 3 tot en met 8 hernemen wat er momenteel in artikel 62, §2 tot en met §7, van het Mestdecreet, bepaald wordt.

Artikel 37

Een van de basisprincipes van het vijfde actieprogramma is het verleggen van de focus van administratieve controles naar controles op het terrein en met onder meer een gerichte risicoanalyse van de bedrijven, waarna de geselecteerde bedrijven grondig geëvalueerd zullen worden. De basis voor deze evaluatie is een doorlichting van de bedrijven.

Artikel 37 van voorliggend voorstel van decreet vervangt artikel 62 van het Mestdecreet. Dit nieuwe artikel 62 handelt over de doorlichtingen en de gevolgen die aan een dergelijke doorlichting gekoppeld kunnen worden.

Paragraaf 1 van dit artikel biedt de mogelijkheid aan de Mestbank om bedrijven door te lichten en na evaluatie maatregelen op te leggen. Deze maatregelen kunnen zeer diverse bedoelingen hebben, zo kan het bijvoorbeeld gaan om maatregelen bedoeld om een betere opvolging te krijgen van de activiteiten van betrokkenen, om maatregelen die de betrokkene verplichten de meststoffen op een meer oordeelkundige manier te gebruiken of om maatregelen die de naleving van het Mestdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten helpen verzekeren. Vooraleer maatregelen worden opgelegd is er een terugkoppeling over de resultaten van de doorlichting met het betrokken bedrijf. Dit biedt de mogelijkheid aan het bedrijf om bijkomende informatie of uitleg te verschaffen bij de resultaten.

Als de Mestbank bij een doorlichting een vermoeden heeft dat de gegevens vermeld op de aangifte of op de vervoersdocumenten niet correct zijn, kan ze bijkomende gegevens of stavingsstukken vragen aan de betrokkene of kan ze gegevens vragen aan derden. Op basis van al de bekomen gegevens kan ze de gegevens vermeld op de aangifte of op de vervoersdocumenten aanpassen. Deze bepalingen staan in paragraaf 2.

Als bij een doorlichting wordt vermoed dat er een niet representatieve mest-samenstelling wordt vermeld op de aangifte of op de vervoersdocumenten, kan de Mestbank andere mestsamenstellingscijfers opleggen, die gebruikt moeten worden bij de aangifte, op de vervoersdocumenten of bij de berekening van de aanvoer of afvoer van meststoffen naar en van het bedrijf. Door niet de samenstelling op de vervoersdocumenten aan te passen maar wel de aanvoer of afvoer van het

betrokken bedrijf, kan men de aan- en afvoer herrekenen met nieuwe mestsaamstellingscijfers, zonder dat dit gevolgen heeft voor de andere partij vermeld op het vervoersdocument. Het is namelijk niet altijd wenselijk dat de andere partij mede de gevolgen draagt van het gebruik van niet representatieve mestsaamstellingen door het bedrijf in kwestie. Deze bepalingen staan in paragraaf 3.

In de praktijk wordt soms vastgesteld dat bedrijven die op bedrijfsniveau een mestbalans in evenwicht hebben toch een deel van de mestproductie niet volgens de bepalingen van het Mestdecreet hebben afgezet of gebruikt. Een te hoge afvoer van een bepaalde mestsoort, ten opzichte van de productie, compenseert een te lage afvoer van een andere mestsoort.

Deze praktijk kan belangrijke nutriëntenverliezen naar het milieu veroorzaken. Om dergelijke praktijk te vermijden, voorziet dit voorstel in paragraaf 4 de mogelijkheid voor de Mestbank om, na doorlichting, voor een bepaald jaar de afvoer van een bepaalde mestsoort af te toppen op de hoeveelheid die op het bedrijf aanwezig is dat jaar.

Paragraaf 5 laat toe om bedrijven een bijkomende mestverwerkingsplicht op te leggen, indien na doorlichting blijkt dat ze (een gedeelte van) de dieren niet aangeven hebben en hierdoor ernstige nutriëntenverliezen naar het milieu veroorzaken.

Deze bijkomende mestverwerkingsplicht bedraagt 125% van de stikstofproductie van alle niet aangegeven dieren en geldt voor het jaar volgend op het jaar waarin het bedrijf gesanctioneerd werd voor nutriëntenverliezen als gevolg van een te lage aangifte van de gemiddelde veebezetting.

Het voorstel bepaalt op welke wijze aan deze bijkomende mestverwerkingsplicht moet worden voldaan. Het bedrijf moet de op het bedrijf geproduceerde mest effectief verwerken en hiervoor mestverwerkingscertificaten verwerven. Indien de volledige productie reeds verwerkt wordt, omwille van andere verplichtingen van mestverwerking, dan volstaat het voor het bedrijf om mestverwerkingscertificaten te verwerven.

Het voorstel geeft de Vlaamse Regering de mogelijkheid om nadere regels vast te stellen.

Paragraaf 6 heeft betrekking op bedrijven die na een doorlichting een administratieve geldboete opgelegd krijgen omdat ze niet alle nutriënten correct hebben afgezet, omdat ze onvoldoende nutriëntenemissierechten hebben voor de dieren die ze volgens de doorlichting gehouden hebben of omdat ze onvoldoende mest verwerkt hebben. Als een dergelijk bedrijf binnen een periode van vijf jaar na de oplegging van zo een boete terug doorgelicht wordt en er vervolgens weer een van deze drie types boetes wordt opgelegd, kunnen hieraan extra gevolgen gekoppeld worden. De gevolgen situeren zich op het niveau van een reductie van de nutriëntenemissierechten en op het niveau van een reductie van de afzetruimte. Bij de keuze van het type reductie, de hoogte van de reductie en het permanente of tijdelijke karakter ervan wordt rekening gehouden met de ernst van de milieu-inbreuk.

De wijze waarop de Mestbank na een doorlichting de opgelegde maatregelen en ondernomen acties, zoals beschreven in dit artikel, communiceert aan de betrokkene, wordt beschreven in paragraaf 7.

Het voorstel beschrijft ook de bezwaarprocedure. Deze procedure is analoog aan de bezwaarprocedure tegen de oplegging van de administratieve geldboetes, opgenomen in het Mestdecreet.

Paragraaf 8 maakt het mogelijk voor de Vlaamse Regering om een regeling uit te werken voor overnames of wijzigingen van de bedrijfsstructuur. Bedoeling is om tegen te gaan dat bedrijven door hun structuur te wijzigen, de opgelegde maatregelen en gevolgen doelbewust ontwijken.

Tot slot wordt ook de mogelijkheid geboden aan de Vlaamse Regering om nadere regels te bepalen voor de toepassing van dit artikel.

Artikel 38

Dit artikel vervangt artikel 62bis. Artikel 62bis wordt vervolgens hernomen in artikel 62ter.

In dit nieuwe artikel 62bis is de berekening opgenomen voor het bepalen of een bedrijf in het kader van een doorlichting alle nutriënten volgens de bepalingen van het Mestdecreet correct heeft afgezet. Deze berekening staat momenteel reeds in het Mestdecreet vermeld als een onderdeel van de berekening van de boetes wegens incorrecte mestafzet voor wat betreft stikstof (momenteel artikel 63, §1 en §1bis) en fosfaat (artikel 63, §2).

Bij het bepalen of alle nutriënten correct zijn afgezet, moet rekening worden gehouden met alle aspecten die invloed kunnen hebben op de afzet van nutriënten, gaande van de productie van dierlijke mest, de aan- en afvoer van meststoffen, de bewerking van meststoffen, de afzetruimte op de eigen landbouwgronden enzovoort.

Voor elk van deze aspecten is uiteengezet hoe deze bepaald worden, waarbij natuurlijk telkens rekening wordt gehouden met hetgeen voor dat bepaalde aspect in het Mestdecreet opgelegd is. Dit betekent dan ook dat verschillende van de wijzigingen die door voorliggend voorstel van decreet worden doorgevoerd, vertaald zijn in een aangepaste berekening. Het gevolg was dat er de nodige aanpassingen dienden te gebeuren aan de momenteel in het Mestdecreet opgenomen bepalingen.

Aangezien de berekening zeer complex is, is het aangewezen om deze zo veel mogelijk te structureren. Voor de duidelijkheid is daarom de volledige berekening opgenomen in één artikel, waar men, door een indeling in paragrafen, een betere structuur kan aanbrengen dan voorheen, toen de berekening een onderdeel was van een paragraaf.

De eerste paragraaf van voorliggend artikel 62bis bepaalt dat de Mestbank in het kader van een doorlichting controleert of op het betrokken bedrijf de nutriënten correct afgezet zijn. Deze controle is een belangrijk moment in het kader van een doorlichting. Hiermee wordt als het ware een globaal beeld gemaakt van het gehele bedrijf en worden op bedrijfsniveau de nutriëntenverliezen in kaart gebracht.

De concrete berekening volgt in de paragrafen 2 tot en met 11. De eerste paragrafen hebben betrekking op werkzame stikstof (§2 tot §8). Paragraaf 9 berekent specifiek of de stikstof uit dierlijke mest correct is afgezet. De berekening voor fosfaat is opgenomen in paragraaf 10. En paragraaf 11 ten slotte brengt deze drie elementen (stikstof, stikstof uit dierlijke mest en fosfaat) samen. Inhoudelijk wijzigt de basisberekening weinig, met dien verstande dat er wel rekening wordt gehouden met de aanpassingen vervat in de voorgaande artikelen.

Zo wordt maar de helft van de hoeveelheid fosfaat uit stalmest, boerderijcompost en gecertificeerde gft- en groencompost in rekening gebracht bij gebruik op gronden die op basis van de fosfaatbeschikbaarheid in klasse I of II zijn ingedeeld (zie §10, tweede lid). Een andere aanpassing is het gevolg van de schrapping van

het begrip 'bedrijfsgroep'. Hierdoor worden ook de bepalingen voor de berekening van het mestoverschot van een bedrijfsgroep geschrapt.

Paragraaf 12 van voorliggend artikel ten slotte bepaalt dat de berekeningen in dit artikel ook gelden voor andere actoren dan landbouwers, met name producenten, verdelers, importeurs of exporteurs van andere meststoffen, uitbaters van bewerkings- of verwerkingseenheid, producenten, verdelers, importeurs of exporteurs van kunstmest.

Artikel 39

Met artikel 39 wordt een nieuw artikel 62ter ingevoegd. Dit nieuwe artikel 62ter komt echter overeen met hetgeen momenteel bepaald is in artikel 62bis. Door de verschillende aanpassingen rond handhaving en sanctionering die door dit decreet worden doorgevoerd, was het noodzakelijk om artikel 62bis te hernemen als een artikel 62ter.

Artikel 40

Artikel 40 van dit voorstel van decreet vervangt artikel 63 van het Mestdecreet.

Artikel 63 handelt over de administratieve geldboetes. Aangezien aan dit artikel veel wijzigingen zijn aangebracht en het artikel voorheen reeds zesmaal is gewijzigd, is er voor de duidelijkheid gekozen om het volledige artikel te vervangen. Daarom wordt het volledige artikel vervangen door dit artikel 40.

In het verleden werd overwegend op basis van een administratieve controle een overschrijding van de mestbalans gesanctioneerd. In het actieprogramma 2015-2018 is er uitdrukkelijk voor gekozen om de mestbalans te gebruiken in de risicoanalyse voor de selectie van de bedrijven die worden doorgelicht. De sanctionering op basis van de mestbalans is dus geen doel op zich. Tevens is er voor gekozen om, als na een doorlichting blijkt dat er op een bedrijf nutriëntenverliezen zijn naar het milieu, bij de bepaling van de hoogte van de boete rekening te houden met het economisch voordeel. Dit heeft als gevolg dat er niet meer één bedrag is voor elke kg stikstof of fosfaat die niet correct is afgezet, maar dat er onder meer een onderscheid gemaakt wordt, op basis van de oorsprong van de niet correct afgezette nutriënten.

Indien de nutriëntenverliezen veroorzaakt zijn door het gebruik van een mest-samenstelling die hoger is dan de werkelijke mestsamenstelling, zal een landbouwer met een mestoverschot of een verwerkingsplicht een kleiner volume mest moeten afvoeren of verwerken, wat een rechtstreeks economisch voordeel oplevert. Indien de nutriëntenverliezen veroorzaakt zijn door gebruik van een mestsamenstelling die lager is dan de werkelijke mestsamenstelling, zal een landbouwer met een mestoverschot minder afzetruimte moeten zoeken, wat eveneens een rechtstreeks economisch voordeel oplevert. In het kader van een doorlichting kan onder meer de verkeerde mestsamenstelling gecorrigeerd worden, zodat de nutriëntenverliezen zichtbaar worden bij het uitvoeren van een berekening overeenkomstig artikel 62bis.

Nutriëntenverliezen (en gelijksoortige economische voordelen) kunnen er ook zijn wanneer landbouwers een gedeelte van de productie niet aangeven. Nutriëntenverliezen treden ook op bij gebruik van te veel nutriënten.

Paragraaf 1 beschrijft de boete die wordt opgelegd indien na doorlichting blijkt dat er nutriëntenverliezen zijn naar het milieu.

Het boetetarief is bepaald rekening houdend met het overeenkomstig economisch voordeel. Het economisch voordeel bij niet correcte mestafzet is gebaseerd op een gemiddelde afzetkost van de betreffende mestsoort en op de hoeveelheid nutriënten die in die mestsoort aanwezig is. Het economisch voordeel voor mest die ontvangen wordt op het bedrijf, is gebaseerd op een gemiddelde kost van een kg nutriënt onder de vorm van kunstmest. Dierlijke mest en andere meststoffen die te veel ontvangen worden op het bedrijf, komen immers in de plaats van kunstmest, waardoor de landbouwer minder kunstmest heeft moeten aankopen. Het eenheidstarief van de boete is het dubbel van het aldus berekend economisch voordeel, zodat er een voldoende ontradend en gedragveranderend effect gerealiseerd wordt.

Voorliggend voorstel van decreet bepaalt ook op welke manier het economisch voordeel moet worden berekend, indien niet duidelijk is welke mestsoort de nutriëntenverliezen veroorzaakt. Het principe bestaat hieruit dat voor elke mestsoort gekeken wordt of de mest volgens de bepalingen van het Mestdecreet correct is afgezet te beginnen met de mestsoort waarvoor het hoogste eenheidstarief geldt en vervolgens de andere mestsoorten volgens dalend eenheidstarief.

Paragraaf 2 bevat de boete voor overschrijding van de nutriëntenemissierechten. Deze boete is grotendeels een overname van de boete die momenteel in artikel 63, §4, van het Mestdecreet is opgenomen, met dien verstande dat er een aanpassing is gebeurd zodat ook rekening wordt gehouden met een reductie van de nutriëntenemissierechten. In het nieuwe artikel 62, §6, dat door artikel 37 van voorliggend voorstel van decreet in het Mestdecreet ingeschreven wordt, is immers de mogelijkheid opgenomen om nutriëntenemissierechten tijdelijk of permanent te reduceren, indien er recidivisme optreedt voor wat betreft nutriëntenverliezen na doorlichting.

Paragraaf 3 bevat de aanpassing van de boete voor het niet voldoen aan de mestverwerkingsplicht. Deze boete is grotendeels een overname van de boete die momenteel in artikel 63, §21, van het Mestdecreet is opgenomen, met dien verstande dat er een aanpassing is gebeurd zodat enerzijds rekening wordt gehouden met het wegvallen van het niveau 'bedrijfsgroep' voor wat betreft de basismestverwerkingsplicht (zie de aanpassingen die door artikel 20 van voorliggend voorstel van decreet worden doorgevoerd aan artikel 29 van het Mestdecreet) en anderzijds met de bijkomende mestverwerkingsplicht, die na een doorlichting kan opgelegd worden overeenkomstig de nieuwe artikel 62, §5, zoals vermeld in artikel 37 van dit voorstel van decreet.

Met paragraaf 4 kunnen alle andere actoren dan landbouwers beboet worden, indien ze meststoffen niet overeenkomstig de bepalingen van het Mestdecreet hebben afgezet of geëxporteerd. De berekeningswijze is analoog aan deze die gebruikt wordt voor de landbouwers. Met andere actoren wordt bedoeld: de producenten, verdelers, importeurs of exporteurs van andere meststoffen, de uitbaters van een mestverzamelpunt, een mestbewerkings- of mestverwerkingseenheid, de erkende mestvoerders of de producenten, verdelers, importeurs of exporteurs van kunstmest. Een gelijkaardige bepaling bestaat al in het Mestdecreet (cfr. artikel 63, §8) en is hier uitgebreid naar verdelers, importeurs of exporteurs van andere meststoffen en naar producenten, verdelers, importeurs of exporteurs van kunstmest. Het boetebedrag werd opgetrokken naar 5 euro per kg nutriënt, en dit naar analogie van de boetes in paragraaf 1. Op die manier heeft de boete ook een voldoende afschrikkend effect.

Zoals reeds hoger vermeld gaat het MAP 5 uit van een bedrijfsbenadering. Landbouwers kunnen in functie van de behoeften van de teelt en binnen de grenzen van de totale afzetruimte op het bedrijf op perceelsniveau meer meststoffen toedienen dan de bemestingsnormen toelaten.

Dit geldt niet voor landbouwgronden gelegen in specifieke zones met bemestingsbeperkingen. In het bijzonder voor landbouwgronden gelegen in beschermingszone type I van grondwaterwingebieden (waar er een bemestingsverbod van toepassing is) en voor landbouwgronden in bijvoorbeeld natuurgebieden met een bemestingsverbod (met uitzondering van bemesting door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing, waarbij 2 GVE per ha op jaarbasis worden toegelaten), dient men zich strikt aan de bemestingsnormen te houden. Wanneer bij terreincontroles wordt vastgesteld dat op dergelijke percelen meer mest wordt opgebracht dan toegelaten, dan wordt een sanctie opgelegd van 300 euro per ha met een minimum van 300 euro.

Op alle andere percelen kan er afgeweken worden van de bemestingsnormen binnen de bedrijfsbenadering. Wanneer echter bij terreincontroles een overmatig gebruik (= meer dan het dubbele van wat toegelaten is volgens de bemestingsnormen) van meststoffen wordt vastgesteld, is het noodzakelijk om toch te kunnen sanctioneren. In paragraaf 5 is bepaald dat een boete wordt opgelegd, indien op een perceel meer dan het dubbel van de toegelaten hoeveelheid meststoffen wordt opgebracht. Aangezien pas gesanctioneerd wordt bij een bemesting met meer dan het dubbele van de toegelaten hoeveelheid volgens de bemestingsnormen, bedraagt de boete 600 euro per ha met een minimum van 600 euro.

In paragraaf 6 worden een aantal bestaande administratieve geldboetes die te maken hebben met de aangifte en het register gegroepeerd vanuit een oogpunt van vereenvoudiging. In het huidige Mestdecreet waren deze boetes verdeeld over verschillende paragrafen (artikel 63, §14, §15, §16 en §17). Voor de boete voor foutieve aangifte betekent dit een beperkte daling van het boetebedrag van 300 euro naar 250 euro.

In dit voorstel is de mogelijkheid geschrapt om landbouwers die kiezen voor het nutriëntenbalansstelsel en onvoldoende stavingsstukken kunnen voorleggen bij een controle of onvoldoende stavingsstukken meesturen met de aangifte, het forfaitaire stelsel op te leggen (zie hoger bij artikel 17 dat in artikel 26 van het Mestdecreet de paragraaf 4 opheft).

Aangezien voor varkens het gebruik van nutriëntenarme voeders algemeen verspreid is, kan het opleggen van het forfaitaire stelsel leiden tot een deels fictieve productie waarvoor ook de (fictieve) mestafzet moest bewezen worden. Daarom wordt de sanctie van het opleggen van het forfaitaire stelsel in paragraaf 7 vervangen door een administratieve geldboete waarvan de hoogte bepaald wordt door het verschil tussen de uitscheidingscijfers berekend op basis van de beschikbare stavingstukken en de forfaitaire uitscheidingscijfers. Deze boete is bedoeld voor bedrijven waarvan blijkt dat ze te weinig stavingsstukken voorleggen, waardoor het niet zeker is dat hun uitscheidingscijfers correct berekend zijn.

Het tarief van de boete is gebaseerd op het tarief voor de boete voor niet correcte mestafzet, aangezien de voordelen van te lage uitscheidingscijfers zich situeren op niveau van de mestafzet. Voor pluimvee is het tarief 0,4 euro per kg nutriënt, voor de andere diersoorten (in de praktijk bijna uitsluitend varkens) is dit 3 euro per kg nutriënt.

Bedrijven met meer dan 200 dieren van de diercategorie andere varkens zijn verplicht om een nutriëntenbalansstelsel toe te passen voor alle varkens op het bedrijf. Paragraaf 8 bevat een boete die opgelegd wordt indien een bedrijf geen nutriëntenbalansstelsel toepast voor één of meer categorieën van de diersoort varkens of een nutriëntenbalansstelsel toepast, maar onvoldoende stavingstukken kan voorleggen. Deze boete bestond al, maar is gewijzigd in die zin dat de boete wordt opgelegd per exploitatie waarvoor geen nutriëntenbalans voor de diersoort varkens wordt toegepast en niet voor het ganse bedrijf. Deze boete staat hierdoor meer in verhouding tot de grootte van de overtreding. De boete is enerzijds

bedoeld voor bedrijven die geen nutriëntenbalansstelsel toepassen en dus werken met forfaitaire uitscheidingscijfers en anderzijds voor bedrijven die een nutriëntenbalansstelsel toepassen, maar geen of onvoldoende stavingsstukken voorleggen.

In paragraaf 9 van dit voorstel wordt de boete voor het niet laten nemen van een opgelegde nitraatresidubepaling verminderd van 250 naar 150 euro. De kost van een nitraatresidubepaling schommelt rond de 65 euro. Een boete van 150 euro is daarom voldoende hoog. Bovendien heeft het niet laten uitvoeren van een nitraatresidubepaling ook nog andere gevolgen voor de landbouwer. Ten opzichte van de bestaande boete (momenteel opgenomen in paragraaf 30) wordt voorliggende boete ook op een lichtjes ander niveau opgelegd. De bestaande boete wordt immers opgelegd per perceel waarvoor het nitraatresidu niet bepaald is. In voorliggende tekst is dit per nitraatresidubepaling die niet uitgevoerd is. Zoals hoger (zie onder meer de uitleg bij artikel 9, voor wat betreft het nieuwe artikel 14, §4) uiteengezet moet er per schijf van 2 hectare een nitraatresidubepaling gebeuren. Voor percelen kleiner dan 2 hectare, is één niet bemonsterd perceel ook één niet uitgevoerde nitraatresidubepaling, en wijzigt er dus niets. Voor percelen groter dan 2 hectare, zijn er dus meerdere nitraatresidubepalingen nodig. De kostprijs voor een nitraatresidustaalname van een perceel wordt ook bepaald op basis van het aantal nitraatresidubepalingen die uitgevoerd moeten worden. Het is dan ook logisch dat ook de boete daarmee rekening houdt. Immers, zoniet zou vanaf percelen van 4 hectare, die drie nitraatresidubepalingen vereisen, het financieel interessanter zijn om de boete te betalen dan de stalen te laten uitvoeren (met dien verstande dat aan het niet uitvoeren van stalen ook nog andere gevolgen gekoppeld zijn dan louter de boete).

Zowel in het kader van een doorlichting als in het kader van een bedrijfsevaluatie op basis van nitraatresidubepalingen, kunnen maatregelen worden opgelegd. Deze paragraaf 10 bevat een sanctie van 250 euro per keer dat een maatregel niet of niet correct wordt nageleefd. Hierbij wordt wel genuanceerd dat voor maatregelen die op een bepaalde oppervlakte moeten uitgevoerd worden, de boete afhangt van het aantal hectare waarop de maatregel niet is toegepast en dat voor maatregelen die een staalname vereisen de boete verhoogd wordt met 250 euro per niet uitgevoerde analyse.

Het Mestdecreet bevat momenteel een dertiental verschillende administratieve geldboetes voor overtredingen tegen de bepalingen van het vervoer van mest. De interne coherentie tussen de verschillende boetes ontbrak enigszins, waardoor een aantal overtredingen zwaar bestraft wordt in vergelijking met de gemaakte fout, terwijl andere, zwaardere fouten onvoldoende bestraft worden. In dit voorstel worden enerzijds om reden van vereenvoudiging en anderzijds om de coherentie te bewaken, al deze boetes gereduceerd tot twee boetes. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen zware overtredingen en lichte overtredingen. De zwaardere overtredingen focussen voornamelijk op fraudegevoelige fouten, terwijl de lichte boete eerder administratieve of kleine fouten gaat bestraffen. De zware overtredingen worden expliciet opgesomd. De lichte overtredingen zijn alle overtredingen van de bepalingen rond het vervoer van meststoffen die geen zware overtreding zijn.

Onder de zware overtredingen worden zaken gerekend die betrekking hebben op zwarte transporten en op de traceerbaarheid van transporten. De meeste zaken bestonden reeds in het Mestdecreet.

Nieuw in dit voorstel van decreet is dat een AGR-GPS-dienstverlener kan gesanc-tioneerd worden voor het niet of niet correct doorsturen van AGR-GPS-signalen. Indien blijkt dat bepaalde fouten herhaaldelijk voorkomen en kunnen toegewezen worden aan gebreken in het AGR-GPS-systeem, wordt de dienstverlener hiervan op de hoogte gebracht en dient hij stappen te ondernemen om de gebreken weg

te werken. Indien hij dit niet doet of onvoldoende doet binnen een vooropgestelde termijn, kan een boete worden opgelegd. Nieuw zijn ook de bepalingen rond het gebruik van mestsamenstellingen. Aangezien het gebruik van correcte mestsamenstellingen toeneemt in belang, wordt er gefocust op de manier waarop deze mestsamenstelling bekomen werd. Er dient dus steeds een geldige analyse beschikbaar te zijn voor de mestsamenstelling en deze moet met de juiste methode verkregen zijn.

Voor alle bovenstaande zware sancties wordt een bedrag opgelegd van 100 euro per vracht en per overtreding. Per transportdocument is de boete begrensd op 400 euro per document.

Voor overtredingen waarvoor er geen documenten zijn of waarvoor het aantal vrachten niet bepaald kan worden, is de boete 400 euro per document.

Het recidivisme blijft geldig voor deze overtredingen. Indien er binnen de vijf jaar na het opleggen van één van deze boetes in deze paragraaf, een nieuwe overtreding wordt vastgesteld, die opgenomen is in deze paragraaf, wordt het geldbedrag verdubbeld.

Voor lichte overtredingen bedraagt de boete 50 euro per vracht en per overtreding die werd begaan met een maximum van 200 euro per transportdocument. Aangezien deze overtredingen vooral administratief zijn en er een hoge kans is op controle, is de termijn waarbinnen recidivisme toegepast wordt twee jaar in plaats van vijf jaar.

Artikel 41

Artikel 41 van voorliggend voorstel van decreet vervangt artikel 64 van het Mestdecreet. Door de wijzigingen die door de voorgaande artikelen aangebracht worden aan het Mestdecreet, was het nodig om ook in dit artikel verschillende aanpassingen door te voeren. Voor de eenvoud is er gekozen om het volledige artikel te vervangen. Niet elke bepaling is echter nieuw. De eerste vier paragrafen van dit artikel zijn grotendeels een overname van het huidige artikel 64, §1, §2, §3 en §5. In paragraaf 1 is de bepaling van de datum waarbinnen de boete opgelegd wordt, vereenvoudigd. In het huidige Mestdecreet werden hier vier verschillende periodes onderscheiden. In huidig voorstel is dit herleid tot twee periodes.

De paragrafen 2, 3 en 4 komen overeen met hetgeen nu in het Mestdecreet reeds bepaald is.

Door het schrappen van het niveau van de bedrijfsgroep is paragraaf 4 van huidig Mestdecreet, die betrekking heeft op de wijze waarop een boete opgelegd aan een bedrijfsgroep, aan de verschillende leden van deze bedrijfsgroep toegerekend wordt, eveneens geschrapt.

Paragraaf 5 van dit voorstel van decreet is nieuw toegevoegd. Deze paragraaf omvat een bepaling die het mogelijk maakt voor de Mestbank om bij de oplegging van een boete te bepalen dat de boete geheel of gedeeltelijk vervalft indien de betrokkene één of meerdere maatregelen naleeft. De maatregelen zelf en de termijn waarbinnen ze moeten worden nageleefd, evenals het bedrag van de boete dat komt te vervallen bij naleving, worden voorgesteld aan de betrokkene. De betrokkene kan er voor kiezen om hetzij de volledige boete te betalen zonder naleving van maatregelen, hetzij om de maatregelen na te leven waarna de boete geheel of gedeeltelijk komt te vervallen.

Het is niet de bedoeling om deze paragraaf algemeen toe te passen, maar enkel onder welbepaalde omstandigheden of situaties die gekend zijn bij de oplegging van de boete. In eerste instantie wordt gedacht aan situaties waarbij door uitzonderlijke omstandigheden, bijvoorbeeld het overlijden of de arbeidsonbekwaamheid van de bedrijfsverantwoordelijke, de normale bedrijfsvoering niet is kunnen doorgaan en als gevolg daarvan de verplichtingen in het kader van het Mestdecreet niet zijn nageleefd.

De mogelijkheid wordt geboden aan de Vlaamse Regering om nadere regels te stellen.

Artikel 42

In voorliggend voorstel van decreet wordt voorzien dat wanneer iemand een boete krijgt, men die persoon de mogelijkheid kan geven om in plaats van een boete te betalen, een aantal maatregelen na te leven (cfr. artikel 41 en artikel 43). Die maatregelen kunnen een geheel of een gedeeltelijk verval van de boete meebrengen. Als er gekozen wordt voor de naleving van een maatregelenpakket, betekent dit dat pas nadat men nagegaan heeft of de maatregelen correct zijn nageleefd, men weet of er een restboete overblijft en zo ja, hoe hoog deze restboete is. Om zeker te zijn dat men, enerzijds bij de oplegging van een maatregelenpakket, geen risico zou lopen dat de verjaring van de boete zou plaatsvinden tijdens de looptijd van het maatregelenpakket en anderzijds dat men bij de keuze van een maatregelenpakket de mogelijkheid zou hebben om de maatregelen te spreiden over een aantal jaren, bepaalt voorliggend artikel dat voor de administratieve geldboetes het startpunt van de verjaring, de betekening is van het dwangbevel.

Artikel 43

Artikel 43 van dit voorstel van decreet omvat een bepaling die het mogelijk maakt voor de Mestbank om in het kader van de bezwaarbehandeling tegen een boete te beslissen dat de boete geheel of gedeeltelijk vervalt indien de betrokkene één of meerdere maatregelen naleeft. Dit artikel is analoog aan de nieuw in te voegen artikel 64, §5 (die ingevoegd wordt door artikel 41). Het enige verschil is dat de aanpassing aan artikel 64, §5, van toepassing is op het moment van de oplegging van de boete, terwijl de aanpassing aan artikel 67 van toepassing is op het moment van de bezwaarbehandeling. In bepaalde gevallen, bijvoorbeeld als een boete opgelegd wordt na een doorlichting, heeft men vaak al een heel goed beeld van de eventuele bijzondere omstandigheden die verband houden met de overtredding en kan op het moment van de oplegging al voorgesteld worden om maatregelen na te leven. Het is echter ook mogelijk dat pas bij de bezwaarbehandeling de bijzondere omstandigheden aan het licht komen. In een dergelijke situatie moet het ook op dat moment nog mogelijk zijn om betrokkene voor te stellen om in plaats van de boete te betalen, bepaalde maatregelen na te leven.

Artikel 44

Artikel 44 wijzigt artikel 70 van het Mestdecreet. Het eerste punt van dit artikel vervangt de eerste paragraaf van artikel 70 van het Mestdecreet. In deze paragraaf zijn de voorrechten opgenomen die men heeft als zekerheid voor de administratieve geldboeten (en de bijhorende kosten) opgenomen in dit decreet. Met de vervanging van deze paragraaf wordt toegevoegd dat de zekerheden ook gelden voor andere kosten en vergoedingen die voortvloeien uit dit decreet. Daarnaast wordt er verduidelijkt dat het de Vlaamse Landmaatschappij is die de voorrechten heeft.

Het tweede punt is een technische verduidelijking zonder inhoudelijke impact. Er is immers in het decreet, voor wat betreft de mogelijkheid aangaande het opleggen

van een hypotheek, wel voorzien wie deze hypotheek kan vestigen, doch er is nergens bepaald wie deze kan laten handlichten of doorhalen. Op basis van het gekende adagium 'Qui peut le plus, peut le moins' mag degene die een hypotheek kan laten vestigen deze ook terug laten opheffen. Voor de duidelijkheid wordt dit echter met punt 2° ook expliciet in artikel 70 van het Mestdecreet opgenomen.

Artikel 45

Artikel 45 vervangt artikel 71 van het Mestdecreet. Dit artikel bevat een aantal strafbepalingen. In het verleden was dit artikel reeds gewijzigd. Door de wijzigingen die door dit decreet worden doorgevoerd, dienden ook een aantal verwijzingen aangepast te worden, en daarnaast werd er ook een nieuwe strafbepaling opgenomen. Gelet op de verschillende wijzigingen is er voor de duidelijkheid gekozen om het betreffende artikel volledig te vervangen. De enige inhoudelijke wijziging is de toevoeging van een nieuwe strafbepaling. Deze nieuwe strafbepaling is opgenomen in §1, 1°, en bestraft het herhaaldelijk niet naleven van opgelegde maatregelen. Met voorliggend voorstel van decreet worden verschillende types maatregelen ingeschreven. Om de afdwingbaarheid van deze maatregelen te garanderen, is het noodzakelijk dat er een strafbepaling is opgenomen. De strafbepaling vermeldt expliciet dat het gaat over het meerdere jaren niet naleven van opgelegde maatregelen. Het feit dat er maatregelen worden opgelegd is vaak al omdat er overtredingen op het Mestdecreet of een onoordeelkundig gebruik van meststoffen wordt vastgesteld of dat er minstens een vermoeden is hiervan. Aan de niet-naleving van maatregelen zijn reeds in voorliggend voorstel van decreet een aantal gevolgen gekoppeld, zoals bijvoorbeeld een hogere classificatie als focusbedrijf of administratieve geldboetes. Voor wie echter meerdere jaren de opgelegde maatregelen niet respecteert, is een strafsancie gepast. Met voorliggend artikel wordt deze ingevoegd.

Artikel 46

Met artikel 46 worden aan artikel 84 van het Mestdecreet een hele rist paragrafen toegevoegd, die de overgang regelen van MAP 4, zijnde het Mestdecreet zoals het momenteel bestaat, naar MAP 5, zijnde het Mestdecreet, zoals gewijzigd door voorliggend voorstel van decreet.

De eerste paragrafen die toegevoegd worden, hebben respectievelijk betrekking op traagwerkende meststoffen (§7) en meststoffen met een lage stikstofinhoud (§8). Deze meststoffen bestaan reeds in de mestwetgeving, doch hebben een lichtjes andere benaming (traagvrijkomende in plaats van traagwerkende), zijn in voorliggend voorstel van decreet op een andere plaats in de wetgeving opgenomen enzovoort. Voor beide types meststoffen is het noodzakelijk dat de Vlaamse Regering nadere regels bepaalt, zodat eenduidig kan vastgesteld worden of een bepaalde meststof als een traagwerkende meststof of als een meststof met lage stikstofinhoud kan beschouwd worden. In afwachting van de bepaling van deze nadere regels voorzien de paragrafen 7 en 8 dat de momenteel bestaande regels van toepassing zijn. Op deze manier wordt vermeden dat er een lacune in de wetgeving zou ontstaan. Deze paragrafen geven de gebruikers en producenten van deze meststoffen ook de zekerheid dat hun meststof op dezelfde wijze gecatalogeerd blijft. Met dien verstande natuurlijk dat de overeenkomstige normen voor deze meststof zoals opgenomen in voorliggend voorstel van decreet gerespecteerd moeten worden.

Paragraaf 9 bepaalt dat de verbodsperiode voor het toedienen van meststoffen type 3 waarvan de stikstofinhoud laag is pas ingaat op 1 januari 2016. Door het invoeren van een verbodsperiode voor dit type meststoffen zullen de producenten van deze meststoffen bijkomende opslagcapaciteit moeten voorzien. Het bouwen van bijkomende opslag vergt de nodig tijd waardoor een overgangsperiode nood-

zakelijk is. De productie van deze meststoffen gedurende de winterperiode kan immers niet vermeden worden aangezien dit effluenten zijn, afkomstig van de biologische verwerking van dierlijke mest of andere meststoffen en spuistroom afkomstig van serres.

Zoals hoger uiteengezet bij artikel 8 dat artikel 13 van het Mestdecreet vervangt, is vanaf 2016 het gebruik van het systeem van bemestingsnormen, gebaseerd op werkzame stikstof, verplicht. De bemestingsnormen voor het systeem gebaseerd op totale stikstof zijn niet meer opgenomen in artikel 13. De nieuw toe te voegen paragraaf tien bepaalt dat voor landbouwers die voor 2015 nog zouden kiezen voor het systeem van totale stikstof, de bemestingsnormen van het huidige decreet blijven gelden. Specifiek voor wat betreft de boete wegens incorrecte mestafzet, is het zo dat er in huidig voorstel van decreet enkel een berekening is opgenomen in het kader van het systeem van werkzame stikstof. Daarom bepaalt het derde lid van paragraaf 10 dat, bij een landbouwer die in 2015 kiest voor het systeem van bemestingsnormen, gebaseerd op totale stikstof, de berekening van het aantal nutriënten dat niet correct is afgezet, zal gebeuren overeenkomstig de huidige bepalingen van het Mestdecreet. In een dergelijke situatie gebeurt de berekening van het aantal nutriënten dat niet correct is afgezet dus niet overeenkomstig het nieuwe artikel 62bis. Eens het aantal nutriënten dat niet correct is afgezet, bepaald is overeenkomstig de bepalingen van het huidige Mestdecreet, kan vervolgens de boete opgelegd worden, op basis van de bepalingen van artikel 63, §1, die door voorliggend voorstel van decreet ingevoegd worden.

In paragraaf 11 wordt verduidelijkt dat voor 'oude' analyses (zijnde analyses genomen voor 1 augustus 2015) ter bepaling van de hoeveelheid plantbeschikbare fosfaat in de bodem, het niet vereist is dat de X-Y-coördinaten op de analyse vermeld zijn. Enkel is vereist dat het betrokken perceel, ondanks het ontbreken van de coördinaten, toch eenduidig kan geïdentificeerd worden. Dit kan bijvoorbeeld door voor een perceel het perceelsnummer te gebruiken dat voor dat perceel in een bepaald jaar in de verzamelaanvraag gebruikt wordt. Aangezien perceelsnummers jaarlijks wijzigen moet hierbij dan ook het jaar van de betreffende verzamelaanvraag vermeld worden.

Paragraaf 12 heeft eveneens betrekking op de analyses ter bepaling van de hoeveelheid plantbeschikbare fosfaat in de bodem. In het nieuwe artikel 13, §3, is opgenomen dat deze analyses via een internetloket overgemaakt moeten worden. Hoewel de Mestbank reeds over een internetloket rond staalnames en analyses beschikt, zal het toch geruime tijd duren vooraleer dit internetloket aangepast is, aan de nieuwe bepalingen opgenomen in huidig voorstel van decreet. Daarom bepaalt paragraaf 12 dat de analyses, zolang het internetloket niet operationeel is, op een andere wijze aan de Mestbank overgemaakt mogen worden.

In het nieuwe artikel 13, §7, is voor groenten van groep I en II, voor aardbeien en voor sierteelt en boomkweek, opgenomen dat er een aantal stikstofanalyses met bijhorend bemestingsadvies uitgevoerd moeten worden. Het bepalen van het aantal te nemen analyses wordt gedelegeerd naar de Vlaamse Regering. Aangezien deze regeling reeds in 2015 van toepassing is, is het noodzakelijk dat de betrokken landbouwers zo snel mogelijk weten hoeveel stalen ze moeten laten nemen. Daarom bepaalt paragraaf 13 hoeveel stalen er vereist zijn, zolang de Vlaamse Regering nog geen besluit ter zake heeft genomen. Bij het aantal te nemen stalen wordt er een onderscheid gemaakt tussen gewone teelten en blijvende teelten. Blijvende teelten worden veelal op het moment van het planten of het inzaaien bemest en blijven vervolgens verschillende jaren op het perceel aanwezig. Doordat de teelt op het perceel aanwezig blijft is de mogelijkheid om extra meststoffen op te brengen veelal beperkt. Voor dergelijke teelten, waar er in principe niet jaarlijks bemest wordt, is het dan ook niet nodig om even veel analyses te nemen als voor percelen met een niet-blijvende teelt, die in principe wel jaarlijks bemest wordt. In het

algemeen blijft een blijvende teelt meestal wel drie jaar op een perceel aanwezig (afhankelijk van de betreffende blijvende teelt kan dit over een kortere of langere periode gaan. Voor de eenvoud is er echter voor alle blijvende teelten, met dit criterium gerekend). Om deze reden is het aantal te nemen stalen voor blijvende teelten drie keer minder dan voor de niet-blijvende teelten.

In het kader van de bepalingen rond het nitraatresidu wordt er zowel in MAP 4 als in MAP 5 gewerkt met zogenaamde focusgebieden. Deze gebieden worden jaarlijks vastgesteld op een kaart. Ook voor het kalenderjaar 2015 zijn er reeds focusgebieden vastgelegd in uitvoering van MAP 4. Paragraaf 14 bepaalt dat de focusgebieden, zoals die momenteel aangeduid zijn, van toepassing blijven.

Paragraaf 15 bepaalt dat in 2015 de aanvragen voor vrijstelling van de kwalificatie als focusbedrijf ingediend kunnen worden bij de Mestbank tot 1 augustus, in plaats van uiterlijk 1 juni zoals voorzien in het nieuwe artikel 14, §5. Deze ruimere periode in 2015 is nodig om de landbouwers voldoende tijd te geven om zich te informeren over de nieuwe maatregelen die met voorliggend wijzigingsdecreet ingevoerd worden alvorens een beslissing te nemen over het al of niet aanvragen van een vrijstelling.

Paragraaf 16 bepaalt dat de verstrengde uitrijregeling voor focusbedrijven met maatregelen van categorie 1 nog niet van toepassing zal zijn in 2015. In 2015 zullen er voor het eerst focusbedrijven met maatregelen van categorie 1 zijn. Dit zal echter louter zijn omwille van hun ligging in het aangeduid focusgebied (zijnde het huidige focusgebied overeenkomstig paragraaf 14). De aanduiding als focusbedrijf met maatregelen van categorie 1 zou inhouden dat deze bedrijven al in het najaar van 2015 onderworpen zouden zijn aan een strengere uitrijregeling (dewelke een grote impact kan hebben op een bedrijf), zonder dat ze de mogelijkheid hadden om op basis van een bedrijfsevaluatie van het nitraatresidu aan te tonen dat hun bedrijfsvoering niet bijdraagt aan de te lage waterkwaliteit van het focusgebied waarin ze gelegen zijn. De verstrengde uitrijregeling voor focusbedrijven heeft immers al gevolgen vanaf augustus terwijl bedrijven pas in de periode van 1 oktober tot 15 november 2015 een bedrijfsevaluatie van het nitraatresidu kunnen laten uitvoeren. De overgangsbepaling opgenomen in deze paragraaf maakt het mogelijk dat bedrijven die op basis van hun ligging in 2015 aangeduid werden als focusbedrijf, een vrijstelling kunnen aanvragen en dus kunnen aantonen dat hun bedrijfsvoering geen risico vormt, vooraleer ze onderworpen zouden worden aan de strengere uitrijregeling.

Paragraaf 17 heeft betrekking op de verplichting, voor focusbedrijven met maatregelen van categorie 2 en 3, om een bemestingsplan bij te houden. Het opmaken van een bemestingsplan is geen nieuwe maatregel en bestond ook al als maatregel in het kader van het huidige artikel 14 van het Mestdecreet. Deze paragraaf bepaalt dat de bestaande regelgeving voor het opmaken van een bemestingsplan behouden blijft. Deze bestaande regeling is terug te vinden in het besluit van de Vlaamse Regering van 25 januari 2013 betreffende de bemestingsadviesering voor groenteteelten en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2008 betreffende nadere regels rond tuinbouw ter uitvoering van het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen en van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juli 2011 betreffende de maatregelen bij een overschrijding van de nitraatresidudrempelwaarde als vermeld in artikel 14 van het Mestdecreet van 22 december 2006, voor wat betreft de nadere regels rond de stikstofanalyse en het bijbehorende bemestingsadvies.

Bedrijven die overeenkomstig het huidige artikel 14 van het Mestdecreet maatregelen opgelegd gekregen hebben (dit kan zijn omdat de gemeten nitraatresidu's in 2014 boven de nitraatresidudrempelwaarden lagen of omdat ze de maatregelen

die ze naar aanleiding van eerdere overschrijdingen in 2014 opgelegd gekregen hadden, niet toegepast hebben), zullen in 2015 ook het nitraatresidu moeten laten bepalen, hetzij op perceelsniveau, hetzij op bedrijfsniveau. De criteria die bepalen of deze bedrijven op één perceel dan wel op bedrijfsniveau nitraatresidu's zal moeten laten bepalen, houden rekening met hun status als al of niet focusbedrijf in 2015 (zijnde het al of niet voor 50% gelegen zijn in een focusgebied, aangezien dit voor 2015 het enige criterium is dat gebruikt kan worden om focusbedrijven aan te duiden). Niet-focusbedrijven die in 2015 maatregelen overeenkomstig het huidige artikel 14, §3, opgelegd kregen, zullen in 2015 een nitraatresidubepaling op één perceel moeten laten uitvoeren. De maatregelen als vermeld in het huidige artikel 14, §3, worden immers opgelegd bij een nitraatresidu boven de eerste drempelwaarde, maar lager dan de tweede drempelwaarde. Niet-focusbedrijven die in 2015 maatregelen overeenkomstig het huidige artikel 14, §4, §5 of §6, opgelegd kregen, zullen in 2015 een nitraatresidubepaling op bedrijfsniveau moeten laten uitvoeren. De maatregelen als vermeld in het huidige artikel 14, §4, §5 of §6, worden immers opgelegd bij een overschrijding van hetgeen in het huidige Mestdecreet de tweede drempelwaarde is. Voor focusbedrijven zijn de bepalingen strenger. Elk bedrijf dat in 2015 focusbedrijf is (omwille van ligging) en voor 2015 maatregelen overeenkomstig het huidige artikel 14, §3, §4, §5 of §6, opgelegd kreeg, moet dit najaar een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau laten uitvoeren.

Tot op heden was het mogelijk om in fosfaatverzadigde gebieden attesten te verkrijgen voor percelen waarvoor kon aangetoond worden dat het fosfaatbindend vermogen laag was (kleiner of gelijk aan 25 mmol per kg luchtdroge grond tot op een diepte van 90 cm) én het P-oxalaatgehalte laag was (kleiner of gelijk aan 20 mmol P per kg luchtdroge grond in de laag van 0-30 cm).

Deze uitzonderingsbasis wordt niet langer voorzien en maakt plaats voor de methodiek die in de rest van Vlaanderen van toepassing wordt (zie artikel 8 van dit voorstel van decreet dat onder meer een artikel 13, §3 invoegt). Voor percelen waarvoor zo'n attesten opgemaakt zijn en die dus zo'n uitzondering verkregen hebben, voorziet paragraaf 19 een overgangsbepaling. Deze percelen worden toegewezen aan fosfaatklasse IV, tenzij de landbouwer door een bodemanalyse kan aantonen dat de hoeveelheid plantbeschikbare fosfaat in de bodem overeenkomt met klasse III of lager. Desgevallend worden deze lagere klassen en normen van toepassing. De normen van fosfaatklasse IV liggen voor de meeste teelten in dezelfde grootteorde als de normen die van toepassing waren op basis van het attest.

In voorliggend voorstel van decreet wordt het niveau van de bedrijfsgroep afgeschaft. Dit niveau speelt enkel een rol voor wat betreft de mestverwerkingsplicht. Paragraaf 20 voorziet dat voor het kalenderjaar 2015 de mestverwerkingsplicht nog op het niveau van de bedrijfsgroep moet bekeken worden. Door de verandering van het niveau waarop de verwerkingsplicht wordt berekend, zullen sommige bedrijven verwerkingsplichtig worden, terwijl andere net hun plicht verliezen. Om bedrijven toe te laten om zich te organiseren, is het nodig dat de afschaffing van de bedrijfsgroep pas effect heeft in 2016.

Paragraaf 21 ten slotte bevat een overgangsbepaling voor de administratieve geldboetes opgenomen in de mestregelgeving. Met voorliggend voorstel van decreet wordt artikel 63, dat deze boetes bevat, vervangen. Voor vele boetes verandert er weinig tot niets. In een aantal situaties zijn er echter wel verschillen. Overeenkomstig artikel 49 treedt dit voorstel van decreet in werking op 1 januari 2015. Men kan echter niet voor feiten die al voorbij zijn, bepalen dat het boetebedrag plots wijzigt. Daarom wordt hiervoor een overgangsbepaling opgenomen.

Het basisprincipe is dat voor 2015 of vroeger het huidige Mestdecreet van toepassing blijft.

Echter, een aantal boetes zijn op jaarbasis. Voor dergelijke boetes is er voor 2015 nog geen overtreding, aangezien het jaar nog lopende is. Daarnaast is er ook nog de boete wegens het niet doen van het nitraatresidu. Aangezien nitraatresidubepalingen allemaal gebeuren in de periode van 1 oktober tot 15 november, zal deze boete in de praktijk, ondanks het feit dat ze in werking is getreden op 1 januari, toch geen retroactieve werking hebben. Het tweede lid van paragraaf 20 bepaalt daarom dat voor deze types boetes de nieuwe boetebepalingen, zoals opgenomen in voorliggend voorstel van decreet, toegepast zullen worden voor overtredingen in het jaar 2015.

Artikel 47

Dit artikel heft het oude Meststoffendecreet van 23 januari 1991 op. De meeste artikelen van dit decreet werden opgeheven toen het Mestdecreet van kracht werd op 1 januari 2007. Momenteel zijn enkel nog de artikelen met betrekking tot de regeling rond de bemesting in natuurgebieden, aangeduid in gewestplannen, van kracht. Doordat voorliggend voorstel van decreet, via het invoegen van een artikel 41ter in het Mestdecreet, deze regeling in het Mestdecreet integreert, kunnen ook de betreffende bepalingen van het oude Meststoffendecreet opgeheven worden. En aangezien dit de enige, nog geldende bepalingen van het oude Meststoffendecreet zijn, wordt het volledige decreet opgeheven.

Artikel 48

Artikel 48 past het zogenaamde Handhavingsdecreet, opgenomen in het decreet van 5 april 1995, aan. In dit decreet is een verwijzing opgenomen naar artikel 60bis, §2, van het Mestdecreet. Door voorliggend voorstel van decreet worden een aantal bepalingen verplaatst. Zo is hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 60bis, §2, in voorliggend voorstel van decreet opgenomen in artikel 61, §2. Opdat de verwijzing correct zou blijven, wordt deze dan ook aangepast.

Artikel 49

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van voorliggend voorstel van decreet.

Aangezien in de mestregelgeving heel veel bepalingen beschouwd moeten worden op jaarbasis, is het noodzakelijk om wijzigingen in de mate van het mogelijke op 1 januari te laten ingaan. Daarenboven is voorliggend voorstel van decreet de vertaling van het Vlaamse actieprogramma in het kader van de Nitraatrichtlijn, voor wat betreft de periode 2015-2018. Om deze reden is er dan ook gekozen om dit decreet in werking te laten treden op 1 januari 2015. Hierop wordt één uitzondering gemaakt, met name voor wat betreft het artikel 21, 2°. Deze bepaling heft de afwijkende regeling voor overdrachten van nutriëntenemissierechten in het kader van een overdracht van het melkquotum op. Door de afschaffing van het melkquotum kan deze bepaling opgeheven worden. Echter, een overdracht van nutriëntenemissierechten die gebeurt in het kader van een overdracht van het melkquotum, kan, overeenkomstig de bestaande uitvoeringsbesluiten, tot zes maand na de overdracht van het melkquotum aan de Mestbank gemeld worden. Dit betekent dat er momenteel nog overdrachten van nutriëntenemissierechten gemeld kunnen worden die gebeurden in het kader van de overdracht van het melkquotum. Om deze overdrachten te kunnen afhandelen volgens de bestaande regels is het gepast om de opheffing van de regeling voor overdrachten van nutriëntenemissierechten in het kader van een overdracht van het melkquotum, pas te laten ingaan op 1 januari 2016.

Tinne ROMBOUTS
Wilfried VANDAELE
Lydia PEETERS
Bart DOCHY
Jelle ENGELBOSCH
Bart NEVENS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Aan artikel 2, derde lid, van het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen, gewijzigd bij het decreet van 6 mei 2011, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Afhankelijk van het resultaat van de analyse, die zal worden gemaakt om de afstand tot het doel van de kaderrichtlijn Water in te schatten, kunnen er bijkomende maatregelen voor de diffuse vervuiling door fosfor uit landbouwbronnen opgenomen worden in dit decreet.”.

Art. 3. Artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 12 december 2008, 19 december 2008, 23 december 2010, 6 mei 2011 en 28 februari 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 3. §1. Voor de toepassing van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten gelden de hierna opgenomen definities. Deze zijn thematisch gerangschikt.

§2. De onder deze paragraaf vermelde definities zijn gerelateerd aan het thema “wetgeving en de waterkwaliteit”. Het betreft de volgende definities:

- 1° eutrofiëring: een verrijking van het water door stikstof- of fosforverbindingen, die leidt tot een versnelde groei van algen en hogere plantaardige levensvormen met als gevolg een ongewenste verstoring van het evenwicht tussen de verschillende in het water aanwezige organismen en een verslechtering van de waterkwaliteit;
- 2° grondwater: al het water dat zich onder het bodemoppervlak in de verzadigde zone bevindt en dat in direct contact met bodem of ondergrond staat;
- 3° kaderrichtlijn Water: de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 (2000/60/EG) tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid;
- 4° kwetsbare zone water: een overeenkomstig artikel 3, lid 2, van de Nitraatrichtlijn aangewezen stuk land;
- 5° Nitraatrichtlijn: de richtlijn van de Raad van 12 december 1991 (91/676/EEG) inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen;
- 6° verordening nr. 1013/2006: de verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen;
- 7° verordening nr. 1069/2009: de verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten);
- 8° VHA-zone: sub-hydrografische eenheid, die de captatiezone van een waterloop of deel van een waterloop voorstelt. De ligging van de grenzen van de VHA-zones is onder andere gebaseerd op de afwatering via oppervlaktewater, reliëf en op vergelijkbare oppervlaktetypen van deze zones en is opgenomen in de Vlaamse Hydrografische Atlas (VHA);
- 9° waterverontreiniging: het direct of indirect lozen van stikstof- of fosforverbindingen uit agrarische bronnen in het aquatisch milieu ten gevolge waarvan de gezondheid van de mens in gevaar kan worden gebracht, het leven en de aquatische ecosystemen kunnen worden geschaad, de mogelijkheden tot recreatie kunnen worden aangetast of een ander rechtmatig gebruik van het water kan worden gehinderd;

10° zoet water: van nature voorkomend water met een laag gehalte aan zouten, dat in veel gevallen aanvaard wordt als zijnde geschikt voor onttrekking en behandeling voor de bereiding van drinkwater.

§3. De onder deze paragraaf vermelde definities zijn gerelateerd aan het thema "landbouwbedrijf". Het betreft de volgende definities:

- 1° bedrijf: bedrijf als vermeld in artikel 2, 13°, van het decreet van 22 december 2006 tot inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid;
- 2° exploitant: exploitant als vermeld in artikel 2, 8°, van het decreet van 22 december 2006 tot inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid;
- 3° exploitatie: exploitatie als vermeld in artikel 2, 9°, van het decreet van 22 december 2006 tot inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid;
- 4° groeimedium: materiaal in vaste of vloeibare vorm niet zijnde landbouwgrond dat wordt gebruikt of bestemd is om te worden gebruikt als voedingsbodem voor planten;
- 5° landbouwer: landbouwer als vermeld in artikel 2, 7°, van het decreet van 22 december 2006 tot inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid;
- 6° landbouwgrond: landbouwgrond als vermeld in artikel 2, 12°, van het decreet van 22 december 2006 tot inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid;
- 7° tot het bedrijf behorende landbouwgronden: de landbouwgronden die op 1 januari tot de exploitaties die deel uitmaken van het bedrijf behoren. De Vlaamse Regering kan, in afwijking hiervan, een ander criterium vaststellen voor het bepalen van de tot het bedrijf behorende landbouwgronden;
- 8° verzamelaanvraag: de verzamelaanvraag als vermeld in artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 februari 2007 houdende bepalingen tot inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het mestbeleid en het landbouwbeleid.

§4. De onder deze paragraaf vermelde definities zijn gerelateerd aan het thema "het opslaan, verwerken, bewerken en verhandelen van mest". Het betreft de volgende definities:

- 1° bewerken: het behandelen van dierlijke mest of andere meststoffen, waarna de nutriënten vervat in de dierlijke mest of andere meststoffen op Vlaamse landbouwgrond worden opgebracht;
- 2° bewerkingseenheid: een inrichting waar dierlijke mest of andere meststoffen bewerkt wordt;
- 3° erkende mestvoerder: een door de Mestbank erkende mestvoerder als vermeld in artikel 48, §1;
- 4° erkend verzender: een door de Mestbank erkende aanbieder van meststoffen als vermeld in artikel 60;
- 5° exporteren: dierlijke mest of andere meststoffen vervoeren naar een bestemming buiten het Vlaamse Gewest;
- 6° mestverzamelpunt: permanente opslagplaats van dierlijke mest of andere meststoffen afkomstig van verschillende landbouwers of uitbatingen en bestemd voor verschillende landbouwers of uitbatingen;
- 7° mestvoerder: elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die dierlijke mest of andere meststoffen vervoert;

- 8° producent van andere meststoffen: elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die andere meststoffen produceert;
- 9° verhandelen: het afleveren van meststoffen aan een mestvoerder, aan een uitbater van een mestverzamelpunt, aan een uitbater van een bewerkings- of verwerkingseenheid of aan een landbouwer, alsmede het met het oog daarop aanbieden of vervoeren ervan;
- 10° verwerken:
 - a) het exporteren van pluimveemest of paardenmest;
 - b) het exporteren van andere dierlijke mest dan pluimveemest of paardenmest, op basis van een expliciete en voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteit van het land of de regio van bestemming;
 - c) het behandelen van dierlijke mest of andere meststoffen, waarna de stikstof en de fosfor, die aanwezig is in de dierlijke mest of in de andere meststoffen, een van de volgende behandelingen ondergaat:
 - 1) de stikstof wordt niet opgebracht op landbouwgrond in het Vlaamse Gewest, behalve in tuinen, parken en plantsoenen;
 - 2) de stikstof wordt behandeld tot stikstofgas;
 - 3) de stikstof wordt behandeld tot kunstmest;
- 11° verwerkingseenheid: een inrichting waar dierlijke mest of andere meststoffen verwerkt wordt.

§5. De onder deze paragraaf vermelde definities zijn gerelateerd aan het thema “de meststoffen en de wijze van toediening van meststoffen”. Het betreft de volgende definities:

- 1° andere meststoffen: alle meststoffen die noch kunstmest, noch dierlijke mest zijn. Deze meststoffen omvatten onder meer spuistroom en zuiveringsslib;
- 2° arm aan ammoniakale stikstof: een gehalte aan ammoniakale stikstof dat lager is dan 20% van het totale stikstofgehalte van de meststof;
- 3° boerderijcompost: product ontstaan uit een composteringsproces dat op het bedrijf plaatsvindt waarbij bedrijfseigen organische restproducten al dan niet vermengd met stalmest gecomposteerd worden. De Vlaamse Regering kan nadere voorwaarden bepalen waaraan een meststof moet voldoen om als boerderijcompost beschouwd te worden;
- 4° champost: afgeoogste champignoncompost die overblijft na het telen van champignons;
- 5° dierlijke mest: excrementen van vee of een mengsel van strooisel en excrementen van vee, alsook producten daarvan, met inbegrip van champost en van afval van visteeltbedrijven;
- 6° drainwater: overtollig voedingswater afkomstig van de teelt van planten op groeimediums;
- 7° drassig land: een plaats waar de grond op het ogenblik van de bemesting op minder dan twintig centimeter onder het maaiveld met water verzadigd is;
- 8° effluënten: meststoffen, met een droge stofgehalte van maximaal 2%, die ontstaan zijn uit de biologische behandeling door middel van nitrificatie of denitrificatie van dierlijke mest of andere meststoffen;
- 9° gecertificeerde gft- en groencompost: gft- of groencompost die beschikt over een VLACO-keuringsattest of waarvan aangetoond wordt dat de kwaliteit gelijkwaardig is aan de kwaliteit van gft- of groencompost die beschikt over een VLACO-keuringsattest. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen aangaande de wijze waarop aangetoond kan worden dat de kwaliteit van gft- of groencompost gelijkwaardig is aan de kwaliteit van gft- of groencompost die beschikt over een VLACO-keuringsattest;
- 10° inwerken van mest: de werkzaamheid waarbij mest na het uitspreiden ervan ofwel door grond wordt bedekt ofwel intensief met de grond wordt vermengd zodat de mest niet langer als zodanig op de grondoppervlakte ligt;
- 11° kunstmest: elke met een industrieel proces vervaardigde meststof, met inbegrip van het $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ uit spuiwater;

- 12° meststof: elke één of meer stikstof- of fosforverbindingen bevattende stof die op het land wordt gebruikt ter bevordering van de gewasgroei, met inbegrip van dierlijke mest, afval van visteeltbedrijven en zuiveringsslib;
- 13° meststoffen type 1: stalmest, champost of traagwerkende meststof;
- 14° meststoffen type 2: alle meststoffen andere dan meststoffen type 1 of meststoffen type 3;
- 15° meststoffen type 3: alle mestsoorten, vermeld in tabel 1, in 27°, met 100% werkzame stikstof;
- 16° op of in de bodem brengen: het toevoegen van meststoffen aan het land door verspreiding op het bodemoppervlak, injectie in de bodem, onderwerken of vermenging met de oppervlaktelagen;
- 17° spuistroom: drainwater dat niet hergebruikt wordt als voedingswater;
- 18° spuiwater: vloeistof die niet hergebruikt wordt als waswater in een luchtwas-systeem dat lucht reinigt van de aanwezige ammoniak (NH_3) die ontstaat in een stal, of bij verwerking of bewerking van dierlijke mest;
- 19° stalmest: mengsel van stro en uitwerpselen van runderen, paarden, schapen, geiten of varkens, met een drogestofgehalte van het mengsel van minimum 20%, en waarbij het mengsel als vaste mest is ontstaan door het huisvesten van deze dieren in ingestrooide stallen of door het bewerken van dierlijke mest met stro. Mengsels met uitwerpselen van pluimvee worden niet beschouwd als stalmest, ongeacht het drogestofgehalte of de ontstaanswijze;
- 20° steile helling: landbouwgronden met een gemiddeld stijgingspercentage van meer dan 8%;
- 21° stikstofverbinding: elke stikstof bevattende stof, uitgezonderd gasvormige moleculaire stikstof;
- 22° traagwerkende meststoffen: gft- en groencompost of bewerkte dierlijke mest en andere meststoffen die stikstof in dusdanige vorm bevatten dat slechts een beperkt gedeelte van de totale stikstof vrijkomt in het jaar van opbrenging. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast om te bepalen welke meststoffen als traagwerkende meststof beschouwd worden en aangaande de wijze waarop aangetoond wordt dat een meststof een traagwerkende meststof is;
- 23° vaste andere meststoffen: gecertificeerde gft- en groencompost en andere meststoffen met een drogestofgehalte van minimum 20%;
- 24° vaste dierlijke mest: champost, stalmest, vaste fractie na het scheiden van dierlijke mest of dierlijke mest met een drogestofgehalte van minimum 20%;
- 25° vloeibare andere meststoffen: andere meststoffen die geen vaste andere meststoffen zijn;
- 26° vloeibare dierlijke mest: dierlijke mest die geen vaste dierlijke mest is en geen dierlijke mest is die is opgebracht door bemesting door begrazing van vee;
- 27° werkzame stikstof: stikstof onder de vorm van nitraatstikstof of ammoniumstikstof of snel vrijkomende organische stikstof. Voor het bepalen hoeveel nutriënten, uitgedrukt in kg werkzame N, een meststof bevat, moet de totale inhoud aan stikstof van de meststof in kwestie vermenigvuldigd worden met het overeenkomstige percentage werkzame stikstof ten opzichte van de totale inhoud aan stikstof. Het overeenkomstige percentage werkzame stikstof ten opzichte van de totale inhoud aan stikstof is vermeld in tabel 1, met dien verstande dat voor traagwerkende meststoffen andere dan gecertificeerde gft- en groencompost, het percentage werkzame stikstof ten opzichte van de totale inhoud aan stikstof, 30% is.

Tabel 1. Percentages werkzame stikstof volgens mestsoort

Mestsoort	Percentage werkzame stikstof ten opzichte van de totale inhoud aan stikstof
Kunstmest, spuistroom en effluënten	100%
Vloeibare dierlijke mest en andere meststoffen uitgezonderd: 1° spuistroom; 2° effluënten.	60%
Vaste dierlijke mest en boerderijcompost	30%
Bemesting door begrazing van vee	20%
Gecertificeerde gft- en groencompost	15%

§6. De onder deze paragraaf vermelde definities zijn gerelateerd aan het thema “de verschillende soorten teelten en bemesting”. Het betreft de volgende definities:

- 1° akkers: landbouwgronden, die geen grasland zijn en gebruikt worden voor land- of tuinbouwteelten in ruime zin zoals akkerbouw, fruitteelt, groententeelt, sierteelt of graszodenteelt;
- 2° blijvende teelt: een blijvende teelt als vermeld in artikel 4, eerste lid, g), van verordening nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad;
- 3° braak: spontane bedekking of niet ingezaaide akkers;
- 4° fosfaatverzadigingsgraad: de hoeveelheid oxalaat extraheerbaar fosfaat in een bodem, uitgedrukt als percentueel aandeel van het fosfaatbindend vermogen;
- 5° graslanden Hp*, Hpr*, Hpr+Da, Hr: de volgende gras- en weilanden:
 - a) Hp*: soortenrijk permanent cultuurgrasland;
 - b) Hpr*: soortenrijk weiland roet veel sloten en/of microreliëf;
 - c) Hpr+Da: zilte graslanden met in de depressies vegetaties gebonden aan zilte invloed;
 - d) Hr: geruderaliseerd, verlaten mesofiel grasland;
- 6° graslanden Hpr*+Da: de soortenrijk zilte graslanden met veel sloten en/of microreliëf en met in de depressies vegetaties gebonden aan zilte invloed;
- 7° graslanden Hpr* met elementen van Mr, Mc, Hu, Hc: soortenrijk weiland met veel sloten en/of microreliëf met elementen van moerassige vegetaties of half-natuurlijke graslanden;
- 8° groenten van groep I: bloemkool, groene selder, witte kool, boerenkool, spitskool, prei, broccoli, romanescokool, rodekool, savooikool, artisjok, Chinese kool, rabarber, bladselder of andere kolen met uitzondering van voederkool en spruitkool. De Vlaamse Regering kan deze lijst aanvullen;
- 9° groenten van groep II: spinazie, courgettes, sla, knolselder, peterselie, bieslook, basilicum, augurken, pompoenen, knolvenkel, koolrabi, paksoi, of andere groenten die niet vallen onder een teeltgroep, andere dan groenten van groep II, vermeld in de tabel in artikel 13, §2, eerste lid. De Vlaamse Regering kan deze lijst aanvullen;
- 10° groenten van groep III: wortelen, rapen, koolraap, rode biet, pastinaak, rammenas met uitzondering van bladrammenas, radijs, mierikswortel, schorseneren, wortelpeterselie, asperges, erwten, bonen, dille, kervel, tijm, of andere kruiden met uitzondering van peterselie, bieslook en basilicum. De Vlaamse Regering kan deze lijst wijzigen;

- 11° halfnatuurlijke graslanden: de volgende graslanden:
- a) Ha: struisgrasvegetatie op zure bodem of graslanden van droge, zeer voedselarme zure gronden;
 - b) Hc: vochtig, niet tot weinig bemest grasland, genoemd "dotterbloem-hooilanden";
 - c) Hd: kalkrijk duingrasland;
 - d) Hf: natte ruigte met Moerasspirea;
 - e) Hj: vochtige tot natte graslanden met hoge abundantie van *Juncus spec*;
 - f) Hk: kalkgrasland of grasland van droge, mineralenrijke maar stikstof- en fosforarme gronden;
 - g) Hm: onbemest, vochtig pijpestrootjesgrasland, genoemd "blauwgraslanden", vochtige tot venige graslanden van zeer voedselarme zandgronden;
 - h) Hn: zure borstelgrasvegetatie of heischrale graslanden;
 - i) Hu: mesofiel hooiland;
 - j) Hv: zinkgrasland;
- 12° hoofdteelt: de teelt die op 31 mei van een jaar op het perceel aanwezig is of in afwezigheid van een teelt op deze datum, de eerstvolgende teelt die op het perceel wordt ingezaaid;
- 13° huiskavel: kadastraal perceel of kadastrale percelen gelegen in de gebieden, bedoeld in artikel 41bis in zoverre tot het bedrijf behorend of die ofwel behoren bij de vergunde woning ofwel behoren bij de stal of stallen van het bedrijf en met de vergunde woning, stal of stallen een ononderbroken ruimtelijk geheel vormen. De begrenzing van de huiskavel vindt plaats op basis van een duidelijk herkenbaar specifiek gebruik of op basis van een in het landschap duidelijk herkenbaar element;
- 14° intensief grasland: grasland dat niet valt onder de definities, bedoeld in 5°, 6°, 7°, 11° en 19°;
- 15° maïs voorafgegaan door een snede gras of door een snede snijrogge: een teeltcombinatie waarbij op hetzelfde perceel in hetzelfde jaar een hoofdteelt maïs voorafgegaan wordt door een voorteelt grasland dat enkel gemaaid wordt of een voorteelt snijrogge. De voorteelt grasland dat enkel gemaaid wordt mag niet vóór 1 april gemaaid worden. De voorteelt snijrogge, mag niet vóór 15 maart geoogst worden. Het gemaaide gras of de geoogste snijrogge moet vervolgens van het perceel verwijderd worden;
- 16° nateelt: de teelt die na de hoofdteelt op hetzelfde perceel en in hetzelfde jaar verbouwd wordt;
- 17° nitraatresidudrempelwaarde: de nitraatresidudrempelwaarde als vermeld in artikel 14, §1, tweede lid;
- 18° plantbeschikbare fosfaat: de hoeveelheid fosfaat extraheerbaar met een gebufferde oplossing van ammoniumlactatazijnzuur, uitgedrukt in mg P per 100 g luchtdroge grond;
- 19° potentieel belangrijke graslanden: de volgende graslanden:
- a) Hp+K: cultuurgrasland met waardevolle kleine landschapselementen in de grasland-, moeras- of waterrijke sfeer, b.v. Hp+Mr, Hp+Kn, Hp+Hc, Hp+K(Ae), Hp+K(Hc), Hp+K(Mr);
 - b) Hp+ fauna: overdruk;
 - c) Hp-graslanden op lemige en kleiige, relatief vochtige bodems in valleien met een hoge ecologische prioriteit (Hpriv);
 - d) Hpr: weilandcomplex met veel sloten en/of microreliëf;
- 20° specifieke teelt: fruit, sierteelt of boomkweek, aardbeien, groenten van groep I, groenten van groep II, groenten van groep III, spruitkool of graszoden. De Vlaamse Regering kan deze lijst wijzigen;
- 21° teelt met lage stikstofbehoefte: cichorei, sjalotten, ui, vlas, witloof of fruit met uitzondering van aardbeien. De Vlaamse Regering kan deze lijst aanvullen;
- 22° vanggewas: een groenbedekker uit de teeltenlijst, zoals van toepassing in het gemeenschappelijk landbouwbeleid, die niet-vlinderbloemig is, een mengsel van dergelijke groenbedekkers of een mengsel van gras en klaver. De Vlaamse Regering kan deze teeltenlijst wijzigen en nadere regels bepalen;

23° voorteelt: de teelt die vóór de hoofdteelt op hetzelfde perceel en in hetzelfde jaar verbouwd wordt.

§7. De onder deze paragraaf vermelde definities zijn gerelateerd aan het thema "de bodemeigenschappen". Het betreft de volgende definities:

- 1° landbouwstreek: landbouwstreek als vermeld in het koninklijk besluit van 24 februari 1951 houdende grensbepaling van de landbouwstreken van het Rijk;
- 2° textuurklasse P: textuurklasse Licht Zandleem als vermeld in de Belgische textuurdriehoek;
- 3° textuurklasse S: textuurklasse Lemig Zand als vermeld in de Belgische textuurdriehoek;
- 4° textuurklasse Z: textuurklasse Zand als vermeld in de Belgische textuurdriehoek;
- 5° zandgronden: de landbouwgronden die gelegen zijn in de landbouwstreek Vlaamse Zandstreek of de landbouwstreek Kempen, met uitzondering van de landbouwgronden die zowel gelegen zijn in de provincie Vlaams-Brabant als in de landbouwstreek Vlaamse Zandstreek. In afwijking hiervan wordt een perceel landbouwgrond niet aanzien als een zandgrond, als de landbouwer door een textuuranalyse van het betreffende perceel aantoonst dat de textuurklasse van dat perceel niet textuurklasse P, S of Z is. De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels aangaande de wijze waarop landbouwers kunnen aantonen dat percelen geen zandgronden zijn;
- 6° zure zandgrond: een bodem met een textuurklasse P, S of Z en een pH-KCl van maximum 6;
- 7° zware kleigronden: al de landbouwgronden die gelegen zijn in de landbouwstreek Polders en de landbouwgronden gelegen in een door de Vlaamse Regering afgebakend gebied, waarvan de landbouwer aantoonst dat deze vergelijkbare bodemkarakteristieken hebben. De Vlaamse Regering stelt nadere regels aangaande wat onder vergelijkbare bodemkarakteristieken wordt verstaan en aangaande de wijze waarop landbouwers uit het afgebakende gebied kunnen aantonen dat landbouwgronden vergelijkbare bodemkarakteristieken hebben.

§8. De onder deze paragraaf vermelde definities zijn gerelateerd aan het thema "de dierlijke productie". Het betreft de volgende definities:

- 1° diercategorie: een onderverdeling van een diersoort als vermeld in de tabel in artikel 27;
- 2° diersoort: verzameling van dieren als vermeld in de tabel in artikel 27. Hierbij worden de volgende diersoorten onderscheiden:
 - a) rundvee;
 - b) varkens;
 - c) pluimvee;
 - d) paarden;
 - e) andere;
- 3° gemiddelde veebezetting: het gemiddeld aantal dieren dat op jaarbasis aanwezig is;
- 4° GVE: grootvee-eenheid: een landbouwkundige omrekeningsfactor voor dieren. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen, en stelt voor elke diercategorie de omrekeningsregels vast;
- 5° vee: alle voor gebruiks- of winstdoeleinden gehouden dieren die voorkomen op de lijst in artikel 27.

§9. De onder deze paragraaf vermelde definities zijn gerelateerd aan andere aspecten van dit decreet. Het betreft de volgende definities:

- 1° erkend laboratorium: een laboratorium dat krachtens artikel 61, §7, erkend is;
- 2° Mestbank: de afdeling Mestbank van de bij decreet van 21 december 1988 opgerichte Vlaamse Landmaatschappij;

- 3° Meststoffendecreet: het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen;
- 4° onlinepositiebepaling: een systeem dat op een geautomatiseerde wijze een plaatsbepaling van voorwerpen of personen verricht en deze informatie onmiddellijk ter beschikking stelt;
- 5° productiejaar: het jaar waarin de meststoffen werden geproduceerd, gebruikt of ingevoerd;
- 6° waterkwaliteitsgroep: een duurzaam samenwerkingsverband tussen landbouwers dat erop gericht is binnen de betrokken VHA-zone, VHA-zones of delen ervan de realisatie van de doelstellingen van dit decreet mogelijk te maken.”.

Art. 4. In artikel 4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 12 december 2008, 23 december 2010, 6 mei 2011 en 28 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De Vlaamse Landmaatschappij wordt belast met volgende taken:

- 1° ondersteunende taken:

- a) in het kader van een klantvriendelijke en oplossingsgerichte administratie, het informeren van land- en tuinbouwers over hun mestproductie en over het gebruik van meststoffen op hun bedrijf. Deze begeleiding wordt gedaan in een partnerschap met het oog op het bereiken van de milieudoelstellingen;
- b) het geven van voorlichting over de productie van dierlijke mest en over de opbrenging op of in de bodem, het vervoer, de opslag, de bewerking en de verwerking van meststoffen;
- c) het bemiddelen in de verhandeling, het afnemen, het vervoer, de opslag, het bewerken of het verwerken van dierlijke mest;
- d) het stimuleren van de vraag naar een ecologisch verantwoord gebruik van meststoffen. De Vlaamse Landmaatschappij kan hiertoe, evenals voor de ontwikkeling van bijkomende infrastructuur voor mestopslag en voor het stimuleren van het gebruik van online-informaticatoepassingen in het kader van het mestinternetloket, overeenkomstig de Europese regels inzake staatsteun, toelagen verlenen onder meer aan landbouwers en mestvoerders;
- e) het verrichten, laten verrichten en stimuleren van toegepast wetenschappelijk onderzoek met het oog op een ecologisch, technologisch en economisch verantwoorde vermindering van het mestoverschot, oordeelkundige bemesting, de relatie tussen bemesting, bodem, lucht en water en de mestbewerking en de mestverwerking en ook ter ondersteuning van het beleid inzake normering en controle;
- f) het verstrekken van adviezen aan de Vlaamse Regering over alle aangelegenheden die betrekking hebben op de productie van dierlijke mest en op het gebruik, de bewerking, de verwerking en de opslag van meststoffen;
- g) het uitreiken van mestverwerkingscertificaten als vermeld in artikel 29 en het registreren van de overdracht van deze mestverwerkingscertificaten;
- h) de toewijzing van nutriëntenemissierechten aan landbouwers, de registratie van de melding van overdracht van nutriëntenemissierechten en de aktename van de annulatie van nutriëntenemissierechten;
- i) het informeren van landbouwers over de door de Mestbank geregistreerde mestverhandelingen;

- 2° controletaken:
- a) het registreren van de aangegeven gegevens, onder meer ter bepaling van de mestoverschotten evenals het registreren van de gegevens aangaande het mestvervoer;
 - b) de uitbouw en het beheer van een databank met betrekking tot de mestproblematiek en de uitbouw van een mestinternetloket;
 - c) het erkennen van mestvoerders;
 - d) het toezicht op en de controle van de naleving van de bepalingen van dit decreet;
 - e) het optreden door de Mestbank als bevoegde autoriteit voor het Vlaamse Gewest in het kader van de verordening nr. 1013/2006, wat de in- en uitvoer van dierlijke mest betreft;
 - f) het uitoefenen door de Mestbank van de taken en bevoegdheden, in het kader van de verordening nr. 1069/2009 en als vermeld in hoofdstuk II van de Overeenkomst van 16 januari 2014 tussen de Federale Staat en de Gewesten inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten, wat meststoffen betreft;
 - g) het opleggen en het innen van de administratieve geldboetes, vermeld in dit decreet;
 - h) het uitoefenen van toezicht op de krachtens artikel 61, §7, erkende laboratoria;
- 3° begeleidende taken:
- a) bedrijfsspecifieke begeleiding met betrekking tot het milieu- en landbouwkundig optimaal gebruik van meststoffen op bedrijfsniveau en het toepassen van bemestingstechnieken en -adviezen, in functie van water- en bodemkwaliteit. Deze begeleiding gebeurt vrijwillig op vraag van de landbouwer;
 - b) het aanreiken van en het begeleiden rond technische tools en rekenprogramma's voor een bemestingsmanagement op bedrijfsniveau, inzonderheid met betrekking tot nutriënten- en bodembeheer;
 - c) breed informeren en sensibiliseren rond aspecten van oordeelkundige bemesting teneinde een goede water- en bodemkwaliteit te bekomen of te behouden.”;
- 2° in paragraaf 3 en 4 wordt het woord “Mestbank” vervangen door de woorden “Vlaamse Landmaatschappij”;
- 3° er wordt een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:
- “§5. De Vlaamse Regering kan, in afwijking van de bepalingen van dit decreet, voor bepaalde verplichtingen in het kader van dit decreet, zoals onder meer het bijhouden van registers, of voor bepaalde vormen van communicatie tussen de Vlaamse Landmaatschappij en de betrokken burgers, die gebeurt in het kader van dit decreet, bepalen dat deze verplichtingen of deze communicatie mag of moet gebeuren via e-mail, een internetloket of een andere vorm van gegevensuitwisseling.”.
- Art. 5.** Artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2008 en bij de decreten van 12 december 2008, 19 december 2008 en 6 mei 2011, wordt vervangen door wat volgt:
- “Art. 8. §1. Het op of in de bodem brengen van meststoffen type 1 op niet permanent overkapte landbouwgronden is verboden vanaf 16 november tot en met 15 januari.
- De hoeveelheid meststoffen type 1 die in een bepaald jaar opgebracht mag worden na 31 augustus is beperkt tot 50 kg werkzame stikstof per hectare.

§2. Het op of in de bodem brengen van meststoffen type 2 op niet permanent overkapte landbouwgronden is verboden:

- 1° op akkers op zware kleigronden vanaf 16 oktober tot en met 15 februari. De hoeveelheid meststoffen die in een bepaald jaar na 31 augustus opgebracht wordt, is beperkt tot 100 kg werkzame stikstof per hectare;
- 2° op andere percelen dan vermeld in 1°, vanaf 1 september tot en met 15 februari.

Op akkers op zware kleigronden is het verboden om na de oogst van de hoofdteelt, meststoffen type 2 op te brengen, tenzij na de oogst van de hoofdteelt en uiterlijk op 31 augustus, een nateelt ingezaaid wordt. Als de meststoffen opgebracht worden, na 16 augustus, moet uiterlijk de veertiende dag na het opbrengen van de meststoffen een nateelt ingezaaid worden of aanwezig zijn.

Op andere percelen dan akkers op zware kleigronden is het verboden om na de oogst van de hoofdteelt, meststoffen type 2 op te brengen, tenzij na de hoofdteelt:

- 1° hetzij uiterlijk op 31 juli een nateelt ingezaaid wordt;
- 2° hetzij na 31 juli en uiterlijk op 31 augustus een vanggewas of een specifieke teelt ingezaaid wordt en op voorwaarde dat de hoeveelheid meststoffen type 2 die na de oogst van de hoofdteelt opgebracht wordt, beperkt wordt tot 36 kg werkzame stikstof per hectare.

§3. Het op of in de bodem brengen van meststoffen type 3 op niet permanent overkapte landbouwgronden is verboden vanaf 1 september tot en met 15 februari.

Het is verboden om na de oogst van de hoofdteelt, meststoffen type 3 op te brengen, tenzij na de hoofdteelt:

- a) hetzij uiterlijk op 31 juli een nateelt ingezaaid wordt;
- b) hetzij na 31 juli en uiterlijk op 31 augustus een vanggewas ingezaaid wordt en op voorwaarde dat de hoeveelheid meststoffen type 3 die na de oogst van de hoofdteelt opgebracht wordt, beperkt wordt tot 36 kg werkzame stikstof per hectare;
- c) hetzij na 31 juli en uiterlijk op 31 augustus een specifieke teelt ingezaaid wordt.

§4. In afwijking van paragraaf 3, eerste lid, is het voor specifieke teelten, andere dan fruit, toegelaten om meststoffen type 3 op te brengen:

- 1° in de periode vanaf 1 september tot en met 15 november op voorwaarde dat aan de volgende twee voorwaarden is voldaan:
 - a) de hoeveelheid meststoffen die in deze periode opgebracht wordt, is beperkt tot 100 kg werkzame stikstof per hectare en de hoeveelheid die binnen een periode van twee weken opgebracht wordt, is beperkt tot 60 kg werkzame stikstof per hectare;
 - b) voorafgaand aan het opbrengen van de meststoffen is een bodemanalyse met bijhorende bemestingsadvies uitgevoerd. De hoeveelheid meststoffen die in de periode vanaf 1 september tot en met 15 november opgebracht mag worden, is beperkt tot de hoeveelheid opgenomen in het bemestingsadvies;
- 2° vanaf 16 januari tot en met 15 februari op voorwaarde dat de hoeveelheid meststoffen type 3 die in deze periode opgebracht wordt, beperkt wordt tot 50 kg werkzame stikstof per hectare.

In afwijking van paragraaf 3, eerste lid, is het voor fruit toegelaten om meststoffen type 3 op te brengen vanaf 1 september tot en met 15 november op voorwaarde dat de hoeveelheid meststoffen die in deze periode opgebracht wordt, beperkt wordt tot 40 kg werkzame stikstof per hectare.

In afwijking van paragraaf 3, eerste lid, is het voor meststoffen type 3, waarvan de stikstofinhoud laag is, toegelaten om deze op te brengen in de periode vanaf

1 september tot en met 15 november en vanaf 16 januari tot en met 15 februari, op voorwaarde dat er een gewas aanwezig is op het moment van de opbrenging. In afwijking hiervan mogen er in de periode vanaf 1 september tot en met 15 oktober meststoffen type 3, waarvan de stikstofinhoud laag is, opgebracht worden als er een gewas ingezaaid wordt uiterlijk de zevende dag na het opbrengen van de meststoffen. De hoeveelheid meststoffen type 3 waarvan de stikstofinhoud laag is, die in de periode vanaf 1 september tot en met 15 november opgebracht wordt, samen met de hoeveelheid die in de daarop volgende periode vanaf 16 januari tot en met 15 februari opgebracht wordt, is beperkt tot 30 kg stikstof per hectare waarvan maximaal 10 kg minerale stikstof. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen en bepaalt welke meststoffen een meststof zijn waarvan de stikstofinhoud laag is.

§5. Het op of in de bodem brengen van meststoffen is tevens verboden:

- 1° op alle zon- en feestdagen. Deze verbodsbepaling geldt niet voor kunstmest;
- 2° voor zonsopgang en na zonsondergang.

§6. Het op of in de bodem brengen van stikstof uit meststof type 3 op overkapte landbouwgronden is steeds toegelaten.

§7. De opslag van vaste dierlijke mest of andere meststoffen op landbouwgrond is toegestaan, indien voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- 1° de meststof is opgeslagen om te worden uitgespreid op het perceel waarop de mest opgeslagen is;
- 2° de afstand van de opslag tot de perceelsgrens en oppervlaktewater bedraagt ten minste 10 meter;
- 3° de afstand van de opslag tot woningen van derden bedraagt ten minste 100 meter.

De opslag van vaste dierlijke mest:

- 1° is verboden in de periode van 16 november tot en met 15 januari;
- 2° gebeurt maximaal gedurende twee maanden vóór het spreiden.

Opslag van dierlijke mest of andere meststoffen op landbouwgrond die niet voldoet aan de voorwaarden vermeld in deze paragraaf is verboden.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen.

De Vlaamse Regering kan in afwijking van het tweede lid, na verder onderzoek en mits goedkeuring van de Europese Commissie, bepalen dat de opslag van vaste dierlijke mest op landbouwgrond in de periode van 16 november tot en met 15 januari toegelaten wordt of toegelaten wordt voor een langere periode dan vermeld in het tweede lid, 2°, en kan aan deze toelating voorwaarden verbinden.

§8. Voor de toepassing van dit artikel wordt, op percelen met als hoofdteelt grasland, het scheuren van de hoofdteelt grasland beschouwd als het oogsten van de hoofdteelt.

Voor de toepassing van dit artikel worden percelen grasland, waar het grasland geteeld wordt voor zaaizaadvermeerdering, als akkers beschouwd.

§9. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de toepassing van dit artikel.

In afwijking van §2, derde lid, 2°, en §3, eerste lid, b), kan de Vlaamse Regering in geval van uitzonderlijke weersomstandigheden bepalen dat het vanggewas of de specifieke teelt slechts moet worden ingezaaid uiterlijk op 10 september van hetzelfde jaar.

In afwijking van §2, eerste lid, 2°, en §3, eerste lid, kan de Vlaamse Regering in geval van uitzonderlijke weersomstandigheden bepalen dat voor de betreffende types meststoffen, het toegestaan wordt om deze op te brengen tot en met 10 september. De Vlaamse Regering kan aan deze verlenging van de bemestingsperiode voorwaarden verbinden.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat ingeval van maatregelen genomen in toepassing van de diergezondheidswet van 24 maart 1987, educatieve demonstraties en wetenschappelijke proefnemingen, er afgeweken mag worden van de bepalingen van dit artikel en van artikel 14, §9.

De Vlaamse Regering kan extra voorwaarden aan deze afwijkingen verbinden en kan deze afwijkingen onder meer beperken tot bepaalde gebieden.”.

Art. 6. In artikel 9 van hetzelfde decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “dient ten laatste op 31 december 2011 te beschikken” vervangen door het woord “beschikt”;
- 2° in paragraaf 2 wordt de zinsnede “ten laatste op 1 januari 2011” opgeheven.

Art. 7. Artikel 12 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 december 2010, 6 mei 2011, 1 maart 2013 en 28 februari 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 12. §1. Meststoffen mogen enkel opgebracht worden op landbouwgrond of groeimedium en mogen niet geloosd of gestort worden in openbare rioleringen, in oppervlaktewateren, in grondwater, op openbare wegen, op bermen en op alle andere plaatsen die geen landbouwgrond of groeimedium zijn. De meststoffen moeten op landbouwgrond of op groeimedium op een milieukundig verantwoorde manier opgebracht worden overeenkomstig de codes van goede landbouwpraktijken.

In afwijking van het eerste lid mogen bij de bemesting van de plantput bij aanplantingen langs wegen of bij bosaanplantingen volgende meststoffen toch opgebracht worden:

- 1° stalmest;
- 2° champost;
- 3° traagwerkende meststoffen.

In afwijking van het eerste lid mogen bij het aanleggen en het onderhouden van tuinen, parken en plantsoenen, volgende meststoffen toch opgebracht worden:

- 1° stalmest;
- 2° champost;
- 3° kunstmest;
- 4° traagwerkende meststoffen;
- 5° andere vaste dierlijke meststoffen dan stalmest en champost, mits ze gehygiëniseerd werden en afkomstig zijn uit installaties die erkend zijn overeenkomstig verordening nr. 1069/2009;
- 6° gedroogde andere meststof afkomstig van een vergistingsinstallatie.

In de gevallen, vermeld in het tweede en het derde lid, is de hoeveelheid meststoffen die mag opgebracht worden, voor stikstof beperkt tot 170 kg N/ha en voor wat betreft fosfaat beperkt tot de overeenkomstige bemestingsnorm voor “Overige teelten met inbegrip van voederkool en bladrammenas” als vermeld in artikel 13, §3, tiende lid.

In afwijking van het eerste lid is bemesting toegestaan op bermen en andere percelen die geen landbouwgrond zijn, op voorwaarde dat bemesting beperkt wordt tot bemesting door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing, waarbij maximaal twee GVE per hectare op jaarbasis worden toegestaan.

De Vlaamse Regering kan extra voorwaarden verbinden aan de afwijkingen, vermeld in het tweede, derde en vijfde lid. De Vlaamse Regering kan nader bepalen welke meststoffen bedoeld zijn in het derde lid, 5° en 6°. De Vlaamse Regering kan nader bepalen op welke wijze landbouwers die gebruikmaken van de afwijking, vermeld in het vijfde lid, dat aan de Mestbank moeten melden.

§2. In afwijking van paragraaf 1 kan de Mestbank, bij gemotiveerd verzoek, de opbrenging van dierlijke mest toestaan bij de heraanleg van de bouwvoor in het kader van infrastructuurwerken of andere cultuurtechnische werken. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen.

§3. Het gebruik van slib van rioolwaterzuiveringsinstallaties op landbouwgrond is verboden.”.

Art. 8. Artikel 13 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 december 2010, 6 mei 2011, 1 maart 2013 en 28 februari 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 13. §1. De hoeveelheid nutriënten die met meststoffen per jaar op landbouwgrond mag opgebracht worden, met inbegrip van de uitscheiding door dieren bij begrazing, moet zodanig beperkt worden dat de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen zowel in grond- als in oppervlaktewater kleiner blijft dan 50 mg nitraat per liter en de eutrofiëring van natuurlijke zoetwatermeren, andere zoetwatermassa's, estuaria, kustwater en zeewater vermeden wordt en verdere verontreiniging van die aard voorkomen wordt.

De hoeveelheid nutriënten die met meststoffen mag opgebracht worden, met inbegrip van de rechtstreekse uitscheiding door dieren bij begrazing, moet rekening houden met de bodemvoorraad en de mineralisatie.

Per jaar mag op de tot het bedrijf behorende percelen landbouwgrond maximaal een hoeveelheid nutriënten opgebracht worden, die overeenkomt met de som van de maximale hoeveelheid nutriënten die op de tot het bedrijf behorende percelen landbouwgrond mag opgebracht worden, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet.

§2. De stikstofbemestingsnormen, uitgedrukt respectievelijk in kg N uit dierlijke mest per hectare en per jaar en in kg werkzame N per hectare en per jaar voor teelten op zandgronden of op niet-zandgronden worden vermeld in onderstaande tabel:

Tabel 2. Stikstofbemestingsnormen voor teeltgroepen

Teeltgroep	Op zandgronden		Op niet-zandgronden	
	kg N uit dierlijke mest/ha	kg werkzame N/ha	kg N uit dierlijke mest/ha	kg werkzame N/ha
Grasland dat enkel gemaaid wordt, met inbegrip van de graszodenteelt	170	300	170	310
Grasland dat niet enkel gemaaid wordt	170	235	170	245
Wintertarwe of triticale	100	160	100	175
Wintergerst of andere granen	100	110	100	125

Teeltgroep	Op zandgronden		Op niet-zandgronden	
	kg N uit dierlijke mest/ha	kg werkzame N/ha	kg N uit dierlijke mest/ha	kg werkzame N/ha
Suikerbieten	170	135	170	150
Voederbieten	170	235	170	260
Aardappelen	170	190	170	210
Maïs	170	135	170	150
Groente van groep I	170	225	170	250
Groente van groep II	170	160	170	180
Groente van groep III	170	115	170	125
Sierteelt en boomkweek	170	160	170	180
Aardbeien	170	160	170	160
Spruitkool	170	225	170	250
Teelten met lage stikstofbehoefte	125	115	125	125
Leguminosen met uitzondering van erwten en bonen	120	70	125	75
Overige teelten met inbegrip van voederkool en bladrammenas	170	130	170	145

In afwijking van het eerste lid kunnen voor de teeltcombinaties, vermeld in de onderstaande tabel, de stikstofbestedingsnormen, uitgedrukt respectievelijk in kg N uit dierlijke mest per hectare en per jaar en in kg werkzame N per hectare en per jaar op zandgronden of op niet-zandgronden, verhoogd worden tot de hoeveelheden vermeld in onderstaande tabel:

Tabel 3. Stikstofbestedingsnormen voor teeltcombinaties

Teeltcombinatie	Op zandgronden		Op niet-zandgronden	
	kg N uit dierlijke mest/ha	kg werkzame N/ha	kg N uit dierlijke mest/ha	kg werkzame N/ha
Wintertarwe gevolgd door een nateelt of triticale gevolgd door een nateelt	170	180	170	195
Wintergerst gevolgd door een nateelt of andere granen gevolgd door een nateelt	170	130	170	145
Maïs voorafgegaan door een snede gras of door een snede snijrogge	170	200	170	230
2 teelten groenten van groep I	170	315	170	350
Een groente van groep I en een groente van groep II	170	270	170	300
Een groente van groep I en een groente van groep III	170	250	170	275
2 teelten groenten van groep II	170	250	170	275
Een groente van groep II en een groente van groep III	170	205	170	225
2 teelten groenten van groep III	170	180	170	200
3 teelten groenten waarvan minstens een groente van groep II	170	250	170	275
3 teelten groenten waarvan geen enkele een groente van groep II	170	180	170	200

§3. Landbouwgronden worden ingedeeld in vier klassen, afhankelijk van de hoeveelheid plantbeschikbare fosfaat in de bodem uitgedrukt in mg P per 100 gr luchtdroge grond. Voor de indeling in klassen maakt men een onderscheid tussen akkers en grasland. Voor elk van de verschillende klassen worden de volgende criteria onderscheiden:

Klasse	Plantbeschikbare fosfaat in akker (mg P per 100 g luchtdroge grond)	Plantbeschikbare fosfaat in grasland (mg P per 100 g luchtdroge grond)
I	kleiner dan of gelijk aan 12	kleiner dan of gelijk aan 19
II	groter dan 12 en kleiner dan of gelijk aan 18	groter dan 19 en kleiner dan of gelijk aan 25
III	groter dan 18 en kleiner dan of gelijk aan 40	groter dan 25 en kleiner dan 50
IV	groter dan 40	groter dan 50

De hoeveelheid plantbeschikbare fosfaat in de bodem wordt bepaald via een bodemanalyse, uitgevoerd door een erkend laboratorium als vermeld in artikel 61, §7, in opdracht van de Mestbank of van de betrokken landbouwer. De bodemanalyse moet de X-Y-coördinaten vermelden van het perceel dat geanalyseerd is.

De bodemanalyse wordt aan de Mestbank overgemaakt via een door de Mestbank ter beschikking gesteld internetloket. De bodemanalyse is op het moment dat ze overgemaakt wordt aan de Mestbank maximaal vijf jaar oud. Voor bodemanalyses uitgevoerd in het kalenderjaar 2017 of later, wordt enkel rekening gehouden met de analyseresultaten van de monsternemingen die voorafgaand zijn aangemeld bij de Mestbank, via het door de Mestbank ter beschikking gestelde internetloket. Het erkend laboratorium bezorgt van elke aangemelde monsterneming de analyse-resultaten aan de Mestbank.

De kosten van de bodemanalyse zijn ten laste van de overheid, als voldaan is aan al de volgende voorwaarden:

- 1° de bodemanalyse is uitgevoerd in het kalenderjaar 2015 of later;
- 2° op basis van de bodemanalyse wordt het perceel in klasse I of II als vermeld in het eerste lid, ingedeeld;
- 3° het perceel wordt, in het kalenderjaar volgend op het kalenderjaar waarin de bodemanalyse is uitgevoerd, op basis van de betreffende bodemanalyse, ingedeeld in een klasse die lager is dan de klasse waarin het, zonder deze bodemanalyse, ingedeeld zou zijn.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels en kan onder meer de kosten van de bodemanalyse forfaitair bepalen.

Op basis van de hoeveelheid plantbeschikbare fosfaat in de bodem, die op basis van de bodemanalyse is bepaald, en op basis van de hoofdteelt die in het jaar waarin de bodemanalyse is uitgevoerd, op het perceel werd geteeld, wordt het perceel in één van de vier klassen als vermeld in het eerste lid, ingedeeld. Als voor eenzelfde perceel er meerdere bodemanalyses ter bepaling van de hoeveelheid plantbeschikbare fosfaat zijn uitgevoerd, gebeurt de indeling in één van de vier klassen op basis van de meest recente analyse.

De indeling in één van de vier klassen gaat in:

- 1° als de bodemanalyse bezorgd is aan de Mestbank uiterlijk op 31 augustus van een bepaald jaar, vanaf het jaar dat volgt op het jaar waarin de bodemanalyse aan de Mestbank werd bezorgd;
- 2° als de bodemanalyse bezorgd is aan de Mestbank na 31 augustus van een bepaald jaar, vanaf het tweede jaar dat volgt op het jaar waarin de bodemanalyse aan de Mestbank werd bezorgd.

De indeling in één van de vier klassen vervalt, uiterlijk op 1 januari van het zesde jaar volgend op het jaar waarin de bodemanalyse, op basis waarvan de indeling in één van de vier klassen is gebeurd, uitgevoerd werd.

In afwijking van het achtste lid, wordt, als een perceel op basis van de bodemanalyse was ingedeeld in klasse I als vermeld in het eerste lid, dat perceel:

- 1° in het zesde tot en met het tiende kalenderjaar, volgend op het kalenderjaar waarin de bodemanalyse, op basis waarvan de indeling in klasse I is gebeurd, uitgevoerd werd, ingedeeld in klasse II als vermeld in het eerste lid;
- 2° in het elfde tot en met het vijftiende kalenderjaar, volgend op het kalenderjaar waarin de bodemanalyse, op basis waarvan de indeling in klasse I is gebeurd, uitgevoerd werd, ingedeeld in klasse III als vermeld in het eerste lid.

In afwijking van het achtste lid, wordt, als een perceel op basis van de bodemanalyse was ingedeeld in klasse II als vermeld in het eerste lid, dat perceel in het zesde tot en met het tiende kalenderjaar, volgend op het kalenderjaar waarin de bodemanalyse, op basis waarvan de indeling in klasse II is gebeurd, uitgevoerd werd, ingedeeld in klasse III als vermeld in het eerste lid.

Landbouwgronden die niet ingedeeld zijn in een klasse, op basis van een bodemanalyse, worden in de jaren 2015 en 2016 als klasse III beschouwd en vanaf het jaar 2017 als klasse IV beschouwd.

De fosfaatbemestingsnormen, uitgedrukt in kg P_2O_5 per hectare en per jaar voor teelten en teeltcombinaties worden vermeld in de onderstaande tabel:

Tabel 4. Fosfaatbemestingsnormen

Teeltgroep of teeltcombinatie	Toegestane hoeveelheid, uitgedrukt in kg P_2O_5 per ha en per jaar voor klasse I gronden	Toegestane hoeveelheid, uitgedrukt in kg P_2O_5 per ha en per jaar voor klasse II gronden	Toegestane hoeveelheid, uitgedrukt in kg P_2O_5 per ha en per jaar voor klasse III gronden	Toegestane hoeveelheid, uitgedrukt in kg P_2O_5 per ha en per jaar voor klasse IV gronden
Grasland dat enkel gemaaid wordt, met inbegrip van graszodenteelt	115	95	90	70
Grasland dat niet enkel gemaaid wordt	115	95	90	70
Wintertarwe of triticale	95	75	70	55
Wintergerst of andere granen	95	75	70	55
Suikerbieten	85	65	55	45
Voederbieten	85	65	55	45
Aardappelen	95	75	70	55
Maïs voorafgegaan door een snede gras of door een snede snijrogge	115	95	90	70
Maïs niet voorafgegaan door een snede gras of door een snede snijrogge	100	80	70	55
Groente van groep I	85	65	55	45
Groente van groep II	85	65	55	45

Teeltgroep of teeltcombinatie	Toegestane hoeveelheid, uitgedrukt in kg P ₂ O ₅ per ha en per jaar voor klasse I gronden	Toegestane hoeveelheid, uitgedrukt in kg P ₂ O ₅ per ha en per jaar voor klasse II gronden	Toegestane hoeveelheid, uitgedrukt in kg P ₂ O ₅ per ha en per jaar voor klasse III gronden	Toegestane hoeveelheid, uitgedrukt in kg P ₂ O ₅ per ha en per jaar voor klasse IV gronden
Groente van groep III	85	65	55	45
Sierteelt en boomkweek	85	65	55	45
Aardbeien	85	65	55	45
Spruitkool	85	65	55	45
Teelten met lage stikstofbehoefte	85	65	55	45
Leguminosen met uitzondering van erwten en bonen	85	65	55	45
Overige teelten met inbegrip van voederkool en bladrammenas	85	65	55	45

§4. De Vlaamse Regering kan, in afwijking van dit artikel, en ter uitvoering van een besluit van de Europese Commissie tot verlening van een door de lidstaat België op grond van de Nitraatrichtlijn gevraagde derogatie, de stikstofbestedingsnormen voor dierlijke mest wijzigen onder de voorwaarden bepaald in de beschikking van de Commissie. Deze voorwaarden kunnen afwijken van de bepalingen van dit decreet.

§5. Als de landbouwer gecertificeerde gft- of groencompost op een perceel gebruikt, wordt, in afwijking van de bepalingen van dit decreet, slechts 50% van de hoeveelheid P₂O₅, afkomstig van de gecertificeerde gft- of groencompost, als opgebracht beschouwd.

Op landbouwgronden die, overeenkomstig paragraaf 3, als klasse I of klasse II zijn ingedeeld, wordt in afwijking van de bepalingen van dit decreet, slechts 50% van de hoeveelheid P₂O₅, afkomstig van stalmest of boerderijcompost, als opgebracht beschouwd.

§6. Een niet-focusbedrijf als vermeld in artikel 14, §3, kan in het jaar X een aanvraag indienen voor een verhoging van de bemestingsnormen, uitgedrukt in kg werkzame N/ha, vermeld in paragraaf 2.

Een niet-focusbedrijf kan enkel een aanvraag voor een verhoging van de stikstofbestedingsnormen, vermeld in paragraaf 2, indienen, als voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- 1° in het geval dat het bedrijf in het jaar X-1 verplicht was om een nitraatresiduevaluatie op bedrijfsniveau uit te voeren in uitvoering van artikel 14 of omdat het bedrijf in het jaar X-1 eveneens een aanvraag had ingediend als vermeld in deze paragraaf, moet het bedrijf, bij de beoordeling van deze nitraatresiduevaluatie op bedrijfsniveau op basis van de overeenkomstige nitraatresidurempelwaarden voor focusbedrijven, als categorie nul beoordeeld zijn als vermeld in artikel 15;
- 2° in het jaar X-1, is:
 - a) hetzij door de betrokken landbouwer, hetzij op het betrokken bedrijf of op de tot het bedrijf behorende landbouwgronden, geen overtreding van de bepalingen van de artikelen 8, 12, 13, 20, 21 of 22, begaan;

- b) aan de betrokken landbouwer geen maatregel, correctie, andere mest-samenstelling, beperking van de afvoer, bijkomende mestverwerking of reductie als vermeld in artikel 62, opgelegd, en is geen administratieve geldboetes als vermeld in artikel 63, §1 tot en met §3, of §5, opgelegd.

De landbouwer die een verhoging van de stikstofbemestingsnormen wil verkrijgen, vraagt dit aan de Mestbank. De aanvraag wordt uiterlijk op 15 februari van het jaar X bij de Mestbank ingediend via het door de Mestbank ter beschikking gestelde internetloket. In afwijking hiervan, worden landbouwers die in het jaar X-1 een verhoging van de stikstofbemestingsnormen hebben verkregen, in uitvoering van deze paragraaf, en die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in het tweede lid, van rechtswege geacht om terug een aanvraag in te dienen voor het jaar X.

De landbouwer kan tot uiterlijk 1 juni van het jaar X zijn aanvraag, vermeld in het derde lid, intrekken via het door de Mestbank ter beschikking gestelde internetloket.

Na 1 juni duidt de Mestbank de tot het bedrijf behorende percelen landbouwgrond aan waarop de landbouwer de nitraatresidubepalingen moet laten uitvoeren. Een landbouwer die uiterlijk op 1 juni van het jaar X zijn aanvraag tot verhoging van de stikstofbemestingsnormen niet heeft ingetrokken, is verplicht om de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau uit te voeren. De beoordeling van de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau gebeurt overeenkomstig de bepalingen van artikel 15.

Voor landbouwers die een niet-ingetrokken aanvraag ingediend hebben en voldoen aan de voorwaarden, wordt, in afwijking van dit artikel, op de tot het betrokken bedrijf behorende landbouwgronden, de hoeveelheid werkzame stikstof die in het jaar X mag opgebracht worden, overeenkomstig dit artikel, met 10% verhoogd.

Voor de voorwaarden, vermeld in het tweede lid, 2°, wordt enkel rekening gehouden met feiten begaan in het jaar 2015 of later.

§7. Voor percelen waarop in volle grond sierteelt of boomkweek, groenten van groep I of groenten van groep II, of aardbeien worden geteeld, geldt de toegelaten stikstofbemestingsnorm, vermeld in paragraaf 2, enkel als de landbouwer tot wiens bedrijf er percelen landbouwgrond behoren waarop sierteelt of boomkweek, groenten van groep I of groenten van groep II, of aardbeien worden geteeld, een voldoende aantal stikstofanalyses met bijhorend bemestingsadvies laat uitvoeren.

Als de landbouwer tot wiens bedrijf er percelen landbouwgrond behoren waarop sierteelt of boomkweek, groenten van groep I of groenten van groep II, of aardbeien worden geteeld, in een bepaald jaar, niet de nodige stikstofanalyses met bijhorend bemestingsadvies laat uitvoeren, wordt voor de betreffende landbouwer het volgende jaar, de toegelaten stikstofbemestingsnorm, vermeld in paragraaf 2, met 20% verminderd, voor percelen waarop in dat volgende jaar sierteelt of boomkweek, groenten van groep I of groenten van groep II, of aardbeien worden geteeld. In afwijking hiervan wordt, voor percelen waarop in dat volgende jaar een teeltcombinatie geteeld wordt waarbij minstens één van de teelten van deze teeltcombinatie sierteelt of boomkweek, groenten van groep I of groenten van groep II, of aardbeien betreft, de toegelaten stikstofbemestingsnorm, vermeld in paragraaf 2, verminderd tot de hoeveelheid die op basis van tabel 2, vermeld in paragraaf 2, tweede lid, op dat perceel mag opgebracht worden op basis van de hoofdteelt die op dat perceel geteeld wordt.

De Vlaamse Regering bepaalt hoeveel staalnames met bijhorend bemestingsadvies een voldoende aantal zijn als vermeld in het eerste lid, en kan, in afwijking van deze paragraaf, een regeling uitwerken waarbij landbouwers kunnen kiezen om zich te laten begeleiden in plaats van een voldoende aantal stikstofanalyses met bijhorend bemestingsadvies te laten uitvoeren. De Vlaamse Regering kan bepalen dat deze paragraaf niet van toepassing is voor bepaalde, door de Vlaamse Regering aan te duiden, specifieke teeltmethodes.

§8. Voor de toepassing van dit artikel wordt, voor het bepalen van de stikstofbemestingsnorm van een perceel:

- 1° een teeltcombinatie van een hoofdteelt die niet behoort tot de teeltgroep groente van groep I, groente van groep II of groente van groep III, met een nateelt of voorteelt die behoort tot de teeltgroep groente van groep I, gelijkgesteld met een teeltcombinatie van twee teelten behorende tot de teeltgroep groente van groep I;
- 2° een teeltcombinatie van een hoofdteelt die niet behoort tot de teeltgroep groente van groep I, groente van groep II of groente van groep III, met een nateelt of voorteelt die behoort tot de teeltgroep sierteelt of boomkweek, groente van groep II of aardbeien, gelijkgesteld met een teeltcombinatie van een teelt behorende tot de teeltgroep groente van groep I en een teelt behorende tot de teeltgroep groente van groep II;
- 3° een teeltcombinatie van een hoofdteelt die niet behoort tot de teeltgroep groente van groep I, groente van groep II of groente van groep III, met een nateelt of voorteelt die behoort tot de teeltgroep groente van groep III, gelijkgesteld met een teeltcombinatie van een teelt behorende tot de teeltgroep groente van groep I en een teelt behorende tot de teeltgroep groente van groep III.

De gelijkstelling, vermeld in het eerste lid, geldt niet voor percelen landbouwgrond waar de bemesting beperkt wordt, in toepassing van paragraaf 7, tweede lid.

Als op een perceel, een hoofdteelt die behoort tot de teeltgroep "wintertarwe of triticale" of "wintergerst of andere granen" gevolgd wordt door een teelt behorende tot de teeltgroep sierteelt of boomkweek, groente van groep I, groente van groep II, groente van groep III of aardbeien, geldt de regeling vermeld in deze paragraaf en zijn de stikstofbemestingsnormen voor de hoofdteeltcombinaties "wintertarwe gevolgd door een nateelt of triticale gevolgd door een nateelt" en voor "wintergerst gevolgd door een nateelt of andere granen gevolgd door een nateelt" niet van toepassing. In afwijking hiervan geldt voor een dergelijk perceel dat de stikstofbemestingsnormen voor de hoofdteeltcombinaties "wintertarwe gevolgd door een nateelt of triticale gevolgd door een nateelt" en voor "wintergerst gevolgd door een nateelt of andere granen gevolgd door een nateelt" van toepassing zijn in het jaar waarin er voor de landbouwer tot wiens bedrijf het betreffende perceel behoort, een bemestingsbeperking als vermeld in paragraaf 7, tweede lid, van toepassing is.

§9. Het is verboden om in een bepaald jaar meststoffen op te brengen op percelen landbouwgrond die gedurende dat volledige jaar braak liggen.

Op een individueel perceel landbouwgrond, mag een hoeveelheid stikstof opgebracht worden, die maximaal gelijk is aan het dubbele van de hoeveelheid stikstof die op dat perceel mag opgebracht worden, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet. In afwijking hiervan wordt, op percelen landbouwgrond waar de hoeveelheid nutriënten die opgebracht mag worden, beperkt wordt door de toepassing van de artikelen 16, 41bis of 41ter of door een beheerovereenkomst, de hoeveelheid nutriënten die opgebracht mag worden, beperkt tot de hoeveelheid die overeenkomstig de artikelen 16, 41bis of 41ter of overeenkomstig de op dat perceel van toepassing zijnde beheerovereenkomst, op dat perceel mag opgebracht worden.

§10. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor de toepassing van dit artikel.

De Vlaamse Regering kan de teelt of teelten bepalen die onder een bepaalde teeltgroep of teeltcombinatie vallen. De Vlaamse Regering kan hierbij een onderscheid maken op basis van de teeltmethode of de bijkomende bestemmingen. De op een perceel toegelaten hoeveelheid meststoffen wordt bepaald op basis van de teeltgroep waartoe de hoofdteelt, die op dat perceel wordt verbouwd, behoort.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat voor de teelt op groeimedium die gebeurt op niet permanent overkapte landbouwgronden, onder bepaalde voorwaarden, afgeweken kan worden van de bemestingsnormen voor kunstmest, vermeld in dit artikel.

De Vlaamse Regering kan, in afwijking van paragraaf 3, derde lid, een andere werkwijze opleggen voor de bepaling van het perceel dat geanalyseerd wordt.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat op landbouwgronden die permanent overkapt zijn, er, in afwijking van dit artikel, kunstmest opgebracht mag worden tot de hoeveelheden opgenomen in de bemestingsadviezen, opgemaakt voor de percelen landbouwgrond in kwestie.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat op landbouwgronden met een beperkte oppervlakte, er onder bepaalde voorwaarden mag afgeweken worden van de bepalingen van paragraaf 3.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat onder welbepaalde voorwaarden voor wetenschappelijke proefnemingen de toelating gegeven kan worden om af te wijken van de bemestingsnormen, vermeld in dit decreet.”.

Art. 9. Artikel 14 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 12 december 2008, 30 april 2009, 6 mei 2011, 1 maart 2013 en 28 februari 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 14. §1. Onverminderd de bepalingen van artikel 13 en van de artikelen 61 tot en met 72, worden, met het oog op het begeleiden van landbouwers tot het behalen van de waterkwaliteitsdoelstellingen geformuleerd in artikel 2, nitraat-residurempelwaarden vastgesteld.

De volgende 9 types nitraatresidurempelwaarden worden onderscheiden:

Nitraat-residu-type	Teelttype	Bodemtype	Focusbedrijf		Niet-focusbedrijf	
			eerste drempel-waarde	tweede drempel-waarde	eerste drempel-waarde	tweede drempel-waarde
1	Gras	Zand of Niet-zand	70	200	90	260
2	Maïs	Zand	70	140	90	180
3	Maïs	Niet-Zand	80	160	90	180
4	Granen	Zand	70	155	90	200
5	Granen	Niet-Zand	80	180	90	200
6	Aard-appelen	Zand of Niet-zand	85	155	90	165
7	Specifieke teelten	Zand of Niet-zand	85	190	90	200

Nitraat-residu-type	Teelttype	Bodemtype	Focusbedrijf		Niet-focusbedrijf	
			eerste drempel-waarde	tweede drempel-waarde	eerste drempel-waarde	tweede drempel-waarde
8	Overige teelten met inbegrip van voederkool en bladrammenas	Zand	70	155	90	200
9	Overige teelten met inbegrip van voederkool en bladrammenas	Niet-zand	80	180	90	200

Het teelttype als vermeld in de tabel in het tweede lid betreft de hoofdteelt die op het betrokken perceel, overeenkomstig de verzamelaanvraag, geteeld zal worden, tenzij de hoofdteelt in dat jaar wordt gevolgd door een specifieke teelt of door de teelt van aardappelen. In voorkomend geval wordt voor de toepassing van de tabel, vermeld in het tweede lid, rekening gehouden met de specifieke teelt of de teelt van aardappelen, die op dat perceel als nateelt uitgevoerd zal worden.

Jaarlijks worden er, op basis van de gegevens aangaande de waterkwaliteit, focusgebieden aangeduid. De aanduiding van focusgebieden is van belang om te bepalen of een bedrijf focusbedrijf is.

De bemonsteringen voor de nitraatresidubepalingen, uitgevoerd in toepassing van dit decreet, gebeuren in de periode van 1 oktober tot en met 15 november. De nitraatresidubepalingen worden uitgevoerd door een erkend laboratorium als vermeld in artikel 61, §7, overeenkomstig de bepalingen van het methodenboek als vermeld in artikel 61, §8.

§2. De Mestbank laat jaarlijks het nitraatresidu bepalen op percelen landbouwgrond gelegen in het Vlaamse Gewest.

De Mestbank zorgt ervoor dat de landbouwer tot wiens bedrijf het betreffende perceel behoort minstens een week voor de bemonstering in kennis wordt gesteld van de dag waarop de bemonstering zal uitgevoerd worden en van het perceel waarop de nitraatresidubepaling zal gebeuren. Bij betwistingen aangaande deze inkennisstelling kan de landbouwer de nietigheid van het resultaat van de uitgevoerde nitraatresidubepaling niet inroepen.

De landbouwer kan in zijn opdracht en op zijn kosten door een erkend laboratorium naar zijn keuze een nitraatresidubepaling laten uitvoeren op het perceel waarop een nitraatresidubepaling wordt uitgevoerd in opdracht van de Mestbank als vermeld in het eerste lid. In voorkomend geval wordt het laagste resultaat van de nitraatresidubepalingen in aanmerking genomen. Deze nitraatresidubepaling moet gebeuren in de periode van 1 oktober tot en met 15 november in hetzelfde jaar als de nitraatresidubepaling in opdracht van de Mestbank.

Onverminderd de nitraatresidubepalingen opgelegd in uitvoering van §4, §5, §6, §7 en §8, kan de Mestbank een landbouwer opleggen in opdracht en op kosten van de landbouwer in kwestie door een erkend laboratorium op één of meerdere percelen landbouwgrond die behoren tot zijn bedrijf, een nitraatresidubepaling te

laten uitvoeren. De Mestbank kan de verplichting tot het laten uitvoeren van één of meerdere nitraatresidubepalingen of van een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau opleggen aan de volgende landbouwers:

- 1° landbouwers die op hun bedrijf gebruikmaken van de mogelijkheden die voortvloeien uit de uitvoering van een besluit van de Europese Commissie tot verlening van een door de lidstaat België op grond van de Nitraatrichtlijn gevraagde derogatie;
- 2° landbouwers aan wie één of meerdere administratieve geldboetes of strafrechtelijke veroordelingen zijn opgelegd wegens overtreding van één of meerdere bepalingen van dit decreet;
- 3° landbouwers van wie het bedrijf niet beschikt over voldoende mestopslagcapaciteit als vermeld in artikel 9;
- 4° landbouwers aan wie een maatregel, correctie, andere mestsamensstelling, beperking van de afvoer, bijkomende mestverwerking of reductie als vermeld in artikel 62, werd opgelegd, of één of meerdere administratieve geldboetes als vermeld in artikel 63, §1 tot en met §3, of §5.

§3. Een bedrijf is hetzij een focusbedrijf, hetzij een niet-focusbedrijf. Er zijn drie types van focusbedrijven, met name een focusbedrijf met maatregelen van categorie 1, een focusbedrijf met maatregelen van categorie 2 en een focusbedrijf met maatregelen van categorie 3.

Een bedrijf wordt in een betreffend jaar omwille van zijn ligging als focusbedrijf gekwalificeerd als vermeld in het derde lid, 1°, als meer dan 50% van de in het vorige jaar tot zijn bedrijf behorende oppervlakte landbouwgrond gelegen is in een gebied dat in het betreffende jaar als focusgebied is afgebakend. Voor het bepalen van het percentage van de tot het bedrijf behorende oppervlakte landbouwgrond die gelegen is in focusgebied, wordt geen rekening gehouden met landbouwgrond die permanent overkapt is of met landbouwgronden waarop een teelt van de teeltgroep houtachtige gewassen wordt verbouwd.

Een bedrijf krijgt in een bepaald jaar de kwalificatie focusbedrijf met maatregelen van categorie 1, hetzij:

- 1° omwille van zijn ligging in focusgebied, tenzij het bedrijf over een niet ingetrokken vrijstelling als vermeld in paragraaf 5 beschikt;
- 2° omdat het betrokken bedrijf in het betrokken jaar als categorie I is geclassificeerd als vermeld in artikel 15, §5;
- 3° omdat het betrokken bedrijf in het vorige jaar een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau moest uitvoeren, en deze niet uitgevoerd heeft;
- 4° omdat het een bedrijf als vermeld in paragraaf 4, derde lid, betreft;
- 5° omwille van het in het voorgaande jaar niet-laten uitvoeren van één of meerdere nitraatresidubepalingen die het in uitvoering van paragraaf 2 of paragraaf 4 moest uitvoeren of omwille van het hinderen in het voorgaande jaar van de uitvoering van één of meerdere nitraatresidubepalingen.

Een bedrijf krijgt in een bepaald jaar de kwalificatie focusbedrijf met maatregelen van categorie 2, omdat het betrokken bedrijf hetzij:

- 1° in het betrokken jaar als categorie II is geclassificeerd als vermeld in artikel 15, §5;
- 2° in het vorige jaar een focusbedrijf met maatregelen van categorie 1 was, en in het vorige jaar de maatregelen, vermeld in paragraaf 6, niet uitgevoerd heeft;
- 3° in het vorige jaar en in het betrokken jaar als categorie I is geclassificeerd als vermeld in artikel 15, §5.

Een bedrijf krijgt in een bepaald jaar de kwalificatie focusbedrijf met maatregelen van categorie 3, omdat het betrokken bedrijf hetzij:

- 1° in het betrokken jaar als categorie III is geclassificeerd als vermeld in artikel 15, §5;
- 2° in het vorige jaar een focusbedrijf met maatregelen van categorie 2 was, en:
 - a) ofwel in het vorige jaar de maatregelen, vermeld in paragraaf 7, niet uitgevoerd heeft;
 - b) ofwel in het betrokken jaar in categorie II is geclassificeerd als vermeld in artikel 15, §5;
- 3° in het vorige jaar een focusbedrijf met maatregelen van categorie 3 was, en:
 - a) ofwel in het vorige jaar de maatregelen, vermeld in paragraaf 8, niet uitgevoerd heeft;
 - b) ofwel in het vorige jaar en in het betrokken jaar in categorie II is geclassificeerd als vermeld in artikel 15, §5.

Als een bedrijf, in een bepaald jaar, meerdere van bovenstaande kwalificaties krijgt, geldt enkel de hoogste kwalificatie.

§4. Als op een niet-focusbedrijf in een bepaald jaar X op een tot het bedrijf behorend perceel landbouwgrond een nitraatresidu wordt gemeten dat hoger is dan de overeenkomstige eerste nitraatresidudrempelwaarde doch de overeenkomstige tweede nitraatresidudrempelwaarde niet overschrijdt, moet de betrokken landbouwer in het jaar X+1 in zijn opdracht en op zijn kosten op één door de Mestbank aangeduid perceel S een nitraatresidubepaling laten uitvoeren. Als het nitraatresidu van het perceel landbouwgrond in jaar X meerdere malen bepaald werd, dan wordt het laagste resultaat van de nitraatresidubepalingen in aanmerking genomen.

Als in het jaar X+1 bij de nitraatresidubepaling op het perceel S een nitraatresidu wordt gemeten dat hoger is dan de overeenkomstige eerste nitraatresidudrempelwaarde doch de overeenkomstige tweede nitraatresidudrempelwaarde niet overschrijdt, moet de betrokken landbouwer in het jaar X+2 in zijn opdracht en op zijn kosten een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau als vermeld in artikel 15, laten uitvoeren.

Als in het jaar X+1 bij de nitraatresidubepaling op het perceel S een nitraatresidu wordt gemeten dat hoger is dan de overeenkomstige tweede nitraatresidudrempelwaarde, of als de landbouwer de nitraatresidubepaling die hij in het jaar X+1 moet laten uitvoeren, niet uitvoert, moet de betrokken landbouwer in het jaar X+2 in zijn opdracht en op zijn kosten een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau als vermeld in artikel 15 laten uitvoeren en is het bedrijf in het jaar X+2 focusbedrijf.

Als in een bepaald jaar X op een niet-focusbedrijf op een tot het bedrijf behorend perceel landbouwgrond een nitraatresidu wordt gemeten dat hoger is dan de overeenkomstige tweede nitraatresidudrempelwaarde of als op een focusbedrijf op een tot het bedrijf behorend perceel landbouwgrond een nitraatresidu wordt gemeten dat hoger is dan de overeenkomstige eerste nitraatresidudrempelwaarde moet de betrokken landbouwer in het jaar X+1 in zijn opdracht en op zijn kosten een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau als vermeld in artikel 15, laten uitvoeren.

Als in een bepaald jaar op een bedrijf een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau moet gebeuren, is deze paragraaf niet van toepassing.

Als het nitraatresidu van het perceel S in jaar X+1 meerdere malen bepaald werd, dan wordt het laagste resultaat van de nitraatresidubepalingen in aanmerking genomen.

§5. Een bedrijf kan een vrijstelling van de kwalificatie als focusbedrijf krijgen.

De landbouwer die een vrijstelling van de kwalificatie als focusbedrijf wil verkrijgen, vraagt dit aan de Mestbank. De aanvraag wordt uiterlijk op 1 juni van het jaar bij de Mestbank ingediend via het door de Mestbank ter beschikking gestelde internetloket. In afwijking hiervan wordt elke landbouwer die in een bepaald jaar een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau moet uitvoeren, van rechtswege aanzien als een landbouwer die een vrijstelling van de kwalificatie als focusbedrijf wil verkrijgen.

Een landbouwer kan tot uiterlijk 1 juni een ingediende aanvraag intrekken. Elke landbouwer die op 2 juni een niet-ingetrokken aanvraag tot het bekomen van een vrijstelling van de kwalificatie als focusbedrijf heeft, is verplicht om de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau uit te voeren. Na 1 juni duidt de Mestbank de tot het bedrijf behorende percelen landbouwgrond aan waarop de landbouwer de nitraatresidubepalingen moet laten uitvoeren. De beoordeling van de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau gebeurt overeenkomstig de bepalingen van artikel 15.

Een bedrijf ontvangt een vrijstelling als voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- 1° bij de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau, wordt het bedrijf, bij een beoordeling op basis van de overeenkomstige nitraatresidurempelwaarden voor focusbedrijven, als categorie nul beoordeeld als vermeld in artikel 15;
- 2° in het jaar van de aanvraag of in het jaar voorafgaand aan het jaar van de aanvraag, is:
 - a) hetzij door de betrokken landbouwer, hetzij op het betrokken bedrijf of op de tot het bedrijf behorende landbouwgronden, geen overtreding van de bepalingen van artikel 8, 12, 13, 20, 21 of 22, begaan;
 - b) aan de betrokken landbouwer geen maatregel, correctie, andere mest-samenstelling, beperking van de afvoer, bijkomende mestverwerking of reductie als vermeld in artikel 62, opgelegd en is geen administratieve geldboetes als vermeld in artikel 63, §1 tot en met §3, of §5.

Als voldaan is aan al de voorwaarden, vermeld in het vierde lid, krijgt het bedrijf een vrijstelling van de kwalificatie als focusbedrijf vanaf 1 januari van het jaar volgend op het jaar waarin de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau uitgevoerd is.

De vrijstelling van de kwalificatie als focusbedrijf wordt in de volgende situaties ingetrokken:

- 1° het bedrijf wordt bij een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau niet als categorie nul beoordeeld als vermeld in artikel 15;
- 2° in het jaar van vrijstelling of in het jaar voorafgaand aan het jaar van vrijstelling, is:
 - a) hetzij door de betrokken landbouwer, hetzij op het betrokken bedrijf of op de tot het bedrijf behorende landbouwgronden, een overtreding van de bepalingen van artikel 8, 12, 13, 20, 21 of 22, begaan;
 - b) aan de betrokken landbouwer geen maatregel, correctie, andere mest-samenstelling, beperking van de afvoer, bijkomende mestverwerking of reductie als vermeld in artikel 62, opgelegd of een administratieve geldboete als vermeld in artikel 63, §1 tot en met §3 of §5, opgelegd.

De intrekking van de vrijstelling gebeurt op 1 januari van het jaar volgend op het jaar waarin:

- 1° de nitraatresidubepalingen in het kader van de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau die niet als categorie nul is beoordeeld als vermeld in artikel 15, zijn genomen of hadden moeten worden genomen;
- 2° een proces-verbaal of inspectieverslag werd opgemaakt wegens één of meerdere van de feiten, vermeld in het zesde lid, 2°, a);
- 3° een maatregel of boete als vermeld in het zesde lid, 2°, b), werd opgelegd.

De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen en kan bepalen dat een vrijstelling ook ingetrokken wordt als deze niet langer representatief is voor het betrokken bedrijf.

Voor het beoordelen van een aanvraag, vermeld in het vierde lid, wordt enkel rekening gehouden met feiten als vermeld in het zevende lid, die zich voordeden in het jaar 2015 of later.

§6. Een landbouwer van wie het bedrijf in een bepaald jaar als focusbedrijf met maatregelen van categorie 1 is gekwalificeerd, moet in dat jaar de volgende maatregelen naleven:

- 1° als de teelt en de bodem in kwestie het toelaten moet de landbouwer een vanggewas telen op elk perceel landbouwgrond dat tot zijn bedrijf behoort. Het vanggewas moet tijdig ingezaaid worden en moet geruime tijd op het perceel aanwezig zijn;
- 2° de voorwaarden voor het op of in de bodem brengen van meststoffen, vermeld in paragraaf 9, naleven;
- 3° als het bedrijf, in toepassing van §3, tweede lid, 2°, 3°, 4° of 5°, als focusbedrijf met maatregelen van categorie 1 is gekwalificeerd, een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau als vermeld in artikel 15 laten uitvoeren.

§7. Een landbouwer van wie het bedrijf in een bepaald jaar als focusbedrijf met maatregelen van categorie 2 is gekwalificeerd, moet in dat jaar de volgende maatregelen naleven:

- 1° een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau als vermeld in artikel 15 laten uitvoeren;
- 2° de voorwaarden voor het op of in de bodem brengen van meststoffen, vermeld in paragraaf 9, naleven;
- 3° als de teelt en de bodem in kwestie het toelaten moet de landbouwer een vanggewas telen op elk perceel landbouwgrond dat tot zijn bedrijf behoort. Het vanggewas moet tijdig ingezaaid worden en moet geruime tijd op het perceel aanwezig zijn;
- 4° de toegelaten bemesting in kg N uit dierlijke mest en in kg werkzame N wordt beperkt tot 90% van de hoeveelheid die mag opgebracht worden met toepassing van dit decreet en de van toepassing zijnde beheerovereenkomsten die de hoeveelheid meststoffen die op een perceel mogen opgebracht worden verminderen;
- 5° elk vervoer van dierlijke mest of andere meststoffen vanuit een tot het bedrijf behorende exploitatie of naar een tot het bedrijf behorende exploitatie, dat gebeurt in uitvoering van artikel 49, §1, 3°, b), c), d), e), f) of g), moet voorgemeld en nagemeld worden bij de Mestbank;
- 6° een bemestingsplan bijhouden;
- 7° een verplichte bodembalans voor tuinbouw.

§8. Een landbouwer van wie het bedrijf in een bepaald jaar als focusbedrijf met maatregelen van categorie 3 is gekwalificeerd, moet in dat jaar de volgende maatregelen naleven:

- 1° een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau als vermeld in artikel 15 laten uitvoeren;
- 2° de voorwaarden voor het op of in de bodem brengen van meststoffen, vermeld in paragraaf 9, naleven;
- 3° een vanggewas telen op minimaal 20% van de tot het bedrijf behorende oppervlakte landbouwgrond. Voor het bepalen van de tot het bedrijf behorende oppervlakte landbouwgrond wordt geen rekening gehouden met landbouwgrond die permanent overkapt is of met landbouwgronden waarop een blijvende teelt wordt verbouwd. Het vanggewas moet tijdig ingezaaid worden en moet geruime tijd op het perceel aanwezig zijn;

- 4° de toegelaten bemesting in kg N uit dierlijke mest en in kg werkzame N wordt beperkt tot 80% van de hoeveelheid die mag opgebracht worden met toepassing van dit decreet en de van toepassing zijnde beheerovereenkomsten die de hoeveelheid meststoffen die op een perceel mogen opgebracht worden verminderen;
- 5° elk vervoer van dierlijke mest of andere meststoffen vanuit een tot het bedrijf behorende exploitatie of naar een tot het bedrijf behorende exploitatie, met inbegrip van het vervoer vanuit een bepaalde exploitatie naar de landbouwgronden van dezelfde exploitatie, gebeurt door een erkende mestvoerder;
- 6° een bemestingsplan bijhouden;
- 7° een verplichte bodembalans voor tuinbouw.

Als een bedrijf twee of meer jaren na elkaar als focusbedrijf type 3 is gekwalificeerd, wordt het percentage van de toegelaten bemesting als vermeld in het eerste lid, 4°, telkens met 10 verlaagd ten opzichte van het vorige jaar en wordt het percentage van de tot het bedrijf behorende oppervlakte landbouwgrond waarop een vanggewas geteeld moet worden telkens met 10 verhoogd ten opzichte van het vorige jaar.

Als een bedrijf in een bepaald jaar als focusbedrijf met maatregelen van categorie 3 is gekwalificeerd, en op dat bedrijf één of meerdere beheerovereenkomsten gelden als vermeld in artikel 42, die de hoeveelheid meststoffen die op een perceel mag opgebracht worden, verminderen, worden deze beheerovereenkomsten van rechtswege beëindigd.

§9. Voor focusbedrijven geldt, in afwijking van artikel 8, §2, §3 en §4, de onderstaande regeling.

Op niet permanent overkapte landbouwgronden is het verboden om meststoffen type 2 op te brengen:

- 1° op akkers op zware kleigronden vanaf 16 oktober tot en met 28 februari. De hoeveelheid meststoffen die in een bepaald jaar na 31 augustus opgebracht wordt, is beperkt tot 100 kg werkzame stikstof per hectare;
- 2° op andere percelen dan vermeld in 1°, vanaf 16 augustus tot en met 28 februari;
- 3° na de oogst van de hoofdteelt, tenzij na de oogst van de hoofdteelt en uiterlijk op 31 juli een nateelt ingezaaid wordt.

In afwijking van het tweede lid, 1° en 2°, is het voor grasland en beteeld akkerland toegelaten om meststoffen type 2 op te brengen vanaf 16 februari.

Het op of in de bodem brengen van meststoffen type 3 op niet permanent overkapte landbouwgronden is verboden:

- 1° op akkers vanaf 16 augustus;
- 2° op grasland vanaf 1 september;
- 3° op grasland en beteelde akkers tot en met 15 februari;
- 4° op niet-beteelde akkers tot en met 28 februari;
- 5° na de oogst van de hoofdteelt, tenzij na de hoofdteelt:
 - a) hetzij uiterlijk op 31 juli een nateelt ingezaaid wordt;
 - b) hetzij na 31 juli en uiterlijk op 15 augustus een specifieke teelt ingezaaid wordt.

In afwijking van het vierde lid, is het voor specifieke teelten, andere dan fruit, toegelaten om meststoffen type 3 op te brengen:

- 1° in de periode vanaf 16 augustus tot en met 15 november op voorwaarde dat aan de volgende twee voorwaarden is voldaan:
 - a) de hoeveelheid meststoffen die in deze periode opgebracht wordt, is beperkt tot 100 kg werkzame stikstof per hectare en de hoeveelheid die binnen een periode van twee weken opgebracht wordt, is beperkt tot 60 kg werkzame stikstof per hectare;
 - b) voorafgaand aan het opbrengen van de meststoffen is een bodemanalyse met bijhorende bemestingsadvies uitgevoerd. De hoeveelheid meststoffen die in de periode vanaf 16 augustus tot en met 15 november opgebracht mag worden, is beperkt tot de hoeveelheid opgenomen in het bemestingsadvies;
- 2° vanaf 16 januari tot en met 15 februari op voorwaarde dat de hoeveelheid meststoffen type 3 die in deze periode opgebracht wordt, beperkt wordt tot 50 kg werkzame stikstof per hectare.

In afwijking van het vierde lid, is het voor fruit toegelaten om meststoffen type 3 op te brengen vanaf 16 augustus tot en met 15 november op voorwaarde dat de hoeveelheid meststoffen die in deze periode opgebracht wordt, beperkt wordt tot 40 kg werkzame stikstof per hectare.

In afwijking van het vierde lid, is het voor een focusbedrijf met maatregelen van categorie 1 toegelaten op akkerland met meststoffen type 3, waarvan de stikstofinhoud laag is, 30 kg stikstof per hectare waarvan maximaal 10 kg minerale stikstof op te brengen:

- 1° na de oogst van de hoofdteelt en ten laatste op 31 augustus, op voorwaarde dat uiterlijk op 31 augustus een vanggewas ingezaaid wordt. In afwijking hiervan kan de Vlaamse Regering in geval van uitzonderlijke weersomstandigheden bepalen dat het vanggewas slechts moet worden ingezaaid voor 10 september van hetzelfde jaar;
- 2° in de periode van 16 augustus tot en met 15 november en vanaf 16 januari tot en met 15 februari op voorwaarde dat er een gewas aanwezig is. In afwijking hiervan mogen in de periode vanaf 1 september tot en met 15 oktober deze meststoffen opgebracht worden als er een gewas ingezaaid wordt uiterlijk de zevende dag na het opbrengen van de meststoffen.

In afwijking van het vierde lid, is het voor een focusbedrijf met maatregelen van categorie 1 toegelaten meststoffen type 3, waarvan de stikstofinhoud laag is op te brengen op grasland in de periode van 1 september tot 15 november en vanaf 16 januari tot en met 15 februari. De hoeveelheid meststoffen type 3 waarvan de stikstofinhoud laag is, die in de periode vanaf 1 september tot en met 15 november opgebracht wordt, samen met de hoeveelheid die in de daarop volgende periode vanaf 16 januari tot en met 15 februari opgebracht wordt, is beperkt tot 30 kg stikstof per hectare waarvan maximaal 10 kg minerale stikstof.

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt, op percelen met als hoofdteelt grasland, het scheuren van de hoofdteelt grasland beschouwd als het oogsten van de hoofdteelt.

Voor de toepassing van deze paragraaf worden percelen grasland, waar het grasland geteeld wordt voor zaaizaadvermeerdering, als akkers beschouwd.

§10. De kwalificaties als focusbedrijf met maatregelen van categorie 1, van categorie 2 of van categorie 3 als vermeld in paragraaf 3, en de toekenning van vrijstellingen als vermeld in paragraaf 5 gebeuren van rechtswege. De Mestbank vermeldt de kwalificaties en de vrijstellingen op het door de Mestbank ter beschikking gestelde internetloket. De landbouwer kan tegen deze kwalificaties en deze

vrijstellingen bezwaar indienen uiterlijk op 15 maart van het betrokken jaar. In afwijking hiervan wordt, als voor een bepaald bedrijf op 15 februari van een bepaald jaar de kwalificatie of vrijstelling nog niet vermeld wordt op het door de Mestbank ter beschikking gesteld internetloket, voor de betrokken landbouwer de termijn om bezwaar in te dienen verlengd tot de dertigste dag nadat de kwalificatie of vrijstelling voor zijn bedrijf op het internetloket vermeld werd. Het bezwaar moet per aangetekende brief gericht worden aan het afdelingshoofd van de Mestbank.

Het afdelingshoofd van de Mestbank neemt een beslissing binnen 90 dagen vanaf de afgifte op de post van de aangetekende brief, vermeld in het eerste lid. De beslissing wordt aan de indiener van het bezwaar ter kennis gebracht via het door de Mestbank ter beschikking gestelde internetloket. De indiening van een bezwaar schorst de aangevochten beslissing niet.

§11. De Vlaamse Regering kan nadere regels voor de toepassing van dit artikel stellen, onder meer met betrekking tot de inhoud van de verschillende maatregelen, vermeld in paragraaf 6 tot en met 8, en de wijze waarop de naleving van deze maatregelen gestaafd moet worden, de wijze waarop een bemestingsplan als vermeld in paragraaf 7, 6°, en paragraaf 8, 6°, en een bodembalans voor tuinbouw als vermeld in paragraaf 7, 7° en paragraaf 8, 7°, moet opgemaakt, onderbouwd en bijgehouden worden, en op welke wijze de resultaten van de nitraatresidubepalingen aan de Mestbank overgemaakt moeten worden.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat, in het kader van de verplichting van het inzaaien van een vanggewas als vermeld in paragraaf 8, 3°, voor het bepalen van de tot het bedrijf behorende oppervlakte landbouwgrond, er ook geen rekening gehouden wordt met andere types landbouwgrond dan landbouwgronden die permanent overkapt zijn of waarop een blijvende teelt wordt verbouwd.

§12. De Vlaamse Regering kan bepalen dat bij een overdracht, een overname, een opsplitsing of een wijziging van de bedrijfsstructuur van een bedrijf, de kwalificaties als focusbedrijf met maatregelen van categorie 1, van categorie 2 of van categorie 3 als vermeld in paragraaf 3, en de toekenning van een vrijstelling als vermeld in paragraaf 5, aan beide bedrijven of aan één van beide bedrijven toegekend worden.”.

Art. 10. Artikel 15 van hetzelfde decreet, opgeheven door het decreet van 6 mei 2011, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Art. 15. §1. Voor het uitvoeren van een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau moeten er in een bepaald jaar op een minimaal aantal tot het bedrijf behorende percelen landbouwgrond nitraatresidubepalingen uitgevoerd worden. De resultaten van de in dat jaar uitgevoerde nitraatresidubepalingen worden vervolgens getoetst aan drie criteria. Op basis van deze drie toetsingscriteria wordt het bedrijf in een bepaalde categorie ingedeeld.

De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing op alle nitraatresidu-evaluaties op bedrijfsniveau die uitgevoerd moeten worden in uitvoering van dit decreet.

§2. Een bedrijf dat, in een bepaald jaar, een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau uitvoert, laat in dat jaar:

- 1° op minimaal drie tot het bedrijf behorende percelen landbouwgrond, het nitraatresidu bepalen. Voor bedrijven met minder dan drie tot het bedrijf behorende percelen landbouwgrond, die samen een oppervlakte hebben van minder dan vier hectare, volstaat het om het nitraatresidu te bepalen op alle tot het bedrijf behorende percelen landbouwgrond;

- 2° minimaal op één perceel het nitraatresidu bepalen, per nitraatresidutype als vermeld in de tabel in artikel 14, §1, tweede lid, dat op het betreffende bedrijf in het betreffende jaar van toepassing is.

Een bedrijf dat, in een bepaald jaar, een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau uitvoert, laat in dat jaar een aantal nitraatresidubepalingen uitvoeren dat minimaal gelijk is aan de vierkantswortel van het aantal hectares landbouwgrond die in het betreffende jaar tot het bedrijf behoren. Als het resultaat van de vierkantswortel geen geheel getal is wordt er afgerond naar het lagere gehele getal.

§3. De Mestbank duidt de tot het bedrijf behorende percelen landbouwgrond aan waarvan het nitraatresidu moet bepaald worden.

Voor het beoordelen van de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau wordt enkel rekening gehouden met de resultaten van de door de Mestbank aangeduide percelen en met de resultaten van de nitraatresidubepalingen die de Mestbank heeft laten uitvoeren op de tot het bedrijf behorende percelen landbouwgrond. Als bij een landbouwer het nitraatresidu is bepaald van al zijn tot het bedrijf behorende percelen landbouwgrond, wordt, in afwijking hiervan, voor het beoordelen van de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau, rekening gehouden met de resultaten van al de tot het bedrijf behorende percelen landbouwgrond.

Als op een door de Mestbank aangeduid perceel meerdere nitraatresidubepalingen uitgevoerd worden, dan wordt met al deze nitraatresidubepalingen rekening gehouden bij de evaluatie.

§4. De resultaten van de uitgevoerde nitraatresidubepalingen worden beoordeeld op basis van de volgende drie criteria:

- 1° het gewogen gemiddelde van de nitraatresidubepalingen vergeleken met het gewogen gemiddelde van de eerste en tweede nitraatresidudrempelwaarden overeenkomstig de nitraatresidutypes als vermeld in de tabel in artikel 14, §1, tweede lid, die op het betreffende bedrijf in het betreffende jaar van toepassing zijn;
- 2° het aantal nitraatresidubepalingen die de tweede nitraatresidudrempelwaarde overschrijden;
- 3° het aantal teelttypes als vermeld in de tabel in artikel 14, §1, tweede lid, waarvoor het gemiddelde van alle nitraatresidubepalingen voor het betreffende teelttype de tweede nitraatresidudrempelwaarde overschrijdt.

Voor elk nitraatresidutype dat op het betreffende bedrijf in het betreffende jaar van toepassing is, wordt het aantal hectares, tot op twee cijfers na de komma, bepaald waarop dat nitraatresidutype van toepassing is. Dit getal wordt vermenigvuldigd met het resultaat van de nitraatresidubepaling uitgevoerd op een perceel waarop dit nitraatresidutype van toepassing is. Als voor één nitraatresidutype er meerdere nitraatresidubepalingen zijn uitgevoerd op percelen waarop dit nitraatresidutype van toepassing is, wordt eerst het gemiddelde bepaald van de verschillende nitraatresidumetingen, alvorens dit te vermenigvuldigen met het aantal betrokken hectares. Nadat voor elk van de nitraatresidutypes die op het betreffende bedrijf in het betreffende jaar van toepassing zijn, de vermenigvuldiging is gebeurd, worden de bekomen getallen opgeteld en vervolgens gedeeld door het aantal hectares landbouwgrond die in het betreffende jaar tot het bedrijf behoren. Het resultaat van deze deling is het gewogen gemiddelde van de nitraatresidubepalingen als vermeld in het eerste lid, 1°.

Voor elk van de nitraatresidutypes die op het betreffende bedrijf in het betreffende jaar van toepassing zijn, wordt het aantal hectares, tot op twee cijfers na de komma, bepaald waarop dat nitraatresidutype van toepassing is. Dit getal wordt vermenigvuldigd met de overeenkomstige eerste nitraatresidudrempelwaarde voor

het betrokken nitraatresidutype. Nadat voor elk van de nitraatresidutypes die op het betreffende bedrijf in het betreffende jaar van toepassing zijn, de vermenigvuldiging is gebeurd, worden de bekomen getallen opgeteld en vervolgens gedeeld door het aantal hectares landbouwgrond die in het betreffende jaar tot het bedrijf behoren. Het resultaat van deze deling is de gewogen gemiddelde eerste nitraatresidudrempelwaarde van het betrokken bedrijf in het betreffende jaar als vermeld in het eerste lid, 1°.

Voor elk van de nitraatresidutypes die op het betreffende bedrijf in het betreffende jaar van toepassing zijn, wordt het aantal hectares, tot op twee cijfers na de komma, bepaald waarop dat nitraatresidutype van toepassing is. Dit getal wordt vermenigvuldigd met de overeenkomstige tweede nitraatresidudrempelwaarde voor het betrokken nitraatresidutype. Nadat voor elk van de nitraatresidutypes die op het betreffende bedrijf in het betreffende jaar van toepassing zijn, de vermenigvuldiging is gebeurd, worden de bekomen getallen opgeteld en vervolgens gedeeld door het aantal hectares landbouwgrond die in het betreffende jaar tot het bedrijf behoren. Het resultaat van deze deling is de gewogen gemiddelde tweede nitraatresidudrempelwaarde van het betrokken bedrijf in het betreffende jaar als vermeld in het eerste lid, 1°.

Als er voor een nitraatresidutype dat op het betreffende bedrijf in het betreffende jaar van toepassing is, geen resultaat van een nitraatresidubepaling uitgevoerd op een perceel waarop dit nitraatresidutype van toepassing is, beschikbaar is, wordt voor het bepalen van het gewogen gemiddelde van de nitraatresidubepalingen en van de gewogen gemiddelde eerste en tweede nitraatresidudrempelwaarde voor het betrokken bedrijf, geen rekening gehouden met het aantal hectares, tot op twee cijfers na de komma, waarop dat nitraatresidutype van toepassing is.

Als er voor eenzelfde teelttype twee nitraatresidutypes op het betreffende bedrijf in het betreffende jaar van toepassing zijn, wordt het gemiddelde van alle nitraatresidubepalingen, uitgevoerd op een perceel waarop dit teelttype van toepassing is, bepaald. Vervolgens wordt voor elk van beide nitraatresidutypes, het aantal nitraatresidubepalingen uitgevoerd op een perceel waarop het betreffende nitraatresidutype van toepassing is, vermenigvuldigd met de overeenkomstige tweede nitraatresidudrempelwaarde. Beide getallen worden opgeteld en gedeeld door het aantal nitraatresidubepalingen uitgevoerd op een perceel waarop dit teelttype van toepassing is. Als het resultaat van deze deling lager is dan het gemiddelde van alle nitraatresidubepalingen uitgevoerd op een perceel waarop dit teelttype van toepassing is, is er voor het betreffende teelttype een overschrijding van de tweede nitraatresidudrempelwaarde.

§5. De beoordeling van de nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau, op basis van de drie criteria, vermeld in paragraaf 4, leidt tot een classificatie van de betrokken bedrijven, in vier categorieën, met name categorie nul, categorie I, categorie II en categorie III.

Een bedrijf wordt in een bepaald jaar als categorie nul geclassificeerd als het gewogen gemiddelde van de in het vorige jaar bepaalde nitraatresidu's kleiner dan of gelijk is aan de gewogen gemiddelde eerste nitraatresidudrempelwaarde van het bedrijf.

Een bedrijf wordt in een bepaald jaar als categorie I geclassificeerd als, voor wat betreft de in het vorige jaar bepaalde nitraatresidu's, voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- 1° het gewogen gemiddelde van de nitraatresidubepalingen is groter dan de gewogen gemiddelde eerste nitraatresidudrempelwaarde van het bedrijf en kleiner dan of gelijk aan de gewogen gemiddelde tweede nitraatresidudrempelwaarde van het bedrijf;

- 2° maximaal een derde van de nitraatresidubepalingen overschrijden de overeenkomstige tweede nitraatresidurempelwaarde en voor maximaal één teelttype overschrijdt het gemiddelde van de overeenkomstige nitraatresidubepalingen de overeenkomstige tweede nitraatresidurempelwaarde.

Een bedrijf wordt in een bepaald jaar als categorie II geclassificeerd als, voor wat betreft de in het vorige jaar bepaalde nitraatresidu's, voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- 1° het gewogen gemiddelde van de nitraatresidubepalingen is groter dan de gewogen gemiddelde eerste nitraatresidurempelwaarde van het bedrijf en kleiner dan of gelijk aan de gewogen gemiddelde tweede nitraatresidurempelwaarde van het bedrijf;
- 2° er is niet voldaan aan de voorwaarde, vermeld in het vorige lid, 2°.

Een bedrijf wordt in een bepaald jaar als categorie III geclassificeerd als het gewogen gemiddelde van de in het vorige jaar bepaalde nitraatresidu's groter is dan de gewogen gemiddelde tweede nitraatresidurempelwaarde van het bedrijf.

§6. De classificaties in de categorieën nul, I, II en III als vermeld in paragraaf 5, gebeuren van rechtswege. De Mestbank vermeldt de classificaties op het door de Mestbank ter beschikking gestelde internetloket. De landbouwer kan tegen deze classificaties bezwaar indienen uiterlijk op 15 maart van het betrokken jaar. In afwijking hiervan wordt, als voor een bepaald bedrijf op 15 februari van een bepaald jaar de classificatie nog niet vermeld wordt op het door de Mestbank ter beschikking gesteld internetloket, voor de betrokken landbouwer de termijn om bezwaar in te dienen, verlengd tot de dertigste dag nadat de classificatie voor zijn bedrijf op het internetloket vermeld werd. Het bezwaar moet per aangetekende brief gericht worden aan het afdelingshoofd van de Mestbank.

Het afdelingshoofd van de Mestbank neemt een beslissing binnen 90 dagen vanaf de afgifte op de post van de aangetekende brief, vermeld in het eerste lid. De beslissing wordt aan de indiener van het bezwaar ter kennis gebracht via het door de Mestbank ter beschikking gestelde internetloket. De indiening van een bezwaar schorst de aangevochten beslissing niet.

§7. Voor de toepassing van de artikelen 14 en 15 wordt rekening gehouden met alle nitraatresidubepalingen die, in uitvoering van dit decreet of een andere wetgeving, uitgevoerd zijn op een perceel of op percelen waarop, in toepassing van de artikelen 14 en 15, een nitraatresidubepaling wordt genomen of moet worden genomen.

Het erkend laboratorium dat een nitraatresidubepaling uitvoert, in toepassing van de artikelen 14 en 15, stelt de Mestbank, uiterlijk de werkdag voor de bemonstering, hiervan in kennis, via de door de Mestbank ter beschikking gestelde webapplicatie.

§8. De Vlaamse Regering kan nadere regels voor de toepassing van dit artikel stellen, onder meer met betrekking tot de wijze waarop de resultaten van de nitraatresidubepalingen aan de Mestbank overgemaakt moeten worden.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat bij een overdracht, een overname, een opsplitsing of een wijziging van de bedrijfsstructuur van een bedrijf, de classificaties in de categorieën nul, I, II en III als vermeld in paragraaf 5, aan beide bedrijven of aan één van beide bedrijven toegekend worden.”

Art. 11. Artikel 17 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 6 mei 2011, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 17. §1. De fosfaatbemestingsnorm voor landbouwgronden gelegen in fosfaatverzadigde gebieden bedraagt 40 kg P_2O_5 per hectare en per jaar.

§2. De Vlaamse Regering bakent de fosfaatverzadigde gebieden af op basis van een inventarisatie van de bemonstering van percelen waarvoor met een probabiliteit van 95% de kritische grenswaarde voor fosfaatdoorslag van 35% profielgemiddelde fosfaatverzadigingsgraad overschreden is.

§3. Voor een perceel gelegen in een fosfaatverzadigd gebied waarvan op grond van een analyse zou blijken dat het niet fosfaatverzadigd is, gelden de bepalingen van paragraaf 1 niet. In dit geval vallen de kosten van de analyse ten laste van de Mestbank.

§4. Als voor een perceel gelegen in een fosfaatverzadigd gebied, een bodem-analyse is uitgevoerd, voor de bepaling van de hoeveelheid plantbeschikbare fosfaat in de bodem, op basis waarvan het betreffend perceel als klasse III of lager is ingedeeld, overeenkomstig artikel 13, §3, wordt het perceel als niet fosfaatverzadigd beschouwd en gelden de bepalingen van paragraaf 1 niet.

§5. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast en bepaalt de wijze waarop de resultaten van de analyse als vermeld in paragraaf 3, aan de Mestbank overgemaakt moeten worden.”.

Art. 12. In artikel 18, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten 19 december 2008 en 6 mei 2011, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Op landbouwgronden die voor een deel gelegen zijn in meerdere gebieden met verschillende bemestingsregels of bemestingsnormen of die in verschillende klassen als vermeld in artikel 13, §3, ingedeeld zijn, worden voor het bepalen van de van toepassing zijnde bemestingsregels en voor de beperkingen voor fosfaat, werkzame stikstof, stikstof, stikstof uit dierlijke mest, stikstof uit andere meststoffen en stikstof uit kunstmest, de bepalingen die van toepassing zijn op het grootste gedeelte van het perceel van toepassing op het volledige perceel.”.

Art. 13. Artikel 19 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 6 mei 2011 en 28 februari 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 19. Op steile hellingen moeten meststoffen op de volgende wijze op of in de bodem gebracht worden:

- 1° op beteelde steile hellingen is voor het op of in de bodem brengen van vloeibare dierlijke mest of vloeibare andere meststoffen, zode-injectie of mestinjectie verplicht;
- 2° op niet-beteelde steile hellingen is voor het op of in de bodem brengen van dierlijke mest, andere meststoffen en kunstmest, mestinjectie of directe onderwerking in één werkgang verplicht. In afwijking hiervan moeten vaste dierlijke mest, vaste andere meststoffen en kunstmest in vaste vorm binnen het uur na de aanwending ondergewerkt worden.

Het op of in de bodem brengen van meststoffen, met uitzondering van rechtstreekse uitscheiding door begrazing, is verboden op percelen landbouwgrond met een gemiddeld stijgingspercentage hoger dan of gelijk aan 15%.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen.”.

Art. 14. In artikel 22, §1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 28 februari 2014, worden het derde tot en met het vijfde lid vervangen door wat volgt:

"In afwijking van het tweede lid, worden de volgende meststoffen niet-emissiearm opgebracht:

- 1° spuistroom, gft-compost of groencompost;
- 2° vloeibare dierlijke mest en vloeibare andere meststoffen met een drogestofgehalte van maximaal 2% die een lager gehalte hebben aan ammoniakale stikstof dan 1 kg NH₄-N per 1000 l of 1 kg NH₄-N per 1000 kg;
- 3° stalmest of champost die:
 - a) op grasland opgebracht wordt;
 - b) gebruikt wordt voor bepaalde houtige teelten;
 - c) in het voorjaar opgebracht wordt op landbouwgronden waarop wintergranen geteeld worden;
- 4° vaste dierlijke mest arm aan ammoniakale stikstof en vaste andere meststoffen arm aan ammoniakale stikstof die gebruikt wordt voor bepaalde houtachtige teelten.

In afwijking van het tweede lid, 3°, worden de vaste dierlijke mest en vaste andere meststoffen die arm zijn aan ammoniakale stikstof binnen 24 uur na de opbrenging ingewerkt.

Om gebruik te maken van de afwijking, vermeld in het derde lid, 2°, moet de Mestbank een attest hebben afgegeven dat bij de toediening van de meststoffen aanwezig is. Het attest wordt alleen afgegeven voor meststoffen waarvan het gehalte aan ammoniakale stikstof, vermeld in het derde lid, 2°, bewezen is volgens een analyse, uitgevoerd door een erkend laboratorium. De kosten van de analyse zijn voor rekening van de aanvrager."

Art. 15. In artikel 23 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 12 december 2008, 23 december 2010, 6 mei 2011 en 28 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, eerste lid, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

- "1° de landbouwer die:
- a) een bedrijf heeft met een productie aan dierlijke mest groter dan of gelijk aan 300 kg P₂O₅;
 - b) een bedrijf heeft waarvan op de verschillende exploitaties die deel uitmaken van het bedrijf, in het jaar in kwestie op een bepaald ogenblik gezamenlijk meer dan 300 kg P₂O₅ uit dierlijke mest opgeslagen was;
 - c) een bedrijf heeft waarvan de verschillende exploitaties die deel uitmaken van het bedrijf, in het kalenderjaar in kwestie op een bepaald ogenblik gezamenlijk een oppervlakte landbouwgrond groter dan of gelijk aan 2 ha in gebruik hebben;
 - d) een bedrijf heeft waarvan de verschillende exploitaties die deel uitmaken van het bedrijf, in het kalenderjaar in kwestie op een bepaald ogenblik gezamenlijk een effectieve oppervlakte groeimedium voor het telen van gewassen groter dan of gelijk aan 50 a hebben;
 - e) een bedrijf heeft waarvan de verschillende exploitaties die deel uitmaken van het bedrijf, in het jaar in kwestie op een bepaald ogenblik gezamenlijk een oppervlakte permanent overkapte landbouwgrond groter dan of gelijk aan 50 a in gebruik hebben;

f) als actieve landbouwer gekend is in het GBCS, vermeld in artikel 2, 14°, van het decreet van 22 december 2006 houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid, en geen verklaring heeft ingediend als vermeld in paragraaf 3, waaruit blijkt dat zijn bedrijf niet voldoet aan de voorwaarden, vermeld in a) tot en met e);”;

2° in §1, tweede lid, wordt het woord “c)” vervangen door het woord “d)”;

3° in paragraaf 3 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering kan bepaalde landbouwers, die niet aangifteplichtig zijn overeenkomstig paragraaf 1, verplichten om een verklaring af te leggen.”;

4° de paragrafen 5 tot en met 7 worden vervangen door wat volgt:

“§5. Elke aangifteplichtige landbouwer als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, doet elk jaar, per exploitatie, aangifte van de volgende gegevens:

- 1° het aantal standplaatsen van de dieren, vermeld in artikel 27, die konden gehouden worden op 1 januari van het lopende kalenderjaar;
- 2° per diercategorie, het gemiddeld aantal dieren vermeld in artikel 27, die gehouden zijn in het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte. De dieren die behoren tot de diersoort rundvee moeten niet vermeld worden;
- 3° de opslagcapaciteit van mest op 1 januari van het lopende kalenderjaar, uitgedrukt in m³;
- 4° de opgeslagen hoeveelheid mest op 1 januari van het lopende kalenderjaar uitgedrukt in m³ en de samenstelling ervan uitgedrukt in kg stikstof en difosforpentoxide;
- 5° het gebruik van kunstmest op eigen landbouwgronden gelegen in het Vlaamse Gewest, in het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte uitgedrukt in kg stikstof en difosforpentoxide;
- 6° de aanduiding op cartografisch materiaal van al de tot de exploitatie behorende landbouwgronden, woningen, inrichtingsgebouwen en daarbij horende voorzieningen;
- 7° een aanduiding, in de verzamelaanvraag, van al de tot de exploitatie behorende landbouwgronden, van de gebouwen en andere verharde oppervlakten, en van de volledige tot de exploitatie behorende oppervlakte groeimedium;
- 8° alle elementen die nodig zijn voor de onderbouwing van de nutriëntenbalans met betrekking tot het kalenderjaar voorafgaand aan de aangifte, als de landbouwer, in dat kalenderjaar, gebruikgemaakt heeft van een nutriëntenbalansstelsel als vermeld in artikel 25;
- 9° de hoeveelheid dierlijke mest, inclusief rechtstreekse uitscheiding bij begrazing, andere meststoffen en kunstmest, uitgedrukt in kg stikstof en difosforpentoxide, die in het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte, is afgezet op eigen landbouwgrond buiten het Vlaamse Gewest;
- 10° de productie aan voedingswater uitgedrukt in m³ en de samenstelling ervan uitgedrukt in kg stikstof en difosforpentoxide in het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte;
- 11° de productie aan spuiroom uitgedrukt in m³ en de samenstelling ervan uitgedrukt in kg stikstof en difosforpentoxide in het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte.

De Vlaamse Regering kan deze lijst aanvullen of wijzigen.

§6. De personeelsleden van de Vlaamse Landmaatschappij, de door haar erkende mestvoerders, de derden waarop de Vlaamse Landmaatschappij voor

de uitoefening van haar taken een beroep doet, alsmede eenieder die in welke hoedanigheid ook kennis krijgen van de gegevens en inlichtingen, verzameld in uitvoering van dit decreet, zijn gehouden tot geheimhouding ervan. Deze geheimhoudingsverplichting doet geen afbreuk aan de regeling inzake openbaarmaking van milieu-informatie, vermeld in hoofdstuk II Passieve Openbaarheid, van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur. Deze geheimhoudingsverplichting is niet van toepassing voor uitwisselingen van gegevens met instanties als vermeld in artikel 4, §1, 2°, van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur.

De Vlaamse Landmaatschappij mag de gegevens met betrekking tot de gemiddelde veebezetting als vermeld in paragraaf 1, 1°, overmaken aan de OVAM, die deze gegevens mag gebruiken in het kader van haar bevoegdheden rond de ophaling en verwerking van krenge.

§7. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast betreffende de aangifte, vermeld in dit artikel, en stelt onder meer vast welke gegevens aangegeven dienen te worden, de wijze waarop deze gegevens aangegeven dienen te worden en de wijze waarop de gemiddelde veebezetting berekend wordt. De Vlaamse Regering kan hiervoor ook binnen eenzelfde type van aangifteplichtigen als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, een onderscheid maken. De Vlaamse Regering kan de verplichting tot aangifte als vermeld in paragraaf 1, 6°, beperken tot bepaalde producenten, invoerders of verkopers van diervoerders. De Vlaamse Regering kan de verplichting tot aangifte als vermeld in paragraaf 1, 5°, beperken tot bepaalde producenten, verdelers, importeurs of exporteurs van kunstmest.”.

Art. 16. In artikel 24 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 december 2010 en 28 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste en het tweede lid kan de Vlaamse Regering ook voor andere dieren dan runderen bepalen dat er geen of slechts een beperkt register moet bijgehouden worden of dat voor het bepalen van de gemiddelde veebezetting andere informatiebronnen dan louter het register, vermeld in het eerste lid, gebruikt worden.”;

2° aan paragraaf 5 wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Vlaamse Regering kan de verplichting tot het bijhouden van de in dit artikel bedoelde registers, beperken tot bepaalde types registerplichtigen als vermeld in dit decreet.”.

Art. 17. In artikel 26 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2008, wordt paragraaf 4 opgeheven.

Art. 18. In artikel 27 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 12 december 2008, 19 december 2008, 6 mei 2011 en 28 februari 2014 en bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de tabel, vermeld in paragraaf 1, wordt voor zoogkoeien als vermeld onder punt 1° RUNDVEE, b) Mestvee, het getal “28” vervangen door het getal “25”;

2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De Vlaamse Regering kan de lijst, vermeld in paragraaf 1, aanvullen of wijzigen.”.

Art. 19. Artikel 28 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 12 december 2008 en 23 december 2010, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 28. §1. Als de landbouwer overeenkomstig de bepalingen van artikel 25, heeft geopteerd voor het forfaitaire stelsel, wordt voor een bepaald kalenderjaar, voor een bedrijf het mestoverschot bepaald als de som van de mestoverschotten van de verschillende exploitaties die tot het bedrijf behoren. Hierbij houdt men eveneens rekening met de negatieve mestoverschotten van de exploitaties.

Het mestoverschot van een bepaalde exploitatie:

- 1° uitgedrukt in kg P_2O_5 , wordt bepaald als de op de exploitatie geproduceerde hoeveelheid P_2O_5 uit dierlijke mest, verminderd met de hoeveelheid P_2O_5 uit dierlijke mest die op basis van de gegevens in de verzamelaanvraag voor dat kalenderjaar op de oppervlakte landbouwgronden van de exploitatie, mocht worden opgebracht als vermeld in dit decreet. De op de exploitatie geproduceerde hoeveelheid P_2O_5 uit dierlijke mest, is het product van de gemiddelde veebezetting in de exploitatie gedurende dat kalenderjaar met de overeenkomstige productie per dier, berekend overeenkomstig artikel 27, uitgedrukt in kg P_2O_5 . Bij het bepalen van de hoeveelheid P_2O_5 uit dierlijke mest die op basis van de gegevens in de verzamelaanvraag voor dat kalenderjaar op de oppervlakte landbouwgronden van de exploitatie, mocht worden opgebracht als vermeld in dit decreet, wordt eveneens rekening gehouden met beheerovereenkomsten die de hoeveelheid meststoffen die op een perceel mag opgebracht worden, beperken;
- 2° uitgedrukt in kg N, wordt bepaald als de netto op de exploitatie geproduceerde hoeveelheid N uit dierlijke mest, verminderd met de hoeveelheid N uit dierlijke mest die op basis van de gegevens in de verzamelaanvraag voor dat kalenderjaar op de oppervlakte landbouwgronden van de exploitatie, mocht worden opgebracht als vermeld in dit decreet. De netto op de exploitatie geproduceerde hoeveelheid N uit dierlijke mest, is de op de exploitatie geproduceerde hoeveelheid N uit dierlijke mest, verminderd met de stikstofverliezen, bepaald overeenkomstig artikel 27, §5. De op de exploitatie geproduceerde hoeveelheid N uit dierlijke mest is het product van de gemiddelde veebezetting in de exploitatie gedurende dat kalenderjaar met de overeenkomstige productie per dier, berekend overeenkomstig artikel 27, uitgedrukt in kg N. Bij het bepalen van de hoeveelheid N uit dierlijke mest die op basis van de gegevens in de verzamelaanvraag voor dat kalenderjaar op de oppervlakte landbouwgronden van de exploitatie, mocht worden opgebracht als vermeld in dit decreet, wordt eveneens rekening gehouden met beheerovereenkomsten die de hoeveelheid meststoffen die op een perceel mag opgebracht worden, beperken.

Als in de loop van een bepaald kalenderjaar een exploitatie overgelaten wordt met bijhorende gronden kunnen de overlatende landbouwer en de overnemende landbouwer overeenkomen dat voor dat kalenderjaar het bedrijf van de overlatende landbouwer en het bedrijf van de overnemende landbouwer als één gemeenschappelijk bedrijf worden beschouwd om:

- 1° het vervoer van meststoffen vast te leggen;
- 2° het aantal kg geproduceerde melk per jaar per melkkoe vast te stellen;
- 3° de administratieve geldboete, vermeld in artikel 63, §1, en de straffen, vermeld in artikel 71, §2, 1° en 2°, op te leggen.

De overnemende en de overlatende landbouwer kunnen bepalen dat een van hen aansprakelijk is voor het gemeenschappelijk bedrijf. Bij gebrek aan een dergelijke bepaling zijn zij allebei hoofdelijk aansprakelijk voor het gemeenschappelijk bedrijf.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen en kan de situaties waarvoor twee bedrijven kiezen om als één gemeenschappelijk bedrijf te worden beschouwd als vermeld in het derde lid, 1° tot en met 3°, uitbreiden.

§2. Als de landbouwer heeft geopteerd voor het nutriëntenbalansstelsel, wordt het mestoverschot van een bedrijf voor een bepaald kalenderjaar berekend overeenkomstig de methode bepaald in paragraaf 1, met dien verstande dat nu de reële uitscheidingshoeveelheden, bepaald overeenkomstig artikel 26, of de reële stikstofverliezen in rekening worden gebracht.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen.

§3. De Mestbank maakt jaarlijks, voor elk bedrijf, voor de nutriënten N en P_2O_5 , een mestbalans op, op basis van de berekening als vermeld in artikel 62bis.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen.”.

Art. 20. Artikel 29 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 12 december 2008 en 19 december 2008, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 29. §1. Er wordt een mestverwerkingsplicht opgelegd, die berekend wordt in functie van de gemeentelijke productiedruk van dierlijke mest, uitgedrukt in kg N per hectare, van de gemeente of gemeenten waar het bedrijf, geheel of gedeeltelijk, gelegen is.

De Vlaamse Regering stelt de gemeentelijke productiedruk vast op basis van de netto productie van stikstof uit dierlijke mest en de afzetmogelijkheden van dierlijke mest.

§2. Het bedrijf verwerkt een percentage van het netto stikstofoverschot, berekend overeenkomstig artikel 28, §1, 2°, of §2.

Het te verwerken percentage in een bepaald jaar bedraagt 0,60% per volle schijf van 1000 kg netto stikstofoverschot van het bedrijf van dat jaar, vermeerderd met volgende percentages:

- 1° in gemeenten met een gemeentelijke productiedruk kleiner of gelijk aan 170 kg N per hectare: 10%;
- 2° in gemeenten met een gemeentelijke productiedruk groter dan 170 kg stikstof per hectare en lager of gelijk aan 340 kg stikstof per hectare: 20%;
- 3° in gemeenten met een gemeentelijke productiedruk groter dan 340 kg stikstof per hectare: 30%.

Het te verwerken percentage in een bepaald jaar is maximaal gelijk aan 60% van het netto stikstofoverschot van het bedrijf van dat jaar.

Indien de te verwerken hoeveelheid per bedrijf minder dan 5000 kg netto stikstof bedraagt is het bedrijf van deze verplichting ontheven.

Voor bedrijven die in meer dan één gemeente zijn gelokaliseerd, geldt een globale verwerkingsplicht die bepaald wordt op basis van het gewogen gemiddelde van de verwerkingsplicht overeenkomstig de dierlijke mestproductie in elke gemeente en de in die gemeente geldende mestverwerkingsplicht.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen.

§3. Voor de verwerking van stikstof wordt een systeem van mestverwerkingscertificaten vastgesteld.

De Mestbank reikt mestverwerkingscertificaten uit aan verwerkingseenheden voor de hoeveelheid stikstof uit dierlijke mest die ze hebben verwerkt.

De Mestbank reikt eveneens mestverwerkingscertificaten uit aan bedrijven die hun productie van dierlijke mest, geheel of gedeeltelijk, exporteren, en aan mestverzamel punten, die dierlijke mest die in hun mestverzamel punt opgeslagen is, exporteren. Er worden geen mestverwerkingscertificaten uitgereikt voor het exporteren van meststoffen vanuit een bepaald bedrijf naar landbouwgronden die behoren tot datzelfde bedrijf en die meegerekend worden voor het berekenen van het bedrijfsmatig mestoverschot, vermeld in artikel 28.

De mestverwerkingscertificaten als vermeld in het tweede en derde lid worden enkel toegekend voor de verwerking of de export van dierlijke mest, die geproduceerd werd op een in het Vlaamse Gewest gelegen exploitatie.

De door de Mestbank uitgereikte mestverwerkingscertificaten als vermeld in het tweede en derde lid, zijn overdraagbaar. Deze overdrachten van mestverwerkingscertificaten worden geregistreerd bij de Mestbank.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast.

§4. Om in een bepaald productiejaar aan de mestverwerkingsplicht, vermeld in paragraaf 2, te voldoen, moet het bedrijf mestverwerkingscertificaten verkrijgen. Deze mestverwerkingscertificaten dienen afgeleverd te zijn voor mest die in dat productiejaar verwerkt werd. De mestverwerkingscertificaten mogen voor maximaal 5000 kg netto stikstof afkomstig zijn van pluimveemest die werd geproduceerd door een ander bedrijf.

De Vlaamse Regering kan, in afwijking van het eerste lid, vaststellen dat in bepaalde gevallen mestverwerkingscertificaten gebruikt mogen worden die afgeleverd zijn voor mest die na dat productiejaar, verwerkt werd.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast.”.

Art. 21. In artikel 34 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 12 december 2008, 1 maart 2013 en 28 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, eerste lid, 1°, wordt de zinsnede “, van de bedrijfsgroep waartoe het bedrijf behoort” opgeheven;

2° in §1, eerste lid, 2°, wordt punt e) opgeheven.

Art. 22. In artikel 35, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 12 december 2008 en 23 december 2010, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° de nutriëntenbalans in het Vlaamse Gewest moet in evenwicht zijn zoals ook moet blijken uit een significante verbetering van de resultaten van de metingen van de relevante parameters. De Vlaamse Regering stelt nadere voorwaarden met betrekking tot de te bereiken milieuresultaten vast.

De Vlaamse Regering kan uitzonderingen toestaan voor een bedrijf dat in het jaar X aan haar mestverwerkingsplicht als vermeld in artikel 29, heeft voldaan en dat daarenboven 25% van de netto uitbreiding heeft verwerkt en in de mate dat er in het Vlaamse Gewest meer dan 13 miljoen kg N wordt verwerkt, zoals vastgesteld op basis van de door de Mestbank uitgereikte mestverwerkingscertificaten als vermeld in artikel 29, §3. Zij kunnen deze

mestverwerking niet invullen door het verwerken of laten verwerken van mest afkomstig van een ander bedrijf. Vanaf het jaar X+1 kent de Mestbank niet-overdraagbare nutriënten-emissierechtenmestverwerking toe, uitgedrukt in NER-MVWr, NER-MVWv, NER-MVWp of NER-MVWa, die alleen kunnen worden aangewend voor de diersoort waarin ze zijn gespecificeerd, uitgezonderd de NER-MVWa, die ook kunnen worden gehouden voor de diersoort paarden. Vanaf het jaar X+1 moet het bedrijf zijn mestverwerkingsplicht als vermeld in artikel 29 voldoen en daarenboven 25% van de gehele uitbreiding plus de gehele uitbreiding, verwerken;”.

Art. 23. In artikel 41bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2008, en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010, 6 mei 2011 en 28 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt in het tweede lid de zinsnede “natuurrichtplannen, zoals bedoeld in §5 van dit artikel” vervangen door de zinsnede “plannen, vermeld in paragraaf 5”;

2° in paragraaf 1 wordt tussen het tweede en het derde lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Als op percelen waar een bemestingsverbod als vermeld in het eerste lid geldt, geen grasland als hoofdteelt of als nateelt aanwezig is, wordt voor de toepassing van dit decreet, voor het betrokken perceel nul als bemestingsnorm toegekend.”;

3° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:

“§5. In plannen conform artikel 48 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbewoud en het natuurlijk milieu kan in functie van het bewoud, het herstel en de ontwikkeling van de natuur en het natuurlijk milieu, gemoduleerd ontheffing worden verleend van het verbod op bemesting zoals bedoeld in §1 tot maximum de bemestingsnormen, vermeld in artikel 13.

In deze plannen kunnen de bemestingsnormen ter stimulering van verdergaande stappen inzake het bewoud, het herstel en de ontwikkeling van de natuur en het natuurlijk milieu mits vergoeding van de inkomstenverliezen, gemoduleerd verstrengd worden.”;

4° paragraaf 7 wordt opgeheven.

Art. 24. In hetzelfde decreet wordt een artikel 41ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 41ter. §1. Met het oog op het bewoud en de versterking van natuurwaarden is op landbouwgronden gelegen in natuurgebieden, natuurontwikkelingsgebieden of natuurreservaten zoals aangeduid op de plannen vastgesteld met toepassing van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, elke vorm van bemesting verboden met uitzondering van bemesting door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing, waarbij twee grootvee-eenheden (GVE) per ha op jaarbasis worden toegelaten.

Als op percelen waar een bemestingsverbod als vermeld in het eerste lid geldt, geen grasland als teelt aanwezig is, wordt voor de toepassing van dit decreet, voor het betrokken perceel nul als bemestingsnorm toegekend.

Tot de vaststelling van de plannen, vermeld in paragraaf 4, kan in afwijking van het eerste lid op de potentieel belangrijke graslanden een supplementaire bemesting van maximaal 100 kg stikstof uit kunstmest per ha per jaar toegestaan

worden, op voorwaarde dat daarover een beheerovereenkomst wordt afgesloten tussen de betrokken landbouwer en de Vlaamse Landmaatschappij, na advies van het Agentschap Natuur en Bos. Die beheerovereenkomst kan nog nadere beperkingen specificeren omtrent de toedieningsperiode van de kunstmest.

§2. Er wordt ontheffing van het verbod, bedoeld in paragraaf 1, gegeven voor die percelen die op 1 januari 2015 een ontheffing hadden, in uitvoering van artikel 15ter, §2, van het meststoffendecreet. Deze ontheffingen zijn eenmalig overdraagbaar, overeenkomstig de bepalingen van artikel 41bis, §4, met dien verstande dat voor het beoordelen van de overdraagbaarheid van de ontheffingen rekening wordt gehouden met overdrachten van de ontheffingen die in het verleden gebeurd zijn, in toepassing van artikel 15ter van het meststoffendecreet.

§3. Er wordt ontheffing van het verbod, bedoeld in §1, gegeven voor die percelen die op 1 januari 2015 een ontheffing hadden, in uitvoering van artikel 15ter, §7.

§4. In plannen conform artikel 48 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbewoud en het natuurlijk milieu kan gemoduleerd ontheffing worden verleend van het verbod op bemesting zoals bedoeld in paragraaf 1 tot maximum de bemestingsnormen, bedoeld in artikel 13.

In deze plannen kunnen de bemestingsnormen ter stimulering van verdergaande stappen inzake het behoud, het herstel en de ontwikkeling van de natuur en het natuurlijk milieu mits vergoeding van de inkomstenverliezen, gemoduleerd verstrengd worden.”

Art. 25. Artikel 42 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 42. In de kwetsbare zone water, vermeld in artikel 6, kan de Vlaamse Regering beheerovereenkomsten met landbouwers sluiten ter stimulering van verdere maatregelen ter verbetering van de milieukwaliteit. Het betreft de beheerovereenkomsten gericht op het verbeteren van de waterkwaliteit.

Deze maatregelen betreffen maatregelen die verder gaan dan de dwingende voorschriften, vermeld in artikel 28, derde lid, van de verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (ELFPO) en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad.

Binnen de perimeter van de speciale beschermingszones aangewezen door de Vlaamse Regering in toepassing van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand en van de richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna en binnen de kwetsbare zone water kan de Vlaamse Regering beheerovereenkomsten sluiten ter stimulering van bemestingspraktijken die een positieve impact hebben op de milieukwaliteit.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast.”

Art. 26. Artikel 44 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 6 mei 2011, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 44. §1. De Vlaamse Landmaatschappij maakt jaarlijks een digitaal rapport op dat een stand van zaken geeft van het voorbije kalenderjaar voor wat betreft:

- 1° de nutriëntenemissierechten op niveau van het Vlaamse Gewest;
- 2° de invulling van de nutriëntenemissierechten op niveau van het Vlaamse Gewest;
- 3° de nutriëntenaanpak aan de bron;

- 4° de verwerkingscapaciteit van dierlijke mest en andere meststoffen;
- 5° de hoeveelheid dierlijke mest die verwerkt is geworden;
- 6° de export van dierlijke mest;
- 7° de uitgevoerde controles;
- 8° de uitgevoerde begeleiding;
- 9° de oplegging en inning van de boetes;
- 10° de kwaliteit van het oppervlakte- en het grondwater;
- 11° de evolutie van de gemeten nitraatresiduwaarden in de landbouwgronden;
- 12° de evolutie van de ammoniakemissies en de ammoniakdeposities.

Het rapport, vermeld in het eerste lid, wordt jaarlijks te laatste op 15 oktober van het betreffende jaar aan de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu voorgelegd, waarna de minister de goedkeuring geeft om het rapport te publiceren op de website van de Vlaamse Landmaatschappij.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen.”.

Art. 27. In hetzelfde decreet wordt hoofdstuk X, dat bestaat uit de artikelen 45 en 46, opgeheven.

Art. 28. In artikel 47 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 6 mei 2011, wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

“§1. De landbouwer moet de meststoffen op een milieukundig verantwoorde wijze en overeenkomstig de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten afzetten.

In het kader van haar knipperlichtfunctie geeft de Mestbank via het door de Mestbank ter beschikking gestelde internetloket aan de betrokken personen een overzicht van de verschillende bij de Mestbank geregistreerde mestverhandelingen. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen.

De exploitant kan een aantal van zijn dieren gedurende een bepaalde periode op landbouwgronden van een andere exploitant laten grazen. In dat geval moet er een overeenkomst, het inschарingscontract, opgemaakt worden tussen beide exploitanten. Dit inschарingscontract geldt als bewijs van mestafzet ten gunste van de exploitant, wiens dieren op landbouwgronden van een andere exploitant grazen en als bewijs van mestafname voor de exploitant, die op zijn landbouwgronden dieren van een andere exploitant laat grazen. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast.”.

Art. 29. In artikel 48, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008 en 6 mei 2011, wordt aan het vijfde lid de volgende zin toegevoegd:

“De gegevens van het systeem van onlinepositiebepaling worden door de AGR-GPS-dienstverlener aan de Mestbank overgemaakt.”.

Art. 30. In artikel 49, §1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 6 mei 2011 en gewijzigd bij de decreten van 1 maart 2013 en 28 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het derde lid wordt tussen de woorden “bepalingen van dit decreet” en de woorden “, voor het vervoer” de zinsnede “of aan wie na een doorlichting als vermeld in artikel 62, één of meerdere maatregelen opgelegd worden als vermeld in artikel 62” ingevoegd;

2° er wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering kan, in afwijking van het eerste lid, 3°, c) tot en met g), voor één of meerdere van de gevallen, vermeld in het eerste lid, 3°, c) tot en met g), een ander afstandscriterium bepalen.”.

Art. 31. In artikel 50, §2, van hetzelfde decreet, toegevoegd bij het decreet van 19 december 2008 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 1 maart 2013, wordt de zinsnede “Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten, of gehygiëniseerde eindproducten afkomstig uit installaties die erkend zijn overeenkomstig dezelfde Verordening (EG) nr. 1774/2002” vervangen door de zinsnede “verordening nr. 1069/2009 of gehygiëniseerde eindproducten afkomstig uit installaties die erkend zijn overeenkomstig verordening nr. 1069/2009”.

Art. 32. In artikel 54 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 december 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste en het vierde lid wordt de zinsnede “verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten” vervangen door de zinsnede “verordening nr. 1069/2009”;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“Als de Mestbank vermoedt dat op een bedrijf, mestverzamel punt, bewerkingseenheid of verwerkingseenheid de bepalingen van dit decreet niet correct nageleefd worden of dat de meststoffen op een onoordeelkundige wijze gebruikt worden, kan ze opleggen dat elke aanvoer of afvoer van dierlijke mest of andere meststoffen naar dat bedrijf, mestverzamel punt, bewerkingseenheid of verwerkingseenheid verboden is, behalve na voorafgaande en schriftelijke toestemming van de Mestbank.”.

Art. 33. In artikel 56 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten” vervangen door de zinsnede “verordening nr. 1069/2009”.

Art. 34. Artikel 59 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 6 mei 2011, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 59. Op de documenten die het transport van meststoffen steeds moeten vergezellen, vermeld in deze afdeling, dient meegedeeld te worden hoeveel kilogram meststoffen er vervoerd worden en wat de stikstof- en fosforsamenstelling van de vervoerde meststoffen is.

Voor het bepalen van de stikstof- en fosforsamenstelling van meststoffen, zijn er verschillende mogelijkheden. Men kan gebruik maken van forfaitaire stikstof- en fosforsamenstellingscijfers. Men kan de analysesresultaten van een of meerdere mestanalyses, uitgevoerd door een krachtens artikel 61, §7, erkend laboratorium, gebruiken.

In afwijking van het eerste lid kan, als de stikstof- en fosforsamenstelling van de meststoffen bepaald wordt op basis van een analyse van de betrokken meststoffen, uitgevoerd door een krachtens artikel 61, §7, erkend laboratorium, waarvan de

resultaten op het moment van het transport nog niet bekend waren, op het document dat altijd gevoegd is bij het transport van meststoffen, vermeld worden dat de stikstof- en fosforsamenstelling van de vervoerde meststoffen later meegedeeld wordt.

De Vlaamse Regering kan voor het bepalen van de samenstelling van meststoffen andere methodes voor het bepalen van de meststoffen samenstelling mogelijk maken. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast voor de toepassing van dit artikel, met inbegrip van een regeling voor het bepalen van de forfaitaire samenstellingscijfers, en kan in bepaalde omstandigheden of voor bepaalde aanbieders of afnemers van meststoffen één of meerdere van hoger vermelde mogelijkheden voor het bepalen van de samenstelling van de vervoerde meststoffen, verplicht maken en kan hieraan extra voorwaarden verbinden. De Vlaamse Regering kan bepalen dat analyseresultaten die extreem afwijken van de forfaitaire samenstellingscijfers niet of slechts onder bepaalde voorwaarden gebruikt kunnen worden. De Vlaamse Regering kan de mogelijkheid voorzien om gebruik te maken van een bedrijfsforfaitaire meststoffen samenstelling en kan de nadere regels hieromtrent vaststellen.”.

Art. 35. Artikel 60bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2009 en gewijzigd bij de decreten van 6 mei 2011 en 28 februari 2014, wordt opgeheven.

Art. 36. Artikel 61 van hetzelfde decreet, opgeheven door het decreet van 30 april 2009, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Art. 61. §1. Met behoud van de toepassing van §2, worden voor dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten het uitoefenen van toezicht, het opleggen van bestuurlijke maatregelen, het onderzoeken van milieu-inbreuken, het opleggen van bestuurlijke geldboeten, het innen en invorderen van verschuldigde bedragen, het opsporen van milieumisdrijven, het strafrechtelijk bestraffen van milieumisdrijven en het opleggen van veiligheidsmaatregelen, uitgevoerd volgens de regels in hoofdstuk III, IV, V, Vbis, VI en VII van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

§2. In afwijking van wat in paragraaf 1 bepaald is, zijn de artikelen 16.3.22 tot en met 16.6.5 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid niet van toepassing op de personen die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 63.

§3. De toezichthouders, die in uitvoering van artikel 16.3.9, §2, eerste lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid aangewezen zijn om toezicht te houden op het Mestdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten, zijn bevoegd om in geval van overtreding proces-verbaal met bewijswaarde tot het tegendeel bewezen is, op te stellen.

§4. Als de in §3 vermelde toezichthouders vaststellen dat dit decreet of zijn uitvoeringsbesluiten dreigt overtreden te worden, kunnen zij alle raadgevingen geven die zij nuttig achten om dat te voorkomen.

§5. Als de in §3 vermelde toezichthouders bij de uitoefening van hun toezichtopdracht een overtreding op dit decreet of zijn uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen zij de vermoedelijke overtreder en eventuele andere betrokkenen aanmanen om de nodige maatregelen te nemen om deze overtreding te beëindigen, de gevolgen ervan geheel of gedeeltelijk ongedaan te maken of een herhaling ervan te voorkomen.

§6. De in §3 vermelde toezichthouders kunnen een bevel geven aan de vermoedelijke overtreder om maatregelen te nemen om de overtreding te beëindigen, de gevolgen ervan ongedaan te maken of herhaling te voorkomen.

§7. Alle staalnames en analyses, die ter uitvoering van dit decreet verricht worden, moeten gebeuren door daartoe erkende laboratoria. De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast met betrekking tot de voorwaarden voor de erkenning van laboratoria en de manier waarop deze erkenning wordt aangevraagd, verleend en geheel of gedeeltelijk kan worden opgeheven of geschorst. De Vlaamse Regering kan ook een bedrag aan de aanvrager van de erkenning opleggen ter delging van de kosten.

§8. De staalnames en de analyses in het kader van dit decreet moeten gebeuren overeenkomstig het door de Mestbank beheerde "methodenboek met bemonsterings- en analysemethoden voor meststoffen, bodem en diervoeders in het kader van het Mestdecreet". De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de wijze waarop de staalnames en de analyses, die ter uitvoering van dit decreet verricht worden, moeten uitgevoerd worden.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat een erkend laboratorium dat een staalname of een analyse uitvoert, in het kader van dit decreet, de Mestbank uiterlijk de werkdag voor de staalname of de analyse hiervan in kennis stelt via een door de Mestbank ter beschikking gestelde webapplicatie."

Art. 37. Artikel 62 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2009, 23 december 2010 en 6 mei 2011, wordt vervangen door wat volgt:

"§1. De Mestbank kan bij eenieder die activiteiten uitoefent die vallen onder het toepassingsgebied van dit decreet, een doorlichting uitvoeren.

De Mestbank kan bij de uitvoering van deze doorlichting maatregelen opleggen aan betrokkenen, onder meer om een betere opvolging te krijgen van de activiteiten van betrokkenen, om de meststoffen op een meer oordeelkundige manier te gebruiken of om de naleving van het Mestdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten te verzekeren.

De Mestbank kan de betrokkene uitnodigen om de voorlopige resultaten van de doorlichting en in voorkomend geval de voorgenomen maatregelen, te bespreken. De Mestbank beslist vervolgens, in voorkomend geval rekening houdend met de aspecten die tijdens de bespreking met betrokkene werden aangehaald, welke maatregelen worden opgelegd.

§2. Als de Mestbank, in het kader van een doorlichting, vermoedt dat de gegevens, vermeld op de aangifte, vermeld in artikel 23, of vermeld op de documenten, vermeld in hoofdstuk XI, die de aanvoer of afvoer naar de betreffende exploitatie of uitbating regelen, niet correct zijn, kan ze de betrokkene hiermee confronteren en extra stavingsstukken en gegevens vragen bij de betrokkene of bij derden die over nuttige gegevens beschikken.

De Mestbank kan, op basis van al de bekomen gegevens, de aangiftegegevens, zoals onder meer de gemiddelde veebezetting, of de gegevens, vermeld op de documenten, vermeld in hoofdstuk XI, die de aanvoer of afvoer naar de betreffende exploitatie of uitbating regelen, corrigeren.

§3. Als de Mestbank, in het kader van een doorlichting, vermoedt dat voor een exploitatie of een uitbating, in de aangifte, vermeld in artikel 23, of op een van de documenten, vermeld in hoofdstuk XI, die de aanvoer of afvoer naar de betreffende exploitatie of uitbating regelen, een mestsamenstelling wordt vermeld die

niet representatief is, kan de Mestbank een andere mestsamensstelling opleggen voor één of meerdere van de volgende gevallen:

- 1° voor toepassing in de aangifte, vermeld in artikel 23;
- 2° voor toepassing op alle of bepaalde van de documenten, vermeld in hoofdstuk XI, die de aanvoer of afvoer naar de betreffende exploitatie of uitbating regelen. Deze andere mestsamensstelling kan enkel naar de toekomst uitwerking hebben;
- 3° voor de gehele of gedeeltelijke herrekening van de aanvoer of de afvoer.

§4. Als de Mestbank, in het kader van een doorlichting, op basis van de gegevens, vermeld op de documenten, vermeld in hoofdstuk XI, vaststelt dat er vanuit een bepaalde exploitatie of uitbating voor een bepaalde mestsoort meer afvoer is van deze mestsoort dan er op basis van de gegevens uit de aangifte, vermeld in artikel 23, en uit de documenten, vermeld in hoofdstuk XI, aanwezig is op deze exploitatie of uitbating, dan kan de afvoer van deze mestsoort voor de betreffende exploitatie of uitbating beperkt worden tot de hoeveelheid die op deze exploitatie of uitbating aanwezig was.

Voor het bepalen van de hoeveelheid die van een bepaalde mestsoort op een exploitatie of uitbating aanwezig was, wordt rekening gehouden met de hoeveelheden van deze mestsoort die, op basis van de gegevens uit de aangifte, vermeld in artikel 23, en uit de documenten, vermeld in hoofdstuk XI, in voorkomend geval na aanpassing van de gegevens overeenkomstig paragraaf 3 of 4, naar de betrokken exploitatie of uitbating aangevoerd werden en op de betrokken exploitatie of uitbating geproduceerd of opgeslagen werden.

§5. De Mestbank kan een bijkomende mestverwerkingsplicht opleggen, aan het bedrijf waarvoor in het kader van een doorlichting is gebleken dat in de aangifte, vermeld in artikel 23, een te lage gemiddelde veebezetting is vermeld. De bijkomende mestverwerkingsplicht is van toepassing in het jaar volgend op het jaar waarin het bedrijf een administratieve geldboete, vermeld in artikel 63, §1 tot en met §3, heeft gekregen, die onder meer het gevolg was van het vermelden van een te lage gemiddelde veebezetting in de aangifte.

Als er een bijkomende mestverwerkingsplicht opgelegd wordt, moet het bedrijf 125% verwerken van de netto dierlijke stikstofproductie die niet aangegeven werd.

Om aan deze bijkomende mestverwerkingsplicht te voldoen, moet het bedrijf mestverwerkingscertificaten verkrijgen. Deze mestverwerkingscertificaten zijn afgeleverd voor mest die in dat productiejaar verwerkt werd. De verwerking moet gebeuren met dierlijke mest, geproduceerd op het eigen bedrijf, tenzij de volledige bedrijfseigen productie reeds verwerkt wordt. In voorkomend geval mag de verwerking betrekking hebben op dierlijke mest afkomstig van een ander bedrijf.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen.

§6. Als een bedrijf, na een doorlichting, een administratieve geldboete als vermeld in artikel 63, §1 tot en met §3, opgelegd heeft gekregen, en binnen de vijf jaar na de oplegging van deze boete, na een nieuwe doorlichting, terug een administratieve geldboete als vermeld in artikel 63, §1 tot en met §3, opgelegd krijgt voor haar activiteiten in een ander jaar, kunnen één of meerdere van de volgende maatregelen opgelegd worden:

- 1° een gehele of gedeeltelijke reductie van de nutriëntenemissierechten waarover de betrokken landbouwer beschikt;
- 2° een gehele of gedeeltelijke reductie van de hoeveelheid nutriënten die op de tot het bedrijf behorende percelen landbouwgrond mag opgebracht worden, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet.

De reducties, vermeld in het eerste lid, zijn hetzij tijdelijk, voor één of meerdere kalenderjaren, hetzij permanent. De hoogte van de reducties, de keuze om één van beide of beide reducties tegelijk op te leggen, en de beslissing aangaande het permanente of tijdelijke karakter van de reducties, gebeurt proportioneel, rekening houdend met de ernst van de betreffende inbreuken als vermeld in het eerste lid.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen.

§7. De betrokkene wordt met een aangetekende brief op de hoogte gebracht van het opleggen van maatregelen als vermeld in paragraaf 1, van het corrigeren van de gemiddelde veebezetting als vermeld in paragraaf 2, van het opleggen van een andere mestsamenstelling als vermeld in paragraaf 3, van het opleggen van een beperking van de afvoer als vermeld in paragraaf 4, van het opleggen van een bijkomende mestverwerking als vermeld in paragraaf 5, en van het opleggen van een reductie, vermeld in paragraaf 6.

Binnen een termijn van dertig kalenderdagen, vanaf de derde werkdag die volgt op de dag waarop de brief, vermeld in het eerste lid, aan de postdiensten werd overhandigd, kan de betrokkene per aangetekend schrijven, bezwaar indienen. Dit bezwaar is gericht aan de ambtenaren, vermeld in artikel 67, §1.

De behandeling van dit bezwaar gebeurt overeenkomstig de bepalingen van artikel 67, §2 en §3.

De indiening van een bezwaar schorst de aangevochten beslissing niet.

§8. De Vlaamse Regering kan een regeling uitwerken zodat bij een overdracht, een overname, een opsplitsing of een wijziging van de bedrijfsstructuur van een bedrijf of een uitbating, waaraan maatregelen, vermeld in paragraaf 1, een bijkomende mestverwerkingsplicht, vermeld in paragraaf 5, of een reductie, vermeld in paragraaf 6, zijn opgelegd, deze maatregelen, bijkomende mestverwerkingsplicht of reducties, ofwel aan beide bedrijven of uitbatingen toegekend worden, ofwel verdeeld worden tussen beide bedrijven of uitbatingen.

§9. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de toepassing van dit artikel.”.

Art. 38. Artikel 62bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 62bis. §1. De Mestbank gaat in het kader van een doorlichting, vermeld in artikel 62, na of de betrokkene de nutriënten uitgedrukt in werkzame stikstof, stikstof uit dierlijke mest en fosfaat, heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet.

Ze houdt hierbij, in voorkomend geval, rekening met de toepassing van een correctie, een andere mestsamenstelling, een beperking van de afvoer, een bijkomende mestverwerking of een reductie als vermeld in artikel 62.

§2. Voor een landbouwer wordt de hoeveelheid werkzame stikstof die niet is afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet, berekend door de som te maken van de netto dierlijke mest, uitgedrukt in kg werkzame N als vermeld in paragraaf 3, de netto andere meststoffen, uitgedrukt in kg werkzame N als vermeld in paragraaf 8, en de netto kunstmest, uitgedrukt in kg werkzame N. Deze som wordt vervolgens verminderd met de afzetmogelijkheid op eigen landbouwgronden, uitgedrukt in kg werkzame N.

De netto kunstmest, uitgedrukt in kg werkzame N als vermeld in het eerste lid, is de hoeveelheid kunstmest, uitgedrukt in kg N, die de landbouwer op basis van zijn aangifte, vermeld in artikel 23, voor dat productiejaar, gebruikt heeft.

De afzetmogelijkheid op eigen landbouwgronden, uitgedrukt in kg werkzame N als vermeld in het eerste lid, is de hoeveelheid werkzame N die op basis van de gegevens in de verzamelaanvraag voor dat productiejaar op de oppervlakte landbouwgronden van het bedrijf, mocht worden opgebracht, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet. Hierbij wordt eveneens rekening gehouden met beheerovereenkomsten die de hoeveelheid meststoffen die op een perceel mag opgebracht worden, beperken.

§3. Voor het berekenen van de netto dierlijke mest, uitgedrukt in kg werkzame N, worden eerst de netto mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N als vermeld in paragraaf 4, de netto vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N als vermeld in paragraaf 5, de netto vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N als vermeld in paragraaf 6, en de netto bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N als vermeld in paragraaf 7, bepaald.

Als de netto mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N, de netto vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, de netto vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N en de netto bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N, allen een positief getal zijn, bedraagt de netto dierlijke mest, uitgedrukt in kg werkzame N, de som van de netto mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N, vermenigvuldigd met 100%, de netto vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, vermenigvuldigd met 60%, de netto vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, vermenigvuldigd met 30% en de netto bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N, vermenigvuldigd met 20%.

Als de netto mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N, de netto vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, de netto vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N of de netto bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N, een negatief getal is, en de som van deze vier getallen, eveneens een negatief getal is, dan bedraagt de netto dierlijke mest nul.

Als de netto mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N, de netto vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, de netto vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N of de netto bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N, een negatief getal is, terwijl de som van deze vier getallen, een positief getal is, dan wordt eerst het negatieve getal of de negatieve getallen verrekend. De verrekening gebeurt als volgt:

- 1° als de netto mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N, negatief is, dan wordt dit getal eerst in mindering gebracht op de netto vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N. Als het resultaat negatief is, dan wordt het resultaat vervolgens in mindering gebracht op de netto vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N. Als het resultaat nog steeds negatief is, dan wordt het resultaat ten slotte in mindering gebracht op de netto bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N;
- 2° als de netto vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, negatief is, dan wordt dit getal eerst in mindering gebracht op de netto mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N. Als het resultaat negatief is, dan wordt het resultaat vervolgens in mindering gebracht op de netto vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N. Als het resultaat nog steeds negatief is, dan wordt het resultaat ten slotte in mindering gebracht op de netto bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N;

- 3° als de netto vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, negatief is, dan wordt dit getal eerst in mindering gebracht op de netto mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N. Als het resultaat negatief is, dan wordt het resultaat vervolgens in mindering gebracht op de netto vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N. Als het resultaat nog steeds negatief is, dan wordt het resultaat ten slotte in mindering gebracht op de netto bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N;
- 4° als de netto bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N, negatief is, dan wordt dit getal eerst in mindering gebracht op de netto vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N. Als het resultaat negatief is, dan wordt het resultaat vervolgens in mindering gebracht op de netto mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N. Als het resultaat nog steeds negatief is, dan wordt het resultaat ten slotte in mindering gebracht op de netto vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N.

Na verrekening van de negatieve getallen wordt er vervolgens omgerekend naar werkzame stikstof. Dit gebeurt door het resterende getal of de resterende getallen te vermenigvuldigen met de overeenkomstige percentages aan werkzame stikstof, zijnde 20% voor de netto bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N, 30% voor de netto vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, 60% voor de netto vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, en 100% voor de netto mestverwerkingseffluenten. Het resultaat van deze vermenigvuldiging of van deze vermenigvuldigingen wordt vervolgens opgeteld en dit resultaat is de netto dierlijke mest, uitgedrukt in kg werkzame N.

§4. De netto mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N, worden berekend overeenkomstig deze paragraaf.

De netto mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N is de som van de netto geproduceerde mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N, de netto aangevoerde mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N en het opslagverschil mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N.

De netto geproduceerde mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N, is de hoeveelheid mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N, die overeenkomstig de aangifte, vermeld in artikel 23, op het bedrijf werd geproduceerd door het bewerken of verwerken van dierlijke mest.

De netto aangevoerde mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N is de totale aanvoer van mestverwerkingseffluenten in dat productiejaar, uitgedrukt in kg N, via documenten als vermeld in de artikelen 47 tot en met 60, verminderd met de totale afvoer van mestverwerkingseffluenten in dat productiejaar, uitgedrukt in kg N, via documenten als vermeld in de artikelen 47 tot en met 60.

Het opslagverschil van mestverwerkingseffluenten is de hoeveelheid mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van dat productiejaar verminderd met de hoeveelheid mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van het volgende productiejaar.

§5. De netto vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, wordt berekend overeenkomstig deze paragraaf.

De netto vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N is de som van de netto geproduceerde vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, de netto aangevoerde vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N en het opslagverschil vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N.

De netto geproduceerde vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, is de som van de geproduceerde vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, van elk van de diercategorieën, vermeld in artikel 27, §1, waarvan de betrokken landbouwer in het betrokken jaar dieren heeft gehouden.

De geproduceerde vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, van een diercategorie, wordt berekend door de geproduceerde dierlijke mest in stallen, uitgedrukt in kg N, van de betrokken diercategorie te vermenigvuldigen met het percentage van deze productie dat overeenkomstig de gegevens, vermeld in de aangifte als vermeld in artikel 23, gebeurd is onder de vorm van vloeibare dierlijke mest.

De netto aangevoerde vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N is de totale aanvoer van vloeibare dierlijke mest andere dan mestverwerkingseffluenten in dat productiejaar, uitgedrukt in kg N, via documenten als vermeld in de artikelen 47 tot en met 60, verminderd met de totale afvoer van vloeibare dierlijke mest andere dan mestverwerkingseffluenten in dat productiejaar, uitgedrukt in kg N, hetzij via documenten als vermeld in de artikelen 47 tot en met 60 hetzij via het verwerken in dat productiejaar van vloeibare dierlijke mest andere dan mestverwerkingseffluenten op het eigen bedrijf, vermeld in artikel 29 en volgende, en eveneens verminderd met de hoeveelheid vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, bekomen na het bewerken van vloeibare dierlijke mest andere dan mestverwerkingseffluenten op het eigen bedrijf als vermeld op de aangifte, vermeld in artikel 23.

Het opslagverschil van vloeibare dierlijke mest andere dan mestverwerkings-effluenten is de hoeveelheid vloeibare dierlijke mest andere dan mestverwerkings-effluenten, uitgedrukt in kg N die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van dat productiejaar verminderd met de hoeveelheid vloeibare dierlijke mest andere dan mestverwerkingseffluenten, uitgedrukt in kg N die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van het volgende productiejaar.

§6. De netto vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, wordt berekend overeenkomstig deze paragraaf.

De netto vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N is de som van de netto geproduceerde vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, de netto aangevoerde vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N en het opslagverschil vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N.

De netto geproduceerde vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, is de som van de geproduceerde vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, van elk van de diercategorieën, vermeld in artikel 27, §1, waarvan de betrokken landbouwer in het betrokken jaar dieren heeft gehouden.

De geproduceerde vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, van een diercategorie, wordt berekend door de geproduceerde dierlijke mest in stallen, uitgedrukt in kg N, van de betrokken diercategorie te vermenigvuldigen met het percentage van deze productie dat overeenkomstig de gegevens, vermeld in de aangifte als vermeld in artikel 23, gebeurd is onder de vorm van vaste dierlijke mest.

De netto aangevoerde vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N is de totale aanvoer van vaste dierlijke mest in dat productiejaar, uitgedrukt in kg N, via documenten als vermeld in de artikelen 47 tot en met 60, vermeerderd met de hoeveelheid vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N, bekomen na het bewerken van vloeibare dierlijke mest op het eigen bedrijf als vermeld op de aangifte vermeld in artikel 23, en verminderd met de totale afvoer van vaste dierlijke mest in dat productiejaar, uitgedrukt in kg N, hetzij via documenten als vermeld in de artikelen 47 tot en met 60 hetzij via het verwerken in dat productiejaar van vaste dierlijke mest op het eigen bedrijf, vermeld in artikel 29 en volgende.

Het opslagverschil van vaste dierlijke mest is de hoeveelheid vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van dat productiejaar verminderd met de hoeveelheid vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van het volgende productiejaar.

§7. De netto bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N, wordt berekend overeenkomstig deze paragraaf.

De netto bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N is de som van de netto geproduceerde bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N en de netto aangevoerde bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N.

De netto geproduceerde bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N, is de som van de geproduceerde bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N, van elk van de diercategorieën, vermeld in artikel 27, §1, waarvan de betrokken landbouwer in het betrokken jaar dieren heeft gehouden.

De geproduceerde bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N, van een diercategorie, wordt berekend door de gemiddelde veebezetting van de betrokken diercategorie in het betrokken jaar te vermenigvuldigen met het overeenkomstige uitscheidingscijfer, in voorkomend geval verminderd met de overeenkomstige stikstofverliezen bepaald overeenkomstig artikel 27, §5, en met het percentage van de tijd dat de dieren van de betrokken diercategorie in het betrokken jaar grazend hebben doorgebracht, overeenkomstig de aangifte als vermeld in artikel 23.

De netto aangevoerde bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N, is de ontvangen dierlijke mest door inscharringscontracten als vermeld in artikel 47, §1, tweede lid, verminderd met de afgevoerde dierlijke mest door inscharringscontracten als vermeld in artikel 47, §1, tweede lid.

De geproduceerde dierlijke mest in stallen, uitgedrukt in kg N, van een diercategorie, wordt berekend door eerst de gemiddelde veebezetting van de betrokken diercategorie in het betrokken jaar te vermenigvuldigen met de overeenkomstige productie per dier als vermeld in artikel 26 of 27, en met het percentage van de tijd dat de dieren van de betrokken diercategorie in het betrokken jaar in een stal hebben doorgebracht. Het resultaat van deze vermenigvuldiging wordt vervolgens verminderd met de stikstofverliezen bepaald overeenkomstig artikel 27, §5.

§8. De netto andere meststoffen, uitgedrukt in kg werkzame N, worden berekend overeenkomstig deze paragraaf.

De netto andere meststoffen, uitgedrukt in kg werkzame N is de som van de netto rest andere meststoffen, uitgedrukt in kg werkzame N, de netto gecertificeerde gft- en groencompost, uitgedrukt in kg werkzame N en de netto traagvrijkomende andere meststoffen, uitgedrukt in kg werkzame N.

Rest andere meststoffen zijn alle andere meststoffen met uitzondering van gecertificeerde gft- en groencompost en met uitzondering van traagvrijkomende andere meststoffen.

De netto rest andere meststoffen, uitgedrukt in kg werkzame N, wordt berekend door de bruto rest andere meststoffen, uitgedrukt in kg N te vermenigvuldigen met 60%. Dit getal is minstens nul.

De bruto rest andere meststoffen, uitgedrukt in kg N is de som van de netto-aanvoer van rest andere meststoffen, uitgedrukt in kg N, en van het opslagverschil van rest andere meststoffen, uitgedrukt in kg N.

De nettoaanvoer van rest andere meststoffen, uitgedrukt in kg N is de totale aanvoer van rest andere meststoffen in dat productiejaar, uitgedrukt in kg N via documenten als vermeld in de artikelen 47 tot en met 60, vermeerderd met de productie van andere meststoffen op het bedrijf, overeenkomstig de aangifte als vermeld in artikel 23 verminderd met de totale afvoer van rest andere meststoffen in dat productiejaar, uitgedrukt in kg N hetzij via documenten als vermeld in de artikelen 47 tot en met 60, hetzij via het verwerken in dat productiejaar van rest andere meststoffen op het eigen bedrijf als vermeld in artikel 29 en volgende.

Het opslagverschil van rest andere meststoffen is de hoeveelheid rest andere meststoffen, uitgedrukt in kg N die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van dat productiejaar verminderd met de hoeveelheid rest andere meststoffen, uitgedrukt in kg N die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van het volgende productiejaar.

De netto gecertificeerde gft- en groencompost, uitgedrukt in kg werkzame N, wordt berekend door de bruto gecertificeerde gft- en groencompost, uitgedrukt in kg N te vermenigvuldigen met 15%. Dit getal is minstens nul.

De bruto gecertificeerde gft- en groencompost, uitgedrukt in kg N is de som van de nettoaanvoer van gecertificeerde gft- en groencompost, uitgedrukt in kg N, en van het opslagverschil van gecertificeerde gft- en groencompost, uitgedrukt in kg N.

De nettoaanvoer van gecertificeerde gft- en groencompost, uitgedrukt in kg N is de totale aanvoer van gecertificeerde gft- en groencompost in dat productiejaar, uitgedrukt in kg N via documenten als vermeld in de artikelen 47 tot en met 60, verminderd met de totale afvoer van gecertificeerde gft- en groencompost in dat productiejaar, uitgedrukt in kg N hetzij via documenten als vermeld in de artikelen 47 tot en met 60, hetzij via het verwerken in dat productiejaar van gecertificeerde gft- en groencompost op het eigen bedrijf als vermeld in artikel 29 en volgende.

Het opslagverschil van gecertificeerde gft- en groencompost is de hoeveelheid gecertificeerde gft- en groencompost, uitgedrukt in kg N die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van dat productiejaar verminderd met de hoeveelheid gecertificeerde gft- en groencompost, uitgedrukt in kg N die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van het volgende productiejaar.

De netto traagvrijkomende andere meststoffen, uitgedrukt in kg werkzame N, wordt berekend door de bruto traagvrijkomende andere meststoffen, uitgedrukt in kg N te vermenigvuldigen met 30%. Dit getal is minstens nul.

De bruto traagvrijkomende andere meststoffen, uitgedrukt in kg N is de som van de nettoaanvoer van traagvrijkomende andere meststoffen, uitgedrukt in kg N, en van het opslagverschil van traagvrijkomende andere meststoffen, uitgedrukt in kg N.

De nettoaanvoer van traagvrijkomende andere meststoffen, uitgedrukt in kg N is de totale aanvoer van traagvrijkomende andere meststoffen in dat productiejaar, uitgedrukt in kg N via documenten als vermeld in artikel 47 tot en met 60, vermeerderd met de productie van andere meststoffen op het bedrijf, overeenkomstig de aangifte als vermeld in artikel 23, verminderd met de totale afvoer van traagvrijkomende andere meststoffen in dat productiejaar, uitgedrukt in kg N hetzij via documenten als vermeld in artikel 47 tot en met 60, hetzij via het verwerken in dat productiejaar van traagvrijkomende andere meststoffen op het eigen bedrijf als vermeld in artikel 29 en volgende.

Het opslagverschil van traagvrijkomende andere meststoffen is de hoeveelheid traagvrijkomende andere meststoffen, uitgedrukt in kg N die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van dat productiejaar verminderd met de hoeveelheid traagvrijkomende andere meststoffen, uitgedrukt in kg N die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van het volgende productiejaar.

§9. Het aantal kg stikstof uit dierlijke mest die de landbouwer niet heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet is de som van de netto mestverwerkingseffluenten als vermeld in paragraaf 4, de netto vloeibare dierlijke mest, uitgedrukt in kg N als vermeld in paragraaf 5, de netto vaste dierlijke mest, uitgedrukt in kg N als vermeld in paragraaf 6, en de netto bemesting door begrazing van vee, uitgedrukt in kg N als vermeld in paragraaf 7, verminderd met de afzetmogelijkheid van dierlijke mest op eigen landbouwgronden, uitgedrukt in kg N.

De afzetmogelijkheid van dierlijke mest op eigen landbouwgronden, uitgedrukt in kg N, is de hoeveelheid N uit dierlijke mest, die op basis van de gegevens in de verzamelaanvraag voor dat productiejaar op de oppervlakte landbouwgronden van het bedrijf, mocht worden opgebracht, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet. Hierbij wordt eveneens rekening gehouden met beheerovereenkomsten die de hoeveelheid meststoffen die op een perceel mag opgebracht worden, beperken.

§10. Het aantal kg P_2O_5 die de landbouwer niet heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet, is de som van de dierlijke mestproductie, uitgedrukt in kg P_2O_5 , de nettoaanvoer van dierlijke mest en andere meststoffen, uitgedrukt in kg P_2O_5 , de gebruikte hoeveelheid kunstmest, uitgedrukt in kg P_2O_5 , het opslagverschil van dierlijke mest, uitgedrukt in kg P_2O_5 , en het opslagverschil van andere meststoffen, uitgedrukt in kg P_2O_5 , verminderd met de afzetmogelijkheid op eigen landbouwgronden, uitgedrukt in kg P_2O_5 .

Als een landbouwer gecertificeerde gft- en groencompost gebruikt, wordt het resultaat van de berekening, vermeld in het eerste lid, verminderd met de helft van het nettogebruik van gecertificeerde gft- en groencompost, uitgedrukt in kg P_2O_5 . Het nettogebruik van gecertificeerde gft- en groencompost, uitgedrukt in kg P_2O_5 , is de som van de totale aanvoer in dat productiejaar van gecertificeerde gft- en groencompost, uitgedrukt in kg P_2O_5 via documenten als vermeld in de artikelen 47 tot en met 60, verminderd met de totale afvoer in dat productiejaar van gecertificeerde gft- en groencompost, uitgedrukt in kg P_2O_5 via documenten als vermeld in de artikelen 47 tot en met 60, vermeerderd met de hoeveelheid gecertificeerde gft- en groencompost, uitgedrukt in kg P_2O_5 , die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van dat productiejaar en verminderd met de hoeveelheid gecertificeerde gft- en groencompost, uitgedrukt in kg P_2O_5 , die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van het volgende productiejaar. Dit getal is minstens nul.

Als een landbouwer stalmest of boerderijcompost gebruikt, wordt het resultaat van de berekening, vermeld in het eerste lid, in voorkomend geval na een vermindering als vermeld in het tweede lid, verminderd met de helft van het nettogebruik van stalmest en boerderijcompost, uitgedrukt in kg P_2O_5 . Het nettogebruik van stalmest en boerderijcompost, uitgedrukt in kg P_2O_5 , is de som van de totale productie van stalmest en boerderijcompost, op het eigen bedrijf, overeenkomstig de gegevens van de aangifte als vermeld in artikel 23, de totale aanvoer in dat productiejaar van stalmest en boerderijcompost, uitgedrukt in kg P_2O_5 , via documenten als vermeld in de artikelen 47 tot en met 60, verminderd met de totale afvoer van stalmest en boerderijcompost in dat productiejaar, uitgedrukt in kg P_2O_5 via documenten als vermeld in de artikelen 47 tot en met 60, vermeerderd met de hoeveelheid stalmest en boerderijcompost, uitgedrukt in kg P_2O_5 , die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van dat productiejaar en verminderd met de hoeveelheid stalmest en boerderijcompost uitgedrukt in kg P_2O_5 , die in

het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van het volgende productiejaar. Dit getal is minstens nul en maximaal gelijk aan het aantal kg P_2O_5 die overeenkomstig de bepalingen van dit decreet op basis van de gegevens in de verzamelaanvraag voor dat productiejaar mocht worden opgebracht, op de tot het bedrijf behorende oppervlakte landbouwgronden, die overeenkomstig artikel 13, §3, als klasse I of klasse II ingedeeld zijn.

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt verstaan onder:

- 1° de berekende dierlijke mestproductie, uitgedrukt in kg P_2O_5 : de in dat productiejaar, op het bedrijf geproduceerde hoeveelheid P_2O_5 uit dierlijke mest, berekend overeenkomstig artikel 28;
- 2° nettoaanvoer van dierlijke mest en andere meststoffen, uitgedrukt in kg P_2O_5 : de totale aanvoer van dierlijke mest en andere meststoffen in dat productiejaar, uitgedrukt in kg P_2O_5 via documenten als vermeld in de artikelen 47 tot en met 60, verminderd met de totale afvoer van dierlijke mest en andere meststoffen in dat productiejaar uitgedrukt in kg P_2O_5 hetzij via documenten als vermeld in de artikelen 47 tot en met 60, hetzij via het verwerken in dat productiejaar van dierlijke mest en andere meststoffen op het eigen bedrijf als vermeld in artikel 29 en volgende;
- 3° het opslagverschil van dierlijke mest: de hoeveelheid dierlijke mest, uitgedrukt in kg P_2O_5 die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van dat productiejaar verminderd met de hoeveelheid dierlijke mest, uitgedrukt in kg P_2O_5 die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van het volgende productiejaar;
- 4° het opslagverschil van andere meststoffen: de hoeveelheid andere meststoffen, uitgedrukt in kg P_2O_5 die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van dat productiejaar verminderd met de hoeveelheid andere meststoffen, uitgedrukt in kg P_2O_5 die in het bedrijf gestockeerd was op 1 januari van het volgende productiejaar;
- 5° de gebruikte hoeveelheid kunstmest, uitgedrukt in kg P_2O_5 : de hoeveelheid kunstmest, uitgedrukt in kg P_2O_5 , die de landbouwer op basis van zijn aangifte als vermeld in artikel 23, voor dat productiejaar, gebruikt heeft;
- 6° afzetmogelijkheid op eigen landbouwgronden, uitgedrukt in kg P_2O_5 : de hoeveelheid P_2O_5 die op basis van de gegevens in de verzamelaanvraag voor dat productiejaar op de oppervlakte landbouwgronden van het bedrijf, mocht worden opgebracht, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet. Hierbij wordt eveneens rekening gehouden met beheerovereenkomsten die de hoeveelheid meststoffen die op een perceel mag opgebracht worden, beperken.

§11. Het aantal nutriënten dat een landbouwer niet heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet, is de som van:

- 1° het aantal kg stikstof dat niet is afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet. Dit getal is minstens nul. Dit aantal is het hoogste van twee aantallen, zijnde:
 - a) het aantal kg werkzame stikstof die de landbouwer niet heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet, berekend overeenkomstig paragraaf 2, eerste lid;
 - b) het aantal kg stikstof uit dierlijke mest die de landbouwer niet heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet, berekend overeenkomstig paragraaf 9;
- 2° het aantal kg P_2O_5 die de landbouwer niet heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet, berekend overeenkomstig paragraaf 10. Dit getal is minstens nul.

§12. Als de doorlichting betrekking heeft op een persoon die geen landbouwer is, wordt het aantal nutriënten, uitgedrukt in kg N en in kg P_2O_5 , bepaald die niet zijn afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet.

Voor de berekening van het aantal nutriënten, uitgedrukt in kg N en in kg P_2O_5 , die niet zijn afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet, zijn de bepalingen van de paragrafen 1 tot en met 11, van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat:

- 1° voor een producent, verdeler, importeur of exporteur van andere meststoffen, ook de hoeveelheid geproduceerde, verdeelde, geïmporteerde of geëxporteerde, andere meststoffen in rekening worden gebracht;
- 2° voor een uitbater van een bewerkings- of verwerkingseenheid, ook de hoeveelheid bewerkte of verwerkte meststoffen in rekening worden gebracht;
- 3° voor een producent, verdeler, importeur of exporteur van kunstmest, ook de hoeveelheid geproduceerde, verdeelde, geïmporteerde of geëxporteerde, kunstmest in rekening wordt gebracht.”.

Art. 39. In hetzelfde decreet, wordt een artikel 62ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 62ter. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de personen, vermeld in artikel 61, §2.”.

Art. 40. Artikel 63 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 12 december 2008, 19 december 2008, 30 april 2009, 23 december 2010, 6 mei 2011 en 28 februari 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 63. §1. Onverminderd de bepalingen van artikel 71 en 72, wordt een administratieve geldboete opgelegd aan elke landbouwer, die de nutriënten niet heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet.

Het aantal nutriënten dat niet is afgezet overeenkomstig dit decreet, is de som van het aantal kg stikstof dat niet is afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet als vermeld in artikel 62bis, §11, 1°, en het aantal kg P_2O_5 die de landbouwer niet heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet als vermeld in artikel 62bis, §11, 2°.

De hoogte van de administratieve geldboete verschilt naargelang de soort mest die niet correct is afgezet. De administratieve geldboete bedraagt:

- 1° 5 euro voor elke op het bedrijf geproduceerde kg P_2O_5 of N uit rundermengmest die de landbouwer niet heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet;
- 2° 2 euro voor elke op het bedrijf geproduceerde kg P_2O_5 of N uit rundermest andere dan rundermengmest die de landbouwer niet heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet;
- 3° 3 euro voor elke op het bedrijf geproduceerde kg P_2O_5 of N uit varkensmest die de landbouwer niet heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet;
- 4° 0,4 euro voor elke op het bedrijf geproduceerde kg P_2O_5 of N uit pluimveemest die de landbouwer niet heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet;
- 5° 2,5 euro voor elke op het bedrijf geproduceerde kg P_2O_5 of N, andere dan deze vermeld onder 1° tot en met 4°, die de landbouwer niet heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet;
- 6° 2 euro voor elke niet op het bedrijf geproduceerde kg P_2O_5 of N, die de landbouwer niet heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet.

Als uit de doorlichting niet duidelijk is geworden, welke soort mest als vermeld in het derde lid, niet afgezet is overeenkomstig de bepalingen van dit decreet, wordt het gedeelte van het aantal kg stikstof dat niet is afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet als vermeld in artikel 62bis, §11, 1°, en het gedeelte van het aantal kg P_2O_5 die de landbouwer niet heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet als vermeld in artikel 62bis, §11, 2°, waarvoor niet

duidelijk is op welke soort mest als vermeld in het derde lid, het betrekking heeft, toegewezen aan een of meerdere van de soorten mest als vermeld in het derde lid.

Voor het toewijzen aan een soort mest als vermeld in het derde lid, wordt voor elke mestsoort, vermeld in het derde lid, 1° tot en met 5°, een balans gemaakt, voor respectievelijk N en P_2O_5 , door de berekende dierlijke mestproductie, uitgedrukt respectievelijk in kg P_2O_5 en in kg N, van deze mestsoort, te verminderen met het opslagverschil, uitgedrukt respectievelijk in kg P_2O_5 en in kg N, van deze mestsoort en de nettoaanvoer van deze mestsoort, uitgedrukt respectievelijk in kg P_2O_5 en in kg N, met dien verstande dat de nettoaanvoer maximaal nul is. Men bekomt zo twee rundermengmestbalansen, twee rundermest-andere dan mengmestbalansen, twee varkensmestbalansen, twee pluimveemestbalansen en twee andere-mestbalansen, die uitgedrukt zijn respectievelijk in kg P_2O_5 en in kg N. Als het resultaat van een balans lager is dan nul, wordt het tot nul herleid.

Het gedeelte van het aantal kg stikstof dat niet is afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet als vermeld in artikel 62bis, §11, 1°, en het gedeelte van het aantal kg P_2O_5 die de landbouwer niet heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet als vermeld in artikel 62bis, §11, 2°, waarvoor niet duidelijk is op welke soort mest als vermeld in het derde lid, het betrekking heeft, wordt in de volgende volgorde, aan een of meerdere van de soorten mest als vermeld in het derde lid, toegewezen:

- 1° eerst aan de mestsoort, vermeld in het derde lid, 1°, voor het aantal kg P_2O_5 respectievelijk kg N, dat het resultaat is van de rundermengmestbalans. In voorkomend geval wordt het aantal kg P_2O_5 respectievelijk kg N, dat het resultaat is van de rundermengmestbalans verminderd met het aantal kg rundermengmest, uitgedrukt in kg P_2O_5 respectievelijk kg N, waarvan bij de doorlichting al was gebleken dat deze niet correct was afgezet;
- 2° dan aan de mestsoort, vermeld in het derde lid, 3°, voor het aantal kg P_2O_5 respectievelijk kg N, dat het resultaat is van de varkensmestbalans. In voorkomend geval wordt het aantal kg P_2O_5 respectievelijk kg N, dat het resultaat is van de varkensmestbalans verminderd met het aantal kg varkensmest, uitgedrukt in kg P_2O_5 respectievelijk kg N, waarvan bij de doorlichting al was gebleken dat deze niet correct was afgezet;
- 3° daarna aan de mestsoort, vermeld in het derde lid, 5°, voor het aantal kg P_2O_5 respectievelijk kg N, dat het resultaat is van de andere-mestbalans. In voorkomend geval wordt het aantal kg P_2O_5 respectievelijk kg N, dat het resultaat is van de andere-mestbalans verminderd met het aantal kg mest, andere dan deze vermeld in het derde lid, 1° tot en met 4°, uitgedrukt in kg P_2O_5 respectievelijk kg N, waarvan bij de doorlichting al was gebleken dat deze niet correct was afgezet;
- 4° vervolgens aan de mestsoort, vermeld in het derde lid, 2°, voor het aantal kg P_2O_5 respectievelijk kg N, dat het resultaat is van de rundermest-andere dan mengmestbalans. In voorkomend geval wordt het aantal kg P_2O_5 respectievelijk kg N, dat het resultaat is van de rundermest-andere dan mengmestbalans verminderd met het aantal kg rundermest-andere dan mengmest, uitgedrukt in kg P_2O_5 respectievelijk kg N, waarvan bij de doorlichting al was gebleken dat deze niet correct was afgezet;
- 5° ten slotte aan de mestsoort, vermeld in het derde lid, 5°, voor het aantal kg P_2O_5 respectievelijk kg N, dat het resultaat is van de pluimveemestbalans. In voorkomend geval wordt het aantal kg P_2O_5 respectievelijk kg N, dat het resultaat is van de pluimveemestbalans verminderd met het aantal kg pluimveemest, uitgedrukt in kg P_2O_5 respectievelijk kg N, waarvan bij de doorlichting al was gebleken dat deze niet correct was afgezet.

Als na de toewijzing, vermeld in het zesde lid, 5°, het aantal nutriënten dat niet is afgezet overeenkomstig dit decreet als vermeld in het tweede lid, nog niet volledig is toegewezen aan één of meerdere mestsoorten als vermeld in het derde

lid, wordt het aantal kg P_2O_5 respectievelijk kg N dat nog niet is toegewezen, toegewezen aan de mestsoort, vermeld in het derde lid, 6°.

Bij herhaling van een overtreding binnen de 5 jaar na het opleggen, via het aangetekend schrijven, vermeld in artikel 64, §1, tweede lid, van de administratieve geldboete, vermeld in deze paragraaf, wordt het bedrag van de administratieve geldboete, berekend overeenkomstig deze paragraaf, verdubbeld.

§2. Onverminderd de bepalingen van artikel 71 en 72, wordt aan elke landbouwer die op zijn bedrijf op jaarbasis gemiddeld meer dieren houdt dan de toegekende nutriëntenemissierechten en tijdelijke nutriëntenemissierechten op jaarbasis voor die diersoort gemiddeld toelaten te houden, een administratieve geldboete opgelegd voor de dieren waarvoor de landbouwer niet beschikt over nutriëntenemissierechten.

De administratieve geldboete wordt berekend volgens de volgende formule:
 $NER-D2 - NER-D1 \times 1 \text{ euro} = AGNER-D1$;

waarbij:

NER-D2 = de som van de producten van het aantal gehouden dieren per diercategorie vermenigvuldigd met de waarden NER-D en TNER-D per diercategorie van de tabel voorzien in artikel 30, §3;

NER-D1 = de som van de aan de landbouwer op basis van de artikelen 30, 32, 34 en 36 toegekende NER-D en TNER-D verminderd met de som van de overeenkomstig de artikelen 29, 31, 34, 37, 40, 47 en 62, geannuleerde of gereduceerde nutriëntenemissierechten;

AGNER-D1 = de administratieve geldboete.

Bij herhaling van een overtreding als vermeld in het eerste lid binnen de 5 jaar na het opleggen, via het aangetekend schrijven, vermeld in artikel 64, §1, tweede lid, van de administratieve geldboete, vermeld in deze paragraaf, bedraagt de administratieve geldboete:

$NER-D2 - NER-D1 \times 2 \text{ euro} = AGNER-D2$;

AGNER-D2 = de administratieve geldboete voor een tweede of volgende overtreding.

De landbouwer kan opschorting van inning van de geldboete vragen, volgens de procedure als vermeld in de artikelen 67 en 68. Hiertoe dient hij zich te verbinden om, ten einde de bedrijfsbalans over een periode van twee jaar in evenwicht te brengen, in het daaropvolgende productiejaar de te houden veestapel te verminderen zodanig dat over de twee productiejaar heen de overschreden nutriëntenemissierechten gecompenseerd zijn. De geldboete blijft in dit geval opgeschort totdat door de Mestbank is nagegaan of aan deze verbintenis is voldaan.

In geval aan deze verbintenis niet blijkt voldaan te zijn, is de administratieve geldboete AGNER-D2 op grond van de NER-D waarmee over de periode van de twee opeenvolgende productiejaar heen bekeken, de nutriëntenemissierechten zijn overschreden. Bovendien kan de landbouwer de procedure van de opschorting van de betaling van de geldboete zoals bedoeld in het vierde lid niet meer aanvragen voor het productiejaar waarvoor hij zich had verbonden de veestapel te verminderen.

In geval aan deze verbintenis wel blijkt voldaan te zijn, wordt de vastgestelde boete definitief kwijtgescholden.

Bij herhaling van een overtreding als vermeld in het eerste lid binnen de 5 jaar na het opleggen, via het aangetekend schrijven, vermeld in artikel 64, §1, tweede lid, van de administratieve geldboete, vermeld in deze paragraaf, houdt men echter rekening met de definitief kwijtgescholden boete, en bedraagt de administratieve geldboete bijgevolg AGNER-D2.

§3. Onverminderd de bepalingen van artikel 71 en 72, wordt aan het bedrijf dat niet voldoet aan de mestverwerkingplicht, vermeld in artikel 29, aan de verwerking van de 25% nutriëntenemissierechten als vermeld in artikel 34, §1, 1°, tweede lid, of aan de bijkomende mestverwerkingsplicht, vermeld in artikel 62, §5, een administratieve geldboete opgelegd.

Deze administratieve geldboete bedraagt 2 euro per kg stikstof, die niet is verwerkt overeenkomstig artikel 29.

Bij de vaststelling van een tweede en volgende overtreding, binnen de vijf jaren na het jaar waarin een eerdere overtreding werd begaan als vermeld in het eerste lid, bedraagt de administratieve geldboete 4 euro per kg stikstof.

§4. Lastens de producent, verdeler, importeur of exporteur van andere meststoffen, de uitbater van een mestverzamelpunt, een bewerkings- of een verwerkingseenheid, de erkende mestvoerder of de producent, verdeler, importeur of exporteur van kunstmest, die de door hen geproduceerde, verhandelde of overgedragen meststoffen niet afgezet of geëxporteerd hebben overeenkomstig de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten wordt een administratieve geldboete opgelegd van 5 euro per kg N en 5 euro per kg P_2O_5 , waarvan op basis van de berekening, opgemaakt overeenkomstig artikel 62bis, §12, niet blijkt dat deze afgezet is overeenkomstig de bepalingen van dit decreet.

Bij herhaling van een overtreding binnen de 5 jaar na het opleggen, via het aangetekend schrijven, vermeld in artikel 64, §1, tweede lid, van de administratieve geldboete, vermeld in deze paragraaf, wordt de administratieve geldboete berekend overeenkomstig de voorgaande leden, verdubbeld.

§5. Onverminderd de bepalingen van artikel 71 en 72, wordt een administratieve geldboete opgelegd aan eenieder bij wie tijdens een vaststelling ter plaatse wordt vastgesteld dat hij op een perceel meer meststoffen opbrengt of laat opbrengen dan toegelaten overeenkomstig de bepalingen van dit decreet.

De administratieve geldboete bedraagt 600 euro vermenigvuldigd met het aantal hectares landbouwgrond waarop er meer meststoffen opgebracht zijn dan toegelaten overeenkomstig de bepalingen van dit decreet, met inbegrip van de verdubbeling die toegelaten is overeenkomstig artikel 13, §9, tweede lid, met dien verstande dat de administratieve geldboete steeds minimaal 600 euro bedraagt.

In afwijking van het tweede lid, wordt, als men enkel meer heeft opgebracht of heeft laten opbrengen dan op dat perceel toegelaten overeenkomstig de artikelen 16, 41bis en 41ter van dit decreet, de administratieve geldboete berekend door het aantal hectares landbouwgrond waarop er meer meststoffen opgebracht zijn, dan toegelaten, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 16, 41bis en 41ter, te vermenigvuldigen met 300, met dien verstande dat de administratieve geldboete steeds minimaal 300 euro bedraagt.

Bij herhaling van een overtreding binnen de 5 jaar na het opleggen, via het aangetekend schrijven, vermeld in artikel 64, §1, tweede lid, van de administratieve geldboete, vermeld in deze paragraaf, wordt het bedrag van de administratieve geldboete, berekend overeenkomstig het tweede lid, verdubbeld.

§6. Onverminderd de bepalingen van artikel 71 en 72, wordt een administratieve geldboete van 250 euro opgelegd, aan:

- 1° elke aangifteplichtige als vermeld in artikel 23 die, op de veertigste dag nadat de aangifte uiterlijk moest ingediend zijn en nadat hij werd herinnerd aan zijn aangifteplicht, nog steeds geen aangifte heeft ingediend;
- 2° eenieder die de aangifte, vermeld in artikel 23, foutief heeft ingediend;
- 3° eenieder die een register als vermeld in artikel 24, niet of foutief bijhoudt;
- 4° eenieder die de balansen en de bijhorende stavingsstukken, vermeld in artikel 26, §3, niet of foutief bijhoudt.

De administratieve geldboete bedraagt 250 euro per aangifte, register of balans, die niet of foutief ingediend of bijgehouden wordt.

Bij herhaling van een overtreding binnen de 5 jaar na het opleggen, via het aangetekend schrijven, vermeld in artikel 64, §1, tweede lid, van de administratieve geldboete, vermeld in deze paragraaf, bedraagt de administratieve geldboete 500 euro.

§7. Onverminderd de bepalingen van artikel 71 en 72, wordt aan de landbouwer, die voor een of meerdere exploitaties, en voor een of meerdere diercategorieën, het nutriëntenbalansstelsel als vermeld in artikel 26, toepast en de nutriëntenbalans en de bijhorende stavingsstukken van deze balans niet kan voorleggen, een administratieve geldboete opgelegd.

Voor het berekenen van de administratieve geldboete wordt het verschil gemaakt tussen de forfaitaire uitscheiding, uitgedrukt respectievelijk in kg N en in kg P_2O_5 , en de berekende uitscheiding, uitgedrukt respectievelijk in kg N en in kg P_2O_5 .

De forfaitaire uitscheiding wordt bepaald door de gemiddelde veebezetting van de betrokken diercategorie of diercategorieën, te vermenigvuldigen met de overeenkomstige forfaitaire uitscheidingscijfers, vermeld in artikel 27, §1. Voor de forfaitaire uitscheiding, uitgedrukt in kg N, wordt het bekomen resultaat vervolgens verminderd met de stikstofverliezen, bepaald overeenkomstig artikel 27, §5.

De berekende uitscheiding wordt bepaald door de gemiddelde veebezetting van de betrokken diercategorie of diercategorieën te vermenigvuldigen met de reële uitscheidingscijfers, bepaald overeenkomstig artikel 26. In afwijking hiervan wordt, als de reële uitscheidingscijfers in toepassing van artikel 62, §2, gecorrigeerd zijn, de gemiddelde veebezetting van de betrokken diercategorie of diercategorieën, vermenigvuldigd met de in toepassing van artikel 62, §2, gecorrigeerde uitscheidingscijfers. Voor de forfaitaire uitscheiding, uitgedrukt in kg N, wordt het bekomen resultaat vervolgens verminderd met de stikstofverliezen, bepaald overeenkomstig artikel 27, §5.

Voor de diersoort pluimvee bedraagt de administratieve geldboete 0,4 euro vermenigvuldigd met de som van:

- 1° het verschil tussen de forfaitaire uitscheiding, uitgedrukt in kg N, van de betrokken diercategorieën van de diersoort pluimvee en de berekende uitscheiding, uitgedrukt in kg N, van de betrokken diercategorieën van de diersoort pluimvee;
- 2° het verschil tussen de forfaitaire uitscheiding, uitgedrukt in kg P_2O_5 , van de betrokken diercategorieën van de diersoort pluimvee en de berekende uitscheiding, uitgedrukt in kg P_2O_5 , van de betrokken diercategorieën van de diersoort pluimvee.

Voor de diersoorten, andere dan de diersoort pluimvee, bedraagt de administratieve geldboete 3 euro vermenigvuldigd met de som van:

- 1° het verschil tussen de forfaitaire uitscheiding, uitgedrukt in kg N, van de betrokken diercategorieën die niet behoren tot de diersoort pluimvee en de berekende uitscheiding, uitgedrukt in kg N, van de betrokken diercategorieën die niet behoren tot de diersoort pluimvee;
- 2° het verschil tussen de forfaitaire uitscheiding, uitgedrukt in kg P_2O_5 , van de betrokken diercategorieën die niet behoren tot de diersoort pluimvee en de berekende uitscheiding, uitgedrukt in kg P_2O_5 , van de betrokken diercategorieën die niet behoren tot de diersoort pluimvee.

Bij herhaling van een overtreding binnen de 5 jaar na het opleggen, via het aangetekend schrijven, vermeld in artikel 64, §1, tweede lid, van de administratieve geldboete, vermeld in deze paragraaf, wordt het bedrag van de administratieve geldboete, berekend overeenkomstig deze paragraaf, verdubbeld.

§8. Onverminderd de bepalingen van artikel 71 en 72, wordt aan de landbouwer, vermeld in artikel 26, tweede lid, die voor een of meerdere exploitaties, en voor een of meerdere diercategorieën van de diersoort varkens, het nutriëntenbalansstelsel als vermeld in artikel 26, niet toepast of die het toepast en de nutriëntenbalans en de bijhorende stavingsstukken van deze balans niet kan voorleggen, een administratieve geldboete opgelegd.

De administratieve geldboete bedraagt 1 euro, vermenigvuldigd met de gemiddelde veebezetting van het aantal dieren van de diersoort varkens, die op de betrokken exploitatie of de betrokken exploitaties gedurende dat jaar werden gehouden.

Bij herhaling van een overtreding binnen de 5 jaar na het opleggen, via het aangetekend schrijven, vermeld in artikel 64, §1, tweede lid, van de administratieve geldboete, vermeld in deze paragraaf, bedraagt de administratieve geldboete 2 euro, vermenigvuldigd met de gemiddelde veebezetting van het aantal dieren van de diersoort varkens, die op de betrokken exploitatie of de betrokken exploitaties gedurende dat jaar werden gehouden.

§9. Lastens elke landbouwer die één of meerdere van de aan hem, in uitvoering van artikel 13, §6, 14, §2, vierde lid, §4, §5, derde lid, §6, 3°, §7, 1°, §8, eerste lid, 1°, opgelegde nitraatresidubepalingen niet laat uitvoeren, wordt een administratieve geldboete opgelegd van 150 euro per nitraatresidubepaling, die hij niet of niet correct heeft laten uitvoeren.

Bij herhaling van een overtreding binnen de 5 jaar na het opleggen, via het aangetekend schrijven, vermeld in artikel 64, §1, tweede lid, van de administratieve geldboete, vermeld in deze paragraaf, bedraagt de administratieve geldboete 300 euro per aan hem, in uitvoering van artikel 13, §6, 14, §2, vierde lid, §4, §5, derde lid, §6, 3°, §7, 1°, §8, eerste lid, 1°, opgelegde nitraatresidubepalingen die hij niet of niet correct heeft laten uitvoeren.

§10. Lastens elke landbouwer die de maatregelen, hem opgelegd in uitvoering van artikel 14, §6, §7, of §8, of opgelegd in uitvoering van artikel 62, §1, niet of niet correct heeft nageleefd, wordt een administratieve geldboete opgelegd.

De administratieve geldboete bedraagt:

- 1° 250 euro voor elk bemestingsplan als vermeld in artikel 14, §7, 7° of §8, 7°, en elke bodembalans als vermeld in artikel 14, §7, 8° en §8, 8°, die niet of niet correct is opgemaakt. Als voor de opmaak van een bemestingsplan of een bodembalans analyses vereist waren en de vereiste analyses niet genomen werden, wordt de boete verhoogd met 250 euro voor elke ontbrekende analyse;
- 2° 250 euro per hectare voor het aantal hectares landbouwgrond waar geen vanggewas ingezaaid werd hoewel er, in uitvoering van artikel 14, §8, 3°, een vanggewas ingezaaid moest worden;
- 3° 250 euro per keer dat een bedrijf, waaraan een verstrenging van de uitrijregeling werd opgelegd als vermeld in artikel 14, §6, 2°, §7, 2°, en 5°, of §8, 2° of 5°, of een verstrenging van de vervoerregeling als vermeld in artikel 14, §7, 6° of §8, 6°, deze verstrenging niet respecteerde;
- 4° 250 euro per maatregel, opgelegd in uitvoering van artikel 62, §1, die niet of niet correct is nageleefd. Als voor een maatregel, opgelegd in uitvoering van artikel 62, §1, analyses vereist waren en de vereiste analyses niet genomen werden, wordt de boete verhoogd met 250 euro voor elke ontbrekende analyse. Als een maatregel, opgelegd in uitvoering van artikel 62, §1, moet toegepast worden op een bepaald aantal hectares, bedraagt de boete 250 euro vermenigvuldigd met het aantal hectares, waarop de maatregel niet is toegepast, met dien verstande dat de boete minstens 250 euro bedraagt.

Bij herhaling van een overtreding binnen de 5 jaar na het opleggen, via het aangetekend schrijven, vermeld in artikel 64, §1, tweede lid, van de administratieve geldboete, vermeld in deze paragraaf, wordt de administratieve geldboete berekend overeenkomstig het tweede lid, verdubbeld.

§11. Onverminderd artikel 71 en 72, wordt aan iedere landbouwer aan wie een annulering met 25% van de overgenomen nutriëntenemissierechten wordt opgelegd en die geen geldige melding doet als vermeld in artikel 34, §1, derde lid, een administratieve geldboete opgelegd.

De administratieve geldboete, vermeld in het eerste lid, wordt berekend volgens de volgende formule:

"X: [(het aantal NER-Dred vermenigvuldigd met 2) vermenigvuldigd met M] en gedeeld door 365;

waarbij:

X = het bedrag van de administratieve geldboete, uitgedrukt in euro;

NER-Dred: het aantal NER-D dat met toepassing van artikel 34, §1, eerste lid, 2°, door de Mestbank werd gereduceerd;

M: het aantal kalenderdagen tussen de datum van de toewijzing van een functie van zaakvoerder, beherende vennoot of bestuurder, of van een aandelenoverdracht, waarvoor met toepassing van artikel 34, §1, eerste lid, 2°, een annulering met 25% van de overgenomen nutriëntenemissierechten wordt opgelegd en de datum waarop de Mestbank de overgenomen nutriëntenemissierechten effectief heeft geannuleerd met toepassing van artikel 34, §1, eerste lid, 2°.

§12. Onverminderd de bepalingen van artikel 71 en 72 wordt een administratieve geldboete opgelegd aan eenieder die hetzij als aanbieder, hetzij als ontvanger, hetzij als vervoerder, hetzij als AGR-GPS dienstverlener, hetzij in enige andere hoedanigheid betrokken is bij een transport van meststoffen, en een zware over-

trekking op de in het Mestdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten opgenomen bepalingen rond het vervoer en het gebruik van meststoffen begraat.

De volgende personen begaan een zware overtreding op de in het Mestdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten opgenomen bepalingen rond het vervoer en het gebruik van meststoffen als vermeld in het eerste lid:

- 1° de twee exploitanten die betrokken zijn bij een inscharing waarvoor geen inscharringscontract als vermeld in artikel 47, §1, werd opgemaakt;
- 2° de erkende mestvoerder die een transport foutief nameldt of afmeldt of die op de zestigste dag na de dag waarop er, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten, uiterlijk een namelding of afmelding van een transport moet gebeurd zijn, nog geen namelding of afmelding gedaan heeft;
- 3° de erkend verzender die een transport foutief nameldt of afmeldt of die op de zestigste dag na de dag waarop er, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten, uiterlijk een namelding of afmelding van een transport moet gebeurd zijn, nog geen namelding of afmelding gedaan heeft;
- 4° de landbouwer die een transport, vermeld in artikel 52, 2°, a), foutief nameldt of afmeldt of die op de zestigste dag na de dag waarop er, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten, uiterlijk een namelding of afmelding van een transport moet gebeurd zijn, nog geen namelding of afmelding gedaan heeft;
- 5° de aanbieder en de afnemer van een vervoer als vermeld in artikel 49, §1, eerste lid, f) en g), die een transport foutief nameldt of afmeldt of die op de zestigste dag na de dag waarop er, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten, uiterlijk een namelding of afmelding van een transport moet gebeurd zijn, nog geen namelding of afmelding gedaan heeft;
- 6° de mestvoerder die meststoffen vervoert zonder dat de in dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten vereiste documenten opgemaakt zijn of zonder dat het transport voorafgaandelijk aan het transport aan de Mestbank gemeld is;
- 7° de aanbieder en de afnemer van een vervoer als vermeld in artikel 49, §1, eerste lid, b) tot en met g), waarvoor de in dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten vereiste documenten niet opgemaakt zijn of waarvoor de overeenkomst, vermeld in artikel 49, §1, tweede lid, 1°, niet voorafgaandelijk aan het transport aan de Mestbank gemeld is;
- 8° de erkend verzender die meststoffen aanbiedt zonder dat de in dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten vereiste documenten opgemaakt zijn of zonder dat het transport voorafgaandelijk aan het transport aan de Mestbank gemeld is;
- 9° de aanbieder of de afnemer, die niet valt onder het toepassingsgebied van 7° of 8°, die meststoffen aanbiedt of ontvangt en die op het moment van het aanbieden of ontvangen wist of behoorde te weten dat de in dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten vereiste documenten niet opgemaakt zijn of dat het transport niet aan de Mestbank gemeld is voorafgaandelijk aan het transport;
- 10° de erkende mestvoerder die een transport uitvoert waarvoor een systeem van onlinepositiebepaling moet gebruikt worden en waarbij:
 - a) hetzij geen systeem van onlinepositiebepaling gebruikt wordt;
 - b) hetzij het systeem van onlinepositiebepaling niet of niet correct gebruikt wordt, waardoor de traceerbaarheid van het transport niet langer gewaarborgd is;
- 11° de AGR-GPS-dienstverlener die de gegevens van het systeem van onlinepositiebepaling niet of incorrect aan de Mestbank overmaakt;

- 12° de aanbieder respectievelijk de afnemer die verplicht was om een bepaalde methode voor het bepalen van de samenstelling van de aangeboden respectievelijk afgenomen meststoffen toe te passen als vermeld in artikel 59, en waarbij op een transportdocument waarop hij als aanbieder, respectievelijk afnemer, vermeld is, de vermelde mestsamenstelling niet op basis van deze methode bepaald is;
- 13° de mestvoerder die een transport uitvoert waarvan hij wist of behoorde te weten dat voor dat transport de mestsamenstelling op basis van een bepaalde methode bepaald moest worden en die op het betrokken transportdocument de vermelde mestsamenstelling niet op basis van deze methode bepaalt;
- 14° de aanbieder of de afnemer die op een transportdocument waarop hij als aanbieder, respectievelijk afnemer, vermeld is, een mestsamenstelling laat vermelden die gebaseerd is op een niet-geldige analyse;
- 15° de mestvoerder die een transport uitvoert waarbij op het bijhorende transportdocument een mestsamenstelling vermeld wordt, gebaseerd op een analyse, waarvan hij wist of behoorde te weten dat deze analyse niet geldig was;
- 16° de aanbieder en de afnemer van een vervoer als vermeld in artikel 49, §1, eerste lid, b) tot en met g), die meststoffen vervoeren of laten vervoeren met een trekkend voertuig waarvan noch de aanbieder, noch de afnemer, eigenaar is.

Deze administratieve geldboete bedraagt 100 euro per vracht en per overtreding als vermeld in het tweede lid die werd begaan, met dien verstande dat:

- 1° voor overtredingen vermeld in het tweede lid, 6° tot en met 9°, en 10°, a), de administratieve geldboete 400 euro bedraagt per document, dat overeenkomstig dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten moest opgemaakt worden en niet opgemaakt is;
- 2° de administratieve geldboete per transportdocument, begrensd wordt tot maximaal 400 euro.

Bij herhaling van een overtreding binnen de vijf jaar na het opleggen van de administratieve geldboete, vermeld in deze paragraaf, wordt het bedrag van de administratieve geldboete, berekend overeenkomstig het derde lid, verdubbeld.

§13. Onverminderd de bepalingen van artikel 71 en 72 wordt een administratieve geldboete opgelegd aan eenieder die hetzij als aanbieder, hetzij als ontvanger, hetzij als vervoerder, hetzij als AGR-GPS-dienstverlener, hetzij in enige andere hoedanigheid betrokken is bij een transport van meststoffen, en die in deze hoedanigheid een lichte overtreding op de in het Mestdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten opgenomen bepalingen rond het vervoer en het gebruik van meststoffen begaat.

Elke overtreding op de in het Mestdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten opgenomen bepalingen rond het vervoer en het gebruik van meststoffen, die niet vermeld is in paragraaf 12, tweede lid, wordt als een lichte overtreding op de in het Mestdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten opgenomen bepalingen rond het vervoer en het gebruik van meststoffen als vermeld in het eerste lid, beschouwd.

Deze administratieve geldboete bedraagt 50 euro per vracht en per overtreding als vermeld in het eerste lid die werd begaan, met dien verstande dat de administratieve geldboete per transportdocument, begrensd wordt tot maximaal 200 euro.

Bij herhaling van een overtreding binnen de twee jaar na het opleggen van de administratieve geldboete, vermeld in deze paragraaf, wordt het bedrag van de administratieve geldboete, berekend overeenkomstig het derde lid, verdubbeld.”

Art. 41. Artikel 64 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008 en 23 december 2010, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 64. §1. De administratieve geldboetes, vermeld in dit decreet, worden opgelegd door de door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren. De administratieve geldboetes, vermeld in artikel 63, §5 tot en met §10, §12 en §13, worden opgelegd voor 1 november van het jaar volgend op het productiejaar waarin de overtreding werd begaan.

De betrokkene wordt van de beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete in kennis gesteld bij aangetekend schrijven.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast.

§2. De administratieve geldboetes, vermeld in dit decreet, worden geïnd door de Mestbank voor orde van het Minafonds. De opbrengst van de administratieve geldboetes wordt integraal aangewend voor landbouwers, meer bepaald in het kader van dit decreet.

§3. Als de administratieve geldboete wordt opgelegd aan een landbouwer die uit twee of meer exploitanten bestaat, dan zijn elk van deze exploitanten hoofdelijk gehouden tot het betalen van de gehele schuld. Als de exploitant op zijn beurt bestaat uit twee of meer natuurlijke personen of rechtspersonen, dan zijn elk van deze personen hoofdelijk gehouden tot het betalen van de gehele schuld.

§4. De ambtenaren, vermeld in paragraaf 1, houden bij de oplegging van de administratieve geldboete desgevallend rekening met de straf die de strafrechter voorafgaandelijk voor het feit in kwestie heeft opgelegd.

§5. Bij de oplegging van een administratieve geldboete, kan de ambtenaar, vermeld in paragraaf 1, aan de persoon of personen aan wie de administratieve geldboete wordt opgelegd, voorstellen om de gehele of de gedeeltelijke boete te laten vervallen mits de naleving van één of meerdere maatregelen of maatregelenpakketten.

De ambtenaar vermeldt:

- 1° de maatregelen of maatregelenpakketten die nageleefd moeten worden;
- 2° voor elk van de maatregelen of maatregelenpakketten, vermeld in 1°, de termijn waarbinnen de naleving moet geschieden;
- 3° voor elk van de maatregelen of maatregelenpakketten, vermeld in 1°, het gedeelte van de boete dat komt te vervallen bij naleving van de maatregel of het maatregelpakket.

Als de persoon of personen aan wie de administratieve geldboete wordt opgelegd, ingaan op een voorstel, vermeld in het eerste lid, wordt de inning geschorst voor het gedeelte van de boete dat kan komen te vervallen, als de voorgestelde maatregelen of maatregelenpakketten worden nageleefd.

Als wordt vastgesteld dat een maatregel of maatregelenpakket niet correct wordt nageleefd, komt de schorsing van de inning, vermeld in het derde lid, geheel of gedeeltelijk te vervallen.

Als wordt vastgesteld dat een maatregel of maatregelenpakket correct is nageleefd, komt het overeenkomstige gedeelte van de boete te vervallen.

De Vlaamse Regering kan nadere regels stellen."

Art. 42. In artikel 65 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Een administratieve geldboete vervalt vijf jaar na de vaststelling van de overtreding. De vaststelling van de overtreding gebeurt op het moment van de betekening van het dwangbevel, vermeld in artikel 68.”.

Art. 43. Aan artikel 67 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 december 2010, wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. In zijn beslissing, vermeld in paragraaf 2, kan de ambtenaar, vermeld in artikel 66, voorstellen om de gehele of de gedeeltelijke boete te laten vervallen mits de naleving van één of meerdere maatregelen of maatregelenpakketten.

De ambtenaar vermeldt:

- 1° de maatregelen of maatregelenpakketten die nageleefd moeten worden;
- 2° voor elk van de maatregelen of maatregelenpakketten, vermeld in 1°, de termijn waarbinnen de naleving moet geschieden;
- 3° voor elk van de maatregelen of maatregelenpakketten, vermeld in 1°, het gedeelte van de boete dat komt te vervallen bij naleving van de maatregel of het maatregelenpakket.

Als de persoon of personen aan wie de administratieve geldboete wordt opgelegd, ingaan op een voorstel, vermeld in het eerste lid, wordt de inning geschorst voor het gedeelte van de boete dat kan komen te vervallen, als de voorgestelde maatregelen of maatregelenpakketten worden nageleefd.

Als wordt vastgesteld dat een maatregel of maatregelenpakket niet correct wordt nageleefd, komt de schorsing van de inning, vermeld in het derde lid, geheel of gedeeltelijk te vervallen.

Als wordt vastgesteld dat een maatregel of maatregelenpakket correct is nageleefd, komt het overeenkomstige gedeelte van de boete te vervallen.

De Vlaamse Regering kan nadere regels stellen.”.

Art. 44. In artikel 70 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Op grond van het uitvoerbaar verklaard dwangbevel en tot zekerheid van de voldoening van de administratieve geldboeten, vermeld in dit decreet, de bijhorende kosten en de andere kosten en vergoedingen die voortvloeien uit dit decreet, heeft de Vlaamse Landmaatschappij een algemeen voorrecht op alle roerende goederen van betrokkene en kan het een wettelijke hypotheek nemen op al de daarvoor vatbare en in het Vlaamse Gewest gelegen of geregistreerde goederen van betrokkene.”;

- 2° aan paragraaf 4 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De ambtenaar, vermeld in artikel 68, §1, tweede lid, is bevoegd om een ingeschreven hypotheek te laten handlichten of doorhalen.”.

Art. 45. Artikel 71 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 71. §1. Met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met een geldboete van honderd euro tot honderdduizend euro of met een van die straffen, wordt gestraft:

- 1° eenieder die de in uitvoering van artikel 14 of artikel 62, opgelegde maatregelen in meerdere jaren niet heeft nageleefd;
- 2° eenieder die zich verzet tegen de uitvoering van de opdrachten van controle, toezicht en opsporing waarmee de in artikel 61, §3, bedoelde personen belast zijn;
- 3° eenieder die opzettelijk de bevelen opgelegd door de toezichthoudende ambtenaar, vermeld in artikel 61, §3, niet uitvoert of de administratieve geldboeten niet betaalt.

§2. Met gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met een geldboete van honderd euro tot honderdduizend euro, of met één van die straffen alleen, wordt gestraft:

- 1° eenieder die met overtreding van dit decreet de in zijn bedrijf geproduceerde dierlijke mest, andere meststoffen of kunstmest niet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet afzet, of het bewijs niet levert dat dit is geschied;
- 2° eenieder die op landbouwgrond een hoeveelheid dierlijke mest, andere meststoffen of kunstmest opbrengt of laat opbrengen, groter dan de in dit decreet toegelaten hoeveelheden."

Art. 46. Aan artikel 84 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 6 mei 2011 en 28 februari 2014, worden een paragraaf 7 tot en met een paragraaf 21 toegevoegd, die luiden als volgt:

"§7. In afwachting van een vaststelling door de Vlaamse Regering van de nadere regels om vast te stellen welke meststoffen als traagwerkende meststof beschouwd worden en aangaande de wijze waarop aangetoond wordt dat een meststof een traagwerkende meststof is als vermeld in artikel 3, §5, 21°, worden als traagwerkende meststof beschouwd, de andere meststoffen en bewerkte dierlijke mest die stikstof in dusdanige vorm bevatten, dat slechts een beperkt gedeelte van de totale stikstof vrijkomt in het jaar van opbrenging als vermeld in artikel 8, §4, van dit decreet, zoals laatst gewijzigd door het decreet van 28 februari 2014.

§8. In afwachting van een bepaling door de Vlaamse Regering van de meststoffen die een meststof zijn waarvan de stikstofinhoud laag is als vermeld in artikel 8, §4, derde lid, worden als meststoffen type 3 waarvan de stikstofinhoud laag is beschouwd, de andere meststoffen en bewerkte dierlijke mest waarvan de stikstofinhoud laag is als vermeld in artikel 8, §4, van dit decreet, zoals laatst gewijzigd door het decreet van 28 februari 2014, met dien verstande dat bij het gebruik van deze meststoffen, er moet op toegezien worden dat de opgebrachte hoeveelheid in overeenstemming is met de bepalingen van artikel 8, §4, derde lid, van dit decreet.

§9. Voor het jaar 2015 wordt voor de toepassing van artikel 8, §4, derde lid, 15 november gelezen als 31 december.

§10. In afwijking van artikel 13, §1 en §2, kunnen landbouwers in het jaar 2015 nog opteren voor een systeem van bemestingsnormen, gebaseerd op de totale opgebrachte hoeveelheid stikstof als vermeld in artikel 13, §1, vijfde lid, 1°, van dit decreet, zoals laatst gewijzigd door het decreet van 28 februari 2014. Een landbouwer die hiervoor opteert moet in het jaar 2015 zijn stikstofbemesting beperken tot de hoeveelheden, vermeld in artikel 13, §2, van dit decreet, zoals laatst gewijzigd door het decreet van 28 februari 2014, met dien verstande dat voor het bepalen van de toegelaten hoeveelheden, sierteelt en boomkweek als een groente

van groep II en dat aardbeien op zandgronden of op niet-zandgronden, aanzien worden als een groente van groep II op zandgronden.

De landbouwer die voor het jaar 2015 kiest voor het systeem van bemestingsnormen, gebaseerd op de totale opgebrachte hoeveelheid stikstof, deelt dit in het jaar 2016 mee bij de aangifte, vermeld in artikel 23.

Voor de landbouwer die in het jaar 2015 kiest voor het systeem van bemestingsnormen, gebaseerd op de totale opgebrachte hoeveelheid stikstof als vermeld in artikel 13, §1, vijfde lid, 1°, van dit decreet, zoals laatst gewijzigd door het decreet van 28 februari 2014, wordt voor de berekening van de administratieve geldboete, vermeld in artikel 63, §1, voor het kalenderjaar 2015, het aantal nutriënten dat niet is afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet, bepaald als de som van het aantal kg N die niet is afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet, berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 63, §1, van dit decreet, zoals laatst gewijzigd door het decreet van 28 februari 2014, en het aantal kg P₂O₅ die de landbouwer niet heeft afgezet overeenkomstig de bepalingen van dit decreet, berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 63, §2, van dit decreet, zoals laatst gewijzigd door het decreet van 28 februari 2014.

§11. In afwijking van artikel 13, §3, tweede lid, kan de hoeveelheid plantbeschikbare fosfaat in de bodem ook bepaald worden op basis van een bodemanalyse die uitgevoerd is vóór 1 augustus 2015 en waarbij, hoewel de X-Y-coördinaten niet vermeld zijn, het geanalyseerde perceel toch op een eenduidige manier geïdentificeerd kan worden.

§12. In afwijking van artikel 13, §3, derde lid, worden, in afwachting van de aanpassing van het door de Mestbank ter beschikking gestelde internetloket, mogen de bodemanalyses, vermeld in artikel 13, §3, op een andere wijze aan de Mestbank overgemaakt worden.

§13. In afwachting van een bepaling door de Vlaamse Regering, van het aantal staalnames met bijhorend bemestingsadvies dat in een bepaald jaar minimaal uitgevoerd moet worden opdat er een voldoende aantal staalnames als vermeld in artikel 13, §7, eerste lid, zou zijn, wordt het aantal staalnames met bijhorend bemestingsadvies dat in een bepaald jaar minimaal uitgevoerd moet worden bepaald als de som, afgerond naar het hogere geheel getal, van de volgende twee getallen:

- 1° één zesde van het aantal hectares landbouwgrond dat tot het bedrijf behoort, en waarop in het betreffende jaar, overeenkomstig de verzamelaanvraag, een blijvende teelt wordt geteeld, die behoort tot de teeltgroep sierteelt of boomkweek, groenten van groep I of groenten van groep II;
- 2° de helft van het aantal hectares landbouwgrond dat tot het bedrijf behoort, en waarop in het betreffende jaar, overeenkomstig de verzamelaanvraag, een teelt wordt geteeld, die behoort tot de teeltgroep sierteelt of boomkweek, groenten van groep I of groenten van groep II of aardbeien en die geen blijvende teelt is.

Het aantal hectares waarop in een bepaald jaar, overeenkomstig de verzamelaanvraag, zowel een teelt wordt geteeld, die behoort tot de teeltgroep sierteelt of boomkweek, groenten van groep I of groenten van groep II of aardbeien en die geen blijvende teelt is, als een teelt die behoort tot de teeltgroep sierteelt of boomkweek, groenten van groep I of groenten van groep II of aardbeien en die een blijvende teelt is, wordt enkel meegerekend voor het bepalen van het getal, vermeld in het eerste lid, 2°.

Als de som, vermeld in het eerste lid, groter is dan het aantal percelen waarop een teelt wordt geteeld, die behoort tot de teeltgroep sierteelt of boomkweek,

groenten van groep I of groenten van groep II of aardbeien, dan wordt het aantal staalnames met bijhorend bemestingsadvies beperkt tot het aantal percelen waarop een teelt wordt geteeld, die behoort tot de teeltgroep sierteelt of boomkweek, groenten van groep I of groenten van groep II of aardbeien.

§14. Voor het jaar 2015 zijn de focusgebieden als vermeld in artikel 14, §1, vierde lid, de focusgebieden, aangeduid op de kaart die als bijlage opgenomen is bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 februari 2012 tot bepaling van de nitraat-residurempelwaarde, vermeld in artikel 14, §1, vijfde lid, van het Mestdecreet van 22 december 2006.

§15. In afwijking van artikel 14, §5, tweede lid, moeten de aanvragen tot vrijstelling in het jaar 2015 uiterlijk op 1 augustus bij de Mestbank ingediend worden.

§16. In het jaar 2015 is de maatregel, vermeld in artikel 14, §6, 2°, niet van toepassing.

§17. In afwachting van een vaststelling door de Vlaamse Regering van de nadere regels aangaande het bemestingsplan als vermeld in artikel 14, §7, 7°, en §8, eerste lid, 7°, is het bemestingsplan dat bijgehouden moet worden, een bemestingsplan als vermeld in artikel 14, §4, eerste lid, 3°, van dit decreet, zoals laatst gewijzigd door het decreet van 28 februari 2014.

§18. In het jaar 2015 moet een nitraatresidu-evaluatie op bedrijfsniveau als vermeld in artikel 15 uitgevoerd worden door:

- 1° de landbouwer die in het jaar 2015 maatregelen als vermeld in artikel 14, §4, §5 of §6, van dit decreet, zoals laatst gewijzigd door het decreet van 28 februari 2014, opgelegd kreeg;
- 2° de landbouwer die in het jaar 2015 maatregelen als vermeld in artikel 14, §3, van dit decreet, zoals laatst gewijzigd door het decreet van 28 februari 2014, opgelegd kreeg, en in het jaar 2015 omwille van zijn ligging, beschouwd wordt als een focusbedrijf, overeenkomstig de bepalingen van artikel 14, §4, tweede lid, 1°.

In het jaar 2015 moet een nitraatresidu-evaluatie uitgevoerd worden op één door de Mestbank aangeduid perceel landbouwgrond door de landbouwer die in het jaar 2015 maatregelen als vermeld in artikel 14, §3, van dit decreet, zoals laatst gewijzigd door het decreet van 28 februari 2014, opgelegd kreeg, en in het jaar 2015 omwille van zijn ligging, niet beschouwd wordt als een focusbedrijf, overeenkomstig de bepalingen van artikel 14, §4, tweede lid, 1°.

§19. Percelen die beschikken over een attest als vermeld in artikel 17, §6, van dit decreet, zoals laatst gewijzigd door het decreet van 28 februari 2014, worden ingedeeld in klasse IV als vermeld in artikel 13, §3, tenzij ze beschikken over een analyse op basis waarvan ze, in toepassing van artikel 13, §3, in een lagere klasse ingedeeld worden.

§20. Voor het kalenderjaar 2015 of een eerder kalenderjaar wordt de mestverwerkingsplicht, vermeld in artikel 29, opgelegd aan bedrijfsgroepen als vermeld in artikel 29 van dit decreet, zoals laatst gewijzigd door het decreet van 28 februari 2014, en wordt, bij het niet voldoen aan deze mestverwerkingsplicht, aan de bedrijfsgroep een administratieve geldboete als vermeld in artikel 63, §21, van dit decreet, zoals laatst gewijzigd door het decreet van 28 februari 2014, opgelegd.

§21. Voor feiten gepleegd in het kalenderjaar 2015 of een eerder kalenderjaar, worden de administratieve geldboetes opgelegd op basis van de bepalingen van dit decreet, zoals laatst gewijzigd door het decreet van 28 februari 2014.

In afwijking hiervan worden gedragingen of feiten die betrekking hebben op het jaar 2015 en die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 63, §1, §2, §4, §7, §8 en §9, opgelegd op basis van de bepalingen van dit decreet, zoals laatst gewijzigd door het decreet van [...] tot wijziging van het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen.”.

Art. 47. Het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2011, wordt opgeheven.

Art. 48. In artikel 16.1.1, eerste lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden in punt 19° de woorden “artikel 60bis, §2,” vervangen door de woorden “artikel 61, §2”.

Art. 49. Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2015, met uitzondering van artikel 21, 2°, dat in werking treedt op 1 januari 2016.

Tinne ROMBOUTS
Wilfried VANDAELE
Lydia PEETERS
Bart DOCHY
Jelle ENGELBOSCH
Bart NEVENS